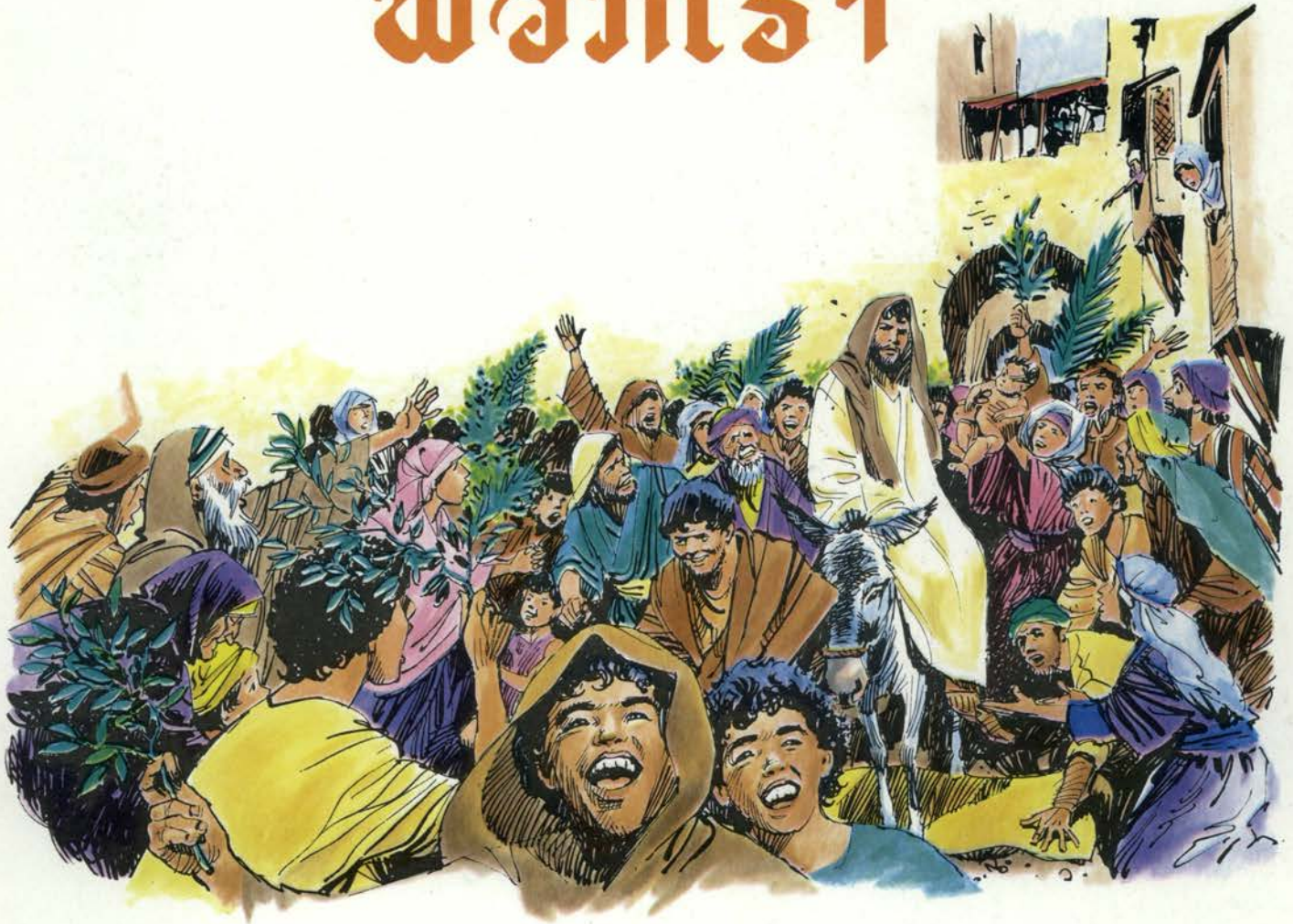

LAOTIAN (LAOS)

ພຣະເຈົ້າຢູ່ກັບ
ພວກເຮົາ

He Lived Among Us

Laotian Edition

Copyright 2015 Voice Media

info@VM1.global

Web home: www.VM1.global

All rights reserved. No part of the publication may be reproduced, distributed or transmitted in any form or by any means, including photocopying, recording, or other electronic, or mechanical methods, without the prior written permission of the publisher, except in the case of brief quotations embodied in critical reviews and certain other noncommercial uses permitted by copyright law. For permission requests, email the publisher, addressed “Attention: Permission Coordinator,” at the address above.

This publication **may not be sold, and is for free distribution** only.

ທາງໄປສວັນ

ຄົນສ່ວນຫຼາຍມີຄວາມເຂົ້າໃຈຜິດໃນເຮືອງພຣະເຈົ້າເນື່ອງຈາກວ່າຂາດຄວາມເອົາໃຈໃສ່, ເຖິງແມ່ນວ່າມະນຸດທຸກຄົນມີຍານສາມາດຮູ້ກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າ.

ປະການທຳອິດ: ພຣະເຈົ້າຊົງໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້ຈັກຄວາມດີແລະຄວາມຊົ່ວຜ່ານທາງສະຕິປັນຍາຂອງພວກເຮົາ. ແຕ່ ພວກເຮົາກໍມີເສລີພາບວ່າຈະເລືອກເອົາອັນໃດ. ນັ້ນແມ່ນການຕອບສະນອງຂອງເຮົາເອງ.

ປະການທີສອງ: ຕັ້ງແຕ່ແຮກສ້າງໂລກມາ ສະພາບທີ່ບໍ່ປາກົດຂອງພຣະເຈົ້າຄືຄິດທານຸພາບອັນຖາວອນ ແລະຄວາມເປັນພຣະຂອງພຣະອົງກໍໄດ້ປາກົດແຈ້ງໃນສັບສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງສ້າງ ສະນັ້ນມະນຸດທັງຫຼາຍຈຶ່ງບໍ່ມີຂໍ້ແກ້ຕົວໄດ້.

ການທີ່ຈະຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າດີຂຶ້ນນັ້ນ ເຮົາຕ້ອງອ່ານພຣະຄຳຂອງພຣະອົງ. **ໃນພຣະຄົມສີໂຫມ່** ເຮົາຈະພົບກັບຄຳຕອບຕໍ່ທຸກຄຳຖາມທີ່ມະນຸດເຮົາມີຄວາມຂ້ອງໃຈ! ຜູ້ໃດມີຫຼູຈົ່ງຝັງເອົາເທິນ.

ຊີວິດຄືຄວາມຫວັງ. ຄວາມຫວັງເປັນສິ່ງທີ່ດີທີ່ສຸດສຳລັບພວກເຮົາ. ຄົນເຮົາທຸກຄົນມີຄວາມເຊື່ອໃນສິ່ງໃດສິ່ງນຶ່ງ. ແຕ່ວ່າຄວາມເຊື່ອຂອງເຮົາຕັ້ງຢູ່ເທິງພື້ນຖານແຫ່ງຄວາມຈິງຫຼືບໍ່? ຈົ່ງຝາກຄວາມຫວັງຂອງທ່ານໂວ້ກັບຄຳສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າ ຜູ້ຊົງພຣະຊົນ (ມີຊີວິດ) ຢູ່. ຈົ່ງເຊື່ອໃນພຣະອົງແລວຄວາມຫວັງຂອງທ່ານຈະກາຍເປັນຄວາມຈິງ.

ຄຳຖາມທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດຂອງມະນຸດເຮົາຄື: ເປັນຫຼັງເຮົາຈົ່ງເກີດມາໃນໂລກນີ້? ເຮົາມາເຮັດຫຼັງຢູ່ໃນໂລກນີ້? ຄຳຕອບກໍຄື: ເພື່ອສະແດງຫາພຣະເຈົ້າ. ເພື່ອດຳລົງຊີວິດຢູ່ກັບພຣະອົງເຫມືອນກັບພໍ່ແລະລູກ. ພຣະອົງຊົງຮຽກເອີ້ນເອົາພວກເຮົາທຸກຄົນ. ແຕ່ວ່າພຣະອົງຈະບໍ່ປົບບັງຄັບພວກເຮົາ. ບໍ່ວ່າເຮົາຈະຫັນຫນ້າມາຫາພຣະອົງຫຼືຫັນຫຼັງໃສ່ພຣະອົງກໍຕາມ. ບໍ່ວ່າເຮົາ ຈະເຊື່ອວາງໃຈໃນພຣະອົງຫຼືເມີນເສີຍບໍ່ສົນໃຈໃນພຣະອົງກໍຕາມ.

ຍົກຕົວຢ່າງກ່ຽວກັບຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ:

ຄວາມຮັກກໍອິດທິນດິນນານ, ແລະຊອບໃຈໃນການເມດຕາກະຣຸນາ, ຄວາມຮັກບໍ່ເທິງສາ, ບໍ່ອວດອ້າງ, ບໍ່ອອງຫອງ, ບໍ່ເຮັດການອັນບໍ່ສຸພາບ, ບໍ່ຄິດເຫັນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວຝ່າຍດຽວ, ບໍ່ມີໃຈຮ້າຍງ່າຍ, ບໍ່ຊອບຈິດຈຳຄວາມຜິດ, ບໍ່ຍິນດີໃນການອະທັມ ແຕ່ຍິນດີໃນການສັດຈິງ, ຄວາມຮັກສູ່ທຶນທຸກສິ່ງ, ເຊື່ອທຸກສິ່ງ, ໄວ້ວາງໃຈໃນທຸກສິ່ງ, ແລະພຽນທຶນເອົາທຸກສິ່ງ.

ຄວາມຮັກອັນຄົບຖ້ວນສົມບູນດັ່ງກ່າວນີ້ໄດ້ສະແດງອອກຜ່ານທາງອົງພຣະເຢຊູຄຣິດພຣະບຸດຂອງພຣະອົງເທົ່ານັ້ນ. ພຣະບຸດເປັນພຣະຮັສມີແຫງພຣະສ່ວາຣາສີຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະເປັນພຣະລັກສະນະຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢ່າງແທ້ຈິງ.

ພຣະເຢຊູ ຊົງເປັນບຸດມະນຸດ, ເພື່ອໃຫ້ພວກເຮົາກາຍເປັນບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ. ພຣະອົງຊົງເປັນມະນຸດທີ່ຄົບຖ້ວນສົມບູນ, ບໍ່ມີບາບ, ຊົງບໍ່ຮິສຸດ, ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມເມດຕາ. ພຣະອົງຊົງປິ່ນປົວຄົນທີ່ຫົວໃຈແຕກສລາຍ ຫຼາຍກວ່າທ່ານໝໍທີ່ປິ່ນປົວ ຄົນທີ່ຮ້າງກາຍບາດເຈັບ ໃນເວລານີ້ພຣະອົງກໍຍັງປິ່ນປົວພະຍາດນີ້ຢູ່.

ພຣະເຢຊູ, ອົງຄົບຖ້ວນສົມບູນ, ຊົງຍອມເສັຽສລະຊີວິດຂອງພຣະອົງຕາຍແທນທ່ານແລະຂ້າພະເຈົ້າ. ພຣະອົງຊົງຕາຍ ເທິງໂມ້ກາງແຂນ, ຖືກຝັງໄວ້ໃນອຸບໂມງ, ແຕ່ວ່າໃນວັນຖ້ວນ 3 ພຣະອົງເປັນຄົນມາໃຫມ່. ພຣະອົງຊົງເປັນຄົນໃຫມ່ແລ້ວ ໃນເວລານີ້ພຣະອົງກໍຍັງຊົງພຣະຊົງຢູ່! ພຣະອົງຊົງເຊີນຊວນພວກເຮົາວ່າ: "ບັນດາຜູ້ທີ່ເຮັດການຫນັກຫນ່ວງແລະແບກພາຣະ ຫນັກ ຈົ່ງມາຫາເຮົາ ແລະເຮົາຈະໃຫ້ພວກທ່ານໄດ້ຮັບຄວາມເຊົາເຫມື່ອຍ ຈົ່ງເອົາແອກຂອງເຮົາແບກໄວ້ແລ້ວຮຽນຮູ້ຈາກເຮົາ ເພາະວ່າເຮົາເປັນຜູ້ໃຈອ່ອນສຸພາບແລະຖ່ອມລົງ ແລ້ວຈິດໃຈຂອງທ່ານຈະໄດ້ພົບຄວາມເຊົາເຫມື່ອຍ ດ້ວຍວ່າແອກຂອງເຮົາ ກໍພໍເຫມາະແລະພາຣະຂອງເຮົາກໍເບົາ."

ຄຳອະທິຖານ: ຂອບພຣະຄຸນອົງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າ, ພຣະຜູ້ຊົງໂຜດຂອງຂ້ານ້ອຍ, ຂ້ານ້ອຍເຊື່ອໃນພຣະອົງ ແລະຈາກການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງພຣະອົງ ຂ້ານ້ອຍຈະຕິດຕາມແລະຍອມເຊື່ອຝັງພຣະອົງ ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍຮັກພຣະອົງ ອາແມນ! (ສາທຸ)

ໃນປີ ຄ.ສ. 30 ອານາຈັກໂຣມກໍ່ມີອາຍຸໄດ້ 780 ປີ ພໍດີຫລາຍປະເທດໃນແຖບບໍ່ຮິວນທະເລ ເນຮີເຕີເຣນຽນໄດ້ຕົກເປັນຫົວເມືອງຂຶ້ນຂອງອານາຈັກໂຣມ ໃນນັ້ນມີປະເທດສະເປນ, ກາລາເຕັຽ, ເອຍິບ, ແລະຊີເຣັຽ

ໃນວັນນຶ່ງ, ທີ່ພຣະຣາຊວັງຂອງປີລາດຜູ້ປົກຄອງຊຶ່ງເປັນຜູ້ບັນຊາການທະຫານ.....

...ທີ່ຕັ້ງຖານທີ່ບູຢູ່ໃນກຸງເຢລູຊາເລັມ ຊຶ່ງເປັນເມືອງເອກຂອງຢູດາ ປະເທດປາເລສຕີນ ແລະເປັນແຂວງນຶ່ງຂອງປະເທດຊີເຣັຽທີ່ເປັນຫົວເມືອງຂຶ້ນຂອງອານາຈັກໂຣມ.

ຜູ້ກອງ, ທ່ານມີຫຍັງບໍ່ທີ່ຈະລາຍງານປະຈຳອາທິດຂອງທ່ານ?

ທ່ານເຈົ້າແຂວງ, ຂ້ານອຍໂຕເຫັນຄົນຈຳນວນຫຼວງຫລາຍອັ້ງອັ້ງຢູ່ທີ່ແມ່ນ້ຳຈໍແດນ ຊຶ່ງເປັນບ່ອນ ໂຢຮັນ ບັບຕີສໂຕເທສນາ ສັ່ງສອນປະຊາຊົນ...ລາວແມ່ນຜູ້ປະກາດພຣະທັມພຣະເຈົ້າຄົນນຶ່ງ

ລາວໄດ້ບັບຕີສນາໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນ ແລະໂຕເວົ້າເຖິງເຈົ້ານາຍອີກຄົນນຶ່ງທີ່ຈະນາເປັນຜູ້ນຳເອີ້ນວ່າ ແມຊີອາ

ເອີ!! ຂ້ອຍຮູ້ດີ ຜູ້ນຳຄົນນັ້ນແຫຼະຈະເປັນຜູ້ຝຶກຊອມທະຫານ ແລະຈະພຍາຍາມຂັບໂລ່ພວກເຮົາໂຣມັນໃຫ້ແຕກຫນີໄປ.

ລາວບໍ່ແມ່ນຜູ້ນຳຄົນທຳອິດ ແລະກໍບໍ່ແມ່ນຜູ້ນຳ ຄົນສຸດທ້າຍ, ແຕ່ວ່າບໍ່ເຄີຍມີຜູ້ໃດທີ່ສາມາດຂັບໂລ່ພວກເຮົາຫນີໄດ້ສຳເຣັດເທື່ອ!

ແນ່, ແຕ່ພວກ ຍິວເຫຼົ່ານີ້ເປັນຊົນຸດພິເສດໂຕ

ພວກເຂົາເປັນຊົນຸດທີ່ຫນຽວແຫນ້ນຫຼາຍ.....ແລະຈັກກະພັດຕິເບເຣັຽ ກໍ່ມີສ່ວນພົວພັນກັບເຂົາເຈົ້າ. ໃນເວລາທີ່ຂ້ານ້ອຍຕົກແຕ່ງເອ້ພຣະຣາຊວັງທາສີຄຳ, ແລະ ເອົາພຣະຮູບປັນຂອງພວກເຮົາວາງສະແດງ, ລາວໄດ້ສັ່ງໃຫ້ຂ້ານ້ອຍເອົາ ຮູບປັນເຫລົ່ານັ້ນອອກຫນີ.

ສໍາລັບພວກຍິວ ເຂົາເຈົ້າຖືວ່າເປັນການດູໝິ່ນນະຄອນອັນສັກສິດຂອງເຂົາເຈົ້າ. ເຂົາເຈົ້າຫ້າມຢ່າງເຄັ່ງຄັດບໍ່ໃຫ້ແຕ່ນ, ບັນ, ຫຼືຄວັດເປັນຮູບພຣະເຈົ້າຂອງເຂົາ. ເຂົາເຈົ້າຖືວ່າ ເຄື່ອງໝາຍ ສັນຍາລັກຫຼາຍຢ່າງຂອງພວກເຮົາ ທີ່ມີຄວາມໝາຍທີ່ກ່ຽວພັນເຖິງອານາຈັກໂຣມ ເປັນການດູໝິ່ນຄວາມ

ເຊື່ອຖືຂອງເຂົາເຈົ້າດັ່ງນັ້ນເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງຟ້ອງຕໍ່ຈັກ ກະພັດ ທີ່ເບເຣັວ ແລະເຂົາເຈົ້າ ກໍໂດຣັບໂຊຊະນະ ໃນເຮືອງນີ້

ເຂົາເຈົ້າເປັນຊົນຊາດທີ່ປົກຄອງຍາກຫຼາຍ. ຫົວຮາຊອນາຈັກຕໍາແໜ່ງຜູ້ປົກຄອງຂອງຂອຍໃນກຸງເຢຣູຊາ ເລີ່ມນີ້ເປັນວຽກງານທີ່ລໍາບາກໃຈຫລາຍ.

ແນ່ນແລ້ວ, ຫົວຮາຊອນາຈັກ ແນ່ນພວກຍິວນີ້ເທົ່ານັ້ນ ທີ່ບໍ່ຍອມຂາບໂຫວພຣະໂຣມັນຂອງພວກເຮົາ.

ເຂົາເຈົ້າບໍ່ເຮັດວຽກງານໃນວັນຊະບາໂຕ ແລະເຂົາເຈົ້າຍັງໂດຣັບສິດພິເສດຫ້າມບໍ່ໃຫ້ຜູ້ທີ່ບໍ່ເປັນຄົນຍິວເຂົ້າໄປໃນພຣະວິຫານຂອງເຂົາເຈົ້າ ຊຶ່ງເຂົາເຈົ້າທໍາຫວ່າເປັນຊົນຊາດທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງເລືອກ.

ໂອ, ພຣະວິຫານແຫ່ງກຸງເຢຣູຊາ ເລີ່ມ ຄິດແລ້ວເປັນຫນ້າຢ້ານກົວແຫນ້າ ເມື່ອຄົນຈໍານວນຫຼາຍເຖິງ 200 ພັນຄົນທີ່ຈະມາໃນຝີທີ່ລຽງຂອງພວກຍິວ, ພວກເຮົາຕ້ອງລະວັງໃຫ້ດີ, ກ່ອນທີ່ມັນຈະສວາຍເກີນໄປ, ເຂົາເຈົ້າຈະສ້າງບັນຫາຂຶ້ນ ແລະເລີ່ມເກີດຄວາມຫວຽນວາຍ.

ພວກເຮົາຊິເຜົ່າເບິ່ງການເຄື່ອນໄຫວຂອງເຂົາເຈົ້າ ດັ່ງແຕ່ເມືອງຊິຕາເດນ, ອັນໂຕນີອາ ແລະສານາດປ້ອງກັນບັນຫາດັ່ງກ່າວໃຫ້ຫັນເວລາ.

ດີແລ້ວລະ... ຫ່ານຜູ້ກອງ... ເຜົ່າເບິ່ງຕາມແຜນນໍາຍົດາເບຢາງເອົາໃຈໃສ່ດວຍ ຖ້າມີຫຼັງເກີດຂຶ້ນໃຫ້ລາຍງານຫັນທີ.

ຂ້ານ້ອຍຊິໄປທີ່ນັ້ນ ຂ້ານ້ອຍຮູ້ຈັກ

ກັບອໍານາດປົກຄອງຂອງພວກຍິວດີ. ແປກໃຈເຮືອງໂຢຮັນ ບັບຕີສໂຕຄິນນີ້, ພວກເຂົາຈະທໍາການສອບສວນດວຍເຂົາເອງ...

ໃນວັນຕໍ່ມາທີ່ແມ່ນໍາຢົດາເນ.

ຜູ້ປະກາດພຣະທັມຈາກປ່າ
ດິນຊາຍເຮັດຄົນຈຳນວນຫລາຍ
ສົນໃຈ ໃຫ້ພວກເຮົາໄປສືບເບິ່ງ

ຈົ່ງຮູ້ວ່າປະເສີດນີ້:
ພຣະເມຊີອານ ຄື ພຣະຄຣິດ ໂຕສະເດັດນາແລ້ວ
ອີກບໍ່ດີນ ພຣະອົງຈະຊົງເປີດເສີຍພຣະອົງເອງ
ແລະຈະປາກົດຕໍ່ຫນ້າຝັງຊົນ...

ອັນແຫ່ງພິພາກສາຂອງ
ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ກໍ່ນາກັບ
ພຣະອົງດ້ວຍນິຂອງເພິ່ນຖືກຕິດ
ພັດເຂົ້າ ເພື່ອຮວບຮວມເຂົ້າເມັດ
ຕິໃສ່ໂອໃນເຫລົ່າ!

ແຕ່ເຂົ້ານັ້ນລືບນັ້ນເພິ່ນ
ຈະເຜົາເສັ້ງດ້ວຍໂຟທີ່ບໍ່
ຮຸນອດຈິ່ງຈັດແຈງທາງ
ຂອງພຣະອົງ ຈຳຈັດສິ່ງ
ຂີດຂວາງທຸກຢ່າງແລະ
ເຮັດທາງຂອງພຣະ
ອົງໃຫ້ຊື່ໄປ.

ແມ່ນຫຍັງ?
ພຣະເມຊີອານສະເດັດນາຊັ້ນ
ຫວ່າ? ພຣະອົງຊີຂັບໄລ່ພວກໂຣມັນຫນີ
ແມ່ນບໍ່?

ໃນທີ່ສຸດ, ຄວາມເປັນອິສະລະພາບກໍ່ນາ
ເຖິງ ແລະກ່າວໄປສູ່ຍຸກສັນຍາໃໝ່!

ພວກເຮົາຂາດຜູ້ນໍາໃນພຣະເຈົ້າ
ເຊັ່ນທ່ານໂຢຮັນບັບຕິສໂຕ ນາ
ເປັນເວລາດິນນານ

ຊີວິດຜູ້ປະກາດພຣະທັມແບບລາວນັ້ນລຳບາກ
ຫຼາຍເນາະ...ລາວນຸ່ງຫົ່ມຫນັງສັດ
ແລະຮັດສາຍແອອອຫນັງ

ກິນຕັກແຕນແລະນໍາເສັ້ງເປັນ
ອາຫານ

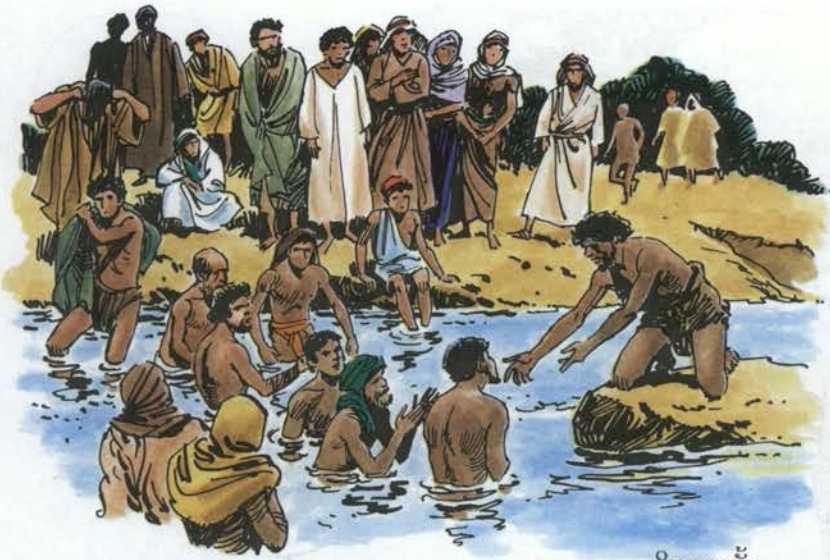

ຖ້າຫາກຂ້ອຍເຂົ້າໃຈຢ່າງ
ຖືກຕ້ອງຂ້ອຍຄິດວ່າທຸກຄົນ
ກັບໃຈໃໝ່ ຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ
ແທນການຮັບໃຊ້ຕົນເອງ.

ລູກລາ 3:1-2
ເມື່ອຢີທິສັບຫາໃນຣາຊາການກາຍຊາຕິເບຣີໂອ ຄາວເມື່ອເປັນອີໂອປິລາດ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງ
ແຂວງ ຢູດາຍ ເຮໂຣດເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງແຂວງຄາລິເລ, ຢີລິບໂນງຊາຍຂອງເຮໂຣດ
ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງແຂວງອິດຣາຍກັບອານາເຂດຫາໂຄນິດ, ລີຊາເນັງເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງ ແຂວງ
ອາຢິເບັນ, ແລະອັນນາກັບກາປະຝາເປັນນະ ຫາປະໂຣທິດ

ມັດທາຍ 3:1-17
ໃນຂະນະທີ່ເຂົາເຈົ້າຢູ່ໃນນາຊາເຣັດ, ໂຢຮັນ ບັບຕິສໂຕເລີ່ມຕົ້ນເຫສນາສັ່ງ
ສອນຕາມປ່າໃນແຂວງຢູດາຍ ເພິ່ນໂຕກ່າວຢ່າງຫນັກແຫນ້ນວ່າ "ຈົ່ງຖິ້ມໃຈ
ເກົ່າ ເອົາໃຈໃໝ່ ເພາະວ່າຣາຊອານາຈັກສວັນໂດ້ນາໂຕ້ແລ້ວ. ຫ່ານເອຊາຢາ
ຜູ້ປະກາດພຣະທັມພຣະເຈົ້າໂຕ້ທ່ານວຍເຖິງການຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານ ໂຢຮັນ...

ໃນເວລານັ້ນ...

ເຮົາບັບຕິສ
ມາໃຫ້ເຈົ້າ
ດ້ວຍນ້ຳ

ແລ້ວເຮົາກໍເອົາ
ເຈົ້າຂຶ້ນຈາກນ້ຳຊຶ່ງ
ໝາຍຄວາມວ່າຊ້າ
ຣະລ້າງແລະມີຊີ
ວິດໃໝ່ແລ້ວ

ພວກເຈົ້າບໍ່ສົນໃຈຕໍ່ຄຳ
ປະກາດຂອງພວກຜູ້ປະ
ກາດພຣະທັມເລີຍບໍ່

ພວກເຮົາບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງ
ປ່ຽນຊີວິດໃໝ່!

ພວກເຮົາມາທີ່ນີ້ກໍເພື່ອມາສືບ
ເບິ່ງຜູ້ນຳຄົນຢືນໃນກຸ່ງ
ຢຣຸຊາເລັມພ້ອມທັງພວກ
ປະໂຫິດແລະພວກຟາຣີ
ຊາຍ.

ເຈົ້າຊຶ່ງວ່າ
ໂປຣຮັບບັບຕິດໂຕ
ແມ່ນບໍ່? ເຈົ້ານີ້ດີ, ທີ່ອ້າງ
ຕົນເອງເປັນພຣະຄຣິດ?

ບໍ່, ຂ້ອຍບໍ່ແມ່ນພຣະ
ຄຣິດ ແລະຂ້ອຍກໍບໍ່ສົມ
ຄວນແກ່ແມ່ນແຕ່ສາຍ
ເກີບຂອງທ່ານ.

ຄັນຂຶ້ນເຈົ້າແມ່ນໃຜກັນແທ້ເຈົ້າມາແຕ່
ໃສ? ເຈົ້າປາວປະກາດໃນນາມຜູ້ໃດ?

ຂ້ອຍແມ່ນສວຽງຮອງຂອງຜູ້ທີ່
ເອີ້ນມາຈາກທະເລຊາຍວ່າ, ຈຶ່ງ
ເຮັດຫນ້າທີ່ຂອງພຣະອົງໃຫ້
ໃຊ້ຊີ້ໄປ!

ຍ້ອນເຫດຜົນອັນໃດ
ເຈົ້າຈຶ່ງບັບຕິສມາ
ໃຫ້ຄົນທັງຫຼາຍ?

ຂ້ອຍບັບຕິສມາ
ໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ
ດ້ວຍນໍ້າ

ແຕ່ວ່າ ພຣະອົງ
ຜູ້ສະເດັດມາພາຍຫຼັງ
ຈະບັບຕິສມາ
ໃຫ້ດ້ວຍໄຟ

ລະວັງ ອ້າຍ
ຊາດຽຮາຍເອີຍ
ເຈົ້າຄິດວ່າ...

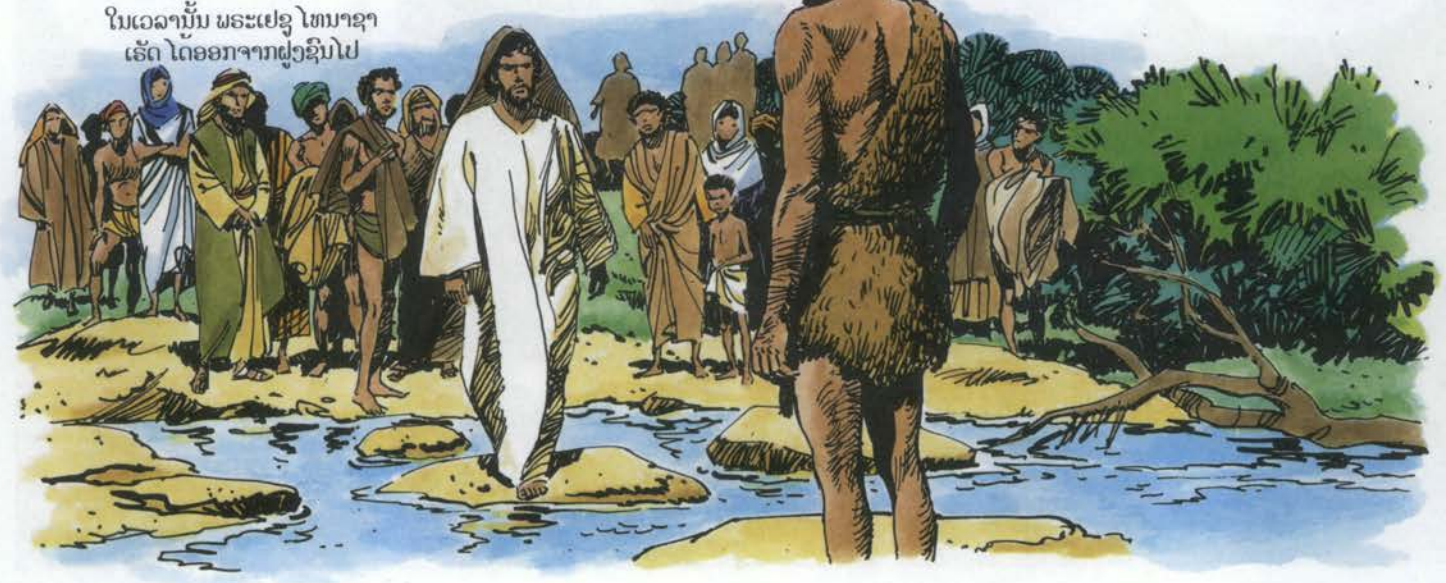
...ທີ່ເຈົ້າລອດພົ້ນໂຕກໍ
ຍອນອັບຮາຣາມເປັນ
ພໍ່ເຄົ້າຂອງເຈົ້າ

ແຕ່ວ່າພຣະເຈົ້າບໍ່ເຂົ້າຂ້າງ
ຄົນນຶ່ງຄົນໃດ ຕົ້ນໄມ້ຕີຈະຮູ້ໂຕ
ຈາກສົມຂອງມັນພຣະເຈົ້າຊຶ່ງຮິດ
ອາດຈະບັນດານໃຫ້ລູກຫຼານເກີດ
ຂຶ້ນແກ່ອັບຮາຣາມຈາກກອນຫີນ
ເຫຼົ່ານີ້.

ໂຕຫຼາຍສັດຕະວັດຜ່ານມາແລ້ວ: ເຜີ້ນໂຕຂຽນໂວ້ວ່າ: "ແມ່ນສຽງຂອງຜູ້ຮ້ອງໃນປ່າວ່າ
ຈົ່ງຈັດແຈ້ງທາງແຫ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈົ່ງເຮັດຫີນທາງຂອງພຣະອົງໃຫ້ຊື່ໄປ ໂຢຣັນແຕງ
ກາຍດ້ວຍຜາຂົນໂອດໂອ ໃຊ້ສາຍໜັງຮັດແອວ ແລະກິນຕັກແຕນກັບນໍ້າເຜິ້ງປ່າເປັນອາ
ຫານ. ປະຊາຊົນມາຈາກກຸງເຢຣູຊາເລັມແລະມາຈາກແຂວງຢູດາຍ ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ
ແມ່ນມາຈາກທົ່ວແຂວງຢູດາຍ ພາກັນເຂົ້າໄປໃນປ່າເພື່ອຮັບຜິ້ງໂຢຣັນເຫສນາສັງສອນ.
ແລະເມື່ອປະຊາຊົນເຫຼົ່ານັ້ນກັບໃຈໃຫມ່ເຊົາເຮັດບາບ ເຜີ້ນກໍໃຫ້ບັບຕິສມາແກ່ເຂົາເຈົ້າໃນ
ແມ່ນໍ້າຢູດາເນ. ຄົນໂຢຣັນເຫັນພວກຜາຮິຊາຍແລະພວກຊາດຽຮາຍ ພາກັນມາຈໍານວນ
ຫຼວງຫຼາຍເພື່ອຈະຮັບບັບຕິສມາ ເຜີ້ນຈຶ່ງກາວແກ່ເຂົາເຈົ້າວ່າ ອ້າຍຊາດຽຮາຍເອີຍ,
ໃຜໂດຍອກສໂຫ້ປີບຫນີຈາກພຣະມີໂຣດທີ່ຈໍານວນຈະມາເຖິງນັ້ນ. ເຫດສັນນັ້ນຈຶ່ງປະຕິບັດ
ໃຫ້ໂຕຜົນສົມກັບການຖິ້ມໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃຫມ່. ແລະຢ່າຕັ້ງນິກໃນໃຈວ່າພວກເຮົາມີອັບ
ຮາຣາມເປັນພໍ່ເຄົ້າ. ເພາະເຮົາບອກພວກສ່ວນພຣະເຈົ້າຊຶ່ງຮິດ ອາດຈະບັນດານໃຫ້ລູກຫຼານ
ເກີດຂຶ້ນແກ່ອັບຮາຣາມຈາກກອນຫີນເຫຼົ່ານີ້ກໍໂຕ. ບັດນີ້ຂວານວາງໂວ້ທີ່ເຫງົ້າຕົ້ນໄມ້ແລະ
ສັນນັ້ນໄມ້ຫາຕົ້ນທີ່ບໍ່ເກີດຜົນຕີຈະຖືກປົ້າແລ້ວໂຍນຖິ້ມໃສ່ໄຟເສັຽ. ຝ່າຍເຮົາ, ເຮົາໃຫ້ພວກ
ສູຮັບບັບຕິສມາດ້ວຍນໍ້າ, ແຕ່ຜູ້ທີ່ຈະມາພາຍຫຼັງເຮົາກໍມີຮິດກວ່າເຮົາອີກ ຊຶ່ງເຮົາບໍ່ສົມຄວນ
ຈະຈັບເກີບຂອງເຜີ້ນໄປ ຝ່າຍຜູ້ນັ້ນຈະໃຫ້ພວກສູຮັບບັບຕິສມາດ້ວຍພຣະວິນຍານ....

... ແລ້ວພຣະອົງຍ່າງໄປຫາ
ໂຢຣັນ ແລ້ວກາວວ່າ

ໃນເວລານັ້ນ ພຣະເຢຊູ ໂທນາຊາ
ເຮັດ ໂຕອອກຈາກຝູງຊົນໄປ

...ແລະດ້ວຍໄຟ. ເພິ່ນຈະຮວບຮວມເຂົ້າເມັດດີຂອງຕົນມາໃສ່ໄວ້ໃນເລົ້າ ແຕ່ເຂົ້າລີບນັ້ນ ເພິ່ນຈະເຜົາເສັ້ງດ້ວຍໄຟທີ່ບໍ່ຮຸນອົດ ແລະພຣະເຢຊູໂຕສະເດັດຈາກແຂວງຄາລິເລມາຫາ ໂຢຮັນທີ່ແມ່ນ້ຳຍັດາເນ ເພື່ອຈະຮັບບັບຕິສະນາຈາກເພິ່ນ. ແຕ່ໂຢຮັນຫຼຸບຫຼາມພຣະອົງວ່າ ຂ້ານອຍຕອງການຈະຮັບບັບຕິສະນາຈາກທ່ານ ແລະທ່ານຈະມາຫາຂ້ານອຍຫຼື? ແຕ່ພຣະ ເຢຊູຊົງຕອບໂຢຮັນວ່າ ບັດນີ້ຈົ່ງຍອມເຕັກ ເພາະສິນຄວນທີ່ເຮົາຈະເຮັດຢ່າງນີ້ໃຫ້ເງິກ ຄວາມຊອບທັມຫາປະການ ແລະໂຢຮັນກໍຍອມ. ຄັນພຣະອົງຊົງຮັບບັບຕິສະນາແລະກໍສະ ເດັດຂຶ້ນຈາກນ້ຳທັນທີ ແລະເບິ່ງແມ່ທອງຝາກໂຂອອກ (ແກ່ພຣະອົງ) ແລະພຣະອົງຊົງເຕັກ...

ໂຢຮັນ, ອ້າຍນ້ອງ ເອີຍ, ເວລາມາເຖິງ ແລ້ວ; ຈົ່ງບັບຕິສະນາ ໃຫ້ເຮົາສາ!

ໃຫ້ຂ້ານອຍບັບຕິສະນາແກ່ພຣະອົງ ຊັ້ນບໍ່? ແຕ່ຂ້ານອຍເອງສິນຄວນຮັບ ບັບຕິສ ຈາກພຣະອົງ ເປັນຫຼັງພຣະອົງຈົ່ງມາຫາ ຂ້ານອຍ? ພຣະອົງຊົງເປັນພຣະເຈົ້າອົງບໍ່ຮິສຸດ.

ຈົ່ງບັບຕິສະນາໃຫ້ເຮົາສາເພາະ ນີ້ເປັນນ້ຳພຣະທັຍຂອງພຣະເຈົ້າ.

ໂດຍຫມາຍສຳຄັນດັ່ງກ່າວ ຂ້ອຍຍອມຮັບ ພຣະເນຊີອາ, ຄືອົງພຣະຄຣິດ. ຂ້ອຍໂຕເຕັກພຣະວິນຍານ ບໍ່ຮິສຸດສະເດັດລົງມາຈາກ ສວັນເຫນືອນດັ່ງນົກເຂົາ ແລະ ສະຖິດຢູ່ເທິງພຣະອົງ ແລະຂ້ອຍໂຕ ຍິນພຣະສຣະສຽງດັງ ມາຈາກສວັນຊົງ ກາວວ່າ ທ່ານຜູ້ນີ້ເປັນບຸດທີ່ຮັກຂອງເຮົາ ເຮົາຊອບ ໃຈຫຼາຍໃນທ່ານ

...ພຣະວິນຍານບໍ່ຮິສຸດສະເດັດລົງມາຈາກສວັນເຫນືອນດັ່ງນົກເຂົາແລ້ວສະຖິດຢູ່ ເທິງພຣະອົງ ແລະຂ້ອຍໂຕຍິນພຣະສຣະສຽງດັງມາຈາກສວັນຊົງກາວວ່າ ທ່ານຜູ້ນີ້ເປັນບຸດທີ່ຮັກຂອງເຮົາ ເຮົາຊອບໃຈຫຼາຍໃນທ່ານ

“ອີງພຣະເຢຊູຄຣິດຊິງຮັບບັບຕິສມາທີ່ແມ່ນ້ຳຢົດາເນເມື່ອພຣະອົງອາຍຸໄດ້ 30 ປີ. ພຣະອົງແມ່ນໃຜກັນແທ້? ຄົນເອີ້ນພຣະອົງວ່າລູກຊາຍຂອງໂຢເຊບ, ຊຶ່ງເປັນ ຊ່າງ ໄມ້ຄົນນຶ່ງໃນເມືອງນາຊາເຣັດ. ມານດາຂອງພຣະອົງຊື່ນາຣີອາ, ເປັນພີ ນອງກັນກັບແມ່ຂອງທ່ານໂຢຮັນບັບຕິສໂຕ. ພໍ່ແມ່ຂອງພຣະອົງຄົງເລົ່າເຮືອງ ອັດສະຈັນຫຼາຍ ຢ່າງກວຽວກັບອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນຕອນທີ່ພຣະອົງກຳ ລັງຈະປະສູດ.

ນາຣີອາໄດ້ຮັບໜັ້ນທີ່ຈະແຕ່ງງານ ກັບໂຢເຊບ ແຕ່ນາງໂຕຖືພາ

ໂດຍທີ່ບໍ່ໂດນອນຮ່ວມກັນ... ເຮືອງນີ້ເກີດຂຶ້ນໂດຍຢ່າງໃດ?

ໃນວັນຊະບູາໂຕ ວັນນຶ່ງ, ພໍ່ແມ່ຂອງ ນາຣີອາໄດ້ກັບຈາກພຣະວິຫານ.

ເຈົ້າຮູ້ເຖິງຄຳທ່ານວາຍຂອງຜູ້ປະກາດພຣະທັມດານ ເອນບໍ່? ເຫວະດາຄັບຮິເອນ ໂດບອກເພິ່ນເຖິງການປະ ສູດຂອງພຣະເມຊີອາ. ຂ້ອຍຢາກຮູ້ອີກ ວ່າເຮົາຈະໄດ້ ເຫັນວັນຍິ່ງໃໝ່ວັນນັ້ນ.

ຂ້ອຍ ເຊື່ອເພາະວ່າ

...ອ້າງອີງຕາມຄຳທ່ານວາຍຂອງ ຜູ້ປະກາດພຣະທັມດານີເອນ ມັນຕອງ ເກີດຂຶ້ນດຽວນີ້, ເວລານີ້

ນາຣີອາ, ໄປໂຕຕະກຽງ ແລະແຕ່ງຜາເຂົ້າມາກິນ ກັນເຫາະ...

ໃນຫັ້ນໃດນັ້ນ... ຈິ່ງຈະເຮິນເຫັນນາຣີອາ ເຈົ້າຜູ້ທີ່ຊົງໄຜດກະຮຸ ນາປານີຫຼາຍ!

ແມ່ນຫຼັງເກີດຂຶ້ນ ເນາະ? ຄຳທັກຫາຍ ນີ້ໝາຍຄວາມວ່າ ຢ່າງໃດກັນແທ້? ມັນ ຊິເປັນໄປໂດຍບໍ່ວ່າ ສຽງນີ້ຕັ້ງມາຈາກ ສວັນ?

ລູກ 1:28-38

ເມື່ອເຖິງເດືອນຖ້ວນຫົກເຫວະດາຄັບຮິເອນໄດ້ຮັບໃຊ້ຈາກພຣະເຈົ້າ ນາຍັງ ເມືອງນຶ່ງ ໃນແຂວງດາລີເລຊີນາຊາເຣັດ. ມາຫາຍິງຫາຍິງພິມຈາຣີຄົນນຶ່ງ ຊຶ່ງເປັນຄູໜັ້ນຂອງຊາຍຄົນນຶ່ງຊື່ໂຢເຊບ ຜູ້ເປັນເຊື້ອສາຍຂອງກະສັດດາວິດ ນາງນັ້ນຊື່ນາຣີອາ. ເມື່ອເຫວະດານາເຖິງນາງແລວຈິ່ງເວົ້າວ່າ “ຈິ່ງຈະເຮິນ ເຫັນ, ເຈົ້າຜູ້ທີ່ຊົງໄຜດກະຮຸນາປານີຫຼາຍ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍຊົງສະຖິດຢູ່ກັບ ເຈົ້າ. ຝ່າຍນາຣີອາກໍຕົກສະຫນົນໃຈເພາະຖອຍຄຳ ຂອງເຫວະດານັ້ນ ຈິ່ງຮຳ ເຜິງວ່າຄຳທັກຫາຍນີ້ຈະໝາຍຄວາມວ່າຢ່າງໃດ. ແລວເຫວະດາໂຕກາວ ກັບນາງວ່າ, ນາຣີອາເອີຍ, ຢ່າຊູຢ້ານ ເພາະວ່າເຈົ້າເປັນທີ່ຊົງພຣະກະຮຸນາ ໄຜດແລວ. ເບິ່ງແມ່, ເຈົ້າຈະມີທອງແລະປະສູດບຸດຊາຍ ຈິ່ງຕັ້ງຊື່ບຸດນັ້ນວ່າ ເຢຊູ. ບຸດນັ້ນ ຈະໂຕເປັນໃໝ່ ແລະຈະຊົງເອິນວ່າພຣະບຸດຂອງຜູ້ສູງສຸດ ອົງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງປະທານ ພຣະທີ່ນັ້ງຂອງກະສັດດາວິດ ຜູ້ເປັນພັນພຣະບຸດ ຂອງທ່ານ ໂຕແກທ່ານ. ແລະທ່ານຈະສະເລີຍຮາດຄຸນຄອງເຊື້ອສາຍຂອງ ຢ່າ ໂຄບສິບຮູ ໄປເປັນນິດ ແລະຮາຊອານາຈັກຂອງທ່ານ ຈະບໍ່ຮຸ້ນສຸດ. ຝ່າຍ ນາຣີອາຈິ່ງຫຼຸນເຫວະດານັ້ນວ່າ, “ເຫດການນີ້ຈະເປັນໄປໂດຍຢ່າງໃດ ເພາະຂ້າ ນ້ອຍຍັງບໍ່ໂດຍຮວມຮູກັບຊາຍຈັກເທື່ອ. ເຫວະດາໂຕຕອບນາງວ່າ, ພຣະວິນ ຍານ ບໍ່ຮຸ້ນສຸດຈະສະເດັດລົງມາເຖິງເຈົ້າ ແລະຮິດເດດຂອງຜູ້ສູງສຸດຈະປົກຄຸມ ເຈົ້າໄວ້ ເຫດສັນນິບຸດ ທີ່ຈະເກີດມານັ້ນຈະໂຕເອິນວ່າບໍ່ຮຸ້ນສຸດ ຄືພຣະບຸດຂອງ ພຣະເຈົ້າ. ເບິ່ງແມ່, ເຖິງນາງເອລີຊາເບັດ ພີ່ນອງຂອງເຈົ້າຜູ້ແກ່ຊະຣາແລວ ກໍຍັງມີທອງຈະເກີດບຸດຊາຍເຫນືອນກັນ ບັດນັ້ນາງ ທີ່ເຂົາເອິນວ່າ...

ນາຣີອາເອີຍ! ຢ່າຊູຢ້ານ ເພາະວ່າເຈົ້າເປັນທີ່ຊົງ ພຣະກະຮຸນາໄຜດແລວ. ເບິ່ງແມ່, ເຈົ້າຈະມີທອງ ແລະປະສູດບຸດຊາຍ ຈິ່ງຕັ້ງ ຊື່ບຸດນັ້ນວ່າເຢຊູ. ພຣະອົງນີ້ ແຫຼະຄືພຣະເມຊີອາ.

ຂ້ອຍບໍ່ເຂົ້າໃຈເລີຍວ່າຂ້ອຍຊິມີລູກໂດຍຳນາດ ທັງໆທີ່ຂ້ອຍຍັງເປັນສາວປອດຢູ່?

ພຣະວິນຍານບໍ່ອິສັດ ຈະສະເດັດລົງມາເຖິງເຈົ້າ ແລະຮິດເດດ ຂອງຜູ້ສູງສຸດຈະປົກຄຸມເຈົ້າໄວ້ ເຫດສັນນິບຸດທີ່ຈະເກີດມາມັນຈະໄດ້ເອີ້ນວ່າບໍ່ອິສັດ ຄືພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ. ເບິ່ງແມ່ເຖິງນາງເອລີຊາເບັດ ຜົນກະທົບຂອງເຈົ້າຜູ້ແກຊະຣາແລວ ກໍຍັງມີທ້ອງ ຈະເກີດບຸດຊາຍເຫມືອນກັນ ບັດນີ້ນາງທີ່ເຂົ້າເອີ້ນວ່າເປັນຍິງໝັ້ນກໍຍັງມີທ້ອງໂດຍທຳເດີນແລ້ວ. ເພາະວ່າຝ່າຍພຣະເຈົ້າບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ເຫຼືອພຣະກຳລັງ.

ຂ້ານ້ອຍນີ້ເປັນຂ້ອຍຍິງຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂໍໃຫ້ເກີດແກຂານອຍຕາມຄຳຂອງເຈົ້າກູ້ເຫັນ

ຫຼັງຈາກນັ້ນນາໂຕ້ສອງສາມວັນ...

ແມ່, ຂ້ານ້ອຍຢາກໄປຢ້ານເອລີຊາເບັດ ຜົນກະທົບຂອງເຮົາຈັກສອງສາມອາທິດ.

ແມ່ເຫັນວ່າລູກຢາກໄປຫຼາຍແຫ່ງ ແຕ່ລູກບໍ່ໂຕບອກແນວນຳໄປຫວັງ...

ການທີ່ເຈົ້າໄປຢ້ານນາງຊິເຮັດໃຫ້ຊາຊາຣິຢາ ສາມີ ຂອງນາງດີໃຈຫລາຍເຫມືອກັນ ແຕ່ວ່າເຂົາເຈົ້າຢູ່ໃນແຂວງຢຸດາຍ ໂກຈາກທີ່ນີ້ຫຼາຍ.

ຜິ່ໃຫ້ລູກໄປໄດ້ ແຕ່ຕ້ອງເດີນທາງຮ່ວມກັບຂະບວນເດີນທາງ ຜ່ານໄປທາງບານນາຊາເຣັດ ຕໍ່ໄປຍັງກຸງເຢຣູຊາເລັມ.

ຫຼັງຈາກນັ້ນບໍ່ດົນ ນາງມາຣິອາ ກໍເດີນທາງໄປຍັງແຂວງຢຸດາຍ.

ແຕ່ວ່າ ຜິ່ຊິຝາກເຈົ້າໄວ້ກັບການຊົງນຳພາຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເພື່ອໃຫ້ພຣະອົງຄຸນຄອງລູກ.

ຂ້ານ້ອຍບໍ່ຄິດຢ້ານດອກຜູ້. ເພາະຂ້ານ້ອຍຮູ້ດີວ່າພຣະເຈົ້າຈະຊົງຄຸນຄອງ ຂ້ານ້ອຍ.

ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ອວຍພຣະພອນແກ່ຂ້ອຍດ້ວຍການຊົງສະຖິດຢູ່ນຳ ແລະພຣະອົງຊົງກ່າວແກ່ຈິດໃຈຂອງຂ້ອຍວ່າ ຂ້ອຍຊິເປັນມານດາຂອງພຣະເຜີ້ອາ, ຜູ້ຊົງຈະຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຮົາຫຼຸດ ພົ້ນຈາກບາບ ...

ເວລານີ້ຂ້ອຍຢາກຮູ້ອີກລືວ່າ ຜົນກະທົບຂອງຂ້ອຍເປັນແນວໃດ ແລະຂ້ອຍຢາກເຫັນຄວາມຈິງທັງໝົດນີ້ອີກຄື.

ມາຣິອາ ຈາກບ້ານນາຊາເຣັດ, ນັ້ນແມ່ນທາງໄປບ້ານນາງເອລີຊາເບັດ ຜົນກະທົບຂອງເຈົ້າ. ບ້ານຂອງລາວຢູ່ຮ່ວມພູຫີນ.

ຂອບໃຈຫຼາຍສຳລັບການເດີນທາງ. ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຊົງຄຸນ ຄອງທານເນີ!

ເມື່ອມາຮືອາ ມາ
ຮອດແລ້ວ...

ເອ້ອຍເອລີຊາເບັດ, ຈົ່ງມີຄວາມຊົມຊື່ນ
ແລະມີສັນຕິສຸກທີ່ນາຈາກພຣະເຈົ້າ.

ນ້ອງມາຮືອາ
ໂຫ ບ້ານນາຊາເຮັດ,
ເອ້ອຍບໍ່ຄິດເລີຍວ່າ
ນ້ອງຊົມາຢາມ!

ແມ່ນຫວັງເກີດຂຶ້ນກັບຂ້ອຍ?
ຢູ່ດີໆ ລູກໃນຫວງຂອງກາດິນ!

ມາຮືອາ
ນ້ອງມາຫວັງ
ຫວາ ຈົ່ງມາ
ຢາມເອ້ອຍ...

ໂອ, ເອ້ອຍເອລີຊາເບັດ
ຂ້ອຍຕິໃຈໝາຍທີ່ຮູ້ວ່າ
ເຈົ້າກໍຊິເກີດລູກ...

...ບໍ່ໂດ້ຄິດນາ
ກອນເລີຍ?

...ເພາະເປັນການຊັ້ນນະສະດວກ ສິ່ງທີ່ນ້ອງໂຕຍິນ
ຈາກອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້ານັ້ນບໍ່ດີນີ້ເປັນຄວາມຈິງແລ້ວ

ກອນອື່ນຫມິດ, ນ້ອງ
ຢາກບອກເອ້ອຍຢ່າງ
ນຶ່ງທີ່ເປັນຄວາມລັບ

ມາຮືອາ,
ດີແລ້ວທີ່ນ້ອງ
ເຊື່ອຕາມທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງ
ກາວກັບນ້ອງ.

ເອ້ອຍສາຣະ
ພາບວາ...

...
ຕອນທ້າຍທີ່ເອ້ອຍ
ໂຕຍິນສຽງນ້ອງເວົ້າ, ລູກ
ໃນຫວງຂອງເອ້ອຍກາດິນ
ໄປນາ. ຊາງອັສຈັນ
ແຫງ! ເປັນຫວັງ
ເອ້ອຍຊິບໍ່ຕິໃຈ
ທີ່ມານາຂອງພຣະ ເມຊີອາ
ໂຕນາຢຽນ ຢາມເອ້ອຍ?

ເປັນຍິງຫມັ້ນກໍມີຫວງໂຕທົກເດືອນແລ້ວ. ເພາະວ່າຝ່າຍພຣະເຈົ້າບໍ່ມີສິ່ງໂຕທີ່ເຫຼືອ
ພຣະກໍາລັງ. ສ່ວນນາງມາຮືອາກໍໝູນວ່າ, ຂ້ານອຍນີ້ແຫຼະ, ເປັນຂ້ອຍຍິງຂອງ
ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຂໍໃຫ້ເກີດແກຂ້ານອຍຕາມຄໍາຂອງເຈົ້າກູເທິນ ແລ້ວເຫວະດາ
ຕົນນັ້ນກໍຈາກນາງໄປ.

ນ້ອງເປັນຜູ້ຍິງທີ່ໄດ້ຮັບພຣະພອນຖ້າມ
ກາງຜູ້ຍິງທັງຫຼາຍ ແລະລູກໃນທ້ອງຂອງ
ນອງກໍໄດ້ຮັບພຣະພອນດວຍ.

ຈິດໃຈຂ້ອຍສັອເສີນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ພຣະອົງຊົງຊອບພຣະທັຍຕໍ່ການຖອນຕົວ
ຂອງຂ້ອຍ. ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງຮິດອໍານາດຊົງ
ກະທຳກິຈການ ຂອງພຣະອົງໃນຊີວິດຂອງ
ຂ້ອຍ ເພື່ອໃຫ້ພຣະນາມຂອງພຣະອົງ
ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກ.

ຫັ້ນເດ
ຊາຂາຣີຢາ
ນາແລວ ລາວປາກ
ບໍ່ໂຕເລີຍ...

ຂ້ອຍຊິເລົ່າເຮື່ອງ
ທຸກຢ່າງສູ່ເຈົ້າຜົງ

ນາຣີອາ, ຊາຂາຣີຢາກາຍເປັນຄົນ
ກິກໄປ ຊຶ່ງກຽວຂອງກັບການຖືພາ
ຂອງຂ້ອຍ...

ແລະການຖືພາ
ຂອງເຈົ້າດວຍ.

...ເຈົ້າຮູ້ບໍ່ວ່າພວກເຮົາ
ບໍ່ມີລູກຈັກຄົນ ແລະບໍ່ມີ
ຫວັງວາຊິໂດຈັກຄົນເລີຍ

ຫົກເດືອນລ່ວງມາແລ້ວ, ຊາຂາຣີຢາ ໄປຍັງພຣະວິຫານ
ຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກັບບັນດາພວກປະໂຮທິດເຖິງ 300 ຄົນ
ພາຍໃນກຸ່ມຂອງເພີນ ເພື່ອໄປບົດລະບັດອົງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ຈົກສລາກເອົາຊີ່ຂອງປະໂຮທິດຜູ້ທີ່ຈະ
ປະກອບພິທີໃນພຣະວິຫານຂອງອົງພຣະ
ຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະເຜົາເຄື່ອງບູຊາ.

ຊີ່ຂອງທ່ານ ປະ
ໂຮທິດຊາຂາຣີຢາ!

ເປັນໂອກາດອັນດີ
ຂອງຂ້າ ພຣະອົງ! ທີ່ໂຕນາ
ຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກຂອງອົງພຣະ
ຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ລູກາ 1:39-66
ຄາວນັ້ນນາຣີອາລຸກຂຶ້ນແລ້ວຮີບໄປຍັງເຂດພູເຂົາ ຄືໄປເຖິງເມືອງນຶ່ງໃນແຂວງຢູດາຍ.
ນາງໄດ້ ເຂົ້າໄປເຮືອນຂອງຊາຂາຣີຢາທີ່ກາຍນາງເອລີຊາເບັດ. ພໍເມື່ອເອລີຊາເບັດ
ໄດ້ຍິນຄຳທີ່ກາຍ ຂອງນາຣີອາ ລຸກໃນທ້ອງຂອງຕົນກໍເຕີນ ແລະເອລີຊາເບັດກໍເຕີນໄປ
ດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍ່ຮີສຸດ, ຈຶ່ງຮອງຂຶ້ນດ້ວຍສຽງອັນດີງວ່າ, ນາງໄດ້ຮັບພຣະພອນ
ໃນລະຫວ່າງພວກຜູ້ຍິງ ແລະບຸດໃນ ທ້ອງຂອງນາງໄດ້ຮັບພຣະພອນດວຍ. ເປັນສິ່ງໃດ
ຂ້າມອຍຊຶ່ງໄດ້ຮັບຄວາມເມດຕາຢ່າງນີ້ ຄື ນານດາຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຂ້າມອຍ
ໂຕນາຫາຂ້າມອຍ. ເພາະວ່າເບິ່ງແມ່, ພໍສຽງ ທັກທາຍຂອງນາງເຂົ້າຫາຂ້າມອຍ ລຸກໃນ
ທ້ອງຂອງຂ້າມອຍກໍເຕີນດ້ວຍຄວາມຍິນດີ. ຄວາມສາມິແກນາງທີ່ໂຕເຊື້ອວ່າຈະສຳເລັດ
ຕາມພຣະຄຳທີ່ນາງໄດ້ຮັບຈາກອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ນາງນາຣີອາກາວວ່າ, "ຈິດໃຈຂອງ
ຂ້າພະເຈົ້າສັ່ນເສີນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແລະຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າກໍເກີດ
ຄວາມຍິນດີໃນພຣະເຈົ້າ ຜູ້ຊົງໄຜດໄຫ້ຂ້າພະເຈົ້າພັນ. ເພາະພຣະອົງຊົງຫອດພຣະເນດຖາ
ນະອັນຍາກຕໍ່າຕ້ອຍແຫງຂ້ອຍຍິງຂອງພຣະອົງ. ເບິ່ງແມ່, ຕັ້ງແຕ່ນີ້ໄປຄົນທຸກສະນັ້ນຈະ
ເອີ້ນຂ້າພະເຈົ້າວ່າຜາສກ. ເພາະວ່າຜູ້ຊົງຮິດ.....

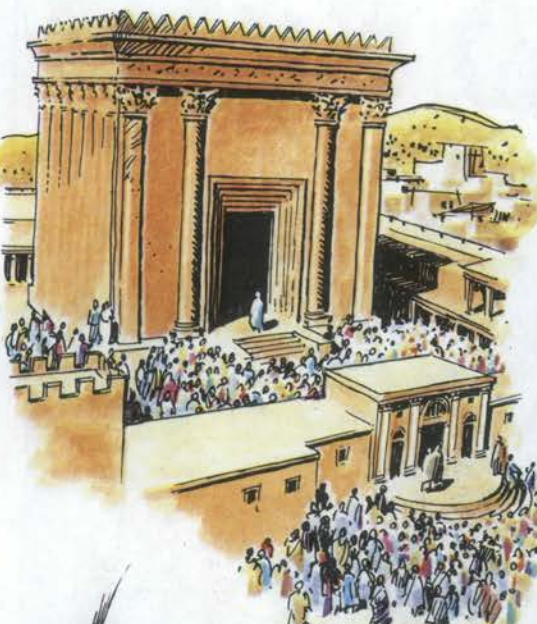

ເຫວະດາຄັບຮິເອນ ບອກລາວວ່າພວກ ເຮົາຊິໄດ້ລູກ ຊາຍ ແລະພວກເຮົາຊິຕັ້ງຊື່ລາວວ່າ ໂປຣັບ...

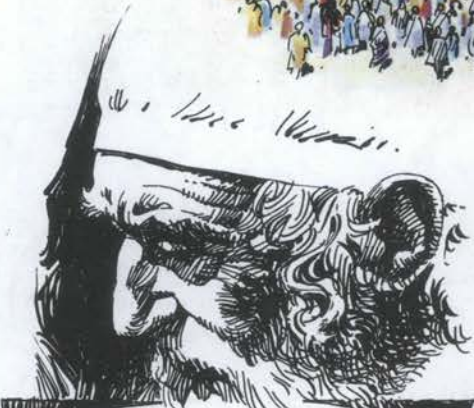
...ວຽກງານຮັບໃຊ້ຂອງລາວ ແມ່ນຈັດຕຽມທາງສໍາລັບການ ສະເດັດນາຂອງພຣະເມຊີອາ..

ຂໍໃຫ້ຄໍາໂຫວ້ວອນ ຂອງຂ້າພະອົງຈົ່ງໄປ ເຖິງພຣະອົງເທັ້ນ, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ແມ່ນຫຼັງເກີດຂຶ້ນເນາະ? ພຣະເຈົ້າຊົງສົ່ງເຫວະດາ ຂອງພຣະອົງມາເປີດເສີຍ ບາງສິ່ງແກ່ຂອຍ...

ແຕ່ ຊາຊາຮິຢາ ຍັງມີຄວາມສົງສັຍ! ຂອຍເຖົ້າຫຼາຍແລວ...ເຮືອງນັ້ນ ຄົງເປັນໄປບໍ່ໂດດອກ!

ຕໍ່ມາ, ເຫວະດາຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສໍາເລັດໝາຍ ສໍາຄັນເປັນການ ຊັ້ນນະສູດ. ຕໍ່ຈາກນັ້ນມາຊາຊາຮິຢາກໍ່ປາກົກ.

ຫັນເດ, ຫ່ານຂຽາ
ຂາຣີຢາ ນາແລວ

ເບິ່ງລາວຄືໃຈຮ້າຍ. ເປັນຫຼັງລາວຈິ່ງ
ເຮັດຈິ່ງຊັ້ນໃສ່ພວກເຮົາ?
ເບິ່ງຄືວ່າ

ລາວບໍ່ສາມາດ
ເວົ້າຫຍັງໄດ້ເລີຍ...

ລາວຕ້ອງເຫັນນິມິດຢ່າງ
ໃດຢ່າງນຶ່ງແນ່ນອນ...

ຫລີບໄປ, ລາວກໍອາດຈະ
ໄດ້ຮັບການຊີ້ເປີດເສີຍ
ຈາກອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ດຽວນີ້ຂອຍຖືພາ
ໂຕຫົກເດືອນພໍດີ

ພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາ
ຊາງດີຫຼາຍແຫ່ງພຣະອົງ
ຊິ່ງຍົກເອົາຄວາມອຸ່ນອາຍ
ຂາຍໝາຂອງຂອຍ
ອອກໄປ

ເປັນອັນ ວ່າພິທີຕັດກໍສິ້ນ
ສຸດລົງພຽງເທົ່ານີ້

ນາງມາຣິອາພັກຢູ່ນານາງເອລິຊາເບັດເຖິງສາມເດືອນ ຈິ່ງໄດ້ກັບຄືນເມືອ ບ້ານນາຊາ
ເຮັດ. ເມື່ອວັນນັ້ນມາເຖິງ ນາງເອລິຊາເບັດ ກໍເກີດລູກເປັນຊາຍ. ໃນວັນຕູ້ວນແປດເຂົາ
ເຈົ້າກໍທໍາພິທີຕັດພອນທັງຕັ້ງຊື່ໃຫ້ແກລູກຊາຍໃນເວລາດຽວກັນ.

ເຈົ້າຕັ້ງຊື່ໃຫ້ລູກຊາຍ
ວ່າແນວໃດ?

ຊື່ຂອງລາວ
ແມ່ນ ໂປຣັນ

ເປັນຊື່ທີ່ຈົບຫຼາຍເນາະ?
ຊື່ນີ້ມີຄວາມໝາຍວ່າ
"ພຣະເຈົ້າຊີງເມດຕາ"

ແຕ່ວ່າ, ບໍ່ມີຜູ້ໃດໃນຄອບ
ຄົວເຈົ້າມີຊື່ຄືແນວນັ້ນ.

...ໄດ້ຊົງກະທໍາການໃຫ້ຮູ້ແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ ພຣະນາມຂອງພຣະອົງກໍບໍ່ຮູ້ສຸດ ພຣະກະຣຸນາຂອງ
ພຣະອົງກໍມີ ແກ່ບັນດາຜູ້ຢາເກາງພຣະອົງ ທັງຊົ່ວນີ້ແລະຊົ່ວໜ້າສືບໄປ. ພຣະອົງຊົ່ງສະ
ແດງຮິດດ້ວຍພຣະກອນຂອງພຣະອົງ ພຣະອົງຊົ່ງກະທໍາໃຫ້ຄົນທີ່ມີໃຈຄິດ ຈອງຫອງຜິດ
ພາກຈາກກັນ. ພຣະອົງຊົ່ງປິດເຈົ້ານາຍລົງຈາກພຣະທີ່ນັ້ງ ແລະຊົ່ງຍົກ ຜູ້ຍາກດໍາຂຶ້ນ ພຣະ
ອົງຊົ່ງໃສ່ໄຫຼ່ໃຫ້ຜູ້ອິດຢາກອິ່ນດ້ວຍຂອງດີ ແລະຊົ່ງກະທໍາໃຫ້ຄົນຮັ່ງ ມີຫນີໂປມີເປົ້າ ພຣະອົງ
ຊົ່ງຊອຍອິສະຣາເອນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ ຄືພຣະອົງຊົ່ງຈໍາຈໍາ ພຣະເມດຕາຂອງພຣະອົງ ທີ່
ມີຕໍ່ອໍບຳຣາມແລະຕໍ່ເຊື້ອສາຍຂອງເຜີ້ນເປັນນິດ ຕາມພຣະອົງຊົ່ງບອກໄວ້ ກັບບັນພະບຸຣຸດ
ຂອງພວກເຮົາ. ແລ່ວນາງມາຣິອາໂຕອາສັຍຢູ່ກັບ ນາງເອລິຊາເບັດປະມານສາມເດືອນ
ຈິ່ງໄດ້ກັບຄືນໄປເຮືອນຂອງຕົນ. ຄັນຕູ້ວນວັນເວລາທີ່ນາງເອລິຊາເບັດຈະໄດ້ລູກແລ່ວ ນາງ
ກໍໄດ້ປະສູດລູກເປັນຜູ້ຊາຍ ເມື່ອເມື່ອນບານ ແລະພວກຍາດດີເຜີ້ນອງໂດຍິນຂາວວ່າ ພຣະເຈົ້າ
ໄດ້ຊົ່ງສະແດງພຣະມະຫາກະຣຸນາ....

ດັ່ງຊື່ລາວວ່າ ຊາຂາຣີຢາ ຊື່ດຽວ
ກັນກັບພໍ່ຂອງລາວຊື່ນຫວາ..

ທ່ານຊາຂາຣີຢາ,
ທ່ານຜູ້ເປັນພໍ່ ທ່ານຕັດ
ສິນໃຈແນວໃດ?

ຈິ່ງຂຽນຊື່ຂອງ
ລາວດ້ວຍ

... ຊື່ຂອງລາວ
ແນວ ໂຢຣັນ.

ລາວຊື່ວ່າ
ໂຢຣັນຊື່ນ
ຫວາ!

ຂອບພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າ! ທີ່ພຣະອົງ
ຊົງສົ່ງພຣະເນຊີອາລົງມາເພື່ອຊ່ວຍ
ໄພພົນຂອງພຣະອົງໃຫ້ລອດພົນ.

ແລະເຈົ້າຜູ້ເປັນ
ລູກຂອງພໍ່ ຈະ
ໄປກ່ອນອົງພຣະ
ຜູ້ເປັນເຈົ້າເພື່ອ
ຈັດແຈງຫົນທາງ
ຂອງພຣະອົງ.

ປູກຂອງຊາຂາຣີຢາ
ໂຕອາອອກແລະລາວ
ສາມາດປາກໂຕອີກ

ຢາສິ່ງສັຍເລີຍ! ແອ
ນ້ອຍໂຢຣັນນີ້ ເປັນ
ເດັກທີ່ພິເສດ.

ແກ່ນາງ ເຂົາກໍ່ພາກັນຊົມຊື່ນຍິນດີ. ເຖິງວັນຖ້ວນແປດເຂົາກໍ່ພາກັນມາໃຫ້ເດັກນ້ອຍ ນັ້ນຮັບຜິທີ
ຕັດ ແລະເຂົາຈະໃສ່ຊື່ເດັກນ້ອຍນັ້ນວ່າຊາຂາຣີຢາ ຕາມຊື່ຂອງບິດາ. ຝ່າຍ ມານດາຈິ່ງຕອບວ່າ,
"ບໍ່ແນວແຕ່ຕອງໃສ່ຊື່ວ່າໂຢຣັນ. ເຂົາພາກັນກ່າວແກ່ນາງວ່າ, 'ໃນພວກພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າບໍ່ມີໃຜ
ທີ່ມີຊື່ຢ່າງນີ້.' ແລ້ວເຂົາຈິ່ງສະແດງທາທິພາສາໃບ ຖາມບິດາວ່າ, 'ຢາກໃສ່ຊື່ເດັກນ້ອຍນັ້ນວ່າ
ຢ່າງໃດ. ເພິ່ນຈິ່ງເອົາກະດານມາຂຽນວ່າ, ຢາກໃສ່ຊື່ເດັກນ້ອຍນັ້ນວ່າໂຢຣັນ ຄົນທັງຫຼາຍກໍ່ປະ
ລາດໃຈ ໃນຫົນໂຕນັ້ນເພິ່ນກໍ່ອອກ ສຽງໂຕແລະລິ້ນກໍ່ອອນ ແລ້ວເພິ່ນໂຕກ່າວສັຣເສີນພຣະເຈົ້າ.
ເພື່ອນບ້ານທັງປວງກໍ່ເກີດ ຄວາມຢ້ານ ແລະເຫດການທັງປວງກໍ່ຂ້າລົງໄປທີ່ວເຂດພໍ່ແຂວງຢູ່ດາຍ.
ບັນດາຄົນທີ່ໂຕ ຍິນຂາວເຫຼົ່ານີ້ກໍ່ເກີດໂຕໃນໃຈແລະເວົ້າວ່າ 'ລູກນ້ອຍນັ້ນຈະເປັນຢ່າງໃດນໜ້
ດ້ວຍ ວ່າພຣະຫັດຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍ່ສະຖິດຢູ່ນຳເດັກນ້ອຍນັ້ນ.

ຫຼັງຈາກໂຕ້ຫຼາຍເດືອນທີ່ນາຮີອາ
ກັບມາເຖິງບ້ານນາຊາເຮັດແລ້ວ

ບໍ່ຕ້ອງສົງສັຍເລີຍ!
ນາຮີອາຄູ່ຫນ້ນຂອງຂອຍ
ຖືພາແລ້ວ. ນາງນອກໃຈ
ຂອຍແລ້ວຫຼື? ຂອຍຕອງ
ໄປຖາມລາວໂຕໂຕ.

ອ້າຍໂຢເຊບ, ອ້າຍຕ້ອງເຊື່ອນ້ອງ
ຕີ: ນ້ອງໂຕຮັບຂາວຈາກສວັນ

ເວລານີ້ພຣະເຈົ້າຊົງ
ທ່າງານຂອງພຣະອົງໃນ
ຊີວິດຂອງນ້ອງ: ນ້ອງຊິປະ
ສູດບຸດເປັນ ພຣະເລຊີອາ.

ນາຮີອາ...ອ້າຍ
ຊິເຊື່ອເຮືອງແບບ
ນີ້ໂຕຢ່າງໃດກັນ?

ມັນເປັນເຮືອງທີ
ເປັນໄປບໍ່ໄດ

...ແຕ່ວ່າ, ຂ້ອຍບໍ່ຢາກໃຫ້ນາງໂຕຮັບ
ຄວາມອັບອາຍຂາຍຫນ້າ ດັ່ງນັ້ນຂ້ອຍ
ຊິຖອນຫນັ້ນຈາກນາງແບບລັບໆ

ເພາະວ່າຂ້ອຍບໍ່ແມ່ນພໍ່ຂອງເດັກ
ໃນຫອງ. ຂ້ອຍຈຳເປັນຕອງ
ຖອນຫນັ້ນກັບນາຮີອາ...

ມັດທາຍ 1:18-24

ເຮືອງພຣະກາເຝິດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດເປັນດັ່ງນີ້: ຄົນນາງນາຮີອາຜູ້ເປັນມານດາ
ຂອງ ພຣະເຢຊູນັ້ນ ໄດ້ເປັນຄູ່ຫນັ້ນກັບໂຢເຊບແລ້ວ ກ່ອນເວລາເຂົາໄດ້ເປັນຄູ່ຜົວ
ເມັງກັນກໍປາກົດວ່າ ນາງມີຫ້ອງແລ້ວດ້ວຍເດດພຣະວິນຍານບໍ່ຮິສຸດ. ຝ່າຍໂຢເຊບ
ຜູ້ເປັນຄູ່ຫນັ້ນຂອງນາງເປັນຄົນມີສິນຫັມ ແຕ່ປານນັ້ນເພິ່ນບໍ່ຢາກໃຫ້ເຮືອງນີ້ເປັນ
ທີ່ອັບອາຍ ຂາຍຫນ້າແກ່ນາງ ຈິ່ງຕັດສິນໃຈວ່າຈະຖອນຫນັ້ນເສັຽຢ່າງລັບໆ. ແຕ່
ເມື່ອໂຢເຊບ ຍັງຄິດໃນເຮືອງນີ້ຢູ່ ກໍມີເທວະດາຕົນນຶ່ງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້ານາປາ
ກົດແກ່ໂຢເຊບໃນຄວາມຝັນວ່າ, "ໂຢເຊບບຸດດາວິດເອີຍ, ຢ່າຮູ້ຢ້ານທີ່ຈະຮັບນາງ
ນາຮີອານາເປັນເມັງຂອງເຈົ້າ ເພາະວ່າຜູ້ທີ່ປະຕິສິນທິໃນຫ້ອງຂອງນາງກໍເປັນໂດຍ
ເດດພຣະວິນຍານບໍ່ຮິສຸດ. ນາງຈະປະສູດບຸດແລ້ວຈິ່ງຖວາຍນາມທ່ານວ່າ ເຢຊູ
ເພາະວ່າທ່ານຜູ້ນີ້ແຫລະ ຈະເປັນຜູ້ໄຜດໄຜດໄພ່ຜົນຂອງຕົນໃຫ້ຜົນຈາກຄວາມຜິດ
ບາບຂອງເຂົາ." ການທັງປວງນີ້...

ໃນຂະນະ
ທີ່ຕົນຂຶ້ນໃນ
ເຊົ້ານີ້ນຶ່ງ...

ຊ່າງຜົນ
ແບບແປກໆ
ແທ້ຄົນນີ້...

ຢ່າສົງສັຍເລີຍວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້
ເວົ້າກັບຂ້ອຍແລ້ວຜ່ານທາງເທ
ວະດາຂອງພຣະອົງ:

ຂ້ອຍຮູ້ດີວ່າມາຮິອາເປັນຍິງ
ທີ່ສັດຊື່ ລູກໃນຫ້ອງນາງ
ແມ່ນມາຈາກອົງພຣະ
ຜູ້ເປັນເຈົ້າ...

..ແລະຈະເປັນ
ພຣະເມຊີອາ...

...ຜູ້ທີ່ຈະສືບ
ເຊື້ອສາຍກະ
ສັດດາວິດ!

ເພາະວ່າມາຮິອາ
ແລະຂ້ອຍກໍແມ່ນ
ເຊື້ອສາຍກະສັດ
ດາວິດ...

...ເດັກຄົນນີ້ຈະ
ເຮັດໃຫ້ສໍາເຣັດ
ຕາມຄໍາຫ້າມວາຍ.

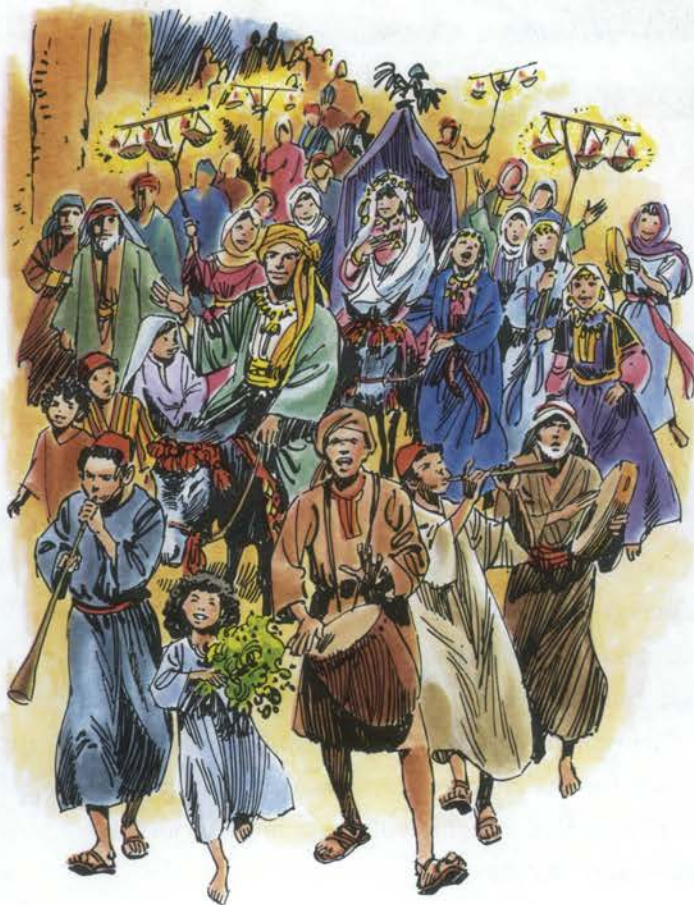

ຂ້ອຍເຂົ້າໃຈ
ແລ້ວວ່າພຣະ
ເຈົ້າຢາກໃຫ້ຂ້ອຍ
ເຮັດແນວໃດ!

ຂ້ອຍຕັດສິນໃຈແລ້ວວ່າ
ຊິຮັບເອົາມາຮິອາເປັນນາ
ເມັງ ໃນໂງ່ນນີ້!

ຈາກຫັ້ນມາບໍ່ດົນ ໂປເຊບ ແລະ ມາຮິອາກໍໄດ້ແຕ່ງງານກັນ...

ມາຮິອາ, ນ້ອງທີ່ຮັກ, ອ້າຍຍິນດີຕ້ອນຮັບນ້ອງ
ແຕ່ນີ້ໄປເຮືອນຫຼັງນີ້ກໍເປັນຂອງນ້ອງເຫມືອນກັນ

ຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງກ່າວໄວ້ດ້ວຍຜູ້ປະກາດພຣະທັມວ່າ, "ເບິ່ງແນ່
ຍິງພົມມະຈາຮິນີນັ້ນຈະມີທ້ອງແລະປະສູດບຸດຄົນນຶ່ງ ແລະເຂົາຈະເອີ້ນຊື່ບຸດ ນັ້ນວ່າ
ເອມານເອນ" (ແປວ່າ ພຣະເຈົ້າຊົງສະຖິດຢູ່ກັບເຮົາທັງຫຼາຍ). ເມື່ອໂປເຊບຕົ້ນ
ຂຶ້ນກໍເຮັດຕາມຄໍາຂອງເທວະດາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສັ່ງນັ້ນ ຄືຮັບເອົານາງມາຮິອາ
ມາເປັນພັນຍາຂອງຕົນແຕ່ບໍ່ໄດ້ສົມສູງກັບນາງຈົນປະສູດບຸດຊາຍແລ້ວ ແລະໂປ
ເຊບໄດ້ເອີ້ນບຸດນັ້ນວ່າ ເຢຊູ.

ຫຼາຍເດືອນຕໍ່ມາທີ່ບ້ານ
ນາຊາເຮັດ...

ຄຳສັ່ງຈາກກາຍຊາໂອຄໂຕ ໃຫ້ຈັດທະ
ບຽນສຳມະໂນຄົວທົ່ວແຜ່ນດິນ,
ທຸກຄອບຄົວຈົ່ງໄປຂຶ້ນ
ທະບຽນຍັງເມືອງຂອງຕົນ.

ຂຶ້ນທະບຽນອີກ
ແລ້ວພວກໂຮມຢາກ
ຫລອກລວງຜັງເບິ່ງ
ຄືຊິຢາກເກັບພາສີຂຶ້ນ

ຫຼືເຂົາຢາກຮູ້ວ່າຊິມີ
ຜູ້ຊາຍເກີດມາອີກ
ຈັກຄົນ ທີ່ຈະເປັນ
ກະບົດຕໍ່ສູ້ກັບເຂົາ!

ຂ້ອຍກໍ່ເປັນເຊື້ອສາຍຂອງ
ດາວິດ ນາຈາກບານເບັດເລເຮັມ

ຄືຊິບໍ່ດົນເກີນໄປ ກ່ອນທີ່ ມາຮິອາ
ຊິເກີດລູກ ດັ່ງນັ້ນຂ້ອຍຊິເອົານາງ
ໄປນຳ

ໄດ້ຫຼາຍວັນຕໍ່ມາ....

ໃນທີ່ສຸດ!
ເບັດເລເຮັມ!

ອ້າຍໂຢເຊບ, ຄົນຄືອັງອໍ
ກັນແທ້ ເຮັດແນວໃດເຮົາ
ຈິ່ງຊິໄຫວ້ກັບກັນ?

ອ້າຍມີຜີນ້ອງຢູ່ແຖວນີ້
ເຊື້ອອ້າຍເພາະ: ຂໍແຕ່
ວ່າ, ໃຫ້ອ້າຍເຮັດວຽກ
ຕາມທາງການສຳເລັດ
ກ່ອນ

ໃນຫ້ອງການ
ຂຶ້ນທະບຽນ...

ລຽນກັນເປັນແຖວ!
ແລ້ວຈົ່ງ
ຕັ້ງໃຈຜັງ! ຄຳໃຫ້ການທີ່ບໍ່
ຈິ່ງຈະຖືກໂທດສະຖານໝັ້ນກ!

ຈັດຊື່, ຂ້ອຍບໍ່ດີໃຈໃນເຣື່ອງນີ້! ຂ້ອຍເປັນເຖິງເຊື້ອສາຍຂອງ
ດາວິດກໍຍັງຖືກບັງຄັບມາໃຫ້ປາກຄຳແກພວກໂຮມັນ.

ເຊື້ອຂ້ອຍເພາະ, ອີກບໍ່ດົນພວກນີ້ກໍຊິໝົດອຳນາດໄປ.

ມິດາວດວງໃຫມ່ປາກົດຂຶ້ນ. ນັ້ນ
ໝາຍຄວາມວ່າພຣະເນຊີອາຊີ
ສະເດັດມາແມ່ນບໍ່?

ຈີ່ຄຳທ່ານວາຍຂອງ
ທ່ານບາລາອາມໄດ້ບໍ່ວ່າດາວດວງ
ນີ້ຈະປາກົດຂຶ້ນຈາກຊົນຊາດ
ອິສຣາເອນ ແລະເພິ່ນຈະເປັນຜູ້
ປົກ ຄອງທີ່ຍິ່ງໃຫວ້.

ລູກາ 2:1-20

ຢູ່ມາຄາວນັ້ນມີຄຳສັ່ງຈາກກາຍຊາໂອຄໂຕ ໃຫ້ຈັດທະບຽນສຳມະໂນຄົວທົ່ວແຜ່ນດິນ. ການຈັດທະບຽນສຳມະໂນຄົວເທື່ອຕົ້ນນີ້ ເກີດຂຶ້ນເມື່ອເວລາທີ່ ເນຮີໂອ ເປັນຜູ້ປົກຄອງເມືອງຊີເຮັວ. ຄົນທັງປວງຕ່າງກໍໄປຂຶ້ນທະບຽນຍັງເມືອງຂອງຕົນ. ຝ່າຍໂຢເຊບກໍຂຶ້ນໄປຈາກເມືອງນາຊາເຮັດແຂງຄາລິເລ ເຖິງເມືອງຂອງດາວິດເບັດເລເຮັມແຂວງຢູດາຍ ເພາະເພິ່ນເປັນເຊື້ອສາຍແລະວົງສະກຸນດຽວກັນກັບດາວິດ, ເພື່ອຈະຂຶ້ນທະບຽນສຳມະໂນຄົວພ້ອມກັບນາງມາຮິອາ...

ທີ່ເຮືອນຍາດຜີ້ນ້ອງ...

ຂໍຜະເຈົ້າຊົງອວຍພອນ
ອ້າຍນອງທຸກຄົນ!

ໂຢເຊບ: ພວກເຮົາຍິນ
ດີຕອນຮັບ:

ຂ້ອຍຂໍແນະນຳໃຫ້ຮູ້ຈັກກັບ ມາຣີອາ
ຜ້າຮາຂອງຂ້ອຍແດ່ອີກບໍ່ດົນນາງກໍ
ຊິເກີດລູກ. ຂ້ອຍຂໍຝັກນຳຈັກຫອງ
ຊິໄດ້ບໍ່?

ຂ້ອຍເສັ້ນໃຈນຳ! ເຮືອນຂອງພວກເຮົາ ເຕັມ
ເຕັມທຸກຫອງບໍ່ມີບອນຫວາງເລີຍ!

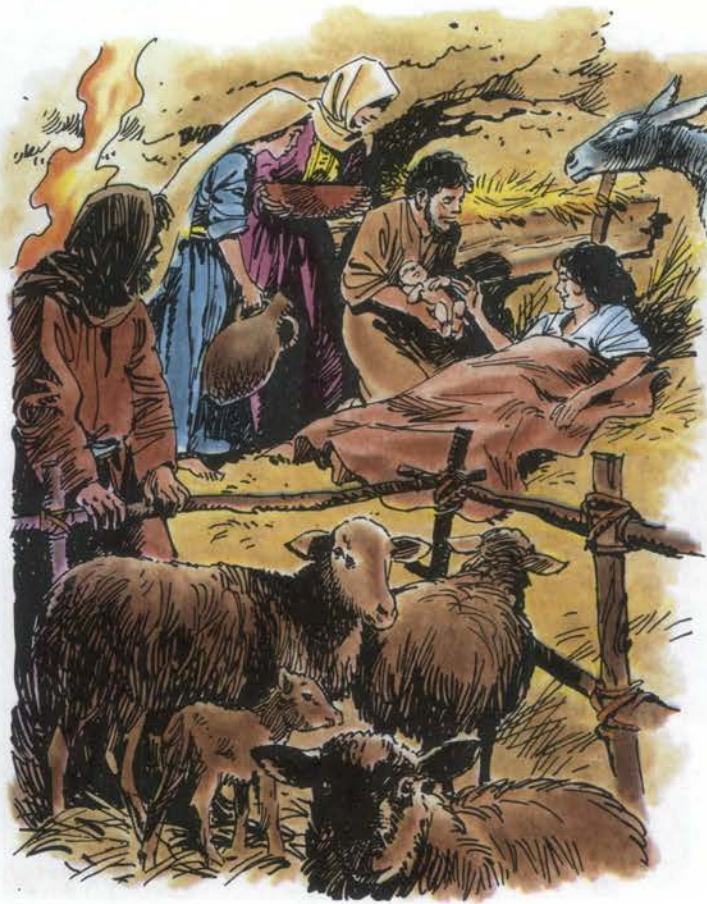
ໂຢເຊບ: ຟັງຄຳແນະນຳຂອງຂ້ອຍ.
ເຂົ້າໄປໃນຄອກສັດນັ້ນ ພວກເຈົ້າ
ຊິອົບອຸ່ນດີ ເພາະມີສັດຫຼາຍໂຕຢູ່ຫັ້ນ.

ເປັນຄວາມຄິດທີ່ດີ
ແລະຍັງເປັນບຸນ
ງວບສັງຄົມດ້ວຍ.

ໃນຄືນນັ້ນ ມາຣີອາ ໄດ້ປະສູດບຸດ ຊາຍ...

ນາງເອົາຜ້າອ້ອມພັນກຸມນານ
ແລວວາງໄວ້ໃນຮາງຫຼ້າ....

...ຄູ່ຫັ້ນຂອງຕົນ ສ່ວນມາຣີອາກໍກຳລັງມີທ້ອງຢູ່. ເມື່ອເຂົາທັງສອງຍັງຢູ່ທີ່ນັ້ນ
ກໍເຖິງເວລາທີ່ມາຣີອາຈະປະສູດບຸດ. ນາງຈຶ່ງໄດ້ປະສູດບຸດຜູ້ກົກ ເອົາຜ້າອ້ອມພັນ
ແລວວາງໄວ້ໃນຮາງຫຼ້າ. ເພາະບໍ່ມີບອນຫວາງສຳລັບເຂົາໃນໂຮງແຮມ. ໃນແຖບ
ນັ້ນມີຄົນລຽງແກະທີ່ນອນເຜົາຝູງແກະຂອງເຂົາຢູ່ທົ່ງນາໃນເວລາກາງຄືນ. ແລະ
ມີເຫວະດາຕີນນຶ່ງຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມາປາກົດແກ່ເຂົາ ແລະຮັສນີ້ຂອງອົງ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສ່ອງຮອບເຂົາ ແລະເຂົາໄດ້ຕົກສະຫ້າມໃຈຫຼາຍ. ຝ່າຍເຫວະດາ
ຕີນນັ້ນກໍກ່າວຕໍ່ເຂົາວ່າ, ຢ່າຊູຢານ ເພາະມີແຫຼະເຮົານຳເອົາ.....

ໃນທົ່ງນາເມືອງເບັດເລເຮັມ
ມີພວກລຽງແກະຫິນອນເຝົ້າ
ຝູງແກະຂອງເຂົາ ໃນເວລາກາງຄືນ...

ຂ້າວຕີສໍາລັບເຈົ້າທັງຫຼາຍພຣະ
ກຸນມານໂຕ້ບັງເກີດເປັນພຣະຜູ້ໄຜດ
ໃຫ້ພັນສໍາລັບເຈົ້າທັງຫຼາຍແລ້ວ ພວກ
ເຈົ້າຊິເຫັນພຣະ ອົງນອນຢູ່ໃນຮາງ
ຫຼາງ ໃນເມືອງເບັດເລເຮັມ.

ພວກເຮົາພາ
ກັນໄປເບິ່ງ
ແຫ່າະ

ບັງເກີດໃນຍາມກາງຄືນພ້ອມກັບດາວດວງ
ໃຫມ່ ໃນຮາງຫຼາງ ແລະໃນເມືອງເບັດເລ
ເຮັມ ເມືອງຂອງກະສັດດາວິດ! ໃນວັນນັ້ນ
ທຸກໆຄົນຈະຢູ່ທີ່ນີ້!

ນັ້ນແມ່ຫມາຍສໍາຄັນ!
ເພິ່ນຈະເປັນຜູ້ລຽງ
ຜິດເມືອງຂອງເຮົາ
ພຣະຜູ້ໄຜດທີ່ສັນຍາໄວ້!

ພຣະເຈົ້າຊິງສະເຕັດນາຫາເຮົາ
ຫົວຫອງຝ່າເຕັມໄປດ້ວຍແສງສວາງ.
ຂ້ອຍໂຕຍິນຝູງເຫວະດາຮອງເພງ
ສັຣເສີນພຣະອົງ.

ນີ້ແຫ່າະຄືພຣະກຸນ
ມານທີ່ພຣະເຈົ້າ
ຊິງເລືອກ.

ໃນວັນຖອນແປດ ກຸນມານກິໂດຣັບພິທີຕັດ. ພິທີຕັດແມ່ນພິທີນຶ່ງທີ່ຈັດໄວ້ສໍາລັບເດັກຜູ້
ຊາຍຊາວຢິວ ເປັນເຫມືອນເຄື່ອງຫມາຍຫຼືຕາປະທັບ ຂອງພຣະເຈົ້າຊິງຊິງສັນຍາ
ໄວ້ກັບອົບຮາຣາມແຕ່ຄາວກອນ.

ໃນວັນຕໍ່ມາຂ້າວນັ້ນກໍ
ຊາລີໄປຫົວແຖບນັ້ນ.

ໂຢເຊບ, ກຸນມານນັ້ນ
ຊິຫຼາງໄປນາະ?

ລາວ
ຊິວາ
ເຢອູ!

ຊິງມີຄວາມຫມາຍ
ວ່າພຣະຜູ້ໄຜດໃຫ້ພັນ!

ຂ້າວຕີນາປະກາດໃຫ້ພວກເຈົ້າຮູ້ ຊິງເປັນທີ່ຊື່ນຊົມຍິນດີອັນໃຫຍ່ແກ່ຜິດເມືອງທັງ
ຫມົດ. ເພາະວ່າໃນວັນນີ້ພຣະຜູ້ຊິງໄຜດອົງນຶ່ງ ຄືພຣະຄຣິດເຈົ້າຈະມາບັງເກີດໃນ
ເມືອງດາວິດ ສໍາລັບເຈົ້າທັງຫຼາຍ. ອັນນີ້ຈະເປັນຫມາຍສໍາຄັນແກ່ເຈົ້າທັງ ຫຼາຍຄື
ພວກເຈົ້າຈະໄດ້ພົບ ພຣະກຸນມານຕົນນຶ່ງພັນຜ້າອ່ອນນອນຢູ່ໃນຮາງຫຼາງ. ໃນທັນ
ໃດນັ້ນມີກອງທັບສວັນ ຫມູ່ໃຫຍ່ມາຍຶກກັບເຫວະດາຕົນນັ້ນ ຮວມສັຣເສີນພຣະເຈົ້າວ່າ,
"ພຣະຣັສມີຈິງມີແດ່ພຣະ ເຈົ້າໃນທີ່ສູງສຸດ ແລະທີ່ແຜ່ນດິນໂລກຈິງມີສັນຕິສາກແກ
ມະນຸດທັງປວງທີ່ພຣະອົງຊິງຊອບພຣະທັຍນັ້ນ. ເມື່ອເຫວະດາເຫຼົ່ານັ້ນໄປຈາກເຂົາ
ຂຶ້ນສູ່ສວັນແລ້ວ ພວກລຽງແກະໂຕເວົ້າ ກັນວ່າ, ເຮົາພາກັນໄປເມືອງເບັດເລເຮັມ
ກັນແຫ່າະໄປເບິ່ງເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຊິງອົງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊິງແຈ້ງແກ່ເຮົານັ້ນ.
ເຂົາກໍ່ຮີບໄປແລ້ວພົບມາຮືອກັບໂຢເຊບ ແລະເຫັນ ພຣະກຸນມານນັ້ນນອນຢູ່ໃນຮາງ
ຫຼາງ. ເມື່ອເຂົາໂຕເຫັນແລ້ວກໍ່ເລົ່າເຮື່ອງທີ່ເຂົາໂຕຍິນເຖິງ ພຣະກຸນມານນັ້ນ. ຄົນທັງ
ປວງໂຕຍິນກໍ່ປລາດໃຈດ້ວຍຖອຍຄໍາທີ່ພວກລຽງແກະໂດບອກ ແກ່ເຂົາ. ຝ່າຍມາຮື
ອາກໍ່ເກັບບັນດາສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ໄວ້ໃນໃຈ ແລະຄິດຮໍາເຜິງຢູ່. ພວກລຽງແກະ ຈິງກັບໄປ
ຍ້ອງຍໍສັຣເສີນພຣະເຈົ້າເພາະເຫດການທັງປວງທີ່ເຂົາໂຕຍິນແລະໂຕເຫັນຕາມທີ່
ໂຕບອກໄວ້ກັບເຂົານັ້ນ.

ປີດາມານດາຂອງອົງພຣະເຢຊູຕ້ອງຈຳພິທີຕ່າງໆຫຼາຍຢ່າງໃນເວລາທີ່ພຣະອົງຍັງຊົງເປັນເດັກ ມີພີ່ນ້ອງ ໃນຈຳນວນຫຼາຍໆພີ່ນ້ອງໄດ້ແກ່ 40 ວັນຫຼັງຈາກ ພຣະອົງຊົງປະສູດ.

ມາຮືອາ, ອີງຕາມພຣະບັນຍັດ ຂອງພຣະເຈົ້າ ຈະຕ້ອງນຳລູກ ຊາຍກົກທຸກຄົນໄປຖວາຍແດ່ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ພຣະວິຫານໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມກໍບໍ່ໄກເທົ່າໃດ ເອົາລູກຊາຍເຮົາໄປຖວາຍແດ່ອົງພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າ:
 ໂອ, ອ້າຍໂຢເຊບ, ນ້ອງເຮັດໂດດດ້ວຍຄວາມຍິນດີ

ໃນເດີນພຣະວິຫານ...

ຊື່ແກະງາມ ສຳລັບເຜົາ ຖວາຍບູຊາບໍ່?

ບໍ່, ມັນແພງໂພດ. ແຕ່ຂ້ອຍຊື່ຊື່ນຶກເຂົາຄູ່ນັ້ນ

ໃນເວລານັ້ນ ມີຊາຍຄົນນຶ່ງ ແກ່ແລ້ວໂຕເຂົ້າໄປໃນພຣະວິຫານ ລາວຊື່ຊິເມໂອນ ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກຕິແກ່ຄົນທົ່ວໄປ

ທ່ານຊິເມໂອນ, ແມ່ນຫຼັງເນາະທີ່ ທ່ານໃນນີ້?

ອານານຸ້າ, ຂ້ອຍຄິດວ່າຂ້ອຍຕ້ອງ ພົບຜູ້ໂຕຜູ້ນຶ່ງແນ່ນອນໃນນີ້! ພຣະວິນຍານບໍ່ຮູ້ສຸດສິ່ງຂ້ອຍນາທີ່ນີ້...

ລາວຊື່ຊິເມໂອນ, ລາວເວົ້າຢູ່ເລື້ອຍໆ ວ່າຖາລາວບໍ່ເຫັນພຣະເມຊີອາ ລາວຊິບໍ່ຕາຍເທື່ອ.

ພໍດີຄົນນັ້ນ ແມ່ນໃຜກັນ ເນາະ?

ທ່ານຊິເມໂອນ, ເບິ່ງກຸມມານຄົນນີ້ດູ!

ໂອ, ຂ້ອຍຊາກມີຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີໃນຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍຫຼາຍແຫ່ງ.

ບັດນີ້ຂ້ອຍຕາຍຫຼັບຕາແລ້ວ ເພາະຂ້ອຍ ເຫັນພຣະຜູ້ໄຜດໂຕຜູ້ນັ້ນແລ້ວ. ແສງສວ່າງຂອງພຣະອົງຈະສອງ ໄປທົ່ວທຸກຊາດໃນແຜນດິນໂລກ

ລູກາ 2:22-38

ເມື່ອເຖິງເວລາທີ່ຈະທຳພິທີຊຳຮະຕົວໂຕສະອາດ ເຂົາຈຶ່ງເອົາພຣະກຸມມານໄປຍັງກຸງເຢຣູຊາເລັມ ເພື່ອຖວາຍແດ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. (ຕາມທີ່ຂຽນໄວ້ແລ້ວໃນພຣະບັນຍັດ ຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ, ລູກຊາຍກົກທຸກຄົນຈະໂຕເອີ້ນວ່າເປັນລູກ ທີ່ໄດ້ຖວາຍແດ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.) ແລະເພື່ອຖວາຍແດ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຄົນນຶກເຂົາຄູ່ນຶ່ງ ຫຼືນຶກກາງແກ່ທ່ານສອງໂຕ. ນີ້ແຫຼະ, ມີຊາຍຄົນນຶ່ງໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມຊື່ຊິເມໂອນ ເປັນຄົນສິນທັມແລະຢາເກງພຣະເຈົ້າ ເພິ່ນໂຕຄອຍຖາວັນທີ່ພວກອິສຣາເອນຈະໄດ້ຮັບຄວາມບັນເທົາທຸກ ແລະພຣະວິນຍານບໍ່ຮູ້ສຸດ ຊຶ່ງສະຖິດກັບເພິ່ນ. ພຣະວິນຍານບໍ່ຮູ້ສຸດໂຕຊຶ່ງສະແດງແກ່ເພິ່ນແລ້ວວ່າ ເພິ່ນຈະບໍ່ຕາຍ ຈົນກວ່າຈະໂຕເຫັນພຣະຄຣິດຜູ້ນຳຈາກອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ຊິເມໂອນໄດ້ເຂົ້າໄປໃນບໍຣິ ເວນພຣະວິຫານໂດຍພຣະວິນຍານຊຶ່ງນຳ. ແລະເມື່ອປິດາມານດາໂຕນຳເອົາກຸມມານເຢຊູ ເຂົ້າໄປເພື່ອຈະກະທຳແກ່ພຣະກຸມມານຕາມກົດລະບຽບແຫ່ງພຣະບັນຍັດ ຊິເມໂອນຈຶ່ງອຸມ ເອົາພຣະກຸມມານແລະສັອເສນພຣະເຈົ້າວ່າ..

ຂ້ອຍຂ້ອຍ
ພອນໃຫ້ແກ່ກຸມ
ນານຜູ້ຊົງ....

ຈະເຮັດໃຫ້ຫຼາຍຄົນໃນໂລກນີ້
ລົ້ມລົງແລະລຸກຂຶ້ນໃໝ່:

ຂ້າແດ່ພຣະອົງເຈົ້າ ບັດນີ້ພຣະອົງຊົງໃຫ້ຂ້ອຍໃຊ້ຂອງພຣະອົງໄປເປັນສຸກຕາມພຣະທັມຂອງພຣະອົງ ເພາະວ່າຕາຂ້າພຣະອົງໄດ້ເຫັນຄວາມພິນທີ່ມາຈາກພຣະອົງແລ້ວ, ຊຶ່ງພຣະອົງຈັດຕຽມໄວ້ຕໍ່ໜ້າໄພພິນທັງຫຼາຍ. ເປັນຄວາມສວ່າງສອງແສງແກ່ບັນດາປະຊາຊາດ ແລະເປັນສຽງຮາສີແກ່ພວກອິສຣາ ເອນຟິລເມືອງຂອງພຣະອົງ. ຝ່າຍປົດນາມາດາຂອງກຸມນານກໍປະລາດໃຈ ດ້ວຍຖ້ອຍຄໍາທີ່ຊີໂມນໄດ້ ກ່າວເຖິງພຣະກຸມນານນັ້ນ. ຊີໂມນໄດ້ໂດຍພອນແກ່ເຂົາ ແລ້ວກ່າວແກ່ນາຮີອານານາພຣະກຸມນານນັ້ນວ່າ. ເບິ່ງແນ, ພຣະກຸມນານນີ້ຊົງຕັ້ງໄວ້ເປັນເຫດໃຫ້ຫຼາຍຄົນໃນອິສຣາເອນລົ້ມລົງແລະລຸກຂຶ້ນໃໝ່ ແລະເປັນໝາຍສໍາຄັນທີ່ເຂົາຈະກ່າວຕໍ່ສູ້. ເພື່ອຄວາມຄິດໃນໃຈຂອງຄົນຈໍານວນຫຼາຍຈະໄດ້ປາກົດແຈ້ງສ່ວນນາງ ດາບາະແຫງທົ່ວໃຈຂອງນາງເອງໃຫ້ຊອດ. ຍັງມີໝໍ້ທ່ານວາຍຍິງຄົນນຶ່ງຊື່ ອານາ....

ປົດາແລະມານດາຂອງອົງພຣະເຢຊູຄຣິດ ຍັງຄົງຈື່ຈໍາ ການປາກົດຂອງດວງດາວໂດດີ. ໃນການເຕົ້າໂຮມຂຽນນັ້ນເປັນການສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າຄົນຕາງຊາດ ຍິນດີຕອນຮັບພຣະອົງ ແຕ່ຄົນໃນບ້ານເມືອງຂອງພຣະອົງກັບ ບໍ່ຕ້ອນຮັບພຣະອົງ. ໃນເວລາທີ່ພຣະເຢຊູຊົງປະສູດນັ້ນພວກໂຕຮາຈານຊຶ່ງມາຈາກທິດຕາເວັນອອກໂດດິນທາງນາກຸງເຢຣູຊາເລັມ...

ພຣະກຸມ
ນານທີ່ປະສູດໃໝ່
ຜູ້ຊົງຈະເປັນກະສັດ
ຂອງຊົນຊາດນີ້ຢູ່ໃສ
ເນາະ?

ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນດາວຂອງ
ພຣະອົງປາກົດຂຶ້ນໃນປະ
ເທດຂອງພວກເຮົາ.

ແມ່ນຫວັງຫວາ?
ພຣະເນຊີອາໂດສະ
ເດັດມາແລ້ວ?

ມັນເປັນໄປບໍ່ໄດ້ດອກ:
ຖ້າແມ່ນ ແຕ່ ພວກເຮົາໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມ
ກໍຊິເຫັນລະຕີ: ແຕ່ບໍ່ມີໃຜໂຕຍິນ
ຂ້າວຫວັງເລີຍ.

ເຮົາຈະຕ້ອງລາຍງານ
ຂ້າວນີ້ຕໍ່ເຈົ້າຊີວິດ
ໄວເທົ່າທີ່ຊີໂວໄດ້!

ຂ້າແດ່ພຣະຣາຊາ: ໄດ້ມີຄົນ
ຕ່າງຊາດມາຊອກຫາກຸມມານ
ຜູ້ຊຶ່ງຈະເປັນພຣະເນຊີອາ.

ເຂົາເຈົ້າເວົ້າວ່າ ກຸມມານນັ້ນປະສຸດໃນ
ບໍລິເວນກອງດວງດາວທີ່ປາກົດ ຕໍ່ເຂົາເຈົ້າ.

ແມ່ນຫວັງກັນ? ກຸມມານ
ນັ້ນຈະເປັນພຣະເນຊີອາແລະບໍ່ມີໃຜມາ
ລາຍງານເຮົາເລີຍ? ຄັນຊິນັ້ນບັນລັງເຮົາ
ກໍມີສັດຕູລະຕິ.

ເຮົາຕ້ອງຫາທາງ
ກໍາຈັດກຸມມານີ້
ຢ່າງສະລາດ.

ຮິ່ນພວກຟາຣີ
ຊາຍມາພົບເຮົາ
ດຽວນີ້.

ພຣະຄັນມີກ່າວໄວ້ວ່າພຣະເນຊີ
ອາຈະເປັນເຊື້ອສາຍຂອງກະ
ສັດດາວິດ....
...ແລະກະສັດດາວິດ
ນາຈາກບ້ານເບັດເລເຮັມ
ມີຄຳຂຽນໄວ້ວ່າ:
ເບັດເລເຮັມເອີຍ,
ຜູ້ປົກຄອງທານນິງ
ຈະເກີດຈາກເຈົ້າ ຊຶ່ງ
ຈະເປັນຜູ້ປົກຄອງບັນ
ດາປະຊາຊາດ.

ຈິ່ງໄປນຳເອົາພວກໂຫ
ຣາຈານຈາກທີ່ດຕາເວັນ
ອອກມາພົບເຮົາດຽວນີ້.

ເຮົາຮູ້ວ່າ ພວກເຈົ້າກຳລັງ
ຊອກຫາພຣະກຸມມານ ຜູ້ທີ່ຈະ
ເປັນພຣະເນຊີອາແມ່ນບໍ່?

ພວກຂ້ານ້ອຍ
ເຫັນດາວຂອງ
ພຣະອົງ:

..... ເປັນລູກສາວຂອງຟານູເອັນໃນກະກຸນອາເຊັນ ນາງເປັນຄົນແກ່ຊະຣາຫຼາຍແລ້ວ
ມີຜິວຕັ້ງແຕ່ເປັນສາວຫນຸ່ມ ແລະຢູ່ນຳຜິວໂຕເຈັດປີ, ແລ້ວກໍເປັນຫນ້າຍຢູ່ລະຫວ່າງ
ແປດສິບສີ່ປີ ນາງບໍ່ຫນີຈາກບໍລິເວນພຣະວິຫານ ແຕ່ໂຕຢູ່ປະຕິບັດພຣະເຈົ້າ, ຮັກສາ
ສິນດ້ວຍ ອິດອາຫານແລະໄຫວ້ອນທັງກາງເວັນແລະກາງຄືນ. ໃນຂະນະນັ້ນນາງ
ໄດ້ເຂົ້າມາໂມທະນາພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າ ແລະກ່າວເຖິງພຣະກຸມມານໃຫ້ຄົນທັງປວງ
ໃນກຸງຢຽຊາເລັມຟັງຊິ່ງເຂົາກຳລັງຄອຍຖ້າການຊົງໂຖ່ໃຫ້ຜົນນັ້ນ.

ຕາມການຄິດໄລ່ ພວກ
ທ່ານຮູ້ວ່າພຣະກຸມ
ມານເກີດຍາມໃດ?

ໃນເວລານີ້ລະ ຂ້ານ້ອຍ.

ເຮົາຊື່ຊ່ວຍພວກເຈົ້າ: ກຸມມານນັ້ນເກີດ
ຢູ່ທີ່ບ້ານເບັດເລເຣັມ... ຈິ່ງໄປຊອກຫາລາວ
ທີ່ນັ້ນ ແລວກັບມາລາຍງານເຮົາອີກ ເພາະວ່າ
ເຮົາກໍຢາກໄປນະມີສາການພຣະອົງເຫມືອນກັນ.

ແລະຕໍ່ມາເຂົາເຈົ້າກໍ
ໄດ້ພົບພຣະກຸມມານ.

ແລ້ວເຂົາເຈົ້າກໍເດີນທາງອອກຈາກກຸງເຢຣູຊາເລັມ
ໄປຍັງບ້ານເບັດເລເຣັມ...

ຂ້ານ້ອຍຂໍຖວາຍ
ຄໍາ ແດ່ພຣະກຸມ
ມານຜູ້ເປັນເຊື້ອສາຍ
ກະສັດດາວິດ.

ຫວັງວ່າ ກ້າຍາມ
ນີ້ຈະໂຫພຣະກຸມມານ
ຜູ້ປະກາດຂອງພຣະ
ເຈົ້າພຣະໂທ...

ຂ້ານ້ອຍຂໍຖວາຍຢາງ
ໄມ້ຫອມ ແດ່ພຣະອົງ ຜູ້
ເຂົ້າໃຈໃນຄວາມທຸກຍາກ
ຂອງພວກເຮົາ.

ເມື່ອເຂົາເຈົ້າຕື່ນຂຶ້ນໃນຕອນເຊົ້າ ໃນມື້ຕໍ່ມາ...

ມື້ຄືນນີ້ຂ້ອຍຝັນຮ້າຍ...
ຂ້ອຍຝັນວ່າກະສັດເຮໂຣດ
ຊອກຫາພຣະກຸມມານ
ເພື່ອຈະຂ້າພຣະອົງ.

ໂຢເຊບ ລະວັງແດ່ເຟີ ພວກ
ເຮົາຢາເຊື່ອກະສັດເຮໂຣດ
ເປັນເດັດຂາດ...

ເພິ່ນເກີດຄວາມສົງ
ສັຍໃນກຸມມານນີ້.

ຄັນຊັ້ນ
ພວກເຮົາບໍ່ຕ້ອງ
ຜ່ານໄປທາງກຸງເຢຣູຊາ
ເລັມອີກ ຂ້າກັບຄືນໄປປະ
ເທດຂອງພວກເຮົາ.

ມັດທາຍ 2:1-15

ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງປະສູດຢູ່ບ້ານເບັດເລເຣັມແຂວງຢູດາຍໃນສມັຍຂອງກະສັດເຮໂຣດ ເບິ່ງແມ, ມີພວກໂທຣາຈານຈາກທິດຕາເວັນອອກມາຍັງກຸງເຢຣູຊາເລັມ, ຖາມວ່າ "ກຸມມານຜູ້ເກີດມາເປັນກະສັດຂອງຊາດຢິວນັ້ນຢູ່ທີ່ໃດ ເພາະເຮົາໄດ້ເຫັນດາວຂອງ ທ່ານປາກົດຂຶ້ນ." ເຮົາຈິ່ງມາເພື່ອຈະຂາບໄຫວ້ທ່ານ, ຄັນກະສັດເຮໂຣດຊົງໂຕ່ຍິນ ດັ່ງນີ້ແລ້ວກໍຊົງຫວັງວ່າພຣະທັຍ ທັງໂທກຸງເຢຣູຊາເລັມກໍພາກັນຫວັງວ່າຍດ້ວຍ. ເມື່ອກະສັດຊົງຮັບສິ່ງໂຫປະຊຸມບັນດາປະໂຫວດຕົນໂຫວ້ກັບພວກນັກທັມຂອງປະຊາ ຊົນ ພຣະອົງຈິ່ງຊົງຖາມເຂົາວ່າ, "ຜູ້ເປັນພຣະຄຣິດນັ້ນຈະບັງເກີດຢູ່ທີ່ໃດ."

ເຂົາໝູນຕອບວ່າ, "ໃນບ້ານເບັດເລເຣັມແຂວງຢູດາຍ ເພາະຜູ້ປະກາດພຣະທັມໄດ້ຂຽນ ໄວ້ດັ່ງນີ້ວ່າ 'ບ້ານເບັດເລເຣັມໃນແຜ່ນດິນຢູດາຍເອີຍ ເຈົ້າກໍບໍ່ແມ່ນຜູ້ເລັກນ້ອຍທີ່ສຸດ ໃນ ຖານກາງພວກເຈົ້ານາຍຂອງຢູດາຍ ເພາະວ່າເຈົ້ານາຍຜູ້ນີ້ຈະອອກມາຈາກເຈົ້າ ຜູ້ຊົງ ຈະປົກຄອງອິສຣາເອນໄຟຟິນຂອງເຮົາ' ແລ້ວກະສັດເຮໂຣດໄດ້ເອີ້ນພວກໂທຣາ ຈານເຂົ້າມາເປັນການລັບ ຊົງຖາມເຂົາໄດ້ຄວາມຖ້ວນຖີ່...."

ຫຼາຍວັນຕໍ່ມາ ກະສັດເຮໂຣດ ຊົງລໍຄອຍ ຢູ່ທີ່ພຣະຮາຊາວັງ.

ຖົງປານນີ້ແລ້ວ ພວກໂຫຣາ ຈານຍັງບໍ່ກັບມາເທື່ອ...

ແນ່ນອນ, ເຂົ້າຕ້ອງປິດບັງເຮືອງຜູ້ເປັນເຊື້ອສາຍ ຂອງກະສັດດາວິດເຜືອາະຕໍ່ສູ້ບັນລັງຂອງເຮົາ!

ແຕ່ວ່າ ເຮົາຕ້ອງ ວາງແຜນກຳຈັດ ເຮືອງນີ້ດ້ວຍການ ນອງເລືອດ!

ຈົ່ງນຳທະຫານຂອງທ່ານໄປຍັງບ້ານເບັດເລເຣັມ... ອ້ອມສະກັດບານນັ້ນໄວ້ ແລ້ວຄົ້ນຫາເດັກຜູ້ຊາຍອາຍຸສອງ ປີລົງມາ ແລະຈົ່ງຂ້າໃຫ້ໝົດສິ້ນຢ່າງບໍ່ປ່າຢື.

ມາຮິອາ ຕື່ນເຫາະ! ຂ້ອຍໄດ້ ຮັບຂ່າວຈາກເທວະດາວ່າຖ້າ ເຮົາຍັງຢູ່ທີ່ນີ້ຕໍ່ໄປ ກຸມມານ ຈະບໍ່ມີຄວາມປອດໄພ.

ພວກເຮົາພ້ອມກັບກຸມມານ ຕ້ອງເດີນ ທາງໄປປະເທດເອຢິບ ດຽວນີ້

ຫຼັງຈາກອາສັຍຢູ່ໃນປະເທດເອຢິບໄດ້ຊົ່ວໄລຍະ ນຶ່ງ ໂຢເຊບແລະນາງມາຮິອາກໍໄດ້ເດີນທາງກັບ ໄປຢູ່ບ້ານນາຊາເຣັດແຂວງຄາລິເລ. ພຣະເຢຊູ ຊົງຈະເຣີນເຕີບໃຫຼວຂຶ້ນທີ່ນັ້ນ, ມີສະຕິປັນຍາ, ແລະຍອມເຊື່ອຜັງ ປິດຖານານດາຂອງພຣະອົງ. ເມື່ອພຣະອົງຊົງອາຍຸໄດ້ 30 ປີ ພຣະອົງໄດ້ພົບ ກັບໂຢຮັນ ບັບຕິສໂຕ ແລະໄດ້ຮັບບັບຕິສະນານຳ ທານໂຢຮັນ.

.....ຖົງເວລາທີ່ດາວນັ້ນໄດ້ປາກົດຂຶ້ນ. ແລ້ວກະສັດໄດ້ຊົງໃຫ້ພວກໂຫຣາຈານໄປ ຍັງບ້ານເບັດເລເຣັມສັ່ງວ່າ, "ຈົ່ງໄປຫາກຸມມານນັ້ນດ້ວຍຄັກແນ່ ເມື່ອພົບແລ້ວຈົ່ງ ກັບມາບອກເຮົາເພື່ອເຮົາຈະໂຕ້ໄປຂາບໄຫວ່ທານເຫມືອນກັນ." ເມື່ອພວກໂຫຣາ ຈານໄດ້ຍິນຄຳສັ່ງນີ້ກໍພາກັນອອກໄປ ເບິ່ງແມ່, ດາວທີ່ເຂົາໄດ້ເຫັນເມື່ອປາກົດຂຶ້ນ ກໍໄດ້ນຳໜ້າເຂົາໄປຈົນມາຢູ່ຊື່ສະຖານທີ່ກຸມມານຢູ່ນັ້ນ. ເມື່ອພວກໂຫຣາຈານ ໄດ້ເຫັນດາວນັ້ນແລ້ວ ກໍມີຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີອັນໃຫຼວ ຄັນເຂົ້າໄປໃນເຮືອນກໍພົບກຸມ ມານກັບນາງມາຮິອາມານດາຂອງເພິ່ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງກິ່ນລົງຂາບໄຫວ່ກຸມມານນັ້ນ ແລ້ວໄຂທີ່ບເອົາຊັບຂອງເຂົາ ອອກມາຖວາຍແກ່ກຸມມານເປັນເຄື່ອງໂຄຮົບຄື: ຄຳ, ກຳຍານ, ແລະຢາງໄມຫອມ. ພຣະ ເຈົ້າຊົງເຕືອນເຂົາທາງຄວາມຜັນປໍ່ໃຫ້ກັບໄປ ເຜົາເຮໂຣດ. ດັ່ງນັ້ນເຂົາຈຶ່ງກັບໄປຍັງເມືອງຂອງຕົນໂດຍທາງອື່ນ. ເມື່ອເຂົາໄປ ແລ້ວ ເບິ່ງແມ່, ມີເທວະດາຕົນນຶ່ງຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້ານຳປາກົດແກ່ໂຢເຊບທາງ ຄວາມຜັນແລ້ວກາວວ່າ "ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນພາກຸມມານແລະມານ ດາຫນີໄປຍັງປະເທດ ເອຢິບ ແລ້ວຄອຍຢູ່ທີ່ນັ້ນຈົນກວ່າເຮົາຈະບອກເຈົ້າ ເພາະວ່າເຮໂຣດ ຈະຊອກຫາກຸມ ມານເພື່ອຈະປະຫານຊີວິດເສັ້ນ." ໂຢເຊບໄດ້ລຸກຂຶ້ນແລ້ວພາກຸມມານແລະ ມານດູ່າ ຫນີໄປຍັງປະເທດເອຢິບໃນເວລາກາງຄືນ ແລະຢູ່ທີ່ນັ້ນຈົນເຮໂຣດສິ້ນພຣະຊົນແລ້ວ. ການທີ່ເກີດຂຶ້ນດັ່ງນີ້ກໍເພື່ອຈະໃຫ້ສຳເລັດຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວໄວ້ໂດຍຜູ້ປະ ກາດພຣະທັມວ່າ, "ເຮົາເອີ້ນບຸດຂອງເຮົາອອກມາຈາກປະເທດເອຢິບ."

ລູກ 2:39-40
ຄັນໂຢເຊບກັບມາຮິອາເຮັດທຸກສິ່ງຕາມພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລ້ວ ກໍໄດ້ກັບ ເມື່ອຍັງເມືອງຂອງຕົນ ຄືນາຊາເຣັດແຂວງຄາລິເລ. ພຣະກຸມມານນັ້ນກໍໃຫຼວຂຶ້ນແລະ ແຂງແຮງ, ເຕັມດ້ວຍສະຕິປັນຍາ, ແລະພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າກໍສະຖິດຢູ່ນຳ.

ວັນນຶ່ງ ທ່ານໂຢຮັນ ໄດ້ເຫັນອົງພຣະເຢຊູ ຊົງຍ່າງກາຍໄປ...

ເຮົາຖາມເຈົ້າທັງສອງຜູ້ເປັນລູກສິດຂອງເຮົາວ່າ ພວກເຈົ້າເຫັນຊາຍຄົນນັ້ນບໍ່?

ເພິ່ນເປັນລູກແກະຂອງພຣະເຈົ້າ ດັ່ງນີ້ ຄຳຂຽນໄວ້ວ່າ: ເຫມືອນດັ່ງແກະນ້ອຍທີ່ຖືກຈູງໄປຍັງແຫ່ນບູຊາ ເພິ່ນຈະເປັນຜູ້ຮັບເອົາຄວາມຜິດປາບຂອງພະນາສໂລກດ້ວຍເພິ່ນເອງ.

ຄັນຊັ້ນ ໝາຍຄວາມວ່າ ເພິ່ນເປັນ ພຣະເນຊີອາ, ອົງພຣະຄຣິດເຈົ້າແມ່ນບໍ່?

ແມ່ນແຕ່, ຂ້ອຍໄດ້ເຫັນພຣະວິນຍານບໍ່ຮິສຸດສະເດັດລົງມາຈາກສວິນປະທັບເທິງພຣະອົງ... ດັ່ງນັ້ນແຫຼະ ຂ້ອຍຈຶ່ງເປັນພະຍານວ່າພຣະອົງເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ.

ອັນເດອາ ນາຜີ້, ພວກເຮົາຈະຕາມພຣະອົງໄປ.

ພວກເຈົ້າຊອກຫາຫວັງເນາະ?

ພຣະອົງຢູ່ໃສ? ພວກຂ້ານ້ອຍຢາກໂອລົມກັບ ພຣະອົງ...

ນາເບິ່ງເອົາ

ນັ້ນເປັນຄຳໂອລົມທີ່ເຂົ້າເຖິງຈິດເຖິງໃຈແຫ່ງ.

ຂ້ອຍຕ້ອງໄປບອກຊີໂມນ ອາຍຂອງຂ້ອຍດຽວນີ້!

ຊີໂມນ! ຊີໂມນ! ພວກເຮົາພົບພຣະເນຊີອາແລ້ວ, ອົງພຣະຄຣິດເຈົ້າ! ໂວງຂ້ອຍຊິພາເຈົ້າໄປພົບກັບພຣະອົງ.

ແມ່ນຫວັງກັນ? ພຣະເນຊີອາ? ອົງພຣະຄຣິດ? ຂ້ອຍບໍ່ເຊື່ອດອກ.

ເຈົ້າແມ່ນຊີໂມນ, ຄົນຫາປາ. ເຮົາຊິເອີ້ນເຈົ້າວ່າ ເປໂຕ, ຈຶ່ງຕາມເຮົານາ.

ອົງພຣະເຢຊູ, ນີ້ແມ່ນເພື່ອນຂອງພວກຂ້ານ້ອຍລາວຊື່ ພິລິບ... ລາວມາຈາກເມືອງເບດຊາຕີອາ ເຫມືອນກັນ.

ພິລິບ, ຈຶ່ງຕິດຕາມເຮົານາ ແລະເປັນສາວິກຂອງເຮົາ.

ພິລິບ ໄດ້ແລ່ນໄປບອກເພື່ອນຄົນນຶ່ງຂອງລາວອີກ.

ນະທານາເອນ, ຂ້ອຍ
ມີຂ້າວໂຫຼ່ງສໍາລັບເຈົ້າ!

ແມ່ນຂ້າວຫຼັງເມາະ?
ຄິດວ່າເຈົ້າຄືຊີບປັກຂ້ອຍ
ລຸກຂຶ້ນມາລ້າງ!

ພວກເຮົາພົບພຣະ
ຄຣິດ, ພຣະເນຊີອາ.

ພຣະອົງ
ແມ່ນໃຜ?

ເຢຊູ ໂຫບ້ານນາຊາເຣັດ ຫີ້ນຫວາ!

ມັນຊິມີຫຍັງດີ ທີ່ອອກມາ
ຈາກບ້ານນາຊາເຣັດ ຂ້ອຍບໍ່ເຊື່ອດອກ!

ມາເບິ່ງ
ເອົາ..

ໄປກົດ,
ເພາະເຈົ້າເປັນເພື່ອນຂອງຂ້ອຍ ຂ້ອຍ
ຊິເບິ່ງໄປກັບເຈົ້າ...

ນີ້ແຫຼະຄື
ຊິນຊາດອິສຣາເອນແທ້ ຜູ້
ຊິງບໍ່ມີກິນອຸບາຍອັນໃດ.

ທ່ານຮູ້ຈັກຂ້າ
ນ້ອຍໂຕຢ່າງ
ໃດ?

ກ່ອນທີ່ພິລິບຈະໄປເອີ້ນເຈົ້າ
ເຮົາເຫັນເຈົ້າແລ້ວຢູ່ກ່ອນດັ່ງ
ເດືອ.

ຂ້ານ້ອຍບໍ່ແນ່ໃຈວ່າ ທ່ານແມ່ນຜູ້ທີ່ພຣະ
ເຈົ້າຊິງສັນຍາ ທີ່ພວກເຮົາກໍາລັງລໍຄອຍ
ແທ້ຫຼືບໍ່.

ເຊື່ອເຮົາ
ເຫາະ...

...ນະທານາເອນ, ເຈົ້າ
ຊິເຫັນ ໝາຍສໍາຄັນອັນຍິ່ງໂຫຼ່ງ
ກວ່ານີ້ອີກ ເຈົ້າຊິເຫັນແຫ່ງ.....

ສວັນໄດ້ເປີດອອກ
ພວກເຫວະດາຂຶ້ນ
ລົງໃນທີ່ນັ້ນ

ບຸດມະ
ນຸດ!!!

ໂຢຮັນ 1:29-31

ລ່ວງໄປອັນນຶ່ງ ໂຢຮັນໄດ້ເຫັນພຣະເຢຊູກໍາລັງສະເດັດມາຫາ ທ່ານຈຶ່ງກ່າວວ່າ, "ເບິ່ງແມ, ພຣະເນສານອຍຂອງພຣະເຈົ້າ ຜູ້ຊິງຮັບເອົາຄວາມຜິດບາບຂອງມະນຸສໂລກໄປເສັ້ງ. ແລະຜູ້ນີ້ແຫຼະ, ທີ່ເຮົາກ່າວວ່າຈະມີຜູ້ນຶ່ງມາພາຍຫຼັງເຮົາ, ຈະອອກກ່ອນຫນ້າເຮົາ. ເຮົາເອງກໍບໍ່ໄດ້ຮູ້ຈັກທ່ານ ແຕ່ເພື່ອໃຫ້ທ່ານປາກົດແຈ້ງແກ່ພວກອິສຣາເອນ ເຮົາຈຶ່ງໄດ້ໃຫ້ບັບຕິສະມາໃນນັ້ນ, ແລະໂຢຮັນກ່າວເປັນພະຍານວ່າ, "ເຮົາໄດ້ເຫັນພຣະວິນຍານເຫມືອນດັ່ງນີ້ກເຂົາ ສະເດັດລົງມາຈາກສວັນແລະຊິງສະຖິດຢູ່ເທິງທ່ານ. ເຮົາເອງບໍ່ໄດ້ຮູ້ຈັກທ່ານ ແຕ່ພຣະອົງຜູ້ຊິງໃຊ້ເຮົາມາໃຫ້ຮັບບັບຕິສະມາດວຍນັ້ນ ໄດ້ຊິງກ່າວກັບເຮົາວ່າ, ເຈົ້າຈະເຫັນພຣະວິນຍານລົງມາສະຖິດເທິງຜູ້ໃດ ຜູ້ນັ້ນແຫຼະ, ເປັນຜູ້ໃຫ້ບັບຕິສະມາດວຍພຣະວິນຍານບໍ່ຮິສຸດ. ແລະເຮົາໄດ້ເຫັນແລ້ວຈຶ່ງເປັນພະຍານວ່າທ່ານຜູ້ນີ້ແຫຼະ, ເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ. ລ່ວງໄປອີກອັນນຶ່ງໂຢຮັນກໍາລັງຍິນຢູ່ກັບລູກສິດຂອງຕົນສອງຄົນ. ແລະທ່ານໄດ້ແຈ້ງເບິ່ງພຣະເຢຊູກໍາລັງສະເດັດກາຍໄປ ຈຶ່ງກ່າວວ່າ ເບິ່ງແມ ພຣະເນສານອຍຂອງພຣະເຈົ້າ. ລູກສິດສອງຄົນໂດຍິນໂຢຮັນເວົ້າດັ່ງນັ້ນ ເຂົາຈຶ່ງຕິດຕາມພຣະເຢຊູໄປ. ຝ່າຍພຣະເຢຊູຊິງຫຼຽວຫຼັງເຫັນເຂົາທັງສອງຕິດຕາມມາ ຈຶ່ງຊິງຖາມເຂົາວ່າ, ພວກເຈົ້າຊອກຫາຫຍັງ ເຂົາທຽນຕອບພຣະອົງວ່າ, "ຮັບປີ (ເຊິ່ງແປວ່າອາຈານ) ທ່ານອາສັຍຢູ່ທີ່ໃດ. ພຣະອົງຊິງຕອບເຂົາວ່າ "ຈຶ່ງມາເບິ່ງ ເຂົາກໍໄປແລະເຫັນບ່ອນຊິງພຣະອົງຊິງອາສັຍ ວັນນັ້ນເຂົາກໍໄດ້ພັກຢູ່ກັບພຣະອົງ ເພາະເປັນເວລາປະມານ....."

ອົງພຣະເຢ
ຊູ, ຂ້ານ້ອຍຊິນຊິນ
ຍິນດີຢ່າງເຫຼືອລ້ຽນ ຂໍເຊີນພຣະ
ອົງພອນກັບພວກລູກສິດ

ໄປທີ່ບ້ານ ການາ ກັບ
ຂ້ານ້ອຍໃນ ບ້ານນັ້ນ
ກໍາລັງມີພິທີແຕງງານ.

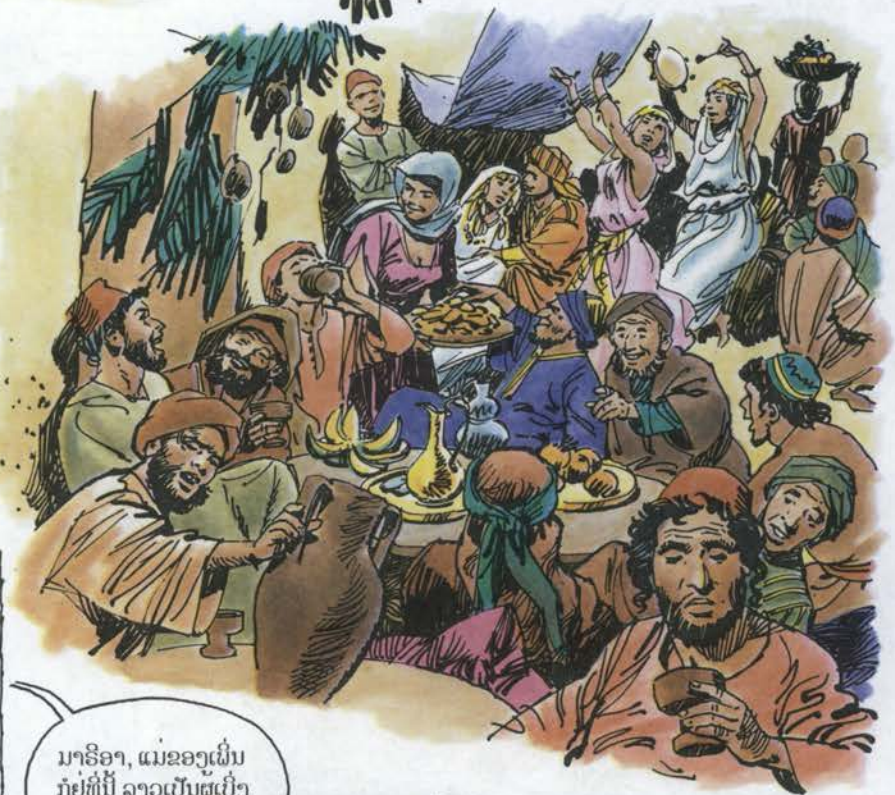

ຫ້ນເດ ນະຫານາ
ເອ້ນກັບໝູ່ຂອງລາວ!
ຍິນດີຕອນຮັບ!

ຂ້ອຍຂໍແນະນຳໂຕເອງໃຫ້ພວກເຈົ້າຮູ້ຈັກແດ່ວ່າ:
ຂ້ອຍຄືຜູ້ນຳປະກອບພິທີນີ້ແລະຍິນດີຮັບ
ໃຊ້ພວກທ່ານ.

ນາຮິອາ, ແມ່ຂອງເພິ່ນ
ກໍຢູ່ທີ່ນີ້ ລາວເປັນຜູ້ເບິ່ງ
ແຍງວຽກງານນີ້ ຂ້ອຍ
ຊິໄປບອກລາວ.

ຂ້ອຍເຫັນພຣະເຢຊູ
ໂຫນາຊາເຣັດ

ໃຜ? ເຢຊູຫວາ? ຫຼາຍ
ຄົນກຳລັງເວົ້າເຖິງ
ລາວຢູ່...

.....ສີ່ໂມງ ແລງແລ້ວ. ໃນສອງຄົນທີ່ໄດ້ຍິນໂຢຮັນເວົ້າແລະຕິດຕາມພຣະເຢຊູໄປນັ້ນ ຜູ້ນຶ່ງ
ຄືອັນເດອານ້ອງຊາຍຂອງຊີໂມນເປໂຕ. ອັນເດອາກໍໄປຫາຊີໂມນອ້າຍຂອງຕົນກ່ອນແລະໂຕ
ບອກວ່າ, ຫນູ່ເຮົາໄດ້ພົບເມຊີອາແລ້ວ (ທີ່ແປວ່າພຣະຄຣິດ.) ອັນເດອາຈຶ່ງພາຊີໂມນໄປເຝົ້າ
ພຣະເຢຊູ ເມື່ອທອດພຣະເນດແລ້ວພຣະອົງຈຶ່ງຊົງກ່າວວ່າ, ຫານຄືຊີໂມນລູກໂຢຮັນ ຫານໂຕ
ຊີໂຫນວາເກຟາ (ທີ່ແປວ່າ ເປໂຕ ຄືຫິນ) ລວງໄປວັນນຶ່ງພຣະເຢຊູຊົງຕັ້ງພຣະທັຍຈະສະເດັດ
ໄປແຂວງຄາລິເລ ພຣະອົງຊົງພົບພິລິບຈຶ່ງຊົງກ່າວວ່າ, ຈຶ່ງຕາມເຮົານາ. ພິລິບນາຈາກເບດ
ຊາອິດາເມີອຸຂອງອັນເດອາແລະເປໂຕ. ພິລິບໄດ້ໄປຫານະຫານາເອນບອກວ່າ, ເຮົາໄດ້ພົບ
ຜູ້ທີ່ຊີໂມນໂຕກ່າວເຖິງໃນຫນັງສືພຣະບັນຍັດ ແລະທີ່ພວກຜູ້ປະກາດພຣະທັມໂຕກ່າວເຖິງ
ເຫນືອນກັນ ຄືເຢຊູລູກຂອງໂຊເປໂຫນາຊາເຣັດ. ນະຫານາເອ້ນຖານພິລິບວ່າ, ສິ່ງດີອັນໃດ
ຈະນາຈາກນາເຣັດໂຕຊີ ພິລິບບອກວ່າ ນາເບິ່ງເອົາ ພຣະເຢຊູຊົງເຫັນນະຫານາເອ້ນນາ
ຫາພຣະອົງ ກໍຊົງກ່າວເຖິງເຮືອງຂອງຫານວ່າ, ເບິ່ງແມ່, ຜູ້ນີ້ຄືຊົນຊາດອິສະຣາເອນແຕ່ໃນຕົວ
ທ່ານບໍ່ນິອບາຍ. ນະຫານາເອ້ນໂຕຫຼຸນຖານພຣະອົງວ່າ, ຫານຮູ້ຈັກຂານອຍໂດຢາງໂຕ
ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, ເຮົາໂຕເຫັນທ່ານແລ້ວເມື່ອທ່ານຢູ່ໂຕຕົ້ນເດືອນເຫດ ກ່ອນທີ່ພິລິບໂຕເອ້ນ
ທ່ານນັ້ນ. ນະຫານາເອ້ນຫຼຸນຕອບພຣະອົງວ່າ, ພຣະອາຈານເອີຍ, ທ່ານເປັນພຣະບຸດຂອງ
ພຣະເຈົ້າ ທ່ານເປັນກະສັດຂອງຊົນຊາດອິສະຣາເອນ, ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, ທ່ານເຊື່ອເຮົາ
ເພາະໂຕບອກວ່າເຮົາໂຕເຫັນທ່ານຢູ່ໂຕຕົ້ນເດືອນນັ້ນຊື່ ທ່ານຍັງຈະເຫັນເຫດການໃຫ້ຮູ້ວ່ານັ້ນ

ເຢຊູ, ຫ່ານກໍມາຮ່ວມໃນພິທີສິນຣິດ. ດີໃຈທີ່ໂດພົບຫ່ານ.

ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ແມ່ຢາກບອກລູກວ່າເຫຼົ່າແວງເຂົ້າເຈົ້າໝົດແລ້ວ. ເຈົ້າຊ່ວຍໂດບໍ່?

ນາງເອີຍ, ປະໂຫຍັນທຸຣະຂອງເຮົາເຫາະ, ເວລາຂອງເຮົາຍັງບໍ່ທັນມາເຖິງເທື່ອ.

ເຫຼົ່າໃນໂຫໝົດກ່ຽງ!

ແລະບໍ່ມີເຫຼົ່າແວງເຫຼືອເລີຍ!

ຂ້ອຍຮູ້ດີ, ແຕ່ວ່າໃຫ້ຝັງຂ້ອຍກອນ... ຖ້າພຣະເຢຊູບອກເຈົ້າເຮັດຫຽງ ໃຫ້ເຮັດຕາມເພິ່ນບອກເປີ.

ອ່າງລ່າງຢູ່ຫີນເດ... ດັ່ງວ່າຫີກຫນ່ວຍພຸ່ນຕວ່າຈິ່ງຕົ້ນນ້ຳໃຫ້ເຕັມທັງໝົດ.

ເຮັດຕາມຫ່ານແລ້ວ ເຢຊູ.

ອີກ, ພຣະອົງຊົງກ່າວແກ່ຫ່ານວ່າ, "ເຮົາບອກຄວາມຈິງແກ່ຫ່ານທັງຫຼາຍວ່າ ພວກຫ່ານຈະໂຕ້ເຕັ້ນທ້ອງຟ້າແຫວກອອກແລະບັນດາເຫວະດາຂອງພຣະເຈົ້າຂຶ້ນແລະລົງຢູ່ເທິງບຸດມະນຸດນັ້ນ.

ໂປຣັບ 2:1-11

ວັນຖ່ວນສາມມືງານພິທີສິນຣິດທີ່ບ້ານການາແຂວງຄາລິເລ ແລະມານດາຂອງພຣະເຢຊູ ກໍຢູ່ຫີນ. ພຣະເຢຊູກັບພວກສາວິກໂດຣັບເຊີນໄປໃນງານນັ້ນເຫມືອນກັນ. ເມື່ອເຫຼົ່າແວງ ໝົດແລ້ວ ນານດາຂອງພຣະເຢຊູຈຶ່ງຫຼຸມພຣະອົງວ່າ, "ເຫຼົ່າແວງເຂົ້າບໍ່ມີແລ້ວ. ພຣະເຢຊູຊົງຕອບມານດາ ວ່າ, "ນາງເອີຍ, ປະໂຫຍັນທຸຣະຂອງເຮົາເສັຽ ເພາະເວລາຂອງເຮົາ ຍັງບໍ່ທັນມາເຖິງ. ມານດາຂອງພຣະອົງຈຶ່ງບອກຕໍ່ຄົນໃຊ້ວ່າ, "ເມື່ອເພິ່ນບອກພວກເຈົ້າໃຫ້ເຮັດອັນໃດ ຈິ່ງເຮັດຕາມເປີ." ທີ່ນັ້ນມີອ່າງຫີນຫີກຫນ່ວຍຕັ້ງຢູ່ ເພື່ອໃຊ້ຊ່າຣະລາງຕາມຫີນນຽນຂອງພວກຢິວ ອ່າງຫນ່ວຍໃດກໍໃສ່ນ້ຳໂຕ້ສີ່ຫີກກະໂລງ. ພຣະເຢຊູຊົງບອກແກ່ເຂົາວ່າ, "ຈິ່ງຕັກນ້ຳໃສ່ອ່າງໃຫ້ເຕັມ" ແລະເຂົາກໍໂຕ້ຕັກນ້ຳໃສ່ອ່າງເຫຼົ່ານັ້ນເຕັມພຽງປາກ. ແລ້ວພຣະອົງຊົງບອກເຂົາວ່າ, "ບັດຈິ່ງຕັກໄປໃຫ້ພະນັກງານເປີ" ເຂົາກໍຕັກສິ່ງໃຫ້. ເມື່ອ ພະນັກງານຊົມນ້ຳທີ່ກາຍເປັນເຫຼົ່າແວງນັ້ນແລ້ວ ແລະບໍ່ຮູ້ວ່າມາແຕ່ໃສ (ແຕ່ຄົນໃຊ້ທີ່ຕັກນ້ຳກໍຮູ້)...

ອ່າງຫນ່ວຍເຕັມແລ້ວ

ຕັກໃຫ້ພະນັກງານຊົມລອງເບິ່ງດູ.

ເພິ່ນຫົວຂວັນຄິດວ່າພວກເຮົາຖືກຕລົກ.

ເຮັດຕາມທີ່ເພິ່ນສັ່ງ: ແນ່ເພິ່ນສັ່ງພວກເຮົາວ່າບໍ່ຕ້ອງຖານຫວັງ

ເຈົ້າລອງຊົມເບິ່ງດູ.

ເຈົ້າໂຕ້ເຫຼົ່າແວງຊັ້ນນຶ່ງນີ້ມາແຕ່ໃສເບຍາ? ມັນແມ່ນເຫຼົ່າແວງຊະນິດໃດກັນແທ?

ມີຕັ້ງວ່າຫົກອາງພູນໃດ.

ພວກເຈົ້າເອົາເຫຼົ່າບໍ່ດີໃຫ້ແຂກດິ່ນກ່ອນ ຈົນເຖິງປານນີ້ຈິ່ງເອົາເຫຼົ່າແວງດີອອກມາ.

ເວົ້າຕໍ່ເຈົ້າບ່າວເຈົ້າສາວ

ພວກເຈົ້າເຮັດບໍ່ຖືກ! ໃນງານສົມຮິດຕ້ອງເອົາເຫຼົ່າແວງດີອອກມາກ່ອນ ແລ້ວຈິ່ງເອົາເຫຼົ່າແວງບໍ່ດີອອກມາທີ່ຖືງຊັ້ນຕວາ!

ພະນັກງານບໍ່ຮູ້ຈັກຫວັງຕອກ... ແຕ່ພວກເຮົາໂຕ້ເຫັນພຣະເຢຊູປຽນນ້ຳໃຫ້ເປັນເຫຼົ່າແວງ.

ຊ່າງອັສຈັນແຫລະນ້ຳລ້າງກໍກາຍເປັນເຫຼົ່າແວງ: ເຫຼືອເຊື້ອ, ແຕ່ກໍເປັນຄວາມຈິງ.

ຈິ່ງເລີ່ມກິນລຽງຕໍ່ໄປອີກ.

ໃຫ້ພວກເຮົາສູນກມວນຊົມ ແລະຮອງອີກເຜງນຶ່ງເພື່ອນອບໃຫ້ເຈົ້າບ່າວເຈົ້າສາວດີບໍ່!

ເຊື້ອຂ້ອຍຕີ, ບໍ່ມີໃຜຕອກຊິເຮັດການອັສຈັນໂຕ້ ມີແຕ່ພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນທີ່ເຮັດໂຕ້. ມັນຊິເປັນໄປໂຕ້ບໍ່ວ່າ ເຢຊູ ແມ່ນພຣະເມຊີອາທີ່ພວກເຮົາລໍຄອຍມາດົນນານ?

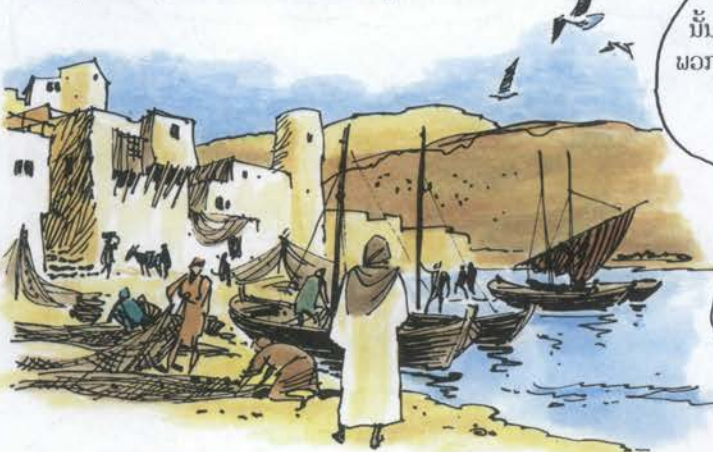

ເຫຼົ່າແວງເປັນສັນຍາລັກເຖິງຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີໃນຊີວິດ, ແຕ່ເຫຼົ່າແວງໃຫມ່ນີ້ ຊິໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມຊົມຊື່ນໃນຊີວິດໃຫມ່ຊຶ່ງພຣະເຈົ້າຊິສັນຍາໄວ້ໃນພຣະເມຊີອາ.

...ພະນັກງານຈິ່ງເອີ້ນເຈົ້າບ່າວມາ, ແລະກ່າວວ່າ, "ທຸກຄົນເຄີຍເອົາເຫຼົ່າແວງອັນດີມາໃຫ້ກ່ອນ ແລະເມື່ອເຂົາດິ່ນຫຼາຍແລ້ວຈິ່ງເອົາອັນບໍ່ດີມາ ແຕ່ຝ່າຍຫຼານທັງຫຼາຍກໍກັກເຫຼົ່າແວງອັນດີໄວ້ຈົນເຖິງບັດນີ້." ການເຮັດຫມາຍສໍາຄັນເທື່ອດັ່ງນີ້ພຣະເຢຊູຊິເຮັດທີ່ບໍານານາແຂວງຄາລິເລ ພຣະອົງຊິສະແດງສະງ່າອາສີຂອງພຣະອົງໃຫ້ປາກົດ ຝ່າຍພວກສາວິກກໍເຊື່ອໃນພຣະອົງ.

ພຣະເຢຊູຊົງສະເດັດໄປຕາມຜັງທະເລຄາລິເລ ຊຶ່ງເວລານັ້ນ
ໂຢຮັນ, ອັນເດອາ, ແລະ ເປໂຕ ກໍາລັງຫາປາຢູ່.

ນັ້ນແມ່ນເຮືອຫາປາຂອງ
ພວກເຮົາ ຊຶ່ງເປັນເຮືອຂອງ
ຊີໂນນ ເປໂຕ.

ຢ່າໂກໂປອ້າຍຂອງຂ້ອຍ
ແລະຂ້ອຍເອງພ້ອມທັງໂຢຮັນຮູ້
ເຖິງການຄ້າຂາຍຂອງພວກຫາ
ປາດີ.

ເຈົ້າ, ຜູ້ເປັນຄົນຫາປາ,
ເຈົ້າຈະເປັນສາວິກຂອງ
ເຮົາ! ຈົ່ງຕາມເຮົານາ!

ທຸກສິ່ງຢ່າງຮຽບ
ຮອດີ ພ້ອມແລ້ວ
ທີ່ຈະລົງມືຫາປາໄດ້
ໃນຕອນແລງນີ້.

ອົງພຣະເຢຊູ, ພຣະອົງ
ຜັກຄາງຄືນທີ່ເຮືອນຂອງຂ້າ
ນ້ອຍໄດ້ບໍ່ເພາະວ່າແມ່ເມັງ
ຂອງຂ້ານ້ອຍໄຂ້
ແຮງຫຼາຍ.

ເປໂຕ, ໄປກັນເຫາະ...ເຊື່ອຂ້ອຍຕໍ່ວ່າແມ່
ເມັງຂອງເຈົ້າຕ້ອງເຊົາໄຂ້.

ຂ້ານ້ອຍສວ່າງໄຂ້ແລ້ວ; ຂ້ານ້ອຍ
ເຊົາໄຂ້ແລ້ວ; ຂ້ານ້ອຍຊິລຸກໄປ
ຈັດແຈງອາຫານແລງສໍາລັບທ່ານ.

ໃນຄືນນັ້ນເປໂຕ
ແລະຄະນະອອກ
ໄປຫາປາ...

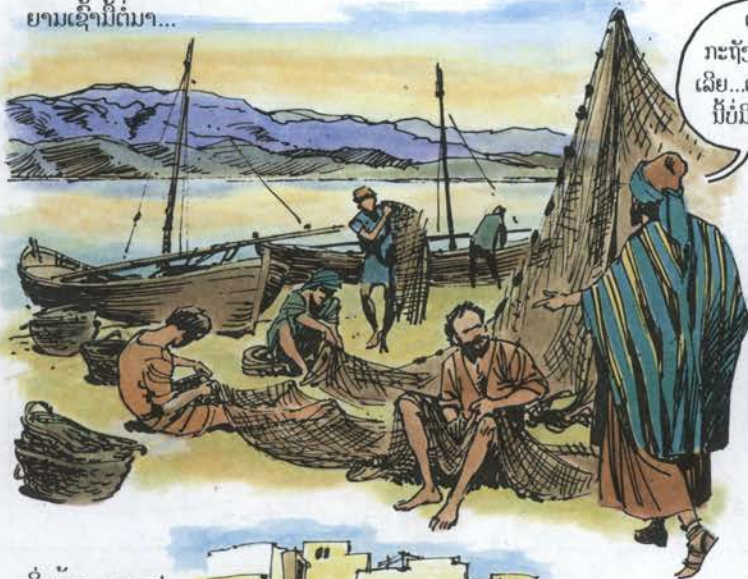
ລູກາ 4:38-41

ຝ່າຍພຣະອົງຊົງລຸກຂຶ້ນຈາກໂຮງຫໍມະສະເດັດເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງຊີໂນນ ແລະແມ່ເມັງ
ຂອງຊີໂນນລຳບາກເປັນໄຂ້ແຮງຫຼາຍ ເຂົາໂດຍອ້ອມວອນພຣະອົງສໍາລັບຍິງນັ້ນ. ພຣະ
ອົງຊົງຍືນຍີ່ຂ້າງຄືນເຈັບ ຊົງຫ້າມໄຂ້ ແລະໂຂ້ກເຊົາໃນ ຫັ້ນໃດນັ້ນນາງກໍລຸກຂຶ້ນບົວລະ
ບັດພຣະອົງກັບທັງພວກຂອງພຣະອົງ. ເມື່ອ ເວລາຕາເວັນກໍາລັງຕົກ

ຜູ້ໃດມີຄືນເຈັບເປັນພະຍາດຕ່າງໆ ກໍພາມາຫາພຣະ ອົງ ພຣະອົງຊົງວາງພຣະຫັດໃສ່
ເຂົາທຸກຄົນ ໂຜດໃຫ້ເຂົາດີ. ຜືກໂດຍອອກມາຈາກຄືນຫຼາຍຄືນເຫມືອນກັນ ໂດຍຮອງ
ວ່າ, ຫ່ານເປັນບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ແຕ່ພຣະອົງຊົງຫ້າມບໍ່ໃຫ້ເຂົາປາກ ເພາະເຂົາຮູ້
ແລ້ວວ່າພຣະອົງຊົງເປັນພຣະຄຣິດ.

ຍາມເຂົ້າມື້ຕໍ່ມາ...

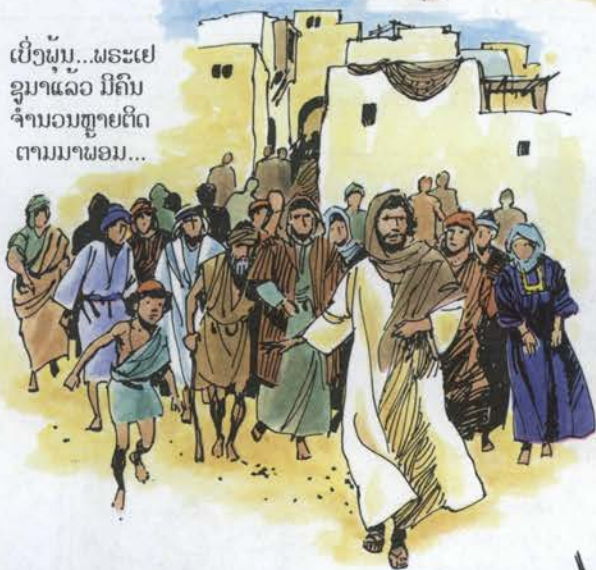

ແມ່ນຫຍັງເກີດຂຶ້ນ? ໃນກະຖັງຂອງຂ້ອຍບໍ່ມີປາຈັກໂຕເລີຍ...ເປັນອັນວ່າ ມີນີ້ບໍ່ມີປາຊີຂາຍ.

ພວກເຮົາເມື່ອຍຕຸລອດຄືນ ຊ້າຍັງບໍ່ໄດ້ປາຈັກໂຕ: ມາຊອຍກັນລາງມອງຂອງພວກເຮົາເທາະ.

ເບິ່ງພັນ...ພຣະເຢຊູນາແລວ ມີຄົນຈໍານວນຫຼາຍຕິດຕາມມາພອນ...

ເປັໂຕ ພາຍເຮືອຂອງເຈົ້າອອກນອກຜັງອີກໜ້ອຍນຶ່ງໄດ້ບໍ່ເຮົາຢາກໃຊ້ເຮືອເຈົ້າເທສນາສັ່ງສອນປະຊາຊົນເຫຼົ່ານີ້ທີ່ກໍາລັງຫ້ວຍກະຫາຍພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າ.

ທັງຍາມມີຄືນ ແລະຍາມມີເວັນ ບໍ່ວ່າລາວຊິນອນຫຼືບຸກຜູ້ຕື່ນຢູ່ເມັດຜິດນັ້ນຈະເກີດແລະເຕີບໃຫຼຂຶ້ນ...

..ເຖິງແມ່ນລາວຊິບໍ່ຮູ້ວ່າເປັນຍ້ອນເຫດໃດເມັດຜິດຈິ່ງເກີດ ແຕ່ກໍເປັນຍ້ອນຕົນນັ້ນເອງທີ່ເຮັດໃຫ້ເມັດຜິດເກີດຂຶ້ນເປັນຕົ້ນ, ເປັນຮວງ, ແລະເປັນເມັດເຕັມຮວງນັ້ນແລວກາຍເປັນອາຫານປະຈໍາວັນຂອງພວກເຮົາ.

ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວວ່າ: ພຣະອາຊານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າເປັນດັ່ງນີ້. ຊາຍຄົນນຶ່ງໂຕຫວ່ານເມັດຜິດ....

ລູກາ 8:1-11

ຢາມເມື່ອປະຊາຊົນກໍາລັງພາກັນບບຽດເຂົ້າມາ ເພື່ອຈະໄດ້ຟັງພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າ ພຣະເຢຊູຊົງຍື່ນຢູ່ແຄມທະເລສາບເຄັ່ນເນຊາເຮັດ, ຊົງເຫັນເຮືອສອງລໍສາອດຢູ່ເທິງ ຜູ້ງທະເລສາບນັ້ນ ສວນພວກຫາປ່າໂຕອອກໄປຈາກເຮືອນັ້ນແລວ ເຂົາກໍາລັງລາງມອງຢູ່. ພຣະອົງໂຕສະເດັດເຂົ້າໄປໃນເຮືອລໍ ນຶ່ງຈິ່ງປະທັບລົງສັ່ງສອນປະຊາຊົນຈາກເຮືອນັ້ນ. ເມື່ອຊົງຢຸດສອນແລວພຣະອົງຊົງກ່າວຕໍ່ຊີໂມນວ່າ, ຈິ່ງພາຍເຮືອອອກໄປບູບອນເລິກ ແລວຢອນມອງຂອງພວກທ່ານລົງຈັບປາ. ຊີໂມນຫຼຸດຕອບວ່າ, ພຣະອາຈານເອີຍ, ພວກຂ້າພອຍໂຕຫາຈົນອິດເມື່ອຍຫມົດຄືນ...

ຈົ່ງເຂົ້າຫຼອກລວງທັງຕີນເອງແລະຄົນອື່ນ: ຄົນຫາຄວາມຄິດອັນແຫ້ງຈິ່ງໃນໃຈຂອງທ່ານ: ພຣະເຈົ້າຢາກໃຫ້ທ່ານປະພຶດຕິນ

ຢ່າງເຫມາະສົມທຸກເວລາ, ຈົ່ງມີຄວາມເມດຕາສິງສານ ແລະເດີນຕາມພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານດ້ວຍນອບນອນຖອນຕີນ.

ເມື່ອອົງພຣະເຢຊູເຫສນາແລ້ວ ພຣະອົງກໍ່ປິ່ນພຣະພັກໄປທາງເປໂຕ.

ເປໂຕ, ຈົ່ງພາຍເຮືອອອກໄປນ້ຳເລິກແລ້ວຢ່ອນມອງຂອງທ່ານລົງ.

ນາຍເອີຍ, ພວກຂ້າື້ນ້ອຍຫາປ່າຕະລອດທັງຄົນ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ຈັກໂຕ.

ຈົ່ງເຮັດຕາມທີ່ເຮົາບອກ, ເປໂຕ, ຈົ່ງເຊື່ອເຮົາຕໍ່.

ກິໂຕ້, ຂ້ານ້ອຍຊິເຮັດຕາມທີ່ທ່ານສັ່ງ ແຕ່ຂ້າ

ນ້ອຍຄິດວ່າຊິບໍ່ໄດ້ປ່າຈັກໂຕ.

ພວກເຈົ້າພາກັນນາພີ້, ອັນເດອາ, ຢາໂກໂບ ແລະໂຢຣັນ. ພວກເຮົາຊິພາຍເຮືອອອກໄປຢ່ອນມອງອີກເທື່ອນຶ່ງລອງເບິ່ງ.

ເຫຼືອເຊື່ອແທ້ໆ, ເບິ່ງແມ່, ມອງຖືກປ່າຫຼາຍພິລິກ, ມອງຊິຂາດແລ້ວ!

ເອີຍ, ພວກເຈົ້າ, ນາຊອຍພວກເຮົາແດ່!

.....ກໍ່ບໍ່ໄດ້ຫຼັງ ແຕ່ຂ້ານ້ອຍຈະຢ່ອນມອງລົງຕາມຄໍາຂອງນາຍ. ເມື່ອຢ່ອນລົງແລ້ວ ມອງຂອງເຂົາກໍ່ຖືກປ່າຫຼາຍເຕັມທີ່ ຈົນມອງຂອງເຂົາພວມຂາດໄປ. ເຂົາຈຶ່ງກວັກມີເອົາຫມູ່ທີ່ຢູ່ເຮືອລໍາອື່ນໃຫ້ນາຊອຍ ເມື່ອເຂົານາຊອຍແລ້ວກໍ່ໄດ້ປ່າເຕັມເຮືອທັງສອງລໍາຈົນເຮືອເຂົາແຂນເກືອບຫລົ້ນ. ເມື່ອຊິໂນນເປໂຕໂຕເຫັນດັ່ງນັ້ນກໍ່ຂາບລົງທີ່ພຣະຊານຸ (ຫົວເຄົ້າ) ຂອງພຣະເຢຊູຫຼືນວ່າ, ນາຍເອີຍ, ຂໍເຊີນໄປໃຫ້ຫ່າງຈາກຂ້ານ້ອຍທອນ ເພາະຂ້ານ້ອຍເປັນຄົນບາບ. ເພາະເປໂຕກັບຫມູ່ທັງໝົດທີ່ຢູ່ນໍ້າກັ້ນນັ້ນໄດ້ຮູ້ປະລາດໃຈດ້ວຍປ່າຫຼາຍທີ່ເຂົາຈັບໄດ້ນັ້ນ. ຢາໂກໂບແລະໂຢຣັນ ລູກຊາຍຂອງເຊເບດາຍທີ່ເປັນຫມູ່ຮ່ວມງານກັບຊິໂນນກໍ່ປະລາດໃຈເຫມືອນກັນ

ເອົາເຮືອເຂົ້າຝັງເທາະ, ຄັນບໍ່ຊັ້ນ ເຮືອພວກເຮົາຊິຫຼົ້ມໄດ້..

ຊ່າງອັສຈັນແຫ່ງ ຂ້ອຍບໍ່ເຄີຍເຫັນປາຖືກມອງ ຫຼາຍເຖິງປານນີ້ຈັກເທື່ອ.

ໂອ້, ອົງພຣະເຢຊູ, ຂ້ານ້ອຍ ໝົດຄຳເວົ້າ ໄສດເພິ່ນຄວາມ ເຊື່ອໃຫ້ຂ້ານ້ອຍ

ຂ້ານ້ອຍຊິເລີ່ມຕົ້ນຮຽນຮູ້ເພິ່ນອີກ ຄືເຮັດຕາມທາງຂອງພຣະອົງ ບໍ່ແມ່ນຕາມທາງຂອງຂ້ານ້ອຍ.

ຊີໂມນ ເປໂຕເອີຍ, ຢ່າຮູ້ຢ້ານ, ແຕ່ນີ້ຕໍ່ໄປທ່ານຈະ ບໍ່ເປັນຜູ້ຫາປາອີກ ແຕ່ທ່ານ ຈະເປັນຜູ້ຫາຄົນ.

ແມ່ນແລ້ວ ມິດສະຫາຍ, ຈິ່ງຕາມເຮົານາ, ເຮົາຈະ ໃຫ້ພວກເຈົ້າເປັນຜູ້ຫາຄົນ.

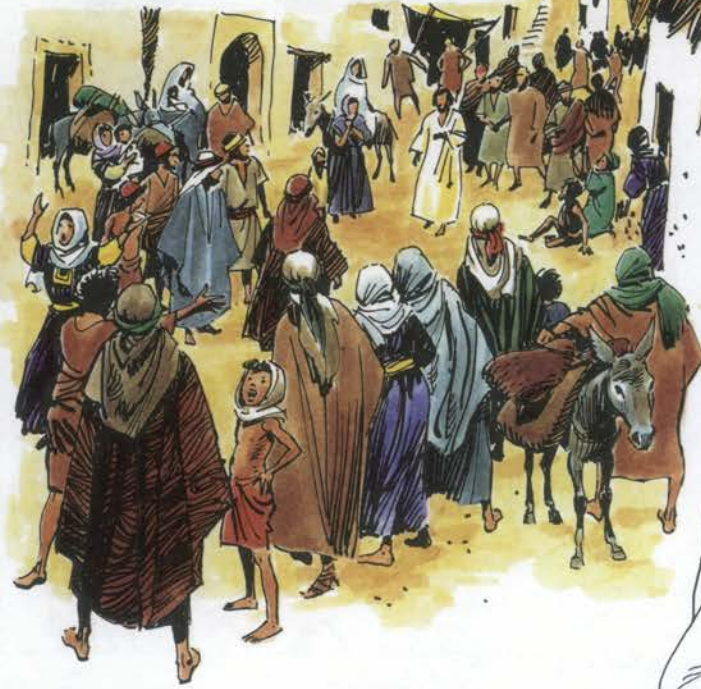
ແລ້ວເຂົາເຈົ້າກໍປະເຮືອ ແລະມອງ ແລ້ວຕິດຕາມ ພຣະເຢຊູໄປ.

.....ລູກຊາຍຂອງເຊເບດາຍ ທີ່ເປັນໜູ່ຮ່ວມງານກັບຊີໂມນກໍປະລາດໃຈເຫມືອນກັນ ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວແກ ຊີໂມນວ່າ, ຢ່າຮູ້ຢ້ານ, ຕັ້ງແຕ່ນີ້ໄປທ່ານຈະເປັນຜູ້ຫາຄົນ ເນື້ອ ໄດ້ນຳເຮືອນາເຖິງຝັ່ງແລ້ວ ເຂົາສະລະສິ່ງສາຣະພັດແລ້ວຕາມພຣະອົງໄປ.

ອົງພຣະເຢຊູຊົງສະເດັດຜ່ານໄປທົ່ວແຂວງຄາລິເລ, ຊົງເທສນາ ເຮືອງຂ່າວປະເສີດ ແລະຊົງໄຜດຄົນເຈັບໂຂ້ໃຫ້ດີພະຍາດ, ປະຊາ ຊົນຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍໄດ້ຕິດຕາມພຣະອົງ.

ບັນດາທ່ານຜູ້ອິດເມື່ອຍທັງຫຼາຍຈົ່ງມາຫາ ເຮົາ, ເຮົາຊົງໃຫ້ທ່ານເຊົາເມື່ອຍ; ຈົ່ງມາຮຽນ ຮູ້ຈາກເຮົາ ໃຈເຮົາກໍ່ຖ່ອມລົງແລະສຸພາບ

ຂ້ອຍຍ່າງໄດ້ອີກແລ້ວ! ສິຣເສີນພຣະເຈົ້າ!

ພຣະເຢຊູໄດ້ບາຍຕາ ຂ້ອຍ ດຽວນີ້ຂ້ອຍ ເຫັນຮຽງດີແລ້ວໄດ້!

ຂ້ອຍໄດ້ຍິນສຽງ ຄົນຂີ້ຫູດຕິກະດິງ, ເຮົາ ມາພາກັນເຂົ້າໄປທາງ ໃນກັນເຫາະ

ບັນດາຜູ້ທີ່ເປັນພະຍາດຕິດຕໍ່ ຖືກແບ່ງແຍກໃຫ້ຍ່າງຫາກ. ເຂົາເຈົ້າກໍາລັງລໍຖ້າພຣະເຢ ຊູຢູ່ທາງເຂົ້າປະຕູເມືອງ.

ເວລາຂອງເຮົາມາເຖິງແລ້ວ! ພຣະຣາຊອານາຈັກ ຂອງພຣະເຈົ້າມາໃກ້ແລ້ວ! ຈະມາເຄາະທີ່ປະຕູຂອງທ່ານ: ຈົ່ງປ່ຽນແປງຊີວິດຂອງທ່ານໃໝ່ ກັບຄືນ ໄປຫາພຣະເຈົ້າແລະຮັບໃຊ້ພຣະອົງ.

ຂ້ອຍຢາກໃຫ້ມັນເປັນຄວາມຈິງ ແຫ່ງພວກເຮົາເມື່ອຍຕໍ່ບັນດາກະສັດ ແລະຈັກກະພັດ, ປະຕິວັດແລ້ວກໍ່ ປ່ຽນຮັບບານໃໝ່.

ຫຼາຍຍຸກສະໄໝທີ່ຜ່ານມາ ສິ່ງ ທີ່ມາຈາກມະນຸດນັ້ນເຮັດໃຫ້ເຮົາ ຜິດຫວັງສະເມີ. ພວກເຮົາຕ້ອງ ການຄວາມເມດຕາຈາກ ພຣະເຈົ້າ.

ຜູ້ປະກາດພຣະທັມທັງຫມົດໄດ້ ຫ້ານວາຍເຖິງການສະເດັດມາຂອງ ພຣະເລື້ອຍ ແມ່ນໝາຍສຳຄັນອັນໃດ ຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້ວ່າແມ່ນພຣະອົງ ແທ້: ຄົນຕາບອດຊື່ເຫັນຮຽງ ຄົນຂາ ເສັ້ງຊື່ຍາງໄດ້.

ມັດທາຍ 4:23-26

ພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດໄປທົ່ວແຂວງຄາລິເລ ຊົງສົ່ງສອນໃນໂຮງທັນນະເທສນາຂອງເຂົາ ຊົງ ປະກາດຂ່າວປະເສີດເຮືອງຣາຊອານາຈັກນັ້ນ ແລະຊົງໄຜດພົລເມືອງທີ່ເຈັບໂຂ້ໄດ້ພະຍາດ ຫາຢ່າງໃຫ້ດີຫມົດ. ຊື່ສຽງຂອງພຣະອົງກໍ່ຊາລືໄປທົ່ວປະເທດຊີເຮັງ ເຂົາຈົ່ງພາຄົນປ່ວຍ ໂຂ້ໄດ້ພະຍາດຕ່າງໆ, ຄົນທີ່ທົນຫາກທີ່ຮະມານ, ຄົນທີ່ຜິເຂົ້າສິງ, ຄົນບ້າຫມູແລະຄົນເປັນເບັ້ງ ນາຫາພຣະອົງພຣະອົງກໍ່ຊົງໄຜດໃຫ້ເຂົາດີຫມົດຄົນ. ແລະ ມີຄົນຫມູ່ໃຫ້ຮຽນມາຈາກແຂວງຄາ ລິເລ, ຈາກແຂວງເດກາໂປລີ, ຈາກກຸງເຢຣູຊາ ເລັມ ແລະຈາກແມ່ນ້ຳຢາດເນຟາກນັ້ນຕິດ ຕາມພຣະອົງໄປ.

ຢ່າເຂົ້າມາໂກ້ເຮົາ, ເຈົ້າ
ເປັນຄົນບໍ່ສະອາດ.

ຢ່າຈັບຕ້ອງໂຕລາວ! ລາວ
ເປັນພະຍາດຕິດແປດ.

ພຣະເຢຊູ, ໂຜດຂ້າ
ນ້ອຍໃຫ້ພະຍາດ
ແດທອນ.

ເພາະເຈົ້າວາງໃຈເຊື່ອໃນ
ເຮົາ...ເຈົ້າຈຶ່ງດີພະຍາດຕາມ
ຄວາມເຊື່ອຂອງເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ.

ຂ້ອຍຮູ້ສຶກດີ
ພາຍໃນຕົວຂ້ອຍ

ເຈົ້າຈຶ່ງໄປສະແດງຕົວໃຫ້
ພວກປະໂຫຍດຮູ້ ຕາມບັນ
ຍັດຂອງໂມເຊ.

ບັດນີ້ເຈົ້າມີສິດອີກແລ້ວ ທີ່ຈະ
ຢູ່ຮ່ວມກັບສັງຄົມເຫມືອນກັບ
ຄົນອື່ນໆ.

ລູກາ 5:12-14

ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງຢູ່ໃນເມືອງນຶ່ງ ເບິ່ງແມ່, ມີຄົນຜູ້ນຶ່ງເປັນຂີ້ຫູດເຕັມຕົວເມື່ອຄົນນັ້ນໄດ້ເຫັນ
ພຣະເຢຊູກໍກິນຂາບລົງອ້ອມວອນຫນພຣະອົງວ່າ, ນາຍເອີຍ, ຖ້າຫາກພໍ່ໃຈກໍອາດຈະເຮັດ
ໃຫ້ຂ້ານ້ອຍດີສະອາດໄດ້. ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງຢຽດພຣະຫັດອອກຖືກຄົນນັ້ນແລ້ວກໍຊົງກ່າວວ່າ,
ເຮົາພໍໃຈແລ້ວ ຈຶ່ງດີສະອາດແສ້ງ ໃນທັນໃດນັ້ນພະຍາດຂີ້ຫູດກໍຫາຍໄປຈາກຄົນນັ້ນ. ພຣະ
ອົງຈຶ່ງຊົງສັ່ງຫ້າມຜູ້ນັ້ນບໍ່ໃຫ້ໄປບອກຜູ້ໃດໂດຍຊົງກ່າວວ່າ "ຈຶ່ງໄປສະແດງຕົວຕໍ່ປະໂຫຍດ
ແລະຖວາຍເຄື່ອງບູຊາຕາມທີ່ໂມເຊສັ່ງໄວ້ເພື່ອເປັນຫຼັກຖານຕໍ່ເຂົາວ່າ ເຈົ້າດີສະອາດແລ້ວ.

ມີດ່ານພາສີອາກອນແຫ່ງນຶ່ງ ໃກ້ກັບເມືອງ
ກາເປນາອູມ.

ທ່ານ
ມັດທາຍ, ທ່ານກຳ
ລັງຄິດຫາທາງກອບໂກຍ
ຈາກພາສີແມ່ນບໍ່?

ຂ້ອຍກຳລັງຄິດເຖິງ ພຣະເຢຊູ ທີ່ຄົນທັງຫຼາຍ
ກຳລັງເວົ້າເຖິງ...ຂ້ອຍ ສົນໃຈໃນຜູ້ປະກາດ
ພຣະທັມຜູ້ນີ້ຫຼາຍ.

ຢ່າໃຫ້ຂ້ອຍຫົວຂວັນທ້ອນ, ເຈົ້າ
ເປັນເຖິງນາຍດານເກັບພາສີທີ່ເຮັດ
ວຽກໃຫ້ພວກໂຮມຊຶ່ງເປັນສັດຮູ
ຂອງພວກເຮົາ.

ເຈົ້າຫັ້ນຫວູ້າ? ເຈົ້າເປັນຄົນມັກມ່ວນແມ່ນບໍ່ແລ້ວ
ແຕ່ນ້ຳຫຼັງຜູ້ຍິງ, ມີງານຢູ່ບ່ອນໃດເຫັນໜ້າຢູ່ທັມ?
ພຣະອົງບໍ່ສົນໃຈກັບເຈົ້າດອກ!

ເຈົ້າອາດຊິເວົ້າຖືກ, ແຕ່ເບິ່ງແນ
ພຣະອົງມຸງໝາຍາາທາງຜິດໄດ້!

ສະບາຍດີ,
ມັດທາຍ, ທ່ານ ຢາກເປັນສາວິກຂອງເຮົາບໍ່?

ຫຼຽງ? ໃຜ?
ຂ້ານອຍ?

ຕໍ່ມາອີກບໍ່ດົນ....

ພຣະເຢຊູ, ຂ້ານ້ອຍສັນ
ຍາວ່າຊິຕິດຕາມພຣະ
ອົງໄປ!

ຜູ້ນ້ອງທັງຫຼາຍເອີຍ,
ຂ້ອຍມີຂາວດີ....

ຂ້ອຍຕ້ອງລາຈາກ
ພວກເຈົ້າ ແລະຕິດຕາມອົງພຣະ
ເຢຊູໄປ, ພວກເຈົ້າປະລາດໃຈບໍ່?
ແຕ່ພຣະອົງຢາກໃຫ້ຂ້ອຍຕິດ
ຕາມພຣະອົງອີ່ຫຼີໄດ້!

ມັດທາຍ 9:9-13

ເມື່ອພຣະເຢຊູກຳລັງສະເດັດຈາກທີ່ນັ້ນໄປ ພຣະອົງຊົງເຫັນຊາຍຜູ້ນຶ່ງຊື່ມັດທາຍ
ນັ່ງຢູ່ດ່ານພາສີ ຈຶ່ງຊົງກາວແກ່ຜູ້ນັ້ນວ່າ "ຈົ່ງຕາມເຮົານາ" ເພິ່ນກໍລຸກຂຶ້ນຕາມ
ພຣະອົງໄປ. ເມື່ອພຣະອົງປະທັບສະເລ່ຍອາຫານໃນເຮືອນ ເບິ່ງແນ, ມີຄົນເກັບ
ພາສີແລະຄົນນອກສິນທັມຫຼາຍຄົນເຂົ້ານານັ້ງຮ່ວມໂຕະກັບພຣະເຢຊູ ແລະພວກ
ສິດຂອງພຣະອົງ. ເມື່ອພວກຝາຮີຊາຍເຫັນດັ່ງນັ້ນກໍພາກັນຖາມພວກສິດຂອງ
ພຣະອົງວ່າ "ເປັນຫວັງອາຈານຂອງພວກເຈົ້າຈຶ່ງຮັບປະທານອາຫານຮ່ວມກັບ
ຄົນເກັບພາສີແລະຄົນນອກສິນທັມ. ສ່ວນພຣະອົງເມື່ອຊົງໂຕຍິນດັ່ງນັ້ນແລ້ວ ຈຶ່ງ
ຊົງກາວວ່າ "ຄົນທີ່ສະບາຍບໍ່ຕ້ອງການໝັ່ນຢາ ແຕ່ຄົນເຈັບຕ້ອງການໝັ່ນ
ແຕ່ທ່ານທັງຫຼາຍຈຶ່ງໄປຮຽນຂໍ້ນີ້ໃຫ້ເຂົ້າໃຈທີ່ວ່າ "ເຮົາປະສົງຄວາມເມດຕາ
ແລະບໍ່ປະສົງເຄື່ອງບູຊາ ດ້ວຍວ່າເຮົາບໍ່ໂຕ້ມາເອີ້ນເອົາຄົນສິນທັມ ແຕ່ມາ
ເອີ້ນເອົາຄົນນອກສິນທັມ."

ເພື່ອສະລອງການຈາກ
ໄປຂອງຂ້ອຍຂ້ອຍຊິຈັດງານລຽງ
ຢ່າງໃຫວ່ ພຣະເຢຊູກໍຈະມາຮ່ວມ
ນ້ຳ, ຂໍເຊີນທຸກໆຄົນເນີ:

ໃນຕອນແລງມື້ຕໍ່ມາ...

ອົງພຣະເຢຊູ, ເບິ່ງແມ່, ພວກຝາຮິຊາຍເຫຼົ່າ
ນີ້ເປັນພວກສອດແນມໄດ້. ເຂົາເຈົ້າເວົ້າກັນ
ວ່າ ເຂົາເຈົ້າບໍ່ຜິດໂກດການ
ກະທຳຂອງທ່ານ

ອີ່ຫລີວະ!

ລາວເປັນຜູ້ປະ
ກາດພຣະທັມດີ

ເບິ່ງລາວແມ່
ລາວກິນດິ່ມກັບພວກສັ
ກົງຂ້າຮາຊການແລະ
ຄົນຊົ່ວທີ່ສຸດໃນເມືອງນີ້!

ພວກທ່ານບໍ່ເຂົ້າໃຈຫຼັງເລີຍ, ຄົນທີ່ສະບາຍບໍ່
ຕອງການໝັ້ນຢາ ແຕ່ຄົນເຈັບຕອງການໝັ້ນ
ຂໍໃຫ້ພວກທ່ານຄິດເຖິງຂໍ້ພຣະຄັມພີວ່າພຣະ
ເຈົ້າຊົງກ່າວໄວ້ຢ່າງໃດ...

"ເຮົາປະສົງຄວາມເມດຕາ ແລະບໍ່ປະ
ສົງເຄື່ອງບູຊາ" ພຣະອົງຊົງຮັກຜູ້ທີ່ມີຄວາມ
ເມດຕາ ສົງສານ.

ໃນວັນນຶ່ງທີ່ເມືອງກາເປນາອູນ ຄົນຈຳນວນຫຼາຍໄດ້ມາໂຮມກັນທີ່ເຮືອນ
ຂອງທ່ານຊິໂນນ ຄົນຫາປາ, ບ່ອນທີ່ພຣະເຢຊູຊົງປະທັບຢູ່ ເຂົາເຈົ້າ
ຢາກຟັງຄຳເຫສນາຈາກພຣະອົງ....

ພວກເຮົາໄປເບິ່ງນຳກັນ
ບໍ່ວ່າ ພຣະເຢຊູແນມຜູ້ໄດ
ແລ້ວພວກເຮົາຈຶ່ງຕິດຕາມ
ພຣະອົງຢ່າງສັດຊື່.

ພວກເຮົາຍ່າງ
ສີຟ້າວງແດ່ ຈຶ່ງ
ຊິໄດ້ເຂົ້າໄປໃນເຮືອນ.

ເຫັນບໍ່ລະ,
ປະຕູກໍ່ມີຄົນນັ່ງຕົ້ນ
ແລ້ວ ພວກເຮົາເຂົ້າໄປບໍ່
ໂຕດອກ.

ເຂົ້າທາງປະຕູບໍ່
ໄດ້ ໃຫ້ພວກທ່ານຫາວິ
ທີເຂົ້າໄປທາງອື່ນ, ຂ້ອຍ
ຕ້ອງໄປຫາພຣະເຢຊູໃຫ້
ໄດ້ ພຣະອົງເຕົ້າບັນສາ
ນາດຢືນປົວຂ້ອຍ.

ນາຣະໂກ 2:1-12

ຄັນລ່ວງໄປບໍ່ເທິງ ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດມາເມືອງກາເປນາອູນອີກ ແລະຄົນທັງ
ຫຼາຍໄດ້ຍິນຂ່າວວ່າພຣະອົງຊົງປະທັບຢູ່ເຮືອນ. ຂະນະນັ້ນມີຄົນຫຼວງຫຼາຍມາ
ໂຮມກັນຈົນບໍ່ມີບ່ອນຢູ່...

...ແມ່ນຈະເຂົ້າໄປໃກ້ປະຕູກໍ່ບໍ່ໄດ້. ແລ້ວພຣະອົງຊົງກ່າວພຣະທັມໃຫ້ເຂົາຟັງ.
ສ່ວນຄົນຈຳນວນນຶ່ງໄດ້ນຳຄົນເປັນຜູ້ນຶ່ງມາຫາພຣະອົງ ມີສິ່ຄົນຫາມ. ເມື່ອເຂົາ

ຂ້ອຍຄິດວ່າພວກເຮົາ
ຕ້ອງປົນຂີ້ໄປເທິງຫຼັງ
ຄາເຮືອນ

ໂຢຮັນ, ໄປ
ຊອກເອົາເຊືອກ
ນາແດ.

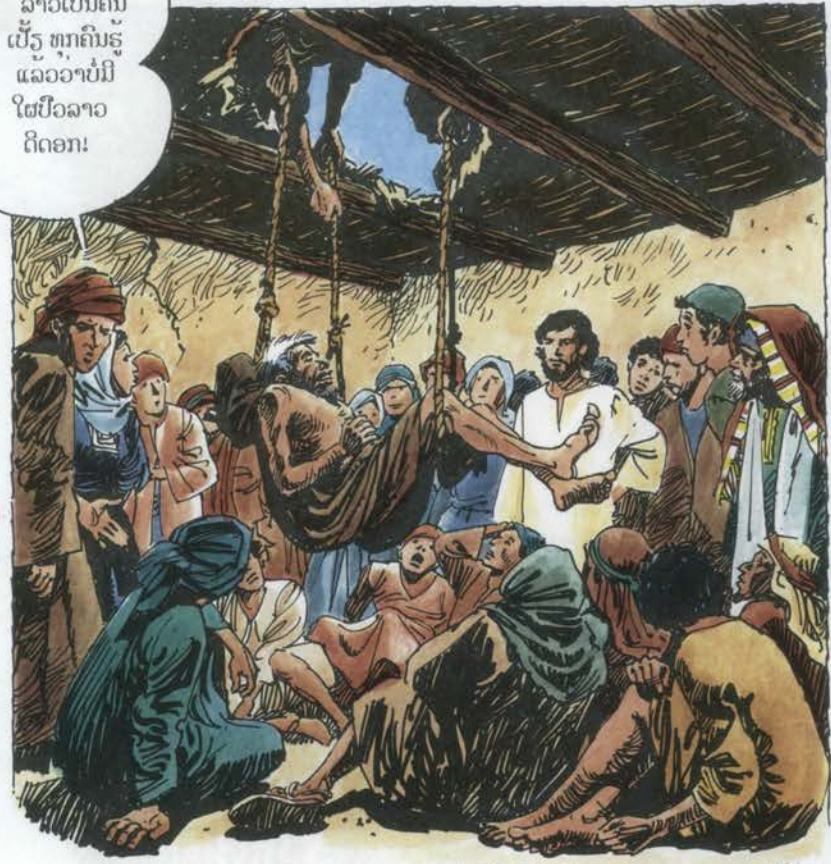
ຫຼັງຄາມງູດ້ວຍດິນກະເບື້ອງ
ເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງສາມາດຮີ່
ອອກໂດຍຢາງງາຍດາຍ.

ຈຶ່ງລະວັງແດ່
ເນີ, ຊອກບ່ອນ
ໃຫລາວແດ່

ເບິ່ງແມ່,
ພວກນີ້ໃຈ
ກ່າອີກູ່ໂດ່

ລາວເປັນຄົນ
ເບື້ຽ ຫາຄົນຮູ້
ແລວວາບໍ່ມີ
ໃຜປົວລາວ
ດິດອກ!

ສະຫາຍເອີຍ, ເຮົາເຫັນຄວາມເຊື່ອ
ຂອງເຈົ້າແລ້ວ, ວາງໃຈໃນເຮົາ,
ເຈົ້າໄດ້ຮັບອະພິຍາຈາກບາບແລ້ວ.

ເຂົ້າໄປເຖິງພຣະອົງບໍ່ໄດ້ເພາະຄົນຫຼາຍ ເຂົາຈຶ່ງຮີ່ຫຼັງຄາຊີ່ບ່ອນພຣະອົງຊົງປະທັບ ຢູ່ນັ້ນ
ເມື່ອຮີ່ເປັນປ່ອງແລ້ວ ເຂົາກໍ່ປ່ອນບ່ອນນອນທີ່ຄົນເບື້ຽນອນຢູ່ນັ້ນລົງ. ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງ
ເຫັນຄວາມເຊື່ອຂອງເຂົາ ກໍ່ຊົງກ່າວແກ່ຄົນເບື້ຽນນັ້ນວ່າ "ລູກເອີຍ, ຜິດບາບຂອງເຈົ້າໄດ້
ຮັບອະພິຍາແລ້ວ." ແຕ່ມີພວກນັກທັນບາງຄົນທີ່ນັ້ນໄດ້ຄິດໃນໃຈວ່າ, ເປັນຫວັງຄົນນີ້
.....ຈຶ່ງເວົ້າແນວນັ້ນ ເປັນການໜີ້ນປນາດພຣະເຈົ້າແທ້ ໃຜຈະຍົກຄວາມຜິດບາບໄດ້
ເວັ້ນແຕ່ພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ. " ແລະໃນທັນໃດນັ້ນ, ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງຊາບໃນພຣະຫັຍ
ວ່າເຂົາກໍາລັງຄິດໃນໃຈຕັ້ງນັ້ນ ຈຶ່ງຊົງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ " ເຫດສັນໃດທ່ານຫ້ງຫຼາຍຈຶ່ງ
ຄິດໃນໃຈຢ່າງນີ້. ທີ່ຈະບອກແກ່ຄົນເບື້ຽນນັ້ນວ່າ ຜິດບາບຂອງເຈົ້າໄດ້ຮັບອະພິຍາແລ້ວ

ຄົນເບິ່ງນັ້ນມີຄວາມບາບຫວັງເນາະ?

ອົງພຣະເຢຊູຮູ້ດີວ່າອິນຍານຂອງລາວເປັນເບິ່ງຫຼາຍກວ່າຮາງກາຍຂອງລາວອີກ.

ທ່ານໄດ້ຍິນລາວເວົ້າວ່າແນວໃດບໍ່ຊັບປັນການປະນາດພຣະເຈົ້າ?

ບໍ່ມີໃຜອະພິຍໂຫດບາບໄດ້ ເວັ້ນຈາກພຣະເຈົ້າ.

ເຮົາຮູ້ດີວ່າ ພວກທ່ານກໍາລັງຄິດແນວໃດ. ບອກເຮົາເບິ່ງດູ່ວ່າແມ່ນຫຍັງຈະງ່າຍກວ່າກັນຖ້າເຮົາບອກຊາຍຄົນນີ້ວ່າບາບຂອງເຈົ້າໄດ້ຮັບອະພິຍແລ້ວ...

ຫຼືຈະເວົ້າວ່າ ຈົ່ງລຸກຂັ້ນເອົາບ່ອນນອນຂອງເຈົ້າໄປ.

ຂ້ອຍບໍ່ມີຄໍາຕອບ ແຕ່ຂ້ອຍຮູ້ດີວ່າບໍ່ມີຫວັງຍາກ ເພາະຄວາມຈິງແມ່ນຮີດອໍານາດຂອງພຣະເຈົ້າ.

ເຮົາຮູ້ປາກໄວ້ ດຶກວ່າ ເພາະຊິໄດ້ເຫັນຕໍ່ໄປອີກ.

ທ່ານຈົ່ງເປັນພະຍານວ່າ ບຸດມະນຸດມີອໍານາດທີ່ຈະອະພິຍຄວາມຜິດບາບໄດ້ ຊຶ່ງຜິສຸດໄດ້ຈາກຊາຍເບິ່ງຄົນນີ້

ຈົ່ງລຸກຂັ້ນ ເອົາບ່ອນນອນຂອງເຈົ້າໄປບ້ານເສັຽ!

ສັອເສີນພຣະເຈົ້າ, ຂອບພຣະຄຸນພຣະອົງ!

ອັສຈັນແທ້ໝັ້ນ, ລາວເອີ້ນຕົນເອງວ່າບຸດມະນຸດ. ຢ່າລິນສິ່ງທີ່ລາວຕັບອໍາໄວ້ໃນໃຈຈາກພວກເຮົາ?

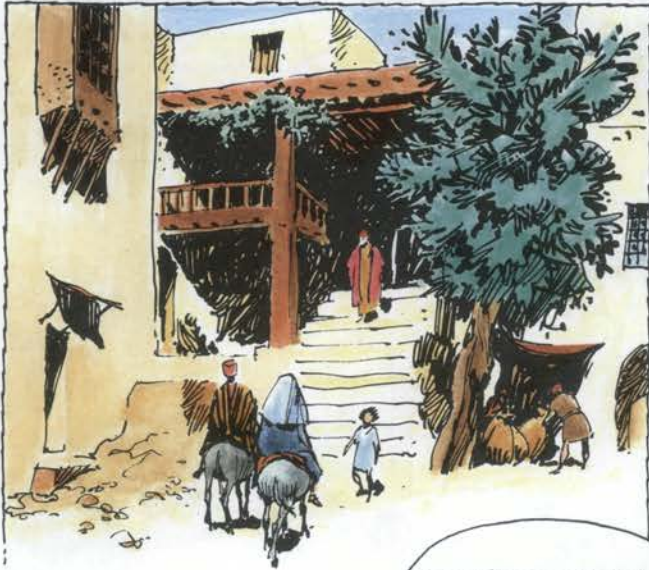

ຜູ້ປະກາດພຣະທັມ ດານີເອນໂດກາວເຖິງບຸດມະນຸດ ຜູ້ຊຶ່ງເປັນທັງພຣະເຈົ້າແລະມະນຸດ ເຮົາຢາກຮູ້ຄວາມຈິງນີ້ອີຫຼີ.

ຫຼືຈະບອກວ່າຈົ່ງລຸກຂັ້ນເອົາບ່ອນນອນຂອງເຈົ້າຢ່າງໄປ ອັນໃດຈະງ່າຍກວ່າກັນ. ແຕ່ເພື່ອທ່ານທັງຫຼາຍຈະໄດ້ຮູ້ວ່າ ບຸດມະນຸດມີສິດອໍານາດໃນໂລກໂຕ້ອະພິຍຄວາມຜິດບາບໄດ້ ພຣະອົງຈົ່ງຊົງກ່າວແກ່ຄົນເບິ່ງນັ້ນວ່າ "ເຮົາສົ່ງເຈົ້າ ຈົ່ງລຸກຂັ້ນຍົກເອົາບ່ອນນອນຂອງເຈົ້າໄປບ້ານເສັຽ." ຄົນເບິ່ງກໍລຸກຂັ້ນຍົກເອົາບ່ອນນອນຂອງຕົນ ອອກໄປຕໍ່ໜ້າຄົນທັງປວງທັນທີ ເຂົາທັງປວງກໍກິດປລາດໃຈຫຼາຍຈົ່ງສັອເສີນພຣະເຈົ້າແລະເວົ້າວ່າ "ເຮົາບໍ່ເຄີຍເຫັນຢ່າງນີ້ຈັກເທື່ອ."

ສອງສາມວັນລ່ວງໄປ ທີ່ບ້ານນັກດາລາ ໃກ້ກັບເມືອງກາເປນາອູມ
ກ່ອນຈະຮອດເຮືອນເສດຖີຄົນນຶ່ງຊື່ ຊີໂນນ....

ທ່ານຊີໂນນ ອົງພຣະເຢ
ຊູສະເດັດມາທີ່ນີ້ ຢາກ
ໃຫ້ພວກເຮົາຕັ້ງໃຈຟັງ
ພຣະອົງແດ.

ພວກເຮົາກໍາລັງນໍາສິບສວນລາວ ເມື່ອທ່ານເຊີນ
ລາວມາຮັບປະທານອາຫານແລງ ພວກ
ເຮົາຊິສັງເກດເບິ່ງລາວຢ່າງໃກ້ຊິດ.

ນັ້ນເປັນການດີ ເຊີນ
ນາຜັກກັບພວກເຮົາກ່ອນ

ເມື່ອອົງພຣະເຢຊູສະເດັດມາເຖິງ, ປະຊາຊົນໃນບ້ານໄດ້ຄອຍຖ້າພຣະອົງຢູ່ແລ້ວ...

ພຣະເຢຊູ ໄຫນາຊາເຮັດ ຍິນດີ
ຕ້ອງຮັບພຣະອົງ ຊື່ສຽງຂອງພຣະ
ອົງໄດ້ມາເຖິງທີ່ນີ້ກ່ອນແລ້ວ.

ພຣະອົງສະເດັດມາທີ່ນີ້ແຫ່ງ
ອົງພຣະເຢຊູຜູ້ມີຊື່ສຽງຊາລີ, ພຣະ
ອົງບໍ່ຫມັ້ນປະມາດຜູ້ໂດແມນແດຜູ້
ຍິງທີ່ຊື່ວິດຄິເຮົາພຣະອົງກັບ ດູກູກ.
ຢາກເຂົ້າໄປພົບພຣະອົງອີ່ຫຼີຢາກ
ໂອລົມກັບພຣະອົງເປັນການ
ສ່ວນຕົວແຫ່ງ.

ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເຊີນບັນດາຄົນສໍາຄັນມີຊື່ສຽງ
ມາຮອມຮັບປະທານອາຫານແລງ ຂໍພຣະ
ອົງຊົງເປັນກຽດມາຮອມດ້ວຍ.

ເຮົາຍິນດີມາຕາມຄໍາ
ເຊີນຂອງທ່ານ.

ໃນຕອນແລງນີ້ພຣະອົງຈະໄປ
ຮ່ວມກັບພວກຟາຣີຊາຍ ເຮົາຈະ
ຕ້ອງຕຽມພອມ ເພາະວ່າຈະເປັນ
ວັນດີພິເສດທີ່ສຸດສໍາລັບເຮົາ.

ລູກາ 7:36-80

ມີຄົນນຶ່ງໃນພວກຟາຣີຊາຍ ໄດ້ເຊີນພຣະອົງໄປສະເວີຍອາຫານໃນເຮືອນຂອງຕົນ
ພຣະອົງຈຶ່ງສະເດັດເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຟາຣີຊາຍຜູ້ນັ້ນແລ້ວຊົງປະທັບລົງ. ແລະ
ເບິ່ງແມ, ມີຍິງຊື່ວິດຄິນຶ່ງໃນເມືອງນັ້ນ ເມື່ອຮູ້ວ່າພຣະອົງຊົງນັ່ງສະເວີຍອາຫານ
ໃນເຮືອນຂອງຟາຣີຊາຍ ຍິງຜູ້ນັ້ນໄດ້ຖືກະອອມຫິນຂາວມີນໍ້າມັນຫອມ, ມາຍິນ
ຂາງຫຼັງໄກພຣະບາດຂອງພຣະອົງຮ່ວງໂຕ ນໍ້າຕາໂຫຼ່າຈົນປຽກພຣະບາດ ນາງ
ຈຶ່ງເອົາຜົມເຊັດທັງຈຸບພຣະບາດຂອງພຣະອົງ ແລະເອົານໍ້າມັນຫອມນັ້ນສົງ.
ຝ່າຍຄົນຟາຣີຊາຍທີ່ເຊີນພຣະອົງ..

ທັນເດ, ພຣະອົງຊົງຢູ່
ຖ້າມກາງບັນດາແຂກທັງຫຼາຍ.
ເປັນຫຼັງຫົວໃຈຂ້ອຍ

ຄິເດັ້ນແຮງແທ້... ຈິ່ງໃດກໍ
ຕາມ ຖ້າຂ້ອຍບໍ່ຜິດເຜີນດຽວນີ້
ກໍຄົງຈະບໍ່ມີໂອກາດອີກແລ້ວ...
ຂ້ອຍຕ້ອງເຂົ້າໄປໂກ້ພະບາດ
ຂອງພຣະອົງແລ້ວ

ກັບລົງຈຸບພຣະບາດນັ້ນຂ້ອຍບໍ່
ຫວັງດວກວ່າຄົນເຫຼົ່ານັ້ນຊິຄິດ

ແນວໃດແຕ່ສິ່ງນີ້ຈິ່ງທີ່ຂ້ອຍ
ຫມັ້ນໃຈນັ້ນຄື ພຣະເຢຊູຊີບໍ່ໄລ່ໃສ່
ສິ່ງຂ້ອຍຢ່າງເດັດຂາດ.

ສາວແມ່ຈ້າງຄົນນີ້ອອດດີແທ້ເນາະ:
ເບິ່ງແມ່, ມັນກໍາລັງຮອງໂທ້ ແລວເອົາ
ຜົນເຊັດພຣະບາດພຣະອົງ.

ຖ້າພຣະເຢຊູອົງນີ້ເປັນຜູ້
ປະກາດພຣະທັມ ພຣະອົງ
ຕ້ອງຮູ້ວ່າຍິງຄົນນີ້ເປັນ
ຜູ້ຍິ່ງປະເພດໃດ.

ແມ່ນແລ້ວ, ພຣະອົງ
ສົມຄວນຊິຕົບຫນ້າມັນ.

ແຕ່ວ່າ,
ເບິ່ງແມ່ພຣະອົງ
ຍອມໃຫ້ມັນຈັບຕອງ
ພຣະກາຍ.

ຊິເມໂອນ...ເຮົາມີບາງ
ຢ່າງຊິບອກເຈົ້າ.

ຂ້ານ້ອຍຍິນດີ
ພອນແລວທີ່
ຈະຮັບຟັງ!

.....ມາ ເມື່ອເຫັນດັ່ງນັ້ນແລ້ວກໍນຶກໃນໃຈວ່າ "ຖ້າຜູ້ນີ້ແມ່ນຜູ້ປະກາດພຣະທັມເຜີນ
ຄົງຈະໄດຮູ້ວ່າຍິງຜູ້ທີ່ຖືກຕອງຮາງກາຍຂອງເຜີນແມ່ນຜູ້ໃດ ແລະເປັນຄົນແນວໃດ
ເພາະມັນເປັນຄົນຊົ່ວ. ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຜີນວ່າ, ຊິໂມນເອີຍ, ເຮົາມີສິ່ງນຶ່ງຈະ
ເວົ້າກັບທ່ານ" ຊິໂມນຫນ້າຕອບວ່າ, ພຣະອາຈານເອີຍ, ເຊິນເວົ້າໂລດ. ພຣະອົງ
ຊົງກ່າວວ່າ, "ເຈົ້າຫມັ້ນຜູ້ນີ້ມີລູກຫມໍ້ສອງຄົນ ຄົນນຶ່ງເປັນຫມໍ້ເງິນຫ້າຮ້ອຍຫຼຽນເດ
ນາຮິອັນ ອີກຄົນນຶ່ງເປັນຫມໍ້ຫ້າສິບຫຼຽນ. ເມື່ອເຂົາບໍ່ມີອັນໃດຈະໃຊ້ຫມໍ້ແລ້ວ ເຈົ້າ
ຫມໍ້ຈິ່ງໄຜດຍົກຫມໍ້ໂຕເຂົາທັງສອງ ໃນສອງຄົນນັ້ນຄົນໃດຈະຮັກເຈົ້າຫມໍ້ຫຼາຍກວ່າ
ກັນ." ຊິໂມນຫນ້າຕອບວ່າ, ຂ້ານ້ອຍຄິດວ່າຄົນທີ່ເຜີນໂຕໄຜດຍົກຫມໍ້ໂຕຫຼາຍນັ້ນເປັນ
ຜູ້ຮັກຫຼາຍ

ເຮົາຊິເລົ່າຄຳອຸປ
ນາສູ່ເຈົ້າຟັງ....

ເຈົ້າໝີ່ຄົນນຶ່ງ ຍົກໝີ່ໄຫ້ລາກໝີ່ສອງຄົນ ທັງສອງບໍ່ສາມາດຈ່າຍໝີ່ຄົນໄດ້. ຄົນນຶ່ງເປັນໝີ່ຫ້າຮ້ອຍຫຼວນດາຣີອິນ ອີກຄົນນຶ່ງເປັນໝີ່ຫ້າສິບຫຼວນ.

ທ່ານຄິດວ່າລາກໝີ່ຄົນໃດຊິຮັກລາວຫຼາຍກວ່າກັນ?

ຄໍາຖາມຂອງພຣະອົງມີຄວາມໝາຍເລິກຫຼາຍ ແຕ່ວ່າຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຂ້ານ້ອຍນັ້ນ ແມ່ນຜູ້ທີ່ຮັກຫຼາຍຕ້ອງແມ່ນຜູ້ທີ່ຖືກຍົກໝີ່ໄຫ້ຫຼາຍ.

ເຈົ້າຕອບຖືກແລ້ວ! ສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນເວລານີ້ກໍ່ຢູ່ໃນກໍຣະນິດລຽວກັນ. ທ່ານບໍ່ໄດ້ເອົານ້ຳລ້າງຕີນເຮົາ...

...ຕາມປະເພນີ... ແລະທ່ານບໍ່ໄດ້ຈຸບເຮົາເພື່ອເປັນການຕອນຮັບ ຕາມທີ່ເຄີຍໄດ້ເຮັດ ຕໍ່ຜູ້ເປັນແຂກ... ແຕ່ວ່າຍິງຄົນນີ້ລ້າງຕີນເຮົາດ້ວຍນ້ຳຕາຂອງລາວ ແລະບໍ່ເຊົາຈຸບຕີນເຮົາຈົນເຖິງປານນີ້.

ຜິດບາບອັນຫຼວງຫຼາຍຂອງນາງໄດ້ຖືກຍົກແລ້ວ ດັ່ງນັ້ນນາງຈຶ່ງເປັນຜູ້ຮັກຫຼາຍ.

ແຕ່ວ່າຜູ້ຖືກຍົກບາບໝ້ອຍກໍ່ຮັກໝ້ອຍ

ລາກສາວຂອງເຮົາເອີຍ, ຈຶ່ງໄປເປັນສາເທີນ. ບາບຂອງເຈົ້າຖືກຍົກແລ້ວ.

ລາວຄິດວ່າລາວແມ່ນໃຜ! ຈຶ່ງສາມາດຍົກໂຫດບາບໄດ້ ມີແຕ່ພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ!

ແຕ່ວັນນັ້ນນາ ນາຣີອາ ມັກດາລາ ຊຶ່ງມີອີກຊື່ນຶ່ງວ່າ ມັກດາລິເນ ພ້ອມກັບຜູ້ຍິງອື່ນ ກໍໄດ້ຕິດຕາມອົງພຣະເຢຊູ

ພຣະອົງຊົງຕອບວ່າ, ທ່ານຄິດຖືກແລ້ວ. ແລ້ວພຣະອົງຊົງຫຼຽວໄປຫາຍິງນັ້ນ ແລະຊົງກ່າວກັບຊື່ໂນນວ່າ, ທ່ານເຫັນຍິງຜູ້ນີ້ບໍ່ ເຮົາໄດ້ເຂົ້າມາໃນເຮືອນຂອງທ່ານ ທ່ານບໍ່ໄດ້ໃຫ້ນ້ຳລ້າງຕີນຂອງເຮົາ ແຕ່... ຍິງຜູ້ນີ້ໄດ້ເອົານ້ຳຕາລ້າງຕີນຂອງເຮົາ ແລະໄດ້ເອົາຜົມຂອງຕີນເຊັດ. ທ່ານບໍ່ໄດ້ຈຸບເຮົາ ແຕ່ຍິງຜູ້ນີ້ຕັ້ງແຕ່ເຮົາເຂົ້າມາລາວບໍ່ໄດ້ເຊົາຈຸບຕີນຂອງເຮົາ. ທ່ານບໍ່ໄດ້ເອົາ ນ້ຳມັນທົດຫົວເຮົາ ແຕ່ຍິງຜູ້ນີ້ໄດ້ເອົານ້ຳມັນຫອມທົດຕີນຂອງເຮົາ. ເຫດສິນນັ້ນເຮົາບອກທ່ານວ່າຄວາມຜິດບາບຂອງຍິງນີ້ຊົງມີຫຼາຍກວ່າໄຫ້ໂຜດຍົກເສັ້ນແລ້ວ ເພາະລາວຮັກຫຼາຍ ແຕ່ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການຍົກໂຫດໝ້ອຍກໍໄດ້ຮັກໝ້ອຍ. ພຣະອົງຊົງກ່າວແກ່ຍິງນັ້ນວ່າ,

"ຄວາມຜິດຂອງເຈົ້າໂຜດຍົກເສັ້ນແລ້ວ," ຝ່າຍຄົນທັງຫຼາຍທີ່ນັ່ງຮັບ ປະທານກັບພຣະອົງກໍຄິດໃນໃຈວ່າ, ຜູ້ນີ້ແມ່ນໃຜຈຶ່ງໂຫະພ້ອມຄວາມຜິດບາບດັ່ງນັ້ນ. ພຣະອົງຊົງກ່າວກັບຍິງນັ້ນວ່າ, ຄວາມເຊື່ອຂອງເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ເຈົ້າຝັນ ຈຶ່ງໄປເປັນສາເທີນ.

ເມື່ອຊິງສະເດັດຜ່ານໄປແຂວງຄາລີເລ, ພຣະເຢຊູກັບສາວິກຂອງພຣະອົງ
ຊິງສະເດັດເຂົ້າໄປໃນເມືອງນິງຊີ້ ນາອິນ.

ຫນ້າໂສກເສົ້າແທ້ເນາະ: ມີຫີປິງ
ສິບກຳລັງຊິເລີ້ມແລວຢູ່ທີ່ປ່າຊາ.

ເຈົ້າຮູ້ບໍ່ວ່າ
ແມ່ນໃຜຕາຍ?

ຄົນຕາຍແມ່ນເດັກ
ນ້ອຍ... ລາວເປັນລູກຄົນ
ດຽວຂອງແມ່ໝາຍ. ຍິງ
ຄົນນັ້ນໂສກເສົ້າແລະ
ເສັງໃຈຫຼາຍ.

ນາງເອີຍ,
ຢ່າຮອງໄຫ້!

...ແລະ ພວກເຈົ້າຜູ້ຫາມ
ຈິ່ງຢຸດກອນ!

ເບິ່ງແມ່, ເດັກນ້ອຍຄົນ
ນັ້ນລູກຂັ້ນແລວ!

ຂ້ອຍບໍ່ເຄີຍເຫັນເຫດ
ການຢ່າງນີ້ມາກອນ!

ຂ້ອຍຢູ່ບ່ອນໃດ?

ຊາຍຫນຸ່ມເອີຍ, ຈິ່ງລຸກຂັ້ນດຽວນີ້!

ນາງເອີຍ, ຈິ່ງຮັບລູກຂອງ
ເຈົ້າຄືນໄປ.

ລູກແມ່, ຂອບ
ຄນພຣະເຈົ້າຜູ້
ຊິງຮິດອຳນາດ
ອັນຍິ່ງໃຫວ້.

ຊາຍຄົນນີ້ແມ່ນ
ໃຜກັນ?

ລາວແມ່ນ ເຢຊູ ໂຫນາຊາເຮັດ
ຊິ່ງເປັນເມືອງນິງຊີ້ຢູ່ແຖວນີ້.

ຜູ້ປະກາດພູະທັມຄົນໃຫມ່ເກີດຂຶ້ນຖ້າມ
ກາງພວກເຮົາແລວອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ບໍ່ລິມໄພລິນຂອງພຣະອົງ.

ອັສຈັນຫຼາຍແທ
ເນາະ: ອົງພຣະເຢຊູ
ຊິງມີອຳນາດເຫນືອ
ຄວາມຕາຍ!

ລູກ 7:11-17
ຫຼັງຈາກນັ້ນຫນ້ອຍນຶ່ງພຣະອົງກໍສະເດັດໄປຍັງເມືອງນິງຊີ້ ນາອິນ ພວກ
ສາວິກຂອງພຣະອົງກັບປະຊາຊົນຫຼວງຫຼາຍໂດຕາມພຣະອົງໄປ. ເມື່ອສະ
ເດັດມາໃກ້ປະຕູເມືອງນັ້ນ ເບິ່ງແມ່, ມີຄົນກຳລັງຫາມສິບຊາຍຫນຸ່ມຜູ້ນຶ່ງ
ອອກມາເປັນລູກຊາຍຄົນດຽວຂອງແມ່ ແລະນາງກໍເປັນແມ່ໝາຍ ມີຊາວ
ເມືອງຫຼາຍສິມຄວນອອກມານຳຢັງນັ້ນ. ເມື່ອຊິງເຫັນຢັງນັ້ນ ພຣະອົງກໍຊິງ
ເມດຕາແລວຊິງກາວວ່າ, ຢ່າຮອງໄຫ້. ແລວພຣະອົງສະເດັດເຂົ້າໄປໃກ້
ບາຍໂລງ ພວກຫາມສິບນັ້ນກໍຢຸດຍືນຢູ່ ພຣະອົງຈິ່ງຊິງສັ່ງວ່າ ຊາຍຫນຸ່ມ
ເອີຍ, ເຮົາສັ່ງເຈົ້າວ່າ, ຈິ່ງລຸກຂັ້ນ. ແລວຄົນທີ່ຕາຍນັ້ນກໍລຸກຂັ້ນຕັ້ງຕົ້ນເວົ້າ
ພຣະອົງຈິ່ງຊິງມອບຊາຍນັ້ນໃຫ້ແກ່ແມ່ຂອງລາວ. ຄວາມຢ່ານສະດຽມິກໃຈ
ກໍຕົກໃສ່ເຂົ້າທັງປວງ ເຂົ້າຈິ່ງສັອສເສີນພຣະ ເຈົ້າວ່າ, ທ່ານຜູ້ປະກາດພຣະ
ທັມຜູ້ໃຫວ້ໂຕເກີດຂຶ້ນຖ້າມກາງພວກເຮົາແລວ ແລະພຣະເຈົ້າໂຕສະເດັດມາ
ຢຽມຢ່ານພິລເມືອງຂອງພຣະອົງແລວ. ເອື້ອງຂອງພຣະອົງໂຕຊາລີໄປ
ທົ່ວແຂວງຢຸດຕາຍແລະທົ່ວຊິງເຂດທີ່ລ່ອມຮອບນັ້ນ.

ທີ່ຜັງທະເລຕິເລເຮັວ, ພຣະເຢຊູຊົງພົບກັບຄົນຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍທີ່ຄອຍຖ້າຜັງຄຳເທສ
ນາຂອງພຣະອົງ ໃນວັນນັ້ນພຣະອົງຊົງນຳເຂົ້າໄປບອນທີ່ເປັນປ່າ ແລະຊົງເທສ
ນາສັ່ງສອນເຂົາເຈົ້າຈົນ ເກືອບຈະຄຳ...

ອົງພຣະເຢຊູ ດຽວນີ້ກໍ
ສວຍຫຼາຍແລ້ວ ທີ່ນີ້ກໍ
ບໍ່ໄກກັບບານໃດຂ້າມ້ອຍ
ຄິດວ່າຄວນໃຊ້ຄົນໃດຄົນ
ນຶ່ງໄປຊອກຊີ້ອາຫານ
ນາກິນ.

ຟິລິບເອີຍ, ພວກ
ເຮົາຄວນລຽງ
ພວກເຂົາ!

ພວກເຮົາຊິໄປຊີ້ອາຫານ
ຢູ່ໃສເນາະ...ຂ້າມ້ອຍ?

ອົງພຣະເຢຊູ, ພຣະອົງຊິລຽງອາ
ຫານປະຊາຊົນທັງໝົດນີ້ບໍ່?... ຖ້າ
ຮຸ້ນ 200 ຫຼຽນກໍຍັງບໍ່ພໍກິນດອກ
ຂ້າມ້ອຍ!

ທຸກຄົນຄວນຖືອາຫານນາກິນ ມີແຕ່ເດັກນ້ອຍຄົນນີ້ເທົ່ານັ້ນ
ທີ່ມີອາຫານ, ລາວມີເຂົ້າຈີ່ແຕ່ຫ້າກ້ອນກັບປາສອງໂຕເທົ່ານັ້ນ.

ເອີ້ນເດັກນ້ອຍຄົນ
ນັ້ນມາພໍດີ ແລ້ວ
ພວກເຮົາຊິແຈກ
ອາຫານ

ມີອາຫານໜ້ອຍ
ດຽວບໍ່ພໍກິນ
ດອກຂ້າມ້ອຍ!

ບອກທຸກຄົນໃຫ້ນັ່ງລົງເດີນ
ຫຼ້າເພື່ອຕຽມກິນເຂົ້າ.

ໂມທະນາພຣະຄນ ພຣະເຈົ້າ
ທີ່ຊົງປະທານອາຫານຄາບນີ້.

ເອົາອາຫານເຫລົ່ານີ້ໄປແຈກ
ທຸກໆ ຄົນໃຫ້ໄດ້ກິນທົ່ວເຖິງ
ກັນເນີ.

ຊ່າງວ່າດີແທ້ຫນ້າ!
ເບິ່ງແນຍັງມີອາ
ຫານເຫຼືອຢູ່ອີກ

ກິນເຂົ້າປ່າມື້ນີ້
ທັງແຊບທັງ
ນວນເນາະ!

ພາກັນກິນຢ່າງແຊບໆ,
ກິນໃຫ້ອິ່ນທຸກຄົນເນີ.

ໄປສັນ 8:1-18

ຫຼັງຈາກນັ້ນພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດຂ້າມທະເລສາບຄາລິເລ ຄິທະເລຕິເລເຮັວ. ປະ
ຊາຊົນເປັນຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍຕິດຕາມພຣະອົງໄປ ເພາະເຂົາໄດ້ເຫັນໝາຍສຳ
ຄັນທີ່ພຣະອົງຊົງເຮັດໃຫ້ແກ່ຄົນເຈັບປ່ວຍ. ພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດຂຶ້ນໄປຍັງພູແລະ
ປະທັບນັ່ງລົງທີ່ນັ້ນກັບພວກສາວົກຂອງພຣະອົງ. ຂນະນັ້ນໄກ້ຈະເຖິງປັສຄາຊົງ
ເປັນເທສການຂອງຊາດຍິວແລ້ວ. ຝ່າຍພຣະເຢຊູຊົງເງິຍພຣະພັກເຫັນຄົນເປັນຈຳ
ນວນຫຼວງຫຼາຍມາຫາ ພຣະອົງຊົງກ່າວກັບຟິລິບວ່າ, ພວກເຮົາຈະຊີ້ອາຫານທີ່
ໃດໃຫ້ຄົນເຫຼົ່ານີ້ກິນ. ທີ່ພຣະອົງຊົງກ່າວຢ່າງນັ້ນກໍເພື່ອຈະລອງໃຈຟິລິບ ເພາະ
ພຣະອົງຊົງຊາບແລ້ວວ່າຈະຊົງເຮັດປະການໃດ. ຟິລິບຫຼຸນຕອບພຣະອົງວ່າ ອາ
ຫານລາຄາສອງຮອຍເດນາຮີອິນກໍບໍ່ພໍໃຫ້ທຸກຄົນກິນຜູ້ລະເລັກລະຫນ້ອຍດອກ.

ສາວົກຜູ້ນຶ່ງຄືອັນເດອານ້ອງຊາຍຂອງຊີໂມນເປີໂຕໄດ້ທະເລສອົງວ່າ, "ຢູ່ທີ່ນີ້
ມີເດັກນ້ອຍຄົນນຶ່ງມີເຂົ້າຈີ່ເຮັດດ້ວຍເຂົ້າຝ້າງຫ້າກ້ອນກັບປາສອງໂຕ ແຕ່ສິ່ງນີ້
ຈະພໍໄດ້ຢ່າງໃດກັບຄົນຫຼວງຫຼາຍປານນີ້. ພຣະເຢຊູສັ່ງວ່າ, "ຈົ່ງໃຫ້ຄົນທັງ
ຫຼາຍນັ່ງລົງເສັ້ນ" ທີ່ນັ້ນມີຫຼາຍຫຼາຍ ຄົນເຫຼົ່ານັ້ນຈຶ່ງນັ່ງລົງນັບແຕ່ສູ່ຊາຍມີປະ
ນານຫາພັນຄົນ. ແລ້ວພຣະເຢຊູຊົງຈັບເຂົ້າຈີ່ນັ້ນ ເນື້ອໂມທະນາພຣະຄນແລ້ວ
ກໍຊົງແຈກແກບັນດາຄົນທີ່ນັ່ງຢູ່ນັ້ນ ສ່ວນປາກໍຊົງໃຫ້ເຫມືອນກັນຕາມທີ່ເຂົາ
ຕອງການ. ເມື່ອເຂົາກິນອິ່ນແລ້ວພຣະເຢຊູຊົງບອກພວກສາວົກວ່າ, "ຈົ່ງເກັບ
ເອົາຕອນຫັກທີ່ເຫຼືອນັ້ນ....."

ຫຼັງຈາກທຸກຄົນກິນຢ່າງອົມ
ຫນ້າສໍາລານແລ້ວ.....

ຈິ່ງຮິບໂຮມເອົາເຂົ້າຈີ່ທີ່ຫັກ
ທຸກໆ ກ່ອນຢ່າຖິ້ມເປີ.

ໃນເວລານັ້ນ, ຫຼາຍຄົນໄດ້ເວົ້າເຖິງ
ເຫດການອັນອັສຈັນນີ້.....

ສິບ...ສິບເອັດ...ສິບສອງ,
ສິບສອງກະບຽງພໍດີ.

ພຣະເຢຊູຊົງເຮັດໝາຍສໍາຄັນ
ອັນຍິ່ງໃຫວ່ອັສຈັນແທ້ໆ, ຊົງບັນ
ດິນໃຫ້ມີອາຫານພຽງພໍສໍາລັບ
ຄົນຈໍານວນຫຼາຍຈາກອາຫານ
ພຽງເລັກນ້ອຍ.

ສິ່ງນີ້ໄດ້ເຕືອນສະຕີຂ້ອຍເຖິງ
ເຮືອງຜູ້ປະກາດພຣະທັມເອ
ຊີຢາໃນສ໌ນັຍນັ້ນ.

ແມ່ນແລ້ວ, ປຶ້ມອັນສັກສິດຂອງພວກເຮົາໄດ້ບອກວ່າວັນນຶ່ງ
ເພິ່ນໄດ້ລ່ຽງອາຫານຄົນຈໍານວນຫຼາຍຮອຍດ້ວຍເຂົ້າຈີ່ພຽງສອງ
ກ່ອນ ແລະຍັງເຫຼືອອີກຈໍານວນນຶ່ງດັ່ງທີ່ພວກເຮົາເຫັນຢູ່ດຽວ
ນີ້ພຣະເຢຊູຊົງເປັນ

ຜູ້ປະກາດພຣະ
ທັມຄົນໃຫມ່.

ແມ່ນອນ,
ພຣະອົງແມ່ນ
ພຣະເມຊີອາທີ່
ເຮົາລໍຄອຍ.

ບອກຕໍ່ໆ ກັນໄປແດ່ວ່າ ເຮົາ
ຢາກໃຫ້ພຣະເຢຊູເປັນເຈົ້າ
ແຜ່ນດິນຂອງພວກເຮົາ.

ໃຫ້ພວກເຮົາຟາ
ກັນເຕົ້າໂຮມກະສັດ
ຂອງພວກເຮົາ

ພວກເຮົາຈະກໍ່ກໍາລັງ
ທະຫານຂຶ້ນ, ໃຫ້ພຣະອົງ
ເປັນຜູ້ນໍາ ແລະພວກເຮົາຈະ
ສາມາດຂັບໄລ່ພວກໂຣ
ມັນໃຫ້ຫນີໄປ.

ແຕ່ອົງພຣະເຢຊູຊົງຮູ້ດີວ່າ ປະຊາຊົນດັ່ງໃຈຢາກໃຫ້ພຣະອົງ
ເປັນເຈົ້າແຜ່ນດິນຂອງເຂົາເຈົ້າ....

ເຮົາຄວນຫຼີກຫນີໄປດີກວ່າ, ເຂົາເຈົ້າເຂົ້າຂ້າງຕີນ
ເອງ...ບໍ່ເຂົ້າໃຈຫຍັງກວ່າກັບພາລະອັນແທ້ຈິງ
ຂອງເຮົາ...ເຂົາເຈົ້າກໍ່ກໍາລັງຜັນເຖິງພຣະເມຊີອາ
ທີ່ຈະພາເຂົາຕໍ່ສູ່
ເມື່ອຕີກຍາມນີ້ຄິນ
ເຮົາຄວນຫຼີກຫນີຂຶ້ນໄປເທິງຜູ້!

.....ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ອັນໃດເສັຽ. ເຂົາໄດ້ເກັບເອົາຕ່ອນຫັກທີ່ເຫຼືອຈາກເຂົ້າຈີ່ທີ່ເຮັດດ້ວຍ ເຂົ້າຝ້າງ
ຫ້າກ່ອນ ຊົງຄົນທັງຫຼາຍໄດ້ກິນນັ້ນ ໄດ້ເຕັມສິບສອງບຽງ. ເມື່ອຄົນທັງຫຼາຍໄດ້ເຫັນໝາຍ
ສໍາຄັນທີ່ພຣະອົງໄດ້ ຊົງເຮັດນັ້ນ ເຂົາກໍ່ເວົ້າກັນວ່າ, "ຈິ່ງແທ້ທ່ານຜູ້ນີ້ເປັນຜູ້ປະກາດພຣະທັມ
ທີ່ຊົງກໍານົດວ່າຈະມາໃນໂລກ." ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງຊາບວ່າ ເຂົາຈະມາຈັບເອົາໄປແຕ່ງຕັ້ງ
ໃຫ້ພຣະອົງເປັນເຈົ້າແຜ່ນດິນ ພຣະອົງຈິ່ງສະ ເດັດອອກໄປຍັງພູເຂົາອີກແຕ່ອີງດຽວ.

ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ອົງພຣະເຢຊູຊົງນໍາບັນດາອັດສາວິກເດີນທາງໄປ ຫາງທິດ
ເຫນືອຂອງເມືອງກາຊາເຣັຽ (ໃນເວລານີ້ເອີ້ນວ່າໂກແລນໂຮທ໌) ໂກກັບ
ພູເຮີມັນ.

ດຽວນີ້ພວກເຮົາທ່າງໂກຈາກບັນດາປະຊາຊົນແລ້ວ ພວກເຮົາມີໂອກາດໄດ້ພັກຜ່ອນແລະພິຈາະນາຕົກຕອງພຣະທັມ. ເຮົາຂໍຖາມພວກທ່ານແດວ່າ ບັນດາ

ປະຊາຊົນວ່າເຮົາແມ່ນຜູ້ໃດ? ເຂົາເຈົ້າຢາກໃຫ້ເຮົາ ເປັນຫຍັງ?

ໂອ, ຄົນທັງຫຼາຍຄິດບໍ່ເໝືອນກັນ. ກະສັດເຮໂຣດຢ່ານວ່າ ພຣະອົງຈະເປັນ ຜູ້ທີ່ທ່ານໂຢຣັນກ່າວໄວ້ ວ່າຈະເປັນຜູ້ທີ່ ຊົງເປັນຄົນມາຈາກຕາຍ.

ຫຼາຍຄົນຄິດວ່າພຣະອົງເປັນ ເອລີຢາ ຜູ້ປະກາດພຣະທັມ, ຜູ້ຊົງຖືກ ຮັບຂັ້ນໄປເທິງສວັນແລະຈະກັບລົງ ມາອີກໃນວັນນຶ່ງ.

ຫຼາຍຄົນຄິດວ່າ ພຣະອົງເປັນຜູ້ປະກາດ ພຣະທັມຄົນໃໝ່ ເປັນຜູ້ ທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງປະທານ ໃຫ້ດ້ວຍຮິດອຳນາດ.

ສໍາລັບທ່ານ...ທ່ານຄິດ ວ່າເຮົາແມ່ນຜູ້ໃດ?

ສໍາລັບພວກຂ້ານ້ອຍ... ທ່ານແມ່ນພຣະຄຣິດ ເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່.

ຊີໂນນເອີຍ, ສິ່ງນີ້ບໍ່ໄດ້ເປີດເສີຍໃຫ້ທ່ານ ຮູ້ໂດຍມະນຸດ ແຕ່ແມ່ນພຣະບິດາຂອງເຮົາ ຜູ້ຊົງສະ ຖິດຢູ່ຟ້າສວັນ.

ພຣະເຈົ້າຈະຊົງເປີດ ເສີຍໃຫ້ທ່ານຄົນທີ່ເຊື່ອ ແລະວາງໃຈໃນພຣະ ອົງຮູ້ຈັກ.

ຫຼັງຈາກຮັບປະທານອາຫານທີ່ແຄນທະເລແລ້ວ ເຮົາ ໂດເຫສນາໃນພຣະວິຫານເມືອງກາປເນາອູນ ຫຼາຍຄົນ ບໍ່ຍອມຮັບຄໍາເຫສນາຂອງເຮົາ ເຂົາເຈົ້າໂດ້ຖອຍຫນີຈາກ ເຮົາ. ພວກທ່ານກໍຈະຫນີຈາກເຮົາເໝືອນກັນຫຼື?

ພຣະອົງເຈົ້າ, ພວກຂ້ານ້ອຍ ຈະຫນີໄປຫາຜູ້ໃດ? ພວກ ຂ້ານ້ອຍເຊື່ອວ່າພຣະອົງເປັນ ຜູ້ບໍ່ຮິດມາຈາກພຣະເຈົ້າ ພຣະອົງຊົງເປັນພຣະ ທັມອັນຕລອດ ໄປເປັນນິດ.

ສິດທີ່ຮັກຂອງເຮົາ, ບໍ່ດັ່ງ ນັ້ນເຮົາຄິດບໍ່ເລືອກເອົາພວກ ທ່ານສິບສອງຄົນດອກ.

ແຕ່ເຖິງປານນັ້ນ, ຄົນນຶ່ງ ໃນຖ້ານກາງພວກທ່ານ ເປັນພວກມານຮ້າຍ.

ມັດທາຍ 16:13-19

ຄັນພຣະເຢຊູສະເດັດເຂົ້າໄປໃນເຂດເມືອງກາຊາເຣັງຜີລິປໂປຍ ພຣະອົງຊົງຖາມພວກ ສາວົກຂອງ ພຣະອົງວ່າ, "ຄົນທັງຫຼາຍເວົ້າກັນວ່າບຸດມະນຸດແມ່ນຜູ້ໃດ. ເຂົາຫຼຸນຕອບ ວ່າ, ຜູ້ລາງຄົນວ່າເປັນ ໂຢຣັນບັບຕິສໂຕ ແລະຄົນອື່ນເປັນເອລີຢາ ແຕ່ຄົນອື່ນອີກວ່າ ເປັນເຢເຣັມຢາ ຫຼືເປັນຄົນນຶ່ງໃນພວກຜູ້ ປະກາດພຣະທັມ ພຣະອົງຊົງຖາມເຂົາວ່າ, "ແລ້ວຝ່າຍພວກທ່ານເດ. ວ່າເຮົາແມ່ນໃຜ. ຊີໂນນເຢ ໂຕຫຼຸນຕອບວ່າ, ທ່ານເປັນພຣະ ຄຣິດ ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່. ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວ ກັບເປີດວ່າ, "ຊີໂນນ ບາຣະໂຢນາເອີຍ, ທ່ານກໍເປັນສາ ເພາະວ່າບໍ່ແມ່ນມະນຸດທີ່ໂດສະແດງຄໍາຕອບ ແກ່ທ່ານ ແຕ່ແມ່ນພຣະບິດາຂອງເຮົາຜູ້ຊົງສະຖິດໃນສວັນຊົງໃຫ້ຊາບ. ຝ່າຍເຮົາ, ເຮົາບອກທ່ານ ວ່າ ທ່ານຄິເປໂຕ ເທິງສິລາກອນນີ້ເຮົາຈະສ້າງຄຣິສຕະຈັກຂອງເຮົາຂຶ້ນ ແລະປະຕູແຫ່ງ ມໍຣະນາຈະມີໂຊ ດໍຄຣິສຕະຈັກນັ້ນບໍ່ໄດ້. ເຮົາຈະນອບຂໍກະແກແຫ່ງແຜ່ນດິນສວັນໄວ້ ໃຫ້ທ່ານ ທ່ານຈະຜັກມັດສິ່ງໃດໄວ້ໃນໂລກ, ສິ່ງນັ້ນກໍຈະຊົງມັດໄວ້ແລ້ວໃນສວັນ ທ່ານຈະແກ້ສິ່ງໃດໃນໂລກ ສິ່ງນັ້ນກໍຈະຊົງແກ້ໃຫ້ ຫຼຸດແລ້ວໃນສວັນ"

ໂຢຣັນ 6:66-71

ດ້ວຍເຫດນັ້ນພວກລູກສິດຂອງພຣະອົງຫຼາຍຄົນຈຶ່ງທໍ້ຖອຍ ບໍ່ຕິດຕາມພຣະອົງຕໍ່ໄປອີກ. ດັ່ງນັ້ນພຣະ ເຢຊູຊົງກ່າວກັບສິບສອງຄົນນັ້ນວ່າ, ພວກທ່ານເດຢາກຖອຍຫນີເໝືອນ ກັນຫຼື. ຝ່າຍຊີໂນນຫຼຸນ ຕອບພຣະອົງວ່າ, "ນາຍເຈົ້າເອີຍ, ພວກຂ້ານ້ອຍຈະຫນີໄປຫາ ຜູ້ໃດ ທ່ານມີຖອຍຄໍາຊົງໃຫ້ມີຊີວິດຕະລອດໄປເປັນນິດ. ພວກຂ້ານ້ອຍເຊື່ອແລ້ວແລະ ຊາບວ່າທ່ານເປັນຜູ້ບໍ່ຮິດມາຈາກພຣະເຈົ້າ. ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ, "ເຮົານີ້ແຫຼະ, ໂດເລືອກພວກທ່ານສິບສອງຄົນໄວ້ບໍ່ແມ່ນຫຼື ແລະຄົນນຶ່ງໃນພວກທ່ານກໍເປັນມານ ຮ້າຍ. ພຣະອົງຊົງກ່າວເຖິງຢຸດ ລູກຊາຍຂອງຊີໂນນອິສະກາຣິອິດ ເພາະແມ່ນຜູ້ ທີ່ຈະທະຍົດຕໍ່ພຣະອົງ ຄືຄົນນຶ່ງໃນພວກສິບສອງຄົນນັ້ນ.

ໃນທີ່ສຸດພຣະເຊີຊິງ
ຊົງຕັດສິນພຣະທັຍ
ເດີນທາງໄປຍັງກຸງ
ເຢຣູຊາເລັມ.

ແມ່ນຫຼັງຊິເກີດຂຶ້ນຕໍ່ພຣະອົງ ຖ້າ
ພຣະອົງໄປເຖິງທີ່ນັ້ນໃນວັນເຫສການ

ປະຊາຊົນອາດຈະຮຽກ
ຮ້ອງໃຫ້ພຣະອົງເປັນເຈົ້າຊິ
ວິດດ້ວຍການປັບບັງ
ຄັບພຣະອົງ.

ແລະພວກເຮົາກໍ
ຈະມີສ່ວນ ໂຕ້ກາຍ
ເປັນຜູ້ນຳ.

ໂຢຮັນອ້າຍຂອງຂ້ອຍ ພ້ອມກັບຂ້ອຍເອງ ຢາໂກໂບ,
ເປັນສາວິກກ່ອນຄົນອື່ນ ດັ່ງນັ້ນພວກເຮົາຈຶ່ງສຳຄັນ
ກວ່າຄົນອື່ນ.

ແມ່ນຫຼັງກັນ,
ພວກທ່ານຊິໃຫ້ຮຽກວ່າ
ເຮົາບໍ່ໂດ່ດອກ, ຍັງ

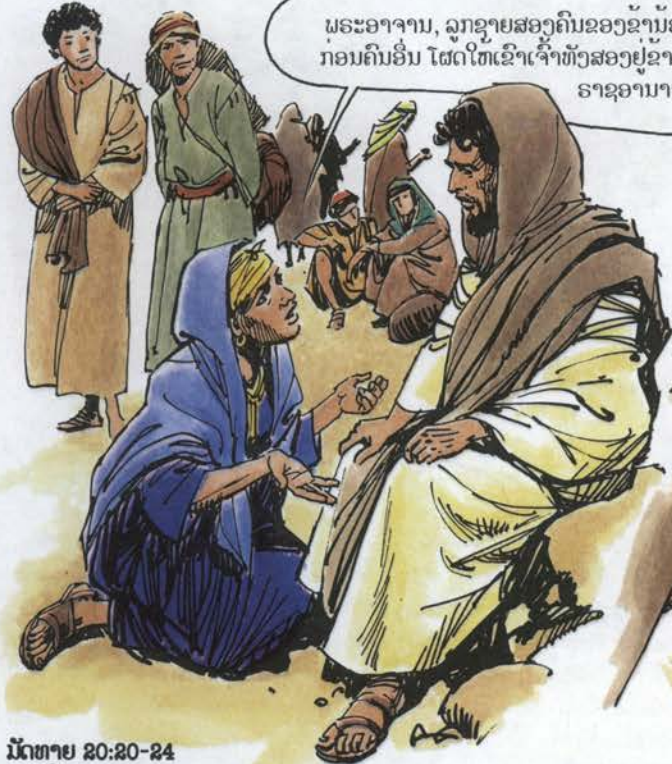
ມີອີກຫຼາຍຄົນ ຖ້າມາກາງພວກເຮົາທີ່ສະລາດ
ສະລຽວເຫມືອນກັນກັບ
ພວກເຈົ້າ.

ແມ່, ແມ່ຕ້ອງຫຼຸມ
ພຣະເຢຊູໃຫ້ຊ່ວຍ
ພວກເຮົາເນີ!

ພຣະອາຈານ, ລູກຊາຍສອງຄົນຂອງຂ້ານ້ອຍເປັນສາວິກຂອງທ່ານ
ກ່ອນຄົນອື່ນ ໄຜດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າທັງສອງຢູ່ຂ້າງຂວາແລະຂ້າງ ຊາຍໃນ
ຮາຊອານາຈັກຂອງທ່ານແດທອນ.

ພວກທ່ານບໍ່ຮູ້ຈັກວ່າພວກທ່ານກຳ
ລັງຂໍສິ່ງໃດ...ທ່ານເດີມ
ໃຈຫຼືທີ່ຈະເດີມຈອກທີ່ເຮົາກຳລັງ
ຊິດື່ມນີ້?

ພວກຂ້າ
ນ້ອຍຍອມເຮັດ
ຫຸກສິ່ງ

ມັດທາຍ 20:20-24

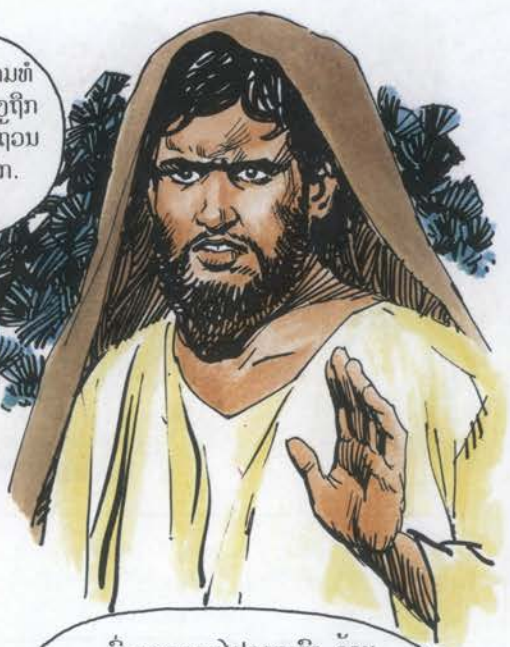
ຂນະນັ້ນມານດາຂອງລູກຊາຍເຊເບດາຍພາລູກທັງສອງຂອງຕີນມາຫາພຣະອົງ
ຂາບ ໂຫວຫຼຸມຂໍສິ່ງນຶ່ງຈາກພຣະອົງ. ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງຖາມນາງວ່າ, "ນາງປາຖນາສິ່ງ
ໃດ" ນາງຫຼຸມຕອບວ່າ, "ຂໍທານຮັບສິ່ງໃຫ້ລູກຊາຍຂອງຂ້ານ້ອຍສອງຄົນນີ້ນັ້ງໃນອາ
ນາຈັກຂອງທ່ານ ເບື້ອງຂວາຜູ້ນຶ່ງ ເບື້ອງຂວາຜູ້ນຶ່ງ. ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, "ທີ່ພວກ
ທ່ານຂໍນັ້ນພວກທ່ານບໍ່ເຂົ້າໃຈ ຈອກທີ່ເຮົາຈວນຈະເດີມນັ້ນທ່ານຈະເດີມໂຕຫຼື ເຂົ້າຫຼຸມ
ຕອບວ່າ, "ໂຕຢູ່ຂ້ານ້ອຍ..."

ມິດສະຫາຍຂອງເຮົາເອີຍ, ພວກທ່ານກຳລັງຄິດຜິດໄປ... ພວກເຮົາຊິໄປ
ກຽງເຢຣູຊາເລັມນັ້ນ ບໍ່ແມ່ນຊິໄປເປັນຜູ້ນຳທາງການເມືອງໃດໆ ທັງສິ້ນ

ເຮົາຕ້ອງໄປທີ່ນັ້ນ ແລະຮັບຄວາມທໍ
ຣະມານຫຼາຍຢ່າງ ແລະເຮົາຕ້ອງຖືກ
ປະຫານຊີວິດເສັຽ ແຕ່ວ່າໃນວັນຖວນ
ສາມເຮົາຊິເປັນຄົນນາໃໝ່ອີກ.

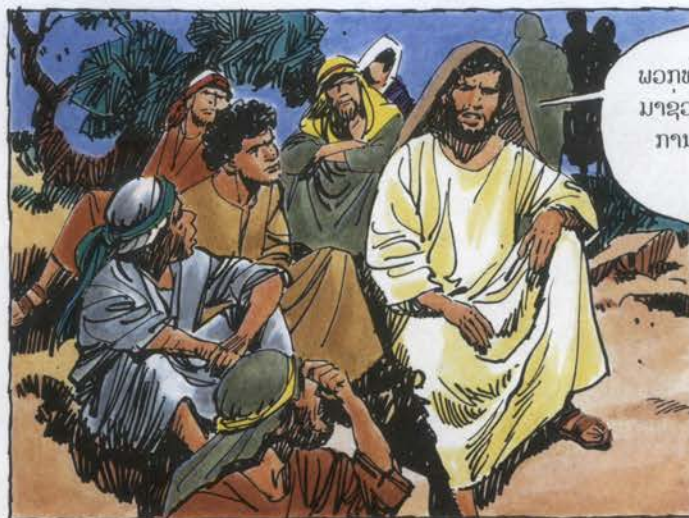

ສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນຈະບໍ່ເກີດແກ່ພຣະ
ອົງ, ເປັນໄປບໍ່ໄດ້, ພວກຂ້າ
ນ້ອຍຊິບໍ່ອ່ວງກັນພຣະອົງໄວ້.

ຈົ່ງອອກຖອຍໄປຈາກເຮົາ, ອ້າຍ
ຊາຕານ! ເຈົ້າກຳລັງຂັດຂວາງຕໍ່
ພາລະກິດວຽກງານຂອງເຮົາ.

ອົງພຣະເຢຣູ, ຂ້ານ້ອຍຂໍ
ບອກພຣະອົງວ່າຢ່າອອນ
ພຣະທັຍເລີຍ.

ພວກທ່ານຍອມເສັຽສລະເພາະຢາກໂຕ້ພຣະເນຊີອາ
ນາຊວຍສຸຣິບຕິບຕິ. ຊິ່ງເປັນການເຕືອນໃຈເຮົາເຖິງ
ການທົດລອງຂອງຜົນການທີ່ທົດລອງເຮົາໃນປ່າ
ກັນດານ.

.....ພຣະອົງຊົງກ່າວກັບເຂົາວ່າ, "ພວກທ່ານຈະຕີມາຈອກຂອງເຮົາກໍຈົງຢູ່
ແຕ່ທີ່ຈະນັ່ງເບື້ອງຂວາແລະເບື້ອງຊ້າຍຂອງເຮົານັ້ນ ບໍ່ແມ່ນຫນ້າທີ່ຂອງເຮົາ ຈະຈັດໃຫ້
ແຕ່ພຣະບິດາຂອງເຮົາຊົງຈັດແຈ້ງໂອສຳລັບຜູ້ໂດກໍ່ເປັນຂອງຜູ້ນັ້ນ.
ເມື່ອພວກສາວິກສິບຄົນໂດຍິນດັ່ງນັ້ນແລ້ວ ກໍມີຄວາມເຄື່ອງໃຈເພາະອ້າຍ
ນ້ອງສອງຄົນນັ້ນ.

ມັດທາຍ 16:21-23 ຕັ້ງແຕ່ເວລານັ້ນມາພຣະເຢຊູຕັ້ງຕົ້ນສະແດງແກ່ພວກສາວິກຂອງຕົນ ວ່າ
ພຣະອົງຈະຕ້ອງ ສະເດັດໄປກຽງເຢຣູຊາເລັມ ແລະຈະຕ້ອງທຶນທຸກທໍຣະມານຫຼາຍ ປະ ການຈາກ
ພວກ ເຖົ້າແກ່, ຈາກພວກປະໂຣທິດຕິນໃຫຍ່, ແລະຈາກພວກນັກຫັມ ເຂົາຈະຂ້າ ພຣະອົງເສັຽ ແລະ
ໃນວັນຖວນສາມພຣະອົງຈະຊົງຖືກບັນດານໃຫ້ເປັນຄົນນາ. ຝ່າຍເປໂຕ ໂຕຜາ ພຣະອົງໄປຕາງ
ຫາກແລ້ວຕັ້ງຕົ້ນຫຼຸມຫ້າມພຣະອົງຢ່າງແຂງແຮງວ່າ, "ນາຍເອີຍ, ຂໍທ່ານຈົ່ງໄດ້ຮັບຄວາມ ເມດຕາ
ການນີ້ຈະບໍ່ເກີດມີແກ່ທ່ານຈັກເທື່ອ." ພຣະອົງຊົງຫັນພຣະ ຜັກໄປຫາເປໂຕແລ້ວຊົງ ກ່າວວ່າ, "ອ້າຍ
ຊາຕານເອີຍ, ຈົ່ງຖອຍຫນີຈາກເຮົາເສັຽ ເຈົ້າເປັນ ສິ່ງກົດຂວາງເຮົາ ເພາະ ເຈົ້າຄິດຢ່າງມະນຸດບໍ່
ຄິດຢ່າງພຣະເຈົ້າ."

ມັດທາຍ 1:4-11
ຕໍ່ມາພຣະວິນຍານໂຕ້ຊົງພາພຣະເຢຊູເຂົ້າໄປໃນປ່າ ເພື່ອພະຍານານຈະໂຕ້ທົດລອງພຣະ ອົງ. ເມື່ອ
ພຣະອົງຊົນອິດອາຫານໂຕ 40 ວັນ 40ຄືນແລ້ວ ພຣະອົງກໍຫິວ, ພະຍານານ ກໍທົດລອງພຣະອົງ, ຈົ່ງ
ສັ່ງກ້ອນຫີນເຫຼົ່ານີ້ໃຫ້ກາຍເປັນອາຫານເພື່ອຈະຮູ້ວ່າທ່ານເປັນ ພຣະ ບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ." ຝ່າຍພຣະ
ອົງຊົງຕອບວ່າ, "ມີຄຳຂຽນໄວ້ໃນພຣະຄົມຝິວວ່າ ມະນຸດຈະບໍ່ລຽງໂຕດ້ວຍອາຫານສິ່ງດຽວ ແຕ່ລຽງ
ດ້ວຍພຣະ ຫັມທຸກຂໍ້ທີ່ມາຈາກພຣະໂອດ ຂອງ ພຣະເຈົ້າ." ແລ້ວພະຍານານກໍພາພຣະອົງໄປຍັງນະ

“ທ່ານກຳລັງຫິວ” ມັນຊຶ່ມໃສ່ຫູຂອງເຮົາ” ແຕ່ຖ້າທ່ານເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ
ຈິ່ງເຮັດໃຫ້ກອນຫີນນີ້ກາຍເປັນເຂົ້າຈີ່ເບິ່ງດູ. ... ເຮົາປະຕິເສດຕໍ່ການຫົດລອງທີ່
ຈະເປັນພຣະເມຊີອາແຫ່ງການຕໍ່ສູ້, ແຕ່ເຮົາຍອມເປັນພຣະຄຣິດຜູ້ທີ່ຍອມ

ຫີນທຸກທໍ່ຣະມານເພາະຄວາມຫິວ... ມະນຸດຈະບໍ່ລຽງຊີວິດດ້ວຍ
ອາຫານຢ່າງດຽວ ແຕ່ລຽງດ້ວຍພຣະທີ່ມີທຸກຂໍ້ທີ່ມາຈາກພຣະ
ໂອດຂອງພຣະເຈົ້າ!

ເຮົາບໍ່ຍອມຮັບເອົາການຫົດລອງເພື່ອເປັນພຣະເມຊີອາ
ແຫ່ງການຕໍ່ສູ້, ເຮົາແນ່ນພຣະຄຣິດ ຜູ້ທີ່ຈະເອົາອຸະນະ
ຄົນທັງຫຼາຍຕາມບຸກຄະລິກລັກສະນະທີ່ປາກົດແກ່ເຂົາເຈົ້າ.

ແລະຕໍ່ມາເຮົາຖືກນຳຂຶ້ນໄປເທິງຫຼັງຄາພຣະວິຫານ
“ຈິ່ງໂຕນລົງເບິ່ງດູ” ມານຊຶ່ມໃສ່ຫູເຮົາ
ຕີນຂອງ
ເຈົ້າຈະບໍ່ຕຳຫິນດອກຖ້າເຈົ້າຫາກເປັນພຣະບຸດ
ຂອງ ພຣະເຈົ້າ ພຣະອົງຈະປົກປ້ອງເຈົ້າ
ຄົນທັງຫຼາຍຈະ ໂຄຣບຂາບໂຫວເຈົ້າ”

ຄອນອັນ ສັກສິດ ແລະໃຫ້ພຣະ ອົງປະທັບຢູ່ເທິງຫຼັງຄາພຣະວິຫານ, ແລ້ວທຸນພຣະອົງວ່າ,
“ຖ້າທ່ານເປັນ ບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ຈິ່ງໂຕນລົງເບິ່ງດູ ເພາະມີຄຳຂຽນໄວ້ໃນພຣະຄົມຜິວາ,
ພຣະເຈົ້າຈະຊົງຮັບ ສັ່ງພວກເທວະ ດາຂອງພຣະອົງກຽວກັບເຮືອງຂອງທ່ານ ແລະມີ
ຂອງເທວະດາເຫຼົ່ານັ້ນຈະຮັບ ທ່ານຢ່ານ ວ່າຕີນຂອງທ່ານຈະຕຳຫິນ. ພຣະເຢຊູຊົງຕອບ
ວ່າ, ມີຄຳຂຽນໄວ້ໃນພຣະຄົມຜິວາ, “ຢ່າຫົດ ລອງພຣະອົງຜູ້ເປັນພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ
ອີກເທື່ອນຶ່ງທີ່ພະຍາມານໂຕພາພຣະອົງຂຶ້ນເມືອ, ເທິງພູສູງໆ ແລະເດສະແດງບັນດາຣາຊ
ແຜ່ນດິນໃນໂລກ ທັງສະວ່າຣາສີຂອງຣາຊ ແຜ່ນ ດິນເຫຼົ່ານັ້ນຊື່ໃຫ້ພຣະອົງເຫັນ, ແລ້ວທຸນ
ພຣະອົງວ່າ, “ຖ້າທ່ານຈະຂາບລົງໂຫວ ເຮົາ ເຮົາຈະເອົາສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ໃຫ້ແກ່ທ່ານ.

ຕໍ່ຈາກນັ້ນເຮົາໄດ້ຂຶ້ນໄປຈອນພູສູງ
 "ຈິ່ງຫຼຽວເບິ່ງຮາຊອານາຈັກທັງໝົດ
 ໃນໂລກ ແລະສະຫວາຮາສີຂອງຮາຊແຜນ
 ດິນເຫຼົ່ານັ້ນ" ມານໂຕຊິນໃສ່ຫູເຮົາອີກ
 "ທັງໝົດນີ້ຈະມອບໃຫ້ແກ່ທ່ານ
 ຖ້າທ່ານກັ້ນລົງຂາບໂຫວ່ເຮົາ"
 ເຮົາຕອບມັນວ່າ
 "ຈິ່ງຫມີໄປເສັ້ງ ອ້າຍຊາຕານ!

ມີຄຳຂຽນໄວ້ໃນພຣະຄົມຜິວວ່າ:
 ຈິ່ງຂາບໂຫວ່ພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ
 ແລະປະຕິບັດພຣະອົງເຫຼົ່ານັ້ນ!

ທ່ານທັງຫຼາຍ, ຢ່າຍອມຮັບເອົາການທົດ
 ລອງເຫຼົ່ານີ້. ເຮົາມີແຫຼະເປັນຜູ້ຮັບໂຊມພຣະເຈົ້າທີ່ຜູ້ປະກາດ
 ພຣະທັມເອຊາຢາກາວໄວ້ ເຮົາຍອມເສັ້ງສລະຊິວິດ
 ເພື່ອໄພຜົນຂອງເຮົາ!"

ຄືເປັນຄວາມເວົ້າ
 ທີ່ອ່ອນກຳລັງໃຈແທ້: ຂອຍ
 ເສັ້ງເວລາລາງ ໃນການຕິດ
 ຕາມພຣະເຢຊູ. ຂອຍຄວນ
 ຊິຮູ້ແຕກອນນັ້ນ.

ຂອຍກຳລັງວົງຄື
 ກັນ: ຂອຍບໍ່ເຂົ້າ
 ໃຈຫຍັງເລີຍ....

ສຳລັບພວກທ່ານ, ຈິ່ງຈັດ
 ແຈງເຮັດຄ້າຍພິການອນ
 ທີ່ຕີນພູແຫ່ງນີ້

ແລະພວກທ່ານ, ເປໂຕ,
 ຢາໂກໂບ, ແລະໂປຣຮັນ ຈິ່ງ
 ຕາມເຮົານາ: ພວກເຮົາຈະ
 ຕ້ອງຂຶ້ນໄປຄ້າງຄິນພ້ອມ
 ກັນທີ່ເທິງພູໃນຄິນນີ້.

ພຣະເຢຊູຊົງຕອບມັນວ່າ, "ອ້າຍຊາຕານ ເອີຍ, ຈິ່ງຫມີໄປເສັ້ງ ເພາະມີຄຳຂຽນໄວ້
 ໃນພຣະຄົມຜິວວ່າ, "ຈິ່ງຂາບໂຫວ່ອົງພຣະຜ ເປັນເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ແລະປະຕິບັດພຣະອົງ
 ແຕ່ຜູ້ດຽວ. ແລວພຍານານຈິ່ງຫມີຈາກພຣະ ອົງໄປ ແລະເບິ່ງແມ, ມີພວກເຫວະ
 ດານາປະຕິບັດຮັບໂຊມພຣະອົງ.

ໃນຕອນຫຼວງຄືນ, ແສງສວາງ ອັນແຮງກ້າ ໂດເຣັດໃຫ້ ເປໂຕ, ຢາໂກໂບ ແລະ ໂຢຮັນຕິນຂຶ້ນ ອົງພຣະເຢຊູຊົງປາກົດຖານກາງ ແສງສວາງນັ້ນ ພຣະອົງກໍາລັງ ໂອລົມກັບໂມເຊແລະເອລີຢາ ຢູ່.

ເມື່ອປາກົດການດັ່ງ ກ່າວໂດສິນສດລົງ ເຂົາເຈົ້າເຫັນແຕ່ພຣະ ເຢຊູພຽງຜູດຽວ.

ໃນຕອນເຊົ້າທັງ ສີ່ຄົນໂດຫໍເຄື່ອງ ແລະລົງຈາກພູເຂົາ

ມັດທາຍ 17:1-9
ຄັນລ່ວງໄປໂຕທິກວັນແລ້ວ ພຣະເຢຊູຊົງພາເປໂຕ, ຢາໂກໂບດ, ແລະໂຢຮັນນ້ອງຊາຍ ຂອງ ຢາ ໂກໂບ ຂຶ້ນພູສູງຢູ່ຕາງຫາກ. ແລ້ວລັກສະນະພຣະກາຍຂອງພຣະອົງກໍ ໂດປຽນ ໄປຕໍ່ຫນ້າເຂົາ ພຣະພິກຂອງພຣະອົງກໍເຫນືອແສງອາທິດສ່ອງແລະເຄື່ອງຫິງຂອງພຣະ ອົງກໍຂາວ ເລື້ອນ ເຫນືອນຕັ້ງແສງສວາງ. ແລະເບິ່ງແມ່ ໂມເຊແລະເອລີຢາກໍນາປາກົດ ແກສາ ວົກເຫລົ່ານັ້ນເຝົ້າ ສິນຫຼະນາຢູ່ກັບພຣະອົງ. ຝ່າຍເປໂຕຫຼານພຣະອົງວ່າ, "ນາຍເອີຍ, ຊົ່ງພວກຂ້ານອຍ ຢູ່ທີ່ນີ້ກໍດີ ແລ້ວ ຖ້າທ່ານປະສົງ, ຂ້ານອຍຈະປາກຕູບສາມຫລັງຂຶ້ນທີ່ນີ້ ສໍາລັບທ່ານຫລັງນີ້, ສໍາລັບໂມເຊຫລັງນີ້, ແລະຫລັງນີ້ສໍາລັບເອລີຢາ." ເມື່ອເປໂຕ ຫຼານຍັງບໍ່ທັນຂາດຄໍາເບິ່ງ ແມ່, ມີເມັກສິດ ໃສນາບົກຫັນເຂົ້າໄວ້ ແລະເບິ່ງແມ່, ມີພຣະສຣະ ສຽງອອກມາຈາກເມັກນັ້ນ ວ່າ, "ທ່ານຜູ້ນີ້ ແຫລະ, ເປັນບຸດທີ່ຮັກຂອງເຮົາ ຊົ່ງເຮົາຊອບ

ເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນນີ້ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງອະທິບາຍໃດໆ ທັງສິ້ນ ຂ້ອຍໂຕເຫັນແຈ້ງແລະເຂົ້າໃຈແຈ້ງອີກວ່າ ອີງພຣະເຢຊູຊົງຍັງ ໃຫ້ຮຽກວ່າທັງໂມເຊ ແລະເອລີຢາ.

ໂຢຮັນ, ຂ້ອຍກໍເຫັນຄື ກັນ ຂ້ອຍຢາກບອກເຈົ້າວ່າ ອີງພຣະເຢຊູຊົງເປັນພຣະເນ ຊີອາ, ຊົງເປັນພຣະຄຣິດ, ແນ່ນອນ ພຣະອີງຊົງເປັນ ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່.

ມິດສະຫາຍຂອງເຮົາ, ເຮົາ ເຄີຍບອກພວກທ່ານວ່າ ຢ່າ ບອກຜູ້ໃດ ຈົນກວ່າບຸດມະນຸດ ຈະເປັນຄົນມາຈາກຕາຍ ເສັ້ງກອນ.

ແນ່ນແລ້ວ ພວກເພິ່ນພຽງແຕ່ເປັນຜູ້ຕຽມ ເສັ້ນທາງເພື່ອການສະເດັດມາຂອງພຣະ ອີງ ພຣະອີງຊົງເປັນພຣະສ່ວງາຣາສີ ຂອງພຣະເຈົ້າ.

ຂ້ອຍໂຕຍິນສຽງມາຈາກເທິງຟ້າ ສວັນວ່າ ເຢຊູ ເປັນບຸດທີ່ຮັກຂອງ ເຮົາ ຈົ່ງຕິດຕາມເພິ່ນໄປ ແລະຍອມ ເຊື່ອຜັງເພິ່ນ.

ເປັໂຕ, ຂ້ອຍໂຕຍິນເຈົ້າເວົ້າວ່າ "ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພວກຂ້າພຣະອີງໂຕຢູ່ທີ່ນີ້ກໍດີຫຼາຍແລ້ວ. ຖ້າເປັນ ພຣະປະສົງຂອງພຣະອີງຂ້າພຣະອີງຢາກ ສ້າງຜາມໂຊຂຶ້ນສາມຫຼັງ ຫຼັງນຶ່ງຖວາຍໃຫ້ ພຣະອີງ, ຫຼັງນຶ່ງມອບໃຫ້ໂມເຊ, ແລະອີກຫຼັງນຶ່ງມອບໃຫ້ທ່ານ ເອລີຢາ...

ຂ້ານ້ອຍບໍ່ເຂົ້າໃຈແຈ້ງ ແຕ່ພວກຂ້ານ້ອຍສັນຍາ ວ່າຈະບໍ່ເວົ້າເຮືອງນີ້ອີກ.

ຢ່າໂກໂບ, ໂຢຮັນ, ແລະຂ້ອຍເອງ ເປັໂຕ, ເຊື່ອວ່າ ພຣະເຈົ້າຊົງສະຖິດ ຢູ່ກັບ ພວກເຮົາ.

ບັນດາມິດສະຫາຍ, ຈົ່ງຕາມ ເຮົາມາ, ເຮົາມາພາກັນໄປຍັງ ກຸງເຢຣູຊາເລັມກັນເທະາະ!

ໃຈຫລາຍພວກເຈົ້າຈົ່ງເຊື່ອຜັງເພິ່ນ." ພຣະເຢຊູຈົ່ງ ສະເດັດມາຈັບຕ້ອງເຂົ້າໂດຍຊົງກາວວາ, ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນ ຢ່າຊູຢານ.

ອົງພຣະເຢຊູຊົງໄດ້ຕັດສິນພຣະທັຍເດີນທາງໄປຍັງກຸງເຢຣູຊາເລັມ ເພື່ອໄປ
 ຮວມໃນງານສະລອງປັສຄາ ພ້ອມດ້ວຍບັນດາອັດສາວິກຂອງພຣະອົງ ເວລາ
 ນີ້ກໍ່ມາຮອດພູຫມາກກອກເທົາພໍດີ.

ໃນທີ່ນີ້ພວກເຜີ້ມໄດ້ພົບກັບຜູ້ຊື່ອໃນພຣະເຈົ້າຫຼາຍຄົນ ຊຶ່ງຈະ ເດີນ
 ທາງໄປຍັງກຸງເຢຣູຊາເລັມເຫນືອນກັນ.

ເບິ່ງແມ່, ນັ້ນແມ່ນ
 ເຢຊູແຫ່ງ ນາຊາເຣັດ.

ຜູ້ປະກາດພຣະທີ່ມີຊື່
 ສຽງດັງໃນແຂວງຄາລິ
 ເລຂອງພວກເຮົາ.

ພວກເຮົາຕ້ອງຈັດຂະບວນ
 ແຕ່ໄປ ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງສະ
 ເດັດເຂົ້າມາໃນເມືອງ.

ຊາວແຂວງຄາລິເລເອເຮັງຈົ່ງຫຍັບ
 ເຂົ້າມາໂກ້ງພຣະອົງ ພາກັນຮ່ວມ
 ກັນຍ້ອງຍໍສັຣເສີນພຣະອົງ.
 ໃນຖານະທີ່ພຣະອົງເປັນພຣະເນຊີອາ
 ພວກເຮົາຈົ່ງຊົມຊື່ນຍິນດີອັນໃຫຍ່ຫຼວງ.

ອົງພຣະເຢຊູ
 ກະຣຸນາຮັບ
 ເອົາຄໍາຮ້ອງຂໍນີ້ເທົາະ...
 ຂານອຍ.

ເຮົາຍິນດີຮັບເອົາ...

ຈົ່ງເຂົ້າໄປໃນບ້ານນັ້ນ
 ບ່ອນທີ່ມີນໍ້າລໍ່ ແກ້ເອົານໍ້າໂຕ
 ນັ້ນແລ້ວຈູງມາຫາເຮົາ...
 ເຮົາຊິຂໍນໍ້າໂຕນັ້ນ.

ມັດທາຍ 21:1-17

ເມື່ອພຣະອົງສະເດັດພ້ອມດ້ວຍພວກສາວິກນາໂກ້ກຸງເຢຣູຊາເລັມ ເຖິງບ້ານເຜັດ
 ຟາເຕ ທີ່ພູຫມາກກອກເທດ ພຣະເຢຊູໄດ້ໃຊ້ສາວິກສອງຄົນໄປ, ໂດຍສັ່ງເຂົາວ່າ,
 "ຈົ່ງເຂົ້າໄປ ໃນບ້ານທີ່ຢູ່ຕໍ່ໜ້າທ່ານ ແລະບັດນັ້ນທ່ານຈະພົບລໍ່ແມ່ໂຕນຶ່ງຜູ້ຢູ່ກັບລູກ
 ມັນ ຈົ່ງແກ້ຈູງ ນາໂຕເຮົາ. ຖ້າມີໃຜເວົ້າອັນໃດແກ້ທ່ານຈົ່ງຕອບວ່າ ນາຍຕ້ອງການ
 ແລ້ວເຜີ້ມຈະປ່ອຍ ໂຕໂລດ. ເຫດການນີ້ເກີດຂຶ້ນເພື່ອຈະສາເຣັດຕາມທີ່ຊົງກ່າວໄວ້
 ໂດຍຜູ້ປະກາດພຣະທັມວ່າ, "ຈົ່ງບອກລູກສາວຂອງເມືອງຊີໂອນວ່າ ເບິ່ງແມ່, ກະ
 ສັດຂອງທ່ານສະເດັດມາຫາທ່ານໂດຍພຣະທັຍອ່ອນສຸມາບປະທັບເທິງຫລັງລໍ່ ຄິລໍ
 ນ້ອຍລູກສັດໃຊ້ໂຕນຶ່ງ." ສາວິກສອງຄົນນັ້ນກໍໄປເຣັດຕາມ ທີ່ພຣະເຢຊູສັ່ງ, ຈົ່ງຈູງລໍ່
 ແມ່ ກັບລູກມັນນາ ແລະເອົາເສື້ອຜ້າຂອງຕົນປູເທິງຫລັງມັນ ແລ້ວພຣະອົງໄດ້ຊົມຂຶ້ນ
 ປະທັບ. ແລະປະຊາຊົນສ່ວນຫລາຍໄດ້ເອົາເສື້ອຜ້າຂອງຕົນປູຕາມທາງ.

ໃຜບອກເຈົ້າໃຫ້ແກ້
ເຊື່ອກຜູ້ລໍໂຕນັ້ນ?

ພຣະເຢຊູໄຫນາຊາເຣັດ ຜູ້ປະກາດພຣະ
ຫັນດັງ. ພຣະອົງຕອງການລໍໂຕນີ້
ແລ້ວຂອຍຊີເອົາມາສົ່ງ
ຄົນໃຫ້ເຈົ້າດອກ.

ຖ້າຈັ່ງຊັ້ນ ໃຫ້ເຈົ້າເອົາໄປໂລດ.

ພວກເຮົາມາຕັດງ່າຫມາກ
ກອກເຫດນີ້ເພາະ ເພື່ອຖືປ
ແຫຂະບວນ.

ເອົາງ່າໂມ້ເຫລົ່າ
ນີ້ໄປແຈກກັນ:

ເມື່ອພວກເຮົາເຂົ້າໄປກຽງເຢຣູຊາເລັມ
ໃຫ້ພວກເຈົ້າປູຜ້າຕາມທາງເພື່ອເປັນການ
ຖວາຍກຽດ. ແລະພວກເຈົ້າຜູ້ເປັນເດັກນ້ອຍ
ໄປຊອກຫາດອກໂມດອກຕອກມາເປີ!

ຈິ່ງຊົງພຣະຈະເຣີນ, ພຣະ
ເຢຊູແຫ່ງນາຊາເຣັດ!

ພຣະເມຊີອາ ຜູ້ເປັນຕະກູນ
ຂອງກະສັດດາວິດ!!

ໂຣຊັ້ນນາ!!

ບາງຄົນກໍຕັດຜິດໂມ້ມາປູຕາມທາງ. ຝ່າຍຝູງຄົນທີ່ຍ່າງໄປກ່ອນກັບຜູ້ທີ່ມາຕາມຫລັງ
ໂຕໂຕຮອງວ່າ, "ໂຣຊັ້ນນາແກ່ພຣະອາຊບຸດຂອງດາວິດ ຂໍໃຫ້ທານຜະເດັດມາ ໃນ
ພຣະນາມຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈິ່ງຊົງພຣະຈະເຣີນ ໂຣຊັ້ນນາໃນທີ່ສູງສຸດ." ເມື່ອ
ພຣະອົງສະເດັດເຂົ້າໄປໃນກຽງເຢຣູຊາເລັມແລ້ວ ປະຊາຊົງທົ່ວທັງກຽງກັບພາກັນ ແຕກຕື່ນ
ຖານກັນວ່າ, "ຄົນນີ້ແມ່ນຜູ້ໃດ." ຝູງຊົງກໍຕອບວ່າ, "ນີ້ຄືເຢຊູຜູ້ປະກາດພຣະຫັນ ຊຶ່ງມາ

ຈາກແຂວງຄາລິເລ." ເມື່ອພຣະເຢຊູສະເດັດເຂົ້າໄປໃນບໍຣິເວນພຣະວິ ຫານຊົງຂັບໄລ່
ບັນດາຜູ້ຊີ້ຂາຍໃນບໍຣິເວນພຣະວິຫານນັ້ນອອກເສັ້ງ ແລະຂວ່າໂຕະຜູ້ແລກເງິນກັບທັງ
ບອນນັ້ງຂອງຜູ້ຂາຍນັກເຂົ້າເສັ້ງ. ແລ້ວພຣະອົງຊົງບອກເຂົາວ່າ, "ມີຄ່າຂຽນໄວ້ໃນ
ພຣະຄໍາຜິວ່າ ວິຫານຂອງເຮົາ ເຂົາຈະເອີ້ນວ່າເປັນສະຖານທີ່ໂຫວອອນ ແຕ່ຝ່າຍພວກ
ເຈົ້າໂຕ້ເຮັດໃຫ້ເປັນ ຖ້ຳຂອງໂຈນ."

ພວກເຈົ້າອວຍໂຊ
ໃຫ້ພວນແກ່ຜູ້ໃດ?

ພວກເຢຊູ ໂຫນາຊາ
ເຮັດ, ຜູ້ປະກາດພວກ
ທີ່ມີຄົນໃໝ່:

ນີ້ມັນໝາຍຄວາມ
ວ່າຈັ່ງໃດກັນ?

ເອີ... ເມື່ອພວກໂຮມຮູ້ຈັກເລື່ອງນີ້ທະຫານ
ຂອງພວກເຂົາຊິຈັດການເອງດອກ.

ຂະບວນແຫ່ງໂດນາເຖິງເຂດພວກວິຫານ, ມີທັງຄົນຂໍຫານ,
ຄົນເຈັບໂຂ້, ແລະຄົນເສັງອົງຄະ ໂດຕິດຕາມພວກອົງໄປ.

ພວກເຈົ້າຜູ້ເປື້ອນເປີະ ຖອຍອອກໄປ:
ພວກເຈົ້າບໍ່ສະອາດເຂົ້າໄປໃນພວກ
ວິນຫານບໍ່ໄດ້.

ບໍ່ເປັນຫຼັງ
ດອກ ເຖິງແມ່ນວ່າຂ້ອຍ
ເສັງອົງຄະໄປ ພວກເຢຊູ
ຈະຊິງໂຜດໃຫ້ຂ້ອຍຫາຍ
ຕິໄດ້ອີກ.

ໃນເວລານັ້ນ ບັນດາເດັກນ້ອຍກໍສົ່ງສຽງຍ້ອງຍໍສັອເສີນພວກເຢຊູ.

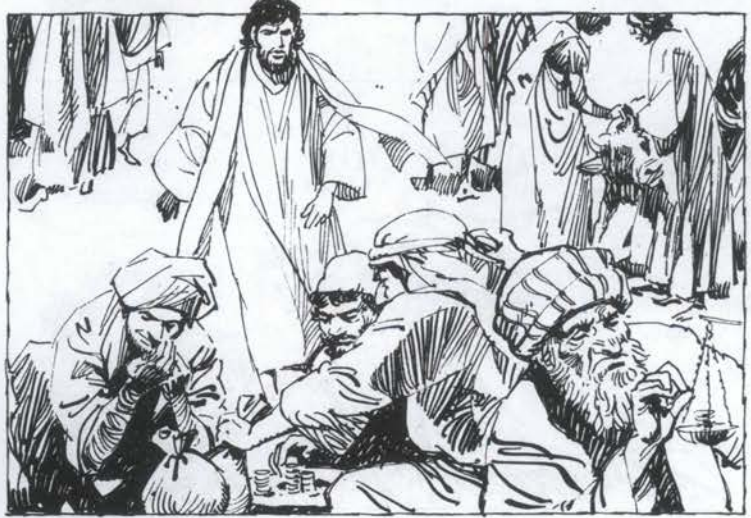

ຈິ່ງໝັ້ນຍິນ
ພວກເຢຊູໂຫນາ
ຊາເຮັດ

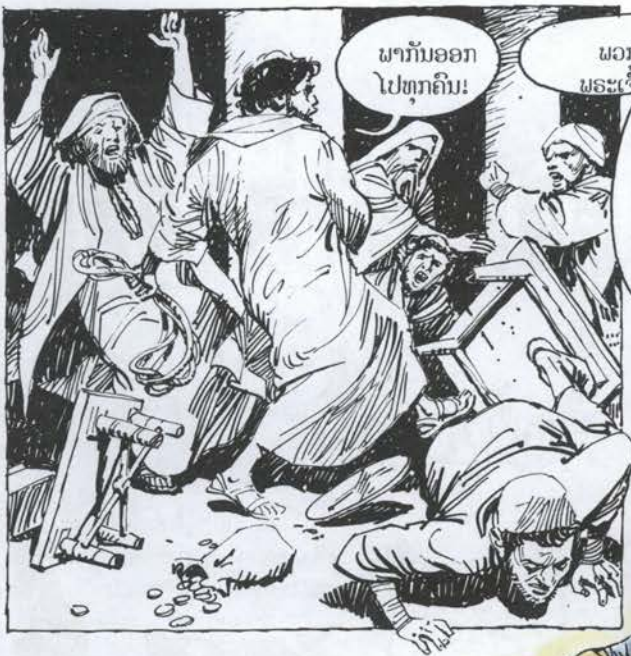

ພາກັນມືດຽ ແຕ່
ທີ່ນີ້ແມ່ນພວກວິ
ຫານອັນສັກສິດ!

ພາກັນອອກ
ໄປທຸກຄົນ!

ພວກເຈົ້າກໍຄືກັນ, ພວກເຈົ້າບໍ່ນັບຖື
ພຣະເຈົ້າ! ພາກັນຄ້າຂາຍໃນພຣະວິຫານ
ບໍ່ໂຄຣບນັບຖືພຣະຄົນຜິອັນສັກ
ສິດ, ພຣະເຈົ້າຊົງກ່າວວ່າ
"ວິຫານຂອງເຮົາຄວນຈະເປັນ
ວິຫານສໍາລັບການອະທິຖານ
ຂອງທຸກຄົນ" ແຕ່ພວກເຈົ້າ
ພາກັນເຮັດພຣະວິຫານນີ້....

...ໃຫ້ກາຍ
ເປັນຖ້າໂຈນ.

ຈົບຫຼາຍ! ໃນທີ່ສຸດ, ຜູ້ປະ
ກາດພຣະທັມບໍ່ໄດ້ຢ້ານກົວເລີຍ.
ມັນເປັນຕາອັບອາຍແຫ່ງ ທີ່ຄົນ
ເຫຼົ່ານີ້ພາກັນຄ້າຂາຍໃນພຣະວິ
ຫານຂອງພຣະເຈົ້າ.

ແມ່ນໃຜທີ່ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດອັນນີ້?
ພວກປະໂຫຍດຕົນໃຫຍ່ ແລະພວກ
ຝາຣີຊາຍ ເປັນຜູ້ທີ່ຂາຍສະຖານທີ່
ແຫ່ງນີ້ໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ໃສ່ເງິນປະມູນ
ຫຼາຍທີ່ສຸດ.

ພວກຄົນຕາບອດແລະຄົນຂາເສັ້ງກໍໄດ້ພາກັນມາຫາພຣະອົງໃນບໍຣິເວນພຣະວິຫານ
ພຣະອົງໂຕຊົງໄຜດໃຫ້ເຂົາດີໝົດ. ແຕ່ເມື່ອພວກປະໂຫຍດຕົນໃຫຍ່ ແລະພວກນັກທັມ
ໂດເຫັນການອັສຈັນທີ່ພຣະອົງຊົງເຮັດນັ້ນ ຫ່ວງໂຕຍິນພວກເດັກນ້ອຍຮອງຂຶ້ນໃນບໍຣິ
ເວນພຣະວິຫານວ່າ, ໂຮຊິນນາແກ່ພຣະຣາຊບຸດຂອງດາວິດ ເຂົາກໍເຄືອງໃຈ.
ເຂົາຈິງຫຼຸນຖານພຣະອົງວ່າ, ເຈົ້າບໍ່ໂຕຍິນຄໍາທີ່ເຂົາຮອງຢູ່ຫລໍ່ ພຣະເຢຊູຕອບວ່າ,

"ໂຕຍິນແລ້ວ ພວກເຈົ້າບໍ່ໄດ້ອ່ານຈັກເທື່ອຫລືຄໍາທີ່ວ່າ, ພຣະອົງຊົງຈັດໃຫ້
ຄໍາສັ່ງເສີນອັນແທ້ຈິງ ອອກມາຈາກປາກຂອງເດັກນ້ອຍອ່ອນ ແລະຍັງກິນນົມຢູ່."
ເມື່ອພຣະອົງຊົງລາຈາກເຂົາແລ້ວ ກໍສະເດັດອອກຈາກງູໄປປະທັບຢູ່ບ້ານ
ເບດທາເນັງ.

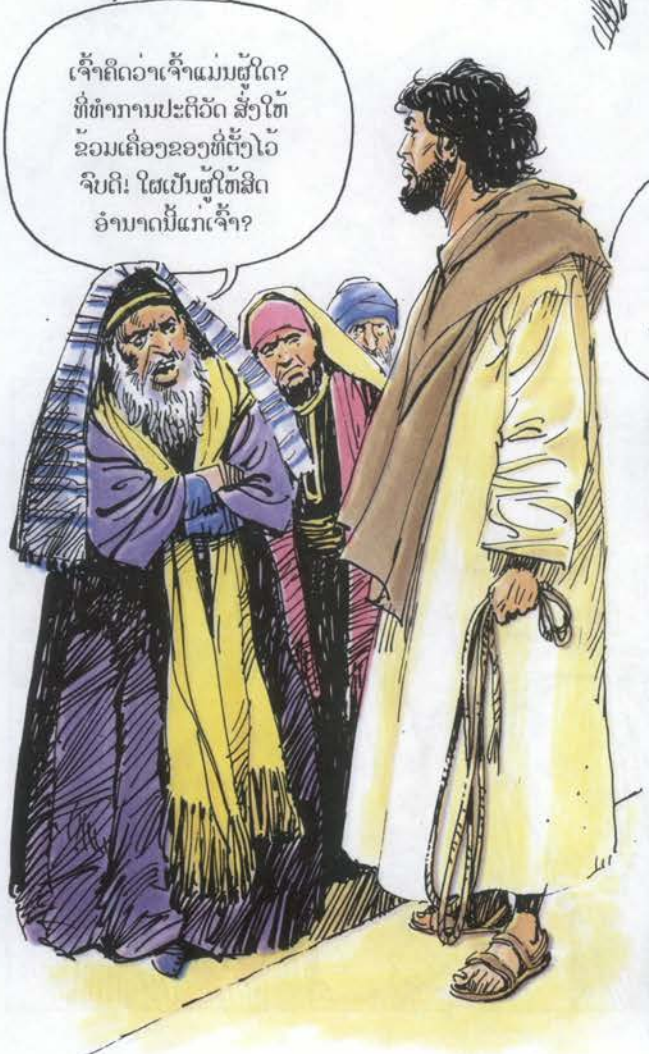

ເບິ່ງແມ່, ສິ່ງທີ່ເຮົາວາງແຜນ
ໄວ້ຢ່າງດີນັ້ນ ໄດ້ກາຍເປັນຂອງຖິ້ມ
ໄປຫມົດແລ້ວ!

ພວກເຮົາຊິເຮັດຈັ່ງໃດດີ ພວກເຮົາເສັງ
ສິນປະໂຫຍດກໍາໄລໄປຫມົດແລ້ວ?

ພວກເຮົາຕ້ອງເອີ້ນຜູ້ທີ່ຄົມ
ເອີ້ນລາວວ່າ ພຣະເນຊີອາຄິນນີ
ແຫຼະ ບອກໃຫ້ລາວຟື້ຈະຣະນາ
ເບິ່ງຕົນເອງ.

ເຈົ້າຄິດວ່າເຈົ້າແມ່ນຜູ້ໃດ?
ທີ່ທໍາການປະຕິວັດ ສິ່ງໃຫ້
ຂ້ອນເຄື່ອງຂອງທີ່ຕັ້ງໄວ້
ຈົບດີ! ໃຜເປັນຜູ້ໃຫ້ສິດ
ອໍານານນີ້ແກ່ເຈົ້າ?

ພວກທ່ານຢາກຮູ້ລັກຖານ
ສິດອໍານານຂອງເຮົາຫຼື?
ເຮົາສາມາດມາງພຣະວິ
ຫານນີ້ ແລ້ວສ້າງຂຶ້ນ
ໃຫມ່ພາຍໃນສາມວັນ.

ເຈົ້າກໍາລັງ
ເລົ່າຄໍາອຸປ
ນາເຮືອງໃດ?

ລາວເປັນບໍ່ແທ້ງເນາະ! ລາວເປັນຄົນ
ເສັງສະຕິແທ້ໆ. ພຣະວິຫານນີ້ໃຊ້ເວລາ
ເຖິງ 46 ປີຈຶ່ງສ້າງສໍາເຣັດ ແຕ່ລາວ
ເວົ້າວ່າ ຊິສ້າງຂຶ້ນໂຕພາຍໃນສາມວັນ.

ຄວາມຈິງແລ້ວກໍແມ່ນຄໍາອຸປນາແທ້, ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວເຖິງຮ່າງກາຍຂອງເພິ່ນເອງ ຊຶ່ງເປັນເຫມືອນພຣະວິຫານຫຼັງ
ໃຫມ່ຂອງພຣະເຈົ້າ, ທີ່ຖືກທໍາລາຍ, ທີ່ຖືກຂາ. ພຣະອົງຊົງເປັນຄົນມາຈາກຕາຍອີກໃນວັນຖວນສາມ. ຫຼັງຈາກພຣະອົງ
ຊົງເປັນຄົນມາຈາກຕາຍແລ້ວ ບັນດາພວກອັຄສາວິກຈຶ່ງເຂົ້າໃຈໃນເຮືອງນີ້.

ຫຼັງຈາກນັ້ນນາ ບໍ່ດົນ, ພວກຟາຣີຊາຍຊຶ່ງເປັນສັດຕູຂອງພຣະເຢຊູ ໄດ້ເຕົ້າໂຮມ ປະຊຸມກັນໂດຍມີ ກາຍອາຟາ ປະໂຮທິດຕິນໃຫ້ເປັນຜູ້ນຳ.

ແຕ່ພວກເຮົາຊິເຮັດແນວໃດ? ການອັສຈັນຂອງລາວນັ້ນເປັນຄວາມຈິງໄດ້

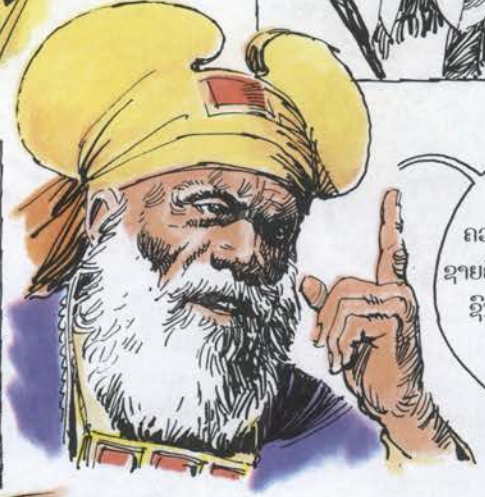
ຄຳສັ່ງສອນຂອງລາວເຮັດໃຫ້ສິດອຳນາດຂອງພວກເຮົາອອນແອລົງ ຄົນຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍໂຕພາກັນຕິດຕາມລາວ.

ຖ້າພວກເຮົາຫາກປ່ອຍລາວໄວ້ແນວນັ້ນ, ລາວອາດຈະຮວບຮວມຄົນຈຳນວນຫຼາຍເຮັດການປະຕິວັດກໍເປັນໄດ້. ພວກໂຮມກໍຈະສົ່ງທະຫານເຂົ້າມາຕໍ່ສູ້, ເຂົາເຈົ້າຈະທຳລາຍພຣະວິຫານ, ຕຳແໜ່ງພວກເຮົາກໍຈະຕົກໄປ ແລະຊາດຂອງພວກເຮົາກໍຈະສູນເສົງໄປດ້ວຍ.

ຄວາມຄິດເຫັນຂອງທ່ານເດເປັນແນວໃດ ທ່ານປະໂຮທິດ ກາຍອາຟາ?

ຄວາມຄິດເຫັນຂອງເຮົານັ້ນຄືຊາຍຄົນນັ້ນຕ້ອງຕາຍແຫນປະຊາຊົນ ແຫນທີ່ປະເທດຊາດທັງຫມົດຈະສູນເສົງໄປ.

ຂ້ານ້ອຍເຫັນດີນຳທຸກຢ່າງ.

ແມ່ນແລ້ວ, ຖ້າພວກເຮົາຢາກມີຊີວິດຢູ່ພຣະເຢຊູຈະຕອງຕາຍ.

ພວກເຮົາຕ້ອງຊື້ຈ້າງອັດສາວິກຄົນນຶ່ງຂອງລາວຄືຢູດາ ນາເປັນຝ່າຍເຮົາໃຫ້ໄດ້.

ໂຢຮັນ 11:47-84

ດັ່ງນັ້ນ ພວກປະໂຮທິດຕິນໃຫ້ກັບພວກຟາຣີຊາຍ ຈຶ່ງເອີ້ນສະມາຊິກສະພານາປະຊຸມໂດຍກ່າວວ່າ, ພວກເຮົາຈະເຮັດແນວໃດ ເພາະວ່າຊາຍຜູ້ນີ້ໄດ້ເຮັດໝາຍສຳຄັນຫລາຍປະການ. ຖ້າເຮົາຈະປ່ອຍໃຫ້ລາວເຮັດຢູ່ຢ່າງນີ້ ຄົນທັງຫລາຍກໍຈະເຂື່ອຖືລາວແລ້ວພວກໂຮມນັ້ນກໍຈະນາທຳລາຍວິຫານ ທັງປະເທດຂອງເຮົາ. ແຕ່ຜູ້ນຶ່ງໃນ ພວກເຂົາຊື່ ກາຢະຟາ ເປັນນະຫາປະໂຮທິດປະຈຳການໃນປີນັ້ນ ໂຕກາວແກ ເຂົາວ່າ, ພວກທ່ານບໍ່ຮູ້ຫຍັງ. ແລະບໍ່ຄິດວ່ານັ້ນຈະເປັນປະໂຫຍດແກ່ທ່ານທັງຫລາຍ

ຖ້າຈະໃຫ້ຄົນສັດຕູຕາຍ ແຫນທີ່ຈະໃຫ້ທັງປະເທດຊາດຈິບຫາຍ. ທີ່ທ່ານໂຕກາວຄຳນັ້ນກໍບໍ່ແມ່ນດ້ວຍລຳພັງຂອງຕົນເອງ ແຕ່ເພາະທ່ານເປັນນະຫາປະໂຮທິດໃນປີນັ້ນ ຈຶ່ງທຳນວຍໄວ້ກ່ອນວ່າພຣະເຢຊູຈະສິ້ນພຣະຊົນຕາງປະເທດຊາດ, ແລະບໍ່ແມ່ນແຫນປະເທດຊາດຢ່າງດຽວເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ເພື່ອຮວບຮວມບຸດທັງຫລາຍຂອງພຣະ ເຈົ້າທີ່ແຕກຊະກັນໄປແລ້ວນັ້ນ ໃຫ້ເຂົ້າເປັນພວກດຽວກັນ. ດັ່ງແຕ່ວັນນັ້ນມາເຂົາໂຕວາງແຜນການຈະຂາພຣະອົງເສັຽ. ເພາະເຫດນັ້ນພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ສະເດັດໄປຍັງທ້ອງຖິ່ນຢູ່ໄກ່ປ່າເຖິງເມືອງນຶ່ງຊື່ ເອຟາອິນ ແລະປະທັບຢູ່ທີ່ນັ້ນກັບພວກສາວິກ.

ເຢຊູເປັນຕົ້ນເຫດໃຫ້ເຮົາສູນເສັ້ງ, ເຮົາ ຢູດາ, ໂດຍຝາກອະນາຄິດໄວ້ກັບຄວາມສໍາເລັດຂອງລາວ ໃນຖານະທີ່ລາວເປັນພຣະເນຊີອາ ຂ້ອຍຄິດວ່າລາວຈະເປັນຜູ້ນໍາທາງດ້ານການເມືອງແທນທີ່ຊີເປັນເຊັ່ນນັ້ນ ຂ້ອຍກັບຖືກຫຼອກລວງ ຖ້າຫາກຂ້ອຍບໍ່ລະວັງ ຂ້ອຍຈະຕ້ອງເສັ້ງຜົນປາຍໄປລ້າງ.

ມີທາງດຽວເທົ່ານັ້ນທີ່ຈະປະສົບຜົນສໍາເລັດ....

ຄືຕ້ອງໄປຫາພວກສັດຕູ ຊ່ອຍເຂົ້າໃຫ້ຈັບເອົາລາວເສັ້ງ.

ຂ້ອຍຄິດວ່າອໍານາດການປົກຄອງອາດຈະເປັນຝ່າຍຖືກ ທີ່ວ່າເຢຊູອາດຈະເປັນພໍ່ຍໍ່ປະເຫດຊາດ ຂ້ອຍຕ້ອງຕັດສິນໃຈໃໝ່.

ຫຼາຍວັນຕໍ່ມາ, ໃນຄືນນຶ່ງ.

ແມ່ນເຮົາ, ຢູດາ...

ດີແລ້ວຢູດາ, ທີ່ເຈົ້າຮັກສາຄຳສັນຍາຂອງເຈົ້າໄວ້.

ຂ້ອຍຕັດສິນໃຈວ່າຊິມອບລາວໃຫ້ພວກທ່ານ.

ຢູດາ, ເຈົ້າກໍາລັງຮັບໃຊ້ວຽກງານອັນຍິ່ງໃຫ້ເຮົາຊ່ອຍຊາດຂອງພວກເຮົາ ພວກເຮົາເປັນໜີ້ບຸນຄຸນເຈົ້າ.

ມັນເປັນສິ່ງທີ່ເດີນພັນກັນ: ສາມສິບຫຼຽນ ນັ້ນຄືລາຄາທີ່ພວກເຮົາຈະຈ່າຍໃຫ້ເຈົ້າ ເພື່ອມອບເຢຊູໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ.

ເຮົາໄດ້ເງິນແລ້ວ, ພຽງແຕ່ໃຫ້ລໍຖ້າເວລາອັນເຫມາະສົມຈຶ່ງລົງມື.

ຈຶ່ງລະວັງ, ຢ່າເວົ້າໃຫ້ຄົນອື່ນໂຕຍິນ ປະຊາຊົນເຫຼົ່ານັ້ນອາດຈະຊ່ອຍປົກປ້ອງລາວແລ້ວພວກເຮົາອາດຈະບໍ່ສາມາດຈັບລາວໄດ້.

ຕອນກາງຄືນດີທີ່ສຸດ... ນັ້ນແມ່ນເວລາເຮັດວຽກຂອງພວກເຮົາ.

ມັດທາຍ 26:3-5 + 14-16

ໃນເວລານັ້ນພວກປະໂຮຫິດຕິນໃຫ້ຮັບກັບພວກເຖົ້າແກ່ຂອງຜິລເມືອງໄດ້ປະຊຸມກັນຢູ່ທີ່ສໍານັກຂອງມະຫາປະໂຮຫິດຕິນ ກາຢະຟາ. ເຂົາປົກສາກັນເພື່ອຈະໄດ້ຈັບພຣະເຢຊູ ດວຍກິນອຸບາຍເອົາໄປຂາເສັ້ງ. ແຕ່ເຂົາເວົ້າກັນວ່າ, "ຢ່າໂດເຮັດການນັ້ນໃນລະຫວ່າງວັນເຫສການ ຢ່ານຜິລເມືອງຈະເກີດວດວາຍ." ເມື່ອນັ້ນຜູ້ນຶ່ງໃນພວກສິບສອງຄົນນັ້ນຊື່ ຢູດາອິສະກາຣິອິດ ໄດ້ໄປຫາປະໂຮຫິດຕິນໃຫ້ຮັບ, ຖາມວ່າ, "ພວກທ່ານຈະຍອມໃຫ້ອັນໃດແກ່ຂານອຍ ສ່ວນຂານອຍຈະມອບເພິ່ນໃຫ້ແກ່ພວກທ່ານ ເຂົາຈຶ່ງ ເອົາເງິນສາມສິບຫລຽນໃຫ້ແກ່ຢູດາ. ຕັ້ງແຕ່ນັ້ນມາຢູດາໄດ້ຊອກຫາໂອກາດເພື່ອຈະມອບພຣະອົງໄວ້.

ຫຼາຍອາທິດຕໍ່ມາພຣະເຢຊູແລະອັຄສາວິກ
ຂອງພຣະອົງຢູ່ໃນປ່າແຫງນຶ່ງ ໃນຂະນະ
ທີ່ພວກຄົນໃຊ້ຂອງປະໂຫຍດຕົນໃຫງ່
ກໍາລັງຜາກັນຊອກຫາພຣະອົງ.

ມິດສະຫາຍຂອງເຮົາ ມີນີ້ແມ່ນການສະລອງວັນປັສຄາ. ເປໂຕ, ໂຢຮັນ ໄປຈັດແຈ້ງອາຫານການກິນໂວ ເພື່ອໃນວັນປັສຄາ.

ໂດຍ, ພຣະອົງ ເຈົ້າ ແຕ່ວ່າຢູ່ ໃສ່ກັບໃຜ?

ເຮົາໄດ້ຈອງຫ້ອງທີ່ໃຫງ່ໂວ ແລວໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມ ເຈົ້າ ຈົ່ງໄປຊອກຫາເອົາ...

ເມື່ອເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນເມືອງ, ເຈົ້າຊິເຫັນຊາຍ ຄົນນຶ່ງແບກໂຫນ້າ, ຈົ່ງຕາມລາວໄປໃນ ເຮືອນຫຼັງນັ້ນ ທີ່ນັ້ນແຫຼະແມ່ນບ່ອນທີ່ ພວກເຮົາຊິສະລອງວັນປັສຄາ.

ເອີ, ພຣະເຢຊູບໍ່ເຊື່ອຂ້ອຍອີກແລ້ວ ແຕ່ໃນນາມທີ່ຂ້ອຍເປັນນາຍຄັງຂ້ອຍມີ ສິດທີ່ຊິຈັດແຈ້ງພິທີປັສຄາ ແລະຂ້ອຍຊິໂຕຣູວາບ່ອນປະຊຸມກັນຢບອນໃດ...

ແລ້ວຂ້ອຍຊິໄດ້ລາຍ ງານຕໍ່ອໍານາດການ ປົກຄອງ ໄປຈັບພຣະ ເຢຊູໃນທີ່ນັ້ນ

ໄດ້ຫຼາຍຊົ່ວໂມງຕໍ່ມາ....

ຜູ້ຍິງແບກໂຫນ້າ, ອັນນັ້ນບໍ່ແມ່ນດອກ.

ແຕ່ວ່າ ຫິ້ນເດ, ຂ້ອຍເຫັນແລ້ວຜູ້ຊາຍແບກ ໂຫນ້າແຕ່ບໍ່ເຫັນຫຼັງແປກຕາງ ລາວຊິແມ່ນ ຜູ້ຊາຍຄົນນັ້ນຖືບໍ່?

ຕ້ອງແມ່ນແທ້ໆ, ຕິດຕາມລາວໄປເທົ່າະ!

ແລະຕົ້ນເດ ຫ້ອງ
ໃຫ້ໄດ້ຈັດແຈ້ງໄວສຳລັບ
ພຣະເຢຊູ ເຈົ້າວ່າເປັນ
ລະບຽບດີບໍ່?

ໃນຕອນ ແລງນັ້ນ

ລູກາ 22:7-16 + 24-26
ພໍເຖິງວັນທີ່ເຂົາກິນເຂົ້າຈີ່ມີເຊື້ອແປ້ງ ເປັນວັນທີ່ເຂົາຕ້ອງຂ້າລູກແກະສຳລັບປັສຄາ, ພຣະເຢຊູຈຶ່ງໄດ້ຊົງໃຊ້ເປີໂຕ ແລະໂຢຮັນໂດຍຊົງສັ່ງວ່າ, "ຈຶ່ງໄປຈັດແຈ້ງປັສຄາ ໄວເພື່ອເຮົາທັງຫລາຍຈະໄດ້ກິນ." ເຂົາທຽນພຣະອົງວ່າ, "ຈະໃຫ້ພວກຂ້ານອຍໄປຈັດ ແຈ້ງບ່ອນໃດ? ພຣະອົງຊົງຕອບເຂົາວ່າ, "ດັ່ງນີ້, ເມື່ອທ່ານທັງສອງຈະເຂົ້າໄປໃນກາງ ກໍຈະມີຊາຍຄົນນຶ່ງຖືໝໍ້ນຳ ມາພົບ ຈຶ່ງຕາມເຂົ້າໃນເຮືອນທີ່ຜູ້ນັ້ນຈະເຂົ້າໄປ. ຈຶ່ງເວົ້າກັບ ເຈົ້າຂອງເຮືອນວ່າ ອາຈານ ໃຫ້ຖາມທ່ານ ວ່າ, ຫ້ອງຮັບແຂກທີ່ເຮົາຈະກິນປັສຄາ ກັບພວກສາວົກຂອງເຮົານັ້ນຢູ່ທີ່ໃດ. ເຈົ້າຂອງເຮືອນຈະຊີ້ໃຫ້ເຈົ້າເຫັນຫ້ອງໃຫ້ໄດ້ ເທິງທີ່ຕິກແຕງໄວແລວ ທີ່ນັ້ນແຫລະ, ຈຶ່ງຈັດແຈ້ງໄວ." ເຂົາທັງສອງຈຶ່ງໄປແລະພົບ ເໝືອນດັ່ງພຣະອົງໄດ້ຊົງກ່າວແກ່ເຂົາ ແລວເຂົາໄດ້ຈັດແຈ້ງປັສຄາໄວ.

ເຂົາເຈົ້າພາກັນອົງໂຕ
ອາຫານ ແລະມີການໂຕ້
ຖຽງກັນຂຶ້ນ...

ປະບ່ອນນີ້ໄວ້ໃຫ້ຂ້ອຍ
ຂ້ອຍມີສິດທີ່ຈະຢູ່ໃກ້
ພຣະເຢຊູຄຣິດ

ຢ່າເລີຍ, ຂ້ອຍຢູ່ທີ່ນີ້ແລ້ວ, ພວກເຮົາ
ທັງຫມົດນີ້ບໍ່ແມ່ນກຸ່ມດຽວກັນບໍ່?

ແມ່ນແລ້ວ, ບໍ່ມີການເຫັນແກ່ຫນ້າ,
ບໍ່ມີສິດພິເສດໃດໆ ທັງສິ້ນ.

ສະຫາຍຂອງເຮົາ
ເອີຍ, ຜົງເຮົາກ່ອນ,
ກ່ອນທີ່ພວກທ່ານ
ຈະຈອງທີ່ນັ້ນ...

ພວກທ່ານຮູ້ແລ້ວວ່າ ກະສັດຂອງ
ຄົນຕ່າງຊາດປົກຄອງປະຊາຊົນດ້ວຍ
ອຳນາດແລະຄົນຕາບ ແຕ່ພວກທ່ານ
ຈະບໍ່ເປັນເຊັ່ນນັ້ນ.

ແຕ່ຫນ້າທີ່ຂອງ
ພວກທ່ານແມ່ນ
ຮັບໃຊ້ຊື່ກັນ
ແລະກັນ.

ເບິ່ງດູ່, ເພິ່ນກໍາ
ລັງເຮັດຫວັງ!

ຂ້ອຍບໍ່ເຂົ້າໃຈ, ແຕ່ເບິ່ງ
ຄືວ່າເພິ່ນກໍາລັງລາງ
ແນວໃດແນວນຶ່ງ.

ແມ່ນຫວັງກັນ...
ຫານກໍາລັງຊິ...

ລ້າງຕີນໃຫ້
ຂານອຍ?

ພຣະອົງເຈົ້າ, ຕີນຂອງຂ້າ
ນ້ອຍ, ຢ່າລາງຕີນຂານອຍເລີຍ.

ພວກທ່ານບໍ່ເຂົ້າໃຈ
ເລີຍວ່າເຮົາກໍາລັງເຮັດ
ຫຍັງ ແລ້ວພວກທ່ານຊິ
ເຂົ້າໃຈເອງ... ພວກ ທ່ານ
ຊິເປັນມິດສະຫາຍ ກັບ
ເຮົາບໍ່ໄດ້ ແລະເປັນ
ສ່ວນນຶ່ງຂອງເຮົາບໍ່ໄດ້
ເອີ້ນເສີງແຕ່ວ່າເຮົາໄດ້
ລ້າງຕີນໃຫ້ພວກທ່ານ
ເສີງກອນ.

ຄົນຊັ້ນ, ຂ້ານ້ອຍຢ່າກລ້າງ
ທຸກບ່ອນບໍ່ພຽງແຕ່ລ້າງຕີນ,
ຂານອຍຢ່າກລ້າງຫົວ
ແລະລ້າງມືນໍ້າ.

ຄົນທີ່ອາບນໍ້າແລ້ວ
ລ້າງແຕ່ຕີນກໍພໍແລ້ວ,
ດຽວນີ້ທ່ານສະອາດ
ຕິແລ້ວ.

ແຕ່ ບໍ່ແມ່ນທຸກຄົນ
ທີ່ຈະສະອາດ.

ເມື່ອກ່າວນ້ອຍ
ຄໍານີ້ ພຣະເຢ
ຊູຊິງຄິດເຖິງ
ຢູດາ ອິສກາ
ຣີໂອດ...

ສິ່ງທີ່ພຣະອາຈານກະທໍານັ້ນ
ຖອນສຸພາບໂພດ ນັ້ນແມ່ນວຽກ
ງານຂອງພວກຂອຍໃຊ້.

ຫຼັງຈາກພຣະເຢຊູຊິງລ້າງຕີນໃຫ້ທຸກຄົນ
ແລ້ວ ພຣະອົງກາວວ່າ...

ມື່ອເຖິງໂມງນາແລ້ວພຣະອົງປະທັບຮ່ວມໂຕະກັບພວກອັຄສາວິກ. ພຣະອົງຊົງ
ກ່າວກັບເຂົາວ່າ, ເຮົາມີຄວາມປາຖຸນາດ້ວຍເຕັມໃຈທີ່ຈະກິນປັສຄານີ້ກັບພວກທ່ານ
ກອນເຮົາຈະທົນທຸກທໍລະມານ. ດ້ວຍເຮົາບອກທ່ານທັງຫລາຍວ່າເຮົາຈະບໍ່ກິນປັສ
ຄານີ້ຈັກເທື່ອ ຈົນກ່ວາຈະສໍາເຣັດຕາມຄວາມໝາຍຂອງປັສຄານີ້ໃນຮາຊແຜນດິນ
ຂອງພຣະເຈົ້າ. ແລະມີການຖຽງກັນຂຶ້ນໃນລະຫວ່າງເຂົາວ່າ ຈະຖືວ່າໃຜເປັນຜູ້
ໃຫ້ລາວໝູ. ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, ກະສັດຂອງຄົນຕ່າງຊາດຍອມເປັນ
ເຈົ້າເໝືອເຂົາ ແລະຜູ້ມີອໍານາດເໝືອເຂົານັ້ນ ເຂົາຈະເອີ້ນວ່າເຈົ້າບຸນເຈົ້າຄຸນ.

ໂປຣ໌ເຟຣ 13:2-18+ 21-30

ຂນະເມື່ອຮັບປະທານອາຫານຢູ່ນັ້ນ ມານໄດ້ເຂົ້າດິນໃຈຢູດາອິສະກາຣີອິດລຸກຂອງຊິ
ໂມນ ໃຫ້ທໍລະຍົດຕໍ່ພຣະອົງ, ພຣະເຢຊູຊິງຊາບວ່າພຣະບິດາໂຕຊົງປະທານສິ່ງທັງ
ປວງໃຫ້ຢູ່ໃນພຣະທັດຂອງພຣະອົງ ແລະຊົງຊາບວ່າພຣະອົງສະເດັດນາຈາກພຣະ
ເຈົ້າ ແລະຈະສະເດັດເມື່ອຫາພຣະເຈົ້າ. ພຣະອົງຊົງລຸກຂຶ້ນຈາກການຮັບປະທານອາ

ພວກທ່ານເຂົ້າໃຈບໍ່ໃນສິ່ງທີ່ເຮົາໄດ້
ກະທໍາຕໍ່ພວກທ່ານ? ພວກທ່ານເອີ້ນ
ເຮົາວ່າອາຈານ ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ພວກທ່ານເວົ້າຖືກແລ້ວ ເພາະເຮົາກໍ
ເປັນດັ່ງນັ້ນແທ້. ດຽວນີ້ເຮົາຜູ້ເປັນ
ນາຍຂອງພວກທ່ານໄດ້ກາຍເປັນຜູ້
ຮັບໃຊ້ ເຮົາໄດ້ເຮັດເພື່ອເປັນແບບ
ຢ່າງແກ່ພວກທ່ານ ດັ່ງນັ້ນພວກທ່ານ
ຈຶ່ງປະຕິບັດຢ່າງນີ້ຕໍ່ກັນແລະກັນ.

ຫານ, ຊົງຖອດເຄື່ອງທັງຊັ້ນນອກອອກວ່າງໄວ້, ແລະຊົງເອົາຜ້າເຊັດຕົວມາຮັດແອວ
ຂອງພຣະອົງ. ພຣະອົງຊົງຖອກນໍ້າໃສ່ອ່າງແລ້ວຊົງຕັ້ງຕີນລ້າງຕີນຂອງພວກ
ສາວິກ ແລະເຊັດດ້ວຍຜ້າຮັດແອວນັ້ນ. ພຣະອົງໂດສະເດັດນາເຖິງຊິໂນນເປໂຕ,

ໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນຮັບປະທານອາຫານ. ພຣະ ເຢຊູແລະບັນດາອັດສາວິກໄດ້ພາກັນກິນຜັກ ສລັດຂົນ ເພື່ອເປັນທີ່ລະນຶກເຖິງການຖືກກັດ ຂີ້ຂົນເທິງ ທີ່ບັນດາພວກບັນພະບຸຣຸດ ຂອງພວກເພິ່ນໄດ້ຮັບໃນປະເທດເອີບ ກ່ອນການອົບພະຍົບຄັ້ງໃຫຍ່.

ສະຫາຍຂອງເຮົາ, ເຮົາມີເຮືອງເສົ້າຊີ ບອກພວກທ່ານ. ຄົນ ນຶ່ງໃນພວກທ່ານ ຊື່ທີ່ລະຍົດຕໍ່ເຮົາ.

ແມ່ນແລ້ວ, ເຮົາໝາຍເຖິງຄົນນຶ່ງທີ່ ຮັບປະທານຮ່ວມໂຕະກັບເຮົາ.

ແມ່ນຫວັງກັນ, ມັນເປັນ ໄປ ບໍ່ໂຕດອກ ແລະໝາຍຢ່ານ:

ໃຜໃນພວກ ເຮົາຊື່ເຮັດໂຕ?

ຫຼືຂ້ານ້ອຍ?

ຫວັງວ່າທ່ານບໍ່ໄດ້ ໝາຍເຖິງຂ້ານ້ອຍ?

ຊີໂມນເປໂຕ ອວ່າຍໄປຫາ ໂປຣັນແລ້ວເວົ້າວ່າ: ຖ້າເພິ່ນ ເບິ່ງວ່າແມ່ນຜູ້ໃດ ພວກເຮົາອາດຈະປ້ອງກັນໄວ້ໄດ້.

ແລະລາວໄດ້ຫຼຸມພຣະອົງວ່າ, "ນາຍເຈົ້າເອີຍ, ທ່ານຈະລ້າງຖິ່ນຂອງຂ້ານ້ອຍຫລື." ພຣະ ເຢ ຊູຊົງຕອບລາວວ່າ, ສິ່ງທີ່ເຮົາເຮັດໃນເວລານີ້ຫຼາຍຍັງບໍ່ຮູ້ເຮືອງ ເພາະພາຍຫລັງທ່ານ ຈະເຂົ້າ ໃຈ. ເປໂຕຫນ້າວ່າ, ທ່ານຈະລາງຖິ່ນຂອງຂ້ານ້ອຍບໍ່ໄດ້ຈັກເທື່ອ ພຣະເຢຊູຊົງ ຕອບວ່າ, ຖ້າ ເຮົາບໍ່ລາງຖິ່ນທ່ານ ທ່ານຈະມີສ່ວນໃນເຮົາບໍ່ໄດ້. ຊີໂມນເປໂຕຫນ້າວ່າ, ນາຍເຈົ້າເອີຍ, ບໍ່ ແມ່ນແຕ່ຖິ່ນເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຂໍ້ລາງມີແລະຫົວຂອງຂ້ານ້ອຍເພື່ອນກັນ. ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວຕໍ່ເປໂຕ ວງ, ຜູ້ທີ່ອາບນ້ຳແລະບໍ່ຈຳເປັນລາງຖິ່ນອີກ ລາງແຕ່ຖິ່ນເທົ່ານັ້ນ ເພາະສະອາດໝົດທັງຕົວ ແລະ ພວກທ່ານກໍ່ສະອາດແລ້ວແຕ່ບໍ່ແມ່ນຫາກຄືນ. ເພາະພຣະອົງຊົງຮູ້ແລ້ວວ່າ ໃຜຈະທໍຣະຍົດ ຕໍ່ພຣະອົງ ເພາະເຫດສັນນິນພຣະອົງຊົງກ່າວວ່າ, ທ່ານທັງຫລາຍບໍ່ສະອາດຫາກຄືນ. ເຫດ ສັນນິນເມື່ອພຣະອົງຊົງລາງຖິ່ນເຂົ້າແລ້ວ ພຣະອົງກໍ່ຊົງໃສ່ເຄື່ອງທຶງຂຶ້ນນອກຂອງຕົວອີກ ແລະ ປະທັບລົງຈິ່ງຖາມເຂົ້າວ່າ, ທ່ານທັງ ຫລາຍເຂົ້າໃຈໃນສິ່ງທີ່ເຮົາເຮັດຕໍ່ພວກທ່ານແລ້ວຫລື. ທ່ານທັງຫລາຍເອີ້ນເຮົາວ່າອາຈານ ແລະນາຍເຈົ້າ ພວກທ່ານເອີ້ນຖືກຕ້ອງແລ້ວ ເພາະເຮົາ ເປັນຢ່າງນັ້ນ. ເຫດສັນນິນເຮົາຜູ້ເປັນນາຍແລະອາຈານຂອງພວກທ່ານໂຕລາງຖິ່ນຂອງທ່ານ

ບອກຂ້າງນ້ອຍແດ່
ວ່າແມ່ນຜູ້ໃດ?

ລາວແມ່ນຜູ້ທີ່
ເຮົາຊື່ເອົາເຂົ້າ
ຮູ້ໃຫ້....

ຊື່
ເຮົາຊື່ຈ້າ
ລົງໃນຖອຍນີ້

ສິ່ງທີ່ທ່ານ
ຈະ ເຮັດນັ້ນຂໍໃຫ້ເຮັດໂອໆ!

ເຈົ້າເຫັນບໍ່
ເປັນກຽດ ອັນ
ໃຫຍ່ໆ!

ນັ້ນສະແດງວ່າໃຫ້ກຽດ
ແກ່ຢູດາ, ແມ່ນບໍ່?

..... ແລະໃນຄືນນັ້ນ.....

ຫລັງຈາກຢູດາໂຕກິນເຂົ້າຈີ່ແລ້ວ
ລາວກໍລຸກຂຶ້ນແລະອອກໄປຂາງນອກ

ຢູດາກໍາລັງ
ໄປໃສ່ເນາະ?

ຂ້ອຍບໍ່ຮູ້ໂຕ້, ບາງທີ
ພຣະເຢຊູອາດຊິໃຊ້ລາວໄປ
ຊື່ສິ່ງໃດສິ່ງນຶ່ງກໍເປັນໄດ້.

..ຫຼືບໍ່ກໍອາດ
ຊິເອົາ ສິ່ງໃດສິ່ງ
ນຶ່ງໄປໃຫ້ຜູ້ຂາດເຂີນ ຊື່ງ
ພວກເຮົາເຮັດເປັນປະຈໍາ
ໃນວັນປັສຄາ.

ພວກຫານ ກູ່ຄວນລ້າງຕີນຂອງກັນແລະກັນ ດ້ວຍວ່າເຮົາໂຕ້ວາງແບບ ຢູ່ງາງໃຫ້ແກ່
ພວກຫານແລວ ເພື່ອຫານຈະໂຕເຮັດເໝືອນດັ່ງເຮົາໂຕເຮັດຕໍ່ພວກຫານແລວ. ເມື່ອພຣະ
ເຢຊູຊົງກາວດັ່ງນັ້ນແລວ ພຣະອົງກໍຊົງຫວນວາຍໃນພຣະຫໍ້ຍ ແລະຊົງກາວເປັນພະ
ຍານອຸ່າ, ເຮົາບອກ ພວກຫານຕາມຄວາມຈິງວ່າ ຄົນນຶ່ງໃນພວກຫານ ຈະທໍ່ອະຍຸດຕິ
ເຮົາ. ພວກສາວິກກັນອງເບິ່ງໝາກັນແລະສົງສັຍວ່າ ຄົນທີ່ພຣະອົງຊົງກາວເຖິງນັ້ນ ຄື
ຜູ້ໃດ ຊື່ໂມນເປໂຕຈິ່ງຍົກໝາ ໃສ່ສາວິກຜູ້ນັ້ນກາວວ່າ, ຈິ່ງບາມວ່າຄົນທີ່ເຝິກເວົ້ານັ້ນ
ແມ່ນຜູ້ໃດ. ຂະນະທີ່ຍັງອົງພຣະຊວງຂອງພຣະອົງ ສາວິກຜູ້ນັ້ນຫຼຸນຖາມວ່າ, ນາຍເຈົ້າ
ເອີຍ, ແມ່ນຜູ້ໃດ. ພຣະເຢຊູ ຊົງຕອບວ່າ,

“ເຮົາຈະເອົາອາຫານຄຳນີ້ຈ້າແລ້ວຢືນໃຫ້ຜູ້ໃດ ກໍແມ່ນຜູ້ນັ້ນແຫລະ” ເມື່ອ ຊົງຈ້າອາ
ຫານຄຳນັ້ນແລວ ພຣະອົງຊົງຢືນໃຫ້ແກ່ຢູດາ ລຸກຊິໂມນ ອິສະກາຣິອິດ. ຫລັງ ຈາກຢູ
ດາ ໂຕກິນອາຫານຄຳນັ້ນແລວ ຊາຕານຈິ່ງເຂົ້າຢູ່ໃນໃຈລາວ ພຣະເຢຊູຊົງບຸກຢູດາ
ອຸ່າ, ອັນທີ່ທານຈະເຮັດນັ້ນ ຈິ່ງເຮັດໂອໆແນ. ໃນບັນດາຜູ້ທີ່ນັ່ງຮວມໃຕ້ພຣະຢູ່ນັ້ນບໍ່ມີ
ຜູ້ໃດເຂົ້າໃຈວ່າ ດວຍເຫດໃດພຣະອົງຈິ່ງຊົງກາວແກ່ລາວຢ່າງນັ້ນ. ດັ່ງນັ້ນລາວຄົນ
ຄິດວ່າເປັນເພາະຢູດາຖືຖົງເງິນ ພຣະເຢຊູຈິ່ງຊົງກາວກັບລາວວ່າ, ຈິ່ງຊື່ສິ່ງຂອງທີ່
ເຮົາຕອງການສຳລັບງານເຫສການີ້. ຫລືເພື່ອຈະໃຫ້ລາວຫານແກ່ຄົນຍູກຈິນ. ພາຍ
ຫລັງທີ່ຢູດາໂຕຮັບອາຫານຄຳນັ້ນແລວລາວກໍອອກໄປຫັນທີ່ ໃນຂະນະນັ້ນເປັນ ເວລາ
ກາງຄືນ.

ຫຼັງຈາກຢູ່ດາໄປແລ້ວ, ພຣະເຢຊູ
ກໍ່ເລີ່ມສະເວີຍອາຫານ ພຣະອົງກ່າວ
ໂມທະນາພຣະຄຸນວ່າ...

ສັຣເສີນພຣະເຈົ້າ
ພຣະເຈົ້າຂອງພວກຂ້າ
ນ້ອຍ ຂອບພຣະຄຸນ
ພຣະອົງທີ່ຊົງປະທານ
ອາຫານຄາບນີ້.

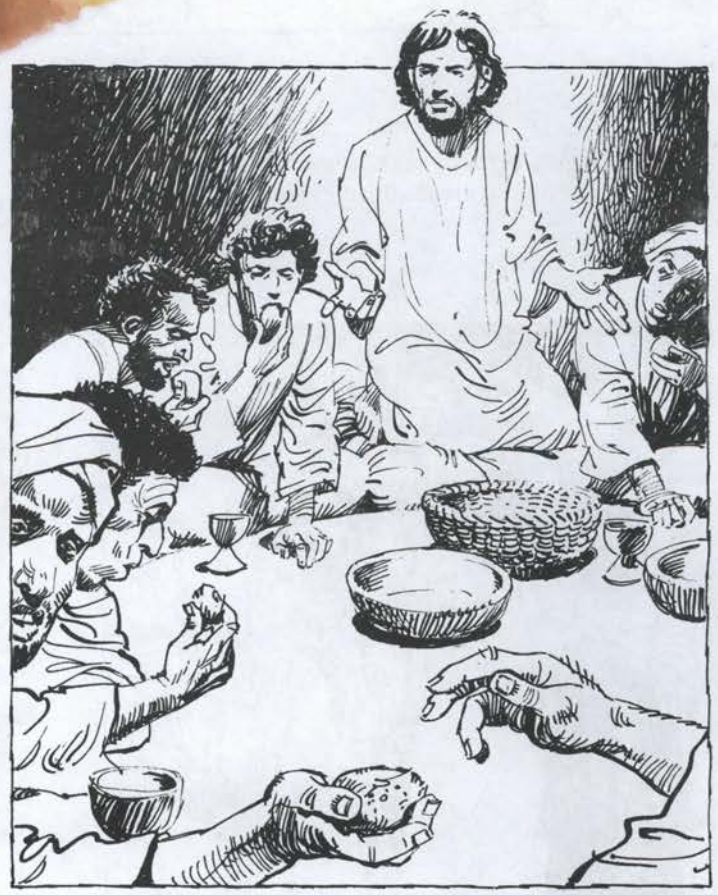
ພຣະເຢຊູຊົງຫັກເຂົ້າຈີ່ແລ້ວ
ແຈກຢາຍໃຫ້ບັນດາອັດສາວົກ.

ພຣະອົງກ່າວເພີ່ມວ່າ.....

ນີ້ແມ່ນກາຍຂອງເຮົາ
ທີ່ແຕກຫັກ ຈົ່ງຮັບເອົາ
ໄປຮັບປະທານ.

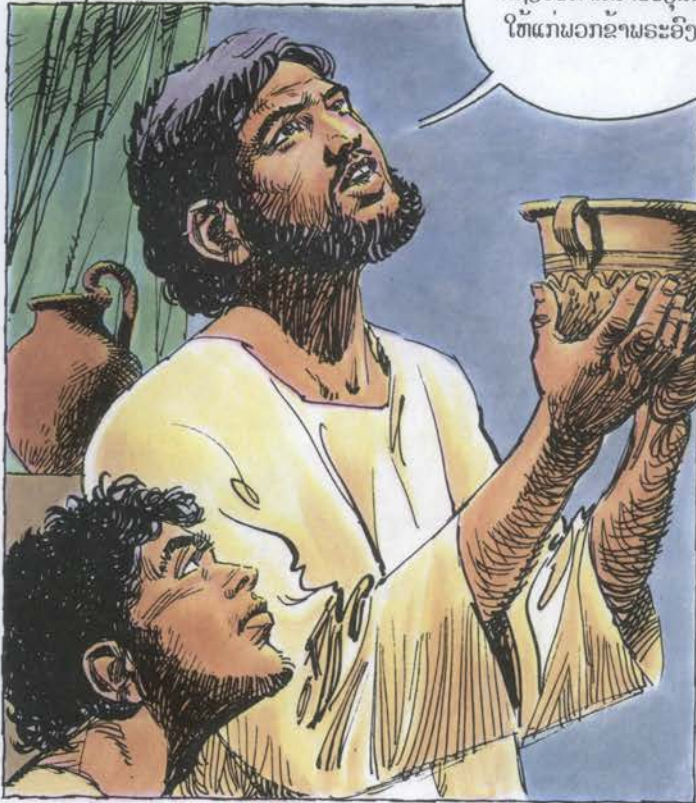
ຄູກາ 22:19-20
ພຣະເຢຊູຊົງຈັບເຂົ້າຈີ່ນາໂມທະນາພຣະຄຸນແລ້ວຊົງຫັກເຂົ້າຈີ່ນັ້ນຍົນໃຫ້ແກ່ເຂົາ
ໂດຍຊົງກ່າວວ່າ, "ນີ້ແຫລະ, ຄີກາຍຂອງເຮົາ ຊົ່ງໂດປະທານສຳລັບທ່ານທັງ
ຫລາຍ ຈົ່ງເຮັດຢ່າງນີ້ໃຫ້ເປັນທີ່ລະນຶກເຖິງເຮົາ." ເມື່ອຮັບປະທານເຂົ້າແລງ

ແລ້ວ ຈົ່ງຊົງຈັບເອົາຈອກນາຢ່າງດຽວກັນ ໂດຍຊົງກ່າວວ່າ, "ຈອກນີ້ເປັນຄຳ
ສັນຍາໃໝ່ໃນ ເລືອດຂອງເຮົາ ທີ່ຖອກອອກສຳລັບທ່ານທັງຫລາຍ.

ຫຼັງຈາກຮັບປະທານເຂົ້າຈີ່ແລ້ວ ອົງພຣະເຢຊູ
ຊົງຍົກາອກຂຶ້ນແລ້ວກາວຂອບພຣະຄນວາ.....

ຂອບພຣະຄນ
ພຣະອົງເຈົ້າ
ທີ່ຊົງປະທານນ້ຳອະງຸ່ນນີ້
ໃຫ້ແກ່ພວກຂ້າພຣະອົງ.

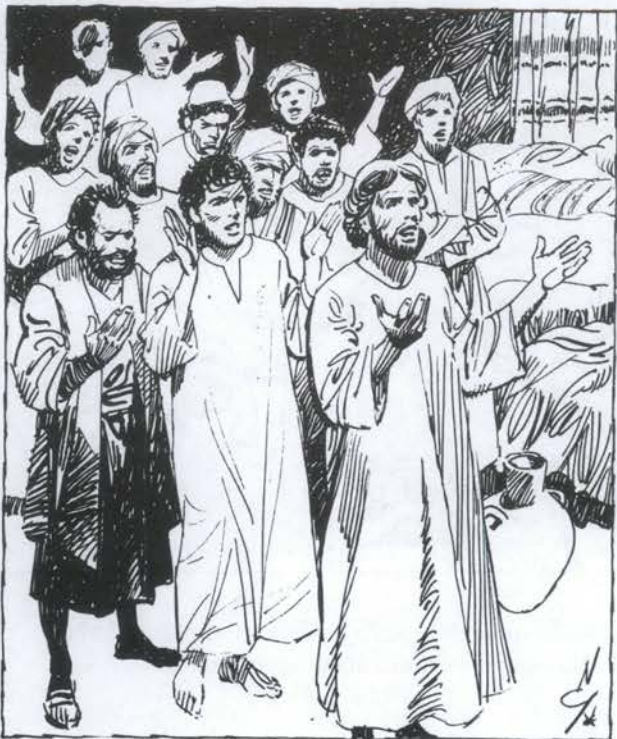

ຈິ່ງຕື່ມຈາກຈອກນີ້ເພື່ອເປັນຄຳສັນຍາໃຫມ່ນີ້ຄືເລືອດ
ຂອງເຮົາທີ່ຫຼັງໂຫຼເພື່ອຊຳຮະລ້າງບາບຂອງຄົນທັງປວງ.

ຈິ່ງຕື່ມເພື່ອເປັນທີ່ລະນຶກເຖິງເຮົາ

ຫຼັງຈາກຮັບປະທານອາຫານແລ້ວ ອົງພຣະເຢຊູແລະສາວົກ
ຂອງພຣະອົງກໍ່ຮວມກັນຮອງເພງສັຣເສີນໃນວັນປັສຄາ.

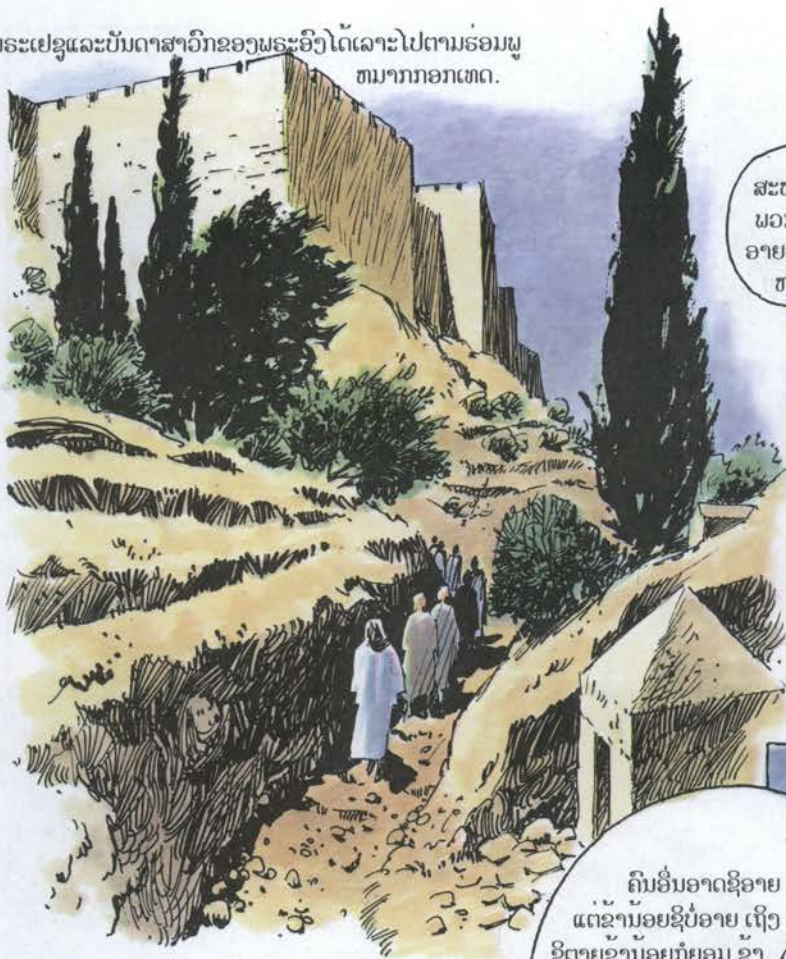

ຫຼັງຈາກນັ້ນ ພຣະເຢຊູແລະບັນດາສາວົກກໍ່ອອກ
ໄປຈາກກຸງເຢຣູຊາເລັມ.

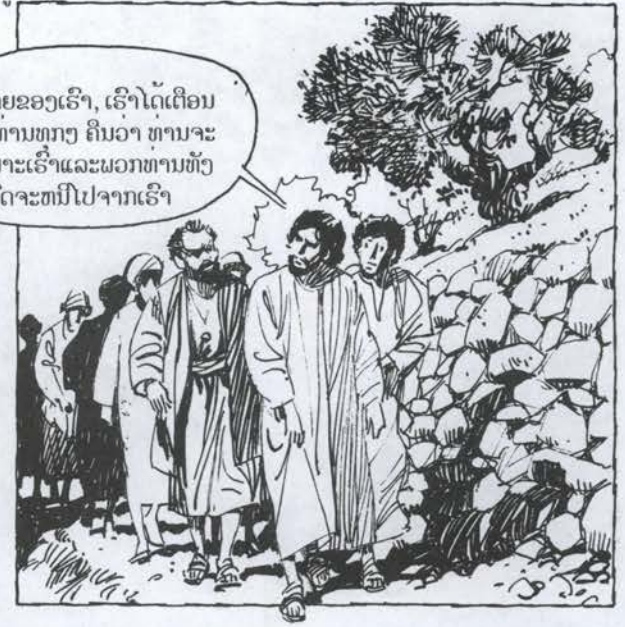
ພຣະອົງຊິພາພວກ
ເຮົາໄປໃສ່ເນາະ?

ພຣະເຊຊູແລະບັນດາສາວິກຂອງພຣະອົງໄດ້ເລາະໄປຕາມຮ່ອນພູ
ຫນາກກອກເຫດ.

ຫຼັງຈາກຂ້າມນ້ຳໄປແລ້ວ ພວກເຜີ້ນກໍ່ພາກັນຂຶ້ນໄປເທິງພູ
ຫນາກກອກເຫດ.

ສະຫາຍຂອງເຮົາ, ເຮົາໂຕ້ເຕືອນ
ພວກທ່ານທຸກໆ ຄົນວ່າ ທ່ານຈະ
ອາຍເພາະເຮົາແລະພວກທ່ານທັງ
ຫມົດຈະຫນີໄປຈາກເຮົາ

ເປໂຕ...ໃນຄືນນີ້ກ່ອນໂກ່ຂັ້ນ
ສອງເທື່ອ ທ່ານຊິປະຕິເສດ
ເຮົາເຖິງສາມເທື່ອ.

ຄືນອື່ນອາດຊິອາຍ
ແຕ່ຂ້າມອຍຊິບໍ່ອາຍ ເຖິງ
ຊິຕາຍຂ້າມອຍກໍ່ຍອມ ຂ້າ
ມອຍຊິບໍ່ປະຕິເສດພຣະອົງ.

ພວກເຜີ້ນພາກັນເຂົ້າໄປໃນສວນເຄັດເຊມາເນ

ມາຣະໂກ 14:26-72

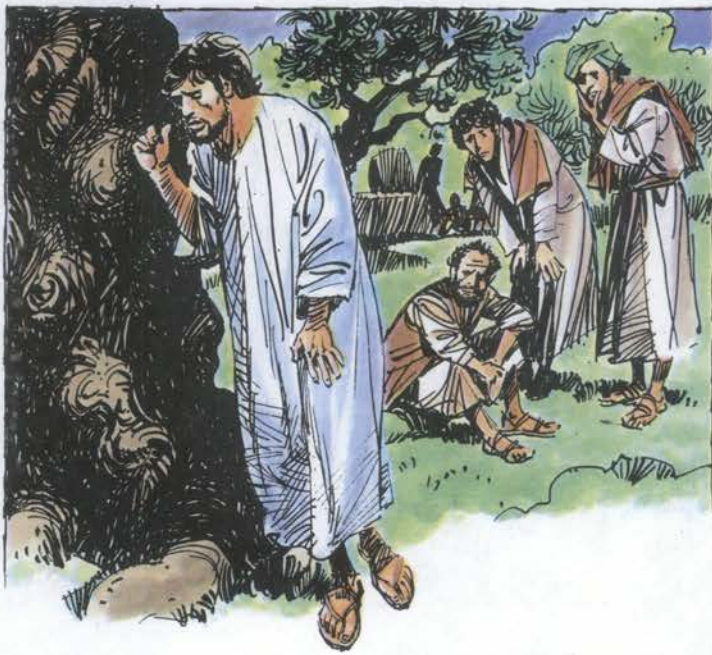
ເມື່ອຮ້ອງເພງສັ່ງເສີນແລ້ວ ເຂົາກໍ່ພາກັນອອກໄປຍັງພູຫນາກກອກເຫດ. ພຣະເຊຊູ ຊົງກ່າວ
ແກ່ພວກສາວິກວ່າ, "ພວກທ່ານທຸກຄົນຈະສະດຸດໃຈ ເພາະມີຄຳຂຽນໄປໃນ ພຣະຄຳຜິວ່າ
ເຮົາຈະປະທານຜູ້ລຽງແກະ ແລະແກະຝູງນັ້ນຈະແຕກຊະກັນໄປ. ແຕ່ ເມື່ອຖືກຊົງປະທານ
ໃຫ້ເປັນຄືນມາແລ້ວ ເຮົາຈະໄປເຖິງແຂວງຄາລິເລກ່ອນໜ້າພວກທ່ານ." ເປໂຕໂຕທູນພຣະ
ອົງວ່າ, "ເຖິງແມ່ນວ່າທຸກຄົນຈະສະດຸດໃຈ ສ່ວນຂ້າມອຍບໍ່ສະດຸດໃຈ. ພຣະເຊຊູຊົງຕອບ
ເປໂຕວ່າ, "ເຮົາບອກທ່ານຕາມຄວາມຈິງວ່າ ໃນຄືນວັນນີ້ແຫລະ, ກ່ອນໂກ່ຂັ້ນສອງເທື່ອ
ທ່ານຈະປະຕິເສດເຮົາສາມເທື່ອ." ແຕ່ເປໂຕຊົງຕອບຢ່າງແຂງແຮງວ່າ, "ເຖິງແມ່ນຂ້າມອຍ
ຈະຕ້ອງຕາຍກັບທ່ານ ຂ້າມອຍຈະບໍ່ປະຕິເສດທ່ານຈັກເທື່ອ" ຝ່າຍພວກສາວິກກໍ່ທູນຢ່າງ
ນັ້ນເໝືອນກັນທຸກຄົນ. ພຣະເຊຊູໂຕ້ສະເດັດພ້ອມກັບພວກສາວິກອອກໄປບ່ອນນຶ່ງຊື່ເຄັດເຊ
ມາເນ ພຣະອົງຊົງກ່າວກັບເຂົາວ່າ, "ຈົ່ງນັ່ງທີ່ນີ້ ເມື່ອເຮົາໄປອັນວອນ." ພຣະອົງໂຕ້ຊົງ

ພວກທ່ານຈົ່ງນັ່ງຢູ່ທີ່ນີ້...
ສວນເຮົາ, ເປໂຕ, ຢາໂກ
ໂບ ແລະໂປຣົນ ຊິເຂົ້າ
ໄປໃນປ່າ.

ອົງພຣະເຢຊູຊົງເອົາອັດສາວົກສາມຄົນໄປກັບພຣະອົງ...

ສະຫາຍທີ່ຮັກຂອງເຮົາ, ເຮົາມີຄວາມເສົ້າໃຈຫຼາຍຕໍ່ຄວາມຕາຍທີ່ຊິມາເຖິງເຮົາ.

ຈົ່ງເຝົ້າລະວັງຢູ່, ແລະຈົ່ງຮັກສາເຮົາເປັນ ເຮົາຊິໄປໂຫວວອນອະທິຖານຢູ່ທີ່ນັ້ນ.

ອົງພຣະເຢຊູກັບໄປຫາອັດສາວົກຂອງພຣະອົງ ເພື່ອຮັບການປະເລົ່າປະໂລມໃຈ ແຕ່ວ່າ...

ພຣະບິດາ, ຫາກສິ່ງຢ່າງເປັນໄປໄດ້ສໍາລັບພຣະອົງ ຂໍໃຫ້ຂ້າພຣະອົງພົ້ນໄປຈາກສະຖານະການທີ່ກໍາລັງຊິມາເຖິງລູກແດ່ເທິນ

ຢ່າໃຫ້ເປັນໄປຕາມໃຈຂອງລູກ ແຕ່ຂໍໃຫ້ເປັນໄປຕາມນ້ຳພຣະທັຍພຣະອົງເທິນ.

ຊິໂມນ, ຫ່ານກໍາລັງນອນຫຼັບແມ່ນບໍ່? ຫ່ານອິດນອນພຽງອີກຊົ່ວໂມງນຶ່ງບໍ່ໄດ້ຫຼື?

ພາເປໂຕ, ຢາໂກໂບ, ແລະໂຢຮັນໂປນໍາແລ້ວຊົງເກີດວິຕົກແລະໜັກພຣະທັຍຫລາຍ, ຈົ່ງຊົງກ່າວກັບເຂົາວ່າ, "ຈິດໃຈຂອງເຮົາກໍ່ຫຼຸກໜັກ ແທບຈະຕາຍຢູ່ແລ້ວ ຈົ່ງຄອຍເຝົ້າຢູ່ທີ່ນີ້." ເມື່ອໂຕສະເດັດໄປອີກໜ້ອຍນຶ່ງ ພຣະອົງຊົງ ຫຼຸບພຣະກາຍລົງແລະອອນວອນວ່າ ຖາເປັນໄປໄດ້ຂໍໃຫ້ໂມງນັ້ນລ່ວງພົ້ນໄປຈາກພຣະອົງ. ພຣະອົງຊົງຫຼຸນວ່າ, "ອັບບາ ບິດາເອີຍ, ພຣະອົງອາດທໍາສິ່ງທັງປວງໄດ້ ຂໍໃຫ້ຈອກນີ້ເລື່ອນພົ້ນໄປຈາກລູກທ່ອນ ແຕ່ຂໍຢ່າໃຫ້ເປັນຕາມປາຖນາຂອງລູກ ແຕ່ໃຫ້ເປັນໄປຕາມ ພຣະທັຍຂອງພຣະອົງເທິນ." ພຣະອົງຈົ່ງສະເດັດເດັບຄິນມາຊົງເຫັນເຂົ້ານອນຫລັບຢູ່ ແລະຊົງກ່າວແກ່ເປໂຕວ່າ, "ຊິໂມນເອີຍ, ຫ່ານນອນຫລັບຫລື ຫ່ານບໍ່ສາມາດຈະຄອຍຢູ່ຈັກຊົ່ວໂມງນຶ່ງຫລື. ຈົ່ງເຝົ້າລະວັງແລະອອນວອນຢູ່ເພື່ອຈະບໍ່ຕົກໃນການທົດລອງ ຈິດໃຈພອນຢູ່ແລ້ວກໍ່ຈົງ ແຕ່ກາຍກໍ່ອອນກໍາລັງ." ພຣະອົງຈົ່ງສະເດັດໄປອ້ອນວອນອີກເທື່ອນຶ່ງ ຊົງກ່າວຄໍາເໝືອນເທື່ອກ່ອນ. ຄັນສະເດັດກັບຄິນມາກໍ່ຊົງເຫັນສາວົກນອນຫລັບຢູ່ ເພາະຕາເຂົາມີນັບຂັ້ນ ແລະເຂົາບໍ່ຮູ້ວ່າ ຈະຫຼຸນປະການໃດ. ເມື່ອສະເດັດກັບມາເທື່ອທີ່ສາມ ພຣະອົງຈົ່ງຊົງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, "ພວກທ່ານຍັງນອນລັບເຊົາເໝືອຍຢູ່ຫລື ພໍເຫາະ ເວລາມາເຖິງແລ້ວ ເບິ່ງແນ, ບຸດນະນຸດກໍາລັງຈະຖືກນອບໂວ້ ໃນມືຂອງຄົນບາບ. ຈົ່ງລຸກຂັ້ນພາກັນໄປເຫາະ ເບິ່ງແນ, ຜູ້ທີ່ນອບເຮົານັ້ນມາໄດ້ແລ້ວ."

ແມ່ນຫຼັງກັນ ໃຫ້
ພວກທ່ານເຝົ້າເບິ່ງເຮົາແລະ
ອະທິຖານໄປພ້ອມ ເພື່ອພວກ
ທ່ານຊິບໍ່ຖືກທົດລອງ...

ເຫັນບໍ່ລະ,
ຈິດວິນຍານ
ເຂັ້ມແຂງຢູ່ ແຕ່ຮ່າງ
ກາຍຍັງອອນແອ.

ໃນເວລານັ້ນ ທີ່ທາງ ເຂົ້າສວນ.....

ຢູ່ດາ, ກ້ອງຮົ່ມໄມ້ນີ້ມີດຫຼາຍ
ພຣະເຢຊູຄົນນີ້ແມ່ນຜູ້ໃດ ພວກ
ເຮົາຊິໄປຈັບຜູ້ໃດກັນແທ?

ຄົນທີ່ຂ້ອຍຊິຈຸບັນແຫຼະ
ໃຫ້ເຈົ້າຈັບເອົາໂລດ.

ເວລາຂອງເຮົາມາເຖິງແລ້ວ!
ເບິ່ງແມ, ເຮົາໄດ້ຖືກທຳຣະຍົດ
ໂດຍຕົກໃສ່ມືຂອງຄົນບາບ!
ພາກັນລຸກຂຶ້ນດຽວນີ້
ຄົນທີ່ທຳຣະຍົດຕໍ່ເຮົາກໍາ
ລ້ຽງມາແລ້ວ.

ສະບາຍດີ
ພຣະອາຈານ!

ເມື່ອພຣະອົງຍັງຊົງກ່າວບໍ່ທັນຂາດຄຳ ໃນທັນໃດນັ້ນຢູ່ດາທີ່ເປັນຜູ້ນຶ່ງໃນພວກສົບສອງ
ຄົນນັ້ນ ພ້ອມກັບປະຊາຊົນຖືດາບຖືໂມຄ້ອນ ໂດ້ມາຈາກພວກປະໂຣທິດຕິນໃຫ້, ພວກ
ນັກທັນ, ແລະພວກເຖົ້າແກ່. ຜູ້ທີ່ຈະມອບພຣະອົງນັ້ນໄດ້ໃຫ້ສັນຍານແກ່ເຂົາວ່າ,
"ເຮົາຈະ ຈຸບຄຳນັບຜູ້ໃດ ກໍແມ່ນຜູ້ນັ້ນ ແຫລະ ຈົ່ງຈັບກຸມເອົາໄປຮັກສາໄວ້ໃຫ້ດີ."
ຜູ້ຢູ່ດາມາເຖິງ ກໍເຂົ້າມາຫາພຣະອົງທັນທີຫນ້າວ່າ, "ພຣະອາຈານເອີຍ" ແລະຈຸບຄຳ
ນັບພຣະອົງຢ່າງຮັກແພງ. ຝ່າຍຄົນເຫລົ່ານັ້ນກໍລົງມືຈັບພຣະອົງໄວ້. ແຕ່ຜູ້ນຶ່ງທີ່ຍິນ
ຢູ່ທັນຊັກດາບອອກຝັນ ຂ້ອຍໃຊ້ຄົນນຶ່ງຂອງນະທາປະໂຣທິດ ຖືກຫຼຸຂາດເບື້ອງນຶ່ງ.
ພຣະເຢຊູຊົງຖາມພວກ ເຫລົ່ານັ້ນວ່າ, "ທ່ານທັງຫລາຍຖືດາບຖືໂມ ຄ້ອນອອກມາ
ຈັບເຮົາເໝືອນຈັບໂຈນຫລື. ເຮົາໄດ້ຢູ່ກັບທ່ານທັງຫລາຍທາງວັນສ້າງສອນ ໃນບໍຣິເວນ
ພຣະວິຫານ ແຕ່ພວກທ່ານບໍ່ ໄດ້ຈັບເຮົາ ແຕ່ຂໍໃຫ້ພຣະຄຳຜິຂຽນ ໄວ້ກັບເຮືອງນີ້ສຳເລັດ
ເສັ້ງທ້ອນ." ແລ້ວສາວົກທັງໝົດໄດ້ປະຖິ້ມພຣະອົງພາກັນໜີໄປ.

ຫຼັງຈາກໄດ້ຕົກຊະເງີໄປຄອນື່ງ ບັນດາອັດສາວົກກໍຮູ້ວ່າແມ່ນຫວັງກຳລັງເກີດຂຶ້ນ...

ແລ້ວເຈົ້າຊິຈີ່
ຈຳໄປຈົນ
ຕະລອດຊິວິດ!
ໂອຍ!

ເຮົາເປັນຜູ້ນຳເພື່ອເປັນ
ກະບົດຕໍ່ສູ້ໃຫ້ຊີ້ ພວກ
ທ່ານຈິ່ງມາຈັບເຮົາດ້ວຍ
ດາບແລະໂມ້ຄອນ?

ເຮົາເຫສນາສິ່ງສອນທີ່ພຣະວິຫານຫກ
ວັນ ແຕ່ພວກເຈົ້າບໍ່ຈັບເຮົາ ພໍຕົກຍາມ
ຄຳຖາມກາງຄວາມມິດພວກເຈົ້າຈິ່ງມາ.

ມີຊາຍໜຸ່ມທີ່ມີຜ້າປ່ານສິນດຽວຕາມພຣະອົງໄປ ເຂົາກໍຈັບຊາຍໜຸ່ມນັ້ນ, ຊາຍນັ້ນ
ໂຕ້ແກ້ຜ້າປ່ານສິນນັ້ນຖິ້ມແລ້ວໜີໄປດ້ວຍຕົວເປົ່າ. ເຂົາໄດ້ພາພຣະເຢຊູໄປຫານະ
ຫາປະໂຮທິດຕົນໃຫວຽ, ພວກເຖົ້າແກ່ກັບພວກນັກທັມໄດ້ຂຽນນຸມພ້ອມກັນຢູ່ທີ່ນັ້ນ.
ສ່ວນເປໂຕໄດ້ຕາມພຣະເຢຊູໄປໃນລະຍະຫ່າງໂກ ຈົນເຂົ້າໄປເຖິງເດີນບ້ານຂອງ
ນະຫາ ປະໂຮທິດແລ້ວນັ່ງຝັງໄຟຢູ່ກັບພວກຍາມ. ພວກປະໂຮທິດຕົນໃຫວຽກັບ
ບັນດາສະມາຊິດສະພາຈິ່ງຫາພະຍານມາເບີກຕໍ່ສູ້ພຣະອົງ ແຕ່ຫາຫລັກຖານບໍ່ໄດ້.

ພວກເຈົ້າເຂົ້າມາຢ່າງລັບໆ ໃນຕອນກາງຄືນເພື່ອ
ຈັບພວກເຮົາ ຂອຍຊິສັງສອນພວກເຈົ້າດຽວນີ້!

ເປໂຕ, ປະດາບຂອງ
ທ່ານດຽວນີ້!

ເພາະວ່າຄືນທີ່ໃຊ້ດາບ
ກໍຊິຕາຍຍອນດາບ!

ອີງພຣະເຢຊູຊົງອະນຸຍາດໃຫ້ເຂົາຈັບພຣະອົງ...ເມື່ອພວກອັດສາວົກ
ເຫັນດັ່ງນັ້ນພວກເພິ່ນກໍປະຖິ້ມ ຫນົງຈາກພຣະອົງໄປ.

ພວກທີ່ນາກັບທະຫານໄດ້ຈັບພຣະເຢ
ຊູອອກຈາກພູຫນາກກອກເທດ ແລະ
ໄປຍັງກຸງເຢຣູຊາເລັມ.

ເຂົາເຈົ້າຈັບພຣະ
ອົງໄປຫ່າງໃດ?

ຂ້ອຍຊິຕິດຕາມເຂົາ
ເຈົ້າໄປຫ່າງໆ

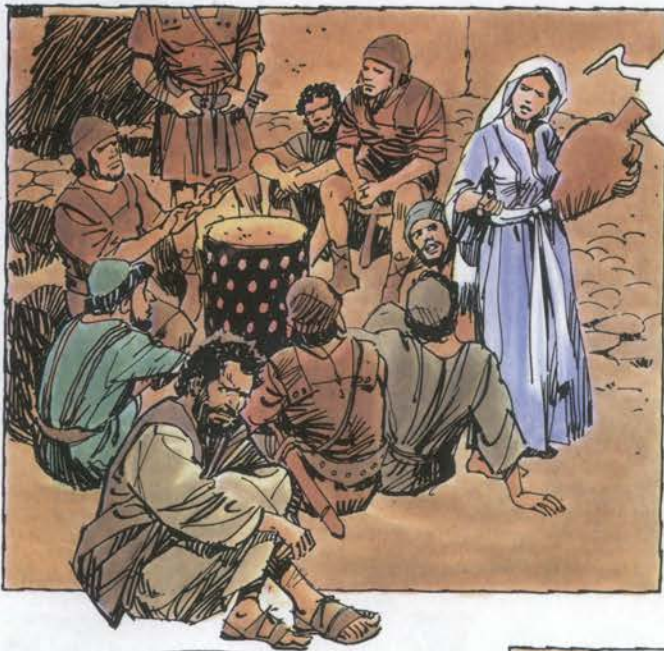
ເຂົາເຈົ້າຈັບພຣະອົງ
ໄປຍັງເຮືອນຂອງ
ພວກປະໂຮທິດ

ຂ້ອຍຊິເຂົ້າໄປໃນ
ເດີນໂຮງສານ
ເບິ່ງວ່າເຂົາເຈົ້າ
ຊິເຮັດຫຍັງແດ່.

ດ້ວຍວ່າມີຫລາຍຄົນເປົກພະຍານຕົວຕໍ່ສູ້ພຣະອົງແຕ່ຄຳພະຍານຂອງເຂົາແຕກຕ່າງ
ກັນ. ມີລາງຄົນຢືນຊັ້ນເປົກພະຍານຕົວຕໍ່ສູ້ພຣະອົງວ່າ, "ຂ້າພະເຈົ້າໂຕຢືນຄົນນີ້ເວົ້າ
ວ່າ ຝ່າຍເຮົາຈະມ້າງວິຫານຫລັງນີ້ທີ່ສ້າງດ້ວຍມືນະນຸດ ແລະພາຍໃນສານວັນຈະ
ສ້າງ ຂຶ້ນອີກຫລັງນຶ່ງທີ່ບໍ່ເຮັດດ້ວຍມືນະນຸດ."

ຂ້ອຍບໍ່ເຊື່ອຄົນ
ແປກໝາຍນັ້ນ.....

ລາວເຄີຍຢູ່ນຳພຣະ
ເຢຊູເກມືອນກັນ.....

?

ເຈົ້າເວົ້າເຖິງໃສກັນເນາະ? ພຣະເຢ
ຊູ ນາຊາເຮັດແນວນັ້ນ? ຂ້ອຍບໍ່ຮູ້ຈັກ
ກັບເພິ່ນໄດ້!

ຂ້ອຍພຽງແຕ່ຍ່າງຜ່ານມາ
ຊຶ່ງ...ຄົນນີ້ມີໝາວຫຼາຍ
ຂ້ອຍຈຶ່ງແວ່ມາສິ່ງໄຟ.

ແນ່ນແທ້ຫວ່າ..... ເບິ່ງເຈົ້າ
ເປັນຕາສິ່ງສັບ ເຈົ້າຕ້ອງແນ່ນ
ອັດສາວິກຄົນນຶ່ງຂອງພຣະ
ເຢຊູ.

ຜິ່ງຂ້ອຍຕໍ່ ຂ້ອຍ
ຂໍບອກເຈົ້າວ່າ.....

.....
ຂ້ອຍບໍ່ຮູ້ຈັກ
ກັບຄົນຜູ້ນັ້ນ!

ໃນເວລານັ້ນ ຢູ່ທີ່ຫໍພັກຂອງເຈົ້າໝາຍທີ່...

ພຣະເຢຊູຊົງຖືກນຳໄປພົບກັບ
ປະໂຫຍດຕົນໃຫ້ຮຽ ຜູ້ທີ່ໂຕຮຽກ
ເອີ້ນໃຫ້ທາງສາມຂຶ້ນສູງມີການ
ປະຊຸມລະຫວ່າງພວກປະໂຫຍດ,
ພວກເຖົ້າແກ່, ແລະພວກ
ນັກທັມ.

ເຮົາໂຕ້ສັ່ງທ່ານໃຫ້ສອບສວນ
ຄະດີຂອງ ເຢຊູ ໂຫນາຊາເຣັດ ເພາະ
ວ່າຄວາມສົນໃຈອັນສູງສຸດຂອງ
ຊາດເຮົາແມ່ນເຮື່ອງນີ້.

ການກະທຳຂອງລາວເປັນການກໍ່ກວນ
ຄວາມສະງົບ, ຄຳເວົ້າຂອງລາວຕໍ່ສູ້ກັບ
ພຣະວິຫານແລະທາງສາສນາ ຍອນເຫດ
ສິນດັ່ງກ່າວນີ້ເຮົາຈຶ່ງສັ່ງຈັບລາວ...

...ແລະນຳລາວມາໃນໂຮງສານ
ດັ່ງນັ້ນພວກເຮົາຈຶ່ງຊິສາມາດ
ສືບສວນລາວຕາມກົດ
ຫມາຍ. ຈຶ່ງນຳ
ເອົາພະຍານມາພອມ:

ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຍິນລາວເວົ້າວ່າ "ເຈົ້າອາດ
ທຳລາຍພຣະວິຫານນີ້ ແຕ່ພາຍໃນສາມ
ວັນຂອຍຊິສ້າງຂຶ້ນໃໝ່"

ບໍ່ແມ່ນ! ລາວບໍ່ໄດ້ເວົ້າແບບນັ້ນ, ແຕ່ລາວ
ເວົ້າວ່າ "ຂອຍຈະທຳລາຍພຣະວິຫານທີ່ສ້າງ
ດ້ວຍມືມະນຸດ ແລະຂອຍຈະສ້າງພຣະວິຫານ
ທີ່ບໍ່ໄດ້ເຮັດດ້ວຍມືມະນຸດຂຶ້ນໃໝ່"

ຂອຍບໍ່ເຊື່ອເລີຍວ່າ
ລາວຊິກ້າເວົ້າແບບນັ້ນ
ເປັນການຕໍ່ຕ້ານພຣະສ່ວງາຣສີ
ຂອງພຣະເຈົ້າແລະພຣະວິຫານ.

ຄຳພະຍານບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມທີ່ຈິດບັນທຶກໄວ້
ພຣະເຢຊູບໍ່ໂຕຕອບຢ່າງໃດ ກອງປະຊຸມ
ກໍບໍ່ເປັນອັນນຶ່ງອັນດຽວກັນ ແລະສັບສົນ.

ເຖິງປານນັ້ນຄຳພະຍານຂອງເຂົາກໍບໍ່ຖືກຕ້ອງກັນ. ມະຫາປະໂຫຍດໄດ້ຢືນຂຶ້ນຖ້າມ
ກອງທີ່ປະຊຸມ ຖາມພຣະເຢຊູວ່າ, "ເຈົ້າບໍ່ຕອບຫຍັງຫລື ຄຳພະຍານທີ່ຄົນເຫລົ່ານີ້
ກ່າວຕໍ່ສເຈົ້າເປັນແນວໃດ. ແຕ່ພຣະອົງຊົງມືດຢູ່ ບໍ່ໂຕຕອບປະການໃດ ມະຫາປະ
ໂຫຍດ ຈຶ່ງຖາມພຣະອົງອີກວ່າ, "ເຈົ້າເປັນພຣະຄຣິດພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງ
ຄວາມສາກຫລີ? ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, "ເຮົາເປັນຜູ້ນັ້ນແຫລະແລະພວກທ່ານຈະ
ໂຕເຫັນບຸດມະນຸດນັ້ນຢູ່ເບື້ອງຂວາຂອງຜູ້ຊົງຮິດທານພາບ ແລະກຳລັງສະເດັດມາ
ໃນເມກແຫ່ງຟ້າສວັນ ມະຫາປະໂຫຍດຜູ້ນັ້ນຈຶ່ງຈົກເສື້ອຂອງຕົວແລວກ່າວວ່າ,
"ພວກເຮົາຍັງຈະ ຕ້ອງການພະຍານອັນໃດອີກ. ທ່ານທັງຫລາຍໄດ້ຍິນຄຳພັນປະມາດ
ພຣະເຈົ້າແລວ ພວກທ່ານຄິດເຫັນຢ່າງໃດ?"

ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາເຂົ້າເວົ້າເຮື່ອງພຣະວິຫານກ່ອນ ເພາະວ່າຜູ້ຕອງຫາບໍ່ໂດຍອບຄຳຖາມ...

ເຢຊູ, ຈົ່ງບອກພວກເຮົາຢ່າງແຈ້ງເບິ່ງວ່າ ເຈົ້າແມ່ນພຣະຄຣິດ ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າແມ່ນບໍ່?

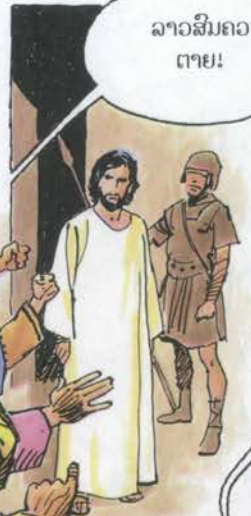

ແມ່ນແລ້ວ, ເຮົາເປັນ ແລ້ວພວກທ່ານຈະໄດ້ເຫັນບຸດມະນຸດປະທັບຢູ່ທາງຂວາຂອງພຣະເຈົ້າອີງສູງສຸດ ແລະສະເດັດລົງມາຈາກສວັນ.

ລາວຫນຶ່ງປະມາດພຣະເຈົ້າ, ເຮົາບໍ່ຕອງ ການພະຍານອີກແມ່ນບໍ່? ເບິ່ງແນ ພວກທ່ານທັງຫຼາຍກິໄດຍິນລາວເວົ້າຫນຶ່ງປະມາດແລ້ວ!

ເຈົ້າເດ ຄິດວ່າ ແນວໃດ?

ລາວສິນຄວນຕາຍ!

ແລະ ເຢຊູຄົນນີ້ ອ້າງວ່າເປັນບຸດມະນຸດ ຄືຜູ້ປະກາດພຣະທັມ ທີ່ຫານດານີເອນກາວເຖິງໃນນິມິດຂອງເພິ່ນ. ຄືຜູ້ທີ່ຈະໄປປາກົດຕໍ່ພຣະພັກພຣະເຈົ້າແລະໂດຣັບສິດແລະອຳນາດເຫນືອຄົນທຸກຊາດ.

ເປັນການຫນຶ່ງປະມາດ ທີ່ອວດໂຕທີ່ສຸດ!

ຂ້ອຍຊີວິດບັນທຶກໄວ້, ການຕັດສິນທັງຫມົດເຫັນວ່າລາວໄດ້ກາວກາຍດ້ວຍການຫນຶ່ງປະມາດປະໂຫຍດ ຈົ່ງຈັກເຄື່ອງນຸ່ງລາວ ເບິ່ງວ່າລາວຊີຄຽດບໍ່.

ຂາປະຊຸມທັງໝົດຈຶ່ງເຫັນວ່າພຣະອົງຄວນຖືກໂຫດປະຫານຊີວິດ. ມີລາງຄົນຕັ້ງຕົ້ນຖິ້ມນ້ຳລາຍໃສ່ພຣະອົງ, ເອົາຜ້ານິດພຣະພັກຂອງພຣະອົງ, ຫຸບຕີພຣະອົງດ້ວຍ ເວົ້າແກ່ພຣະອົງວ່າ, "ຫວາຍເບິ່ງແມ່ ພວກຄົນໃຊ້ກິໄດຣັບເອົາພຣະອົງໄປຕິບຕິ. ເມື່ອເປີໂຕຍັງຢູ່ທາງລຸ່ມກາງເດີນບ້ານ ມີອົງໃຊ້ຄົນນຶ່ງຂອງນະກາປະໂຣຫິດຍ່າງນາ. ເມື່ອນາງເຫັນເປີໂຕນັ້ງຝັງໄຟຢູ່ ນາງກໍຫລຽວເພິ່ງເບິ່ງແລ້ວເວົ້າວ່າ, "ໂຕເຄີຍຢູ່ກັບໂຫນາຊາເຣັດ ຄືເຢຊູນັ້ນເໝືອນກັນ."

ຄະຕິໄດ້ຖືກຕັດສິນແລ້ວ! ແຕ່ວ່າຫຼກຄົນ
ທີ່ຖືກຕັດສິນປະຫານຊີວິດ...

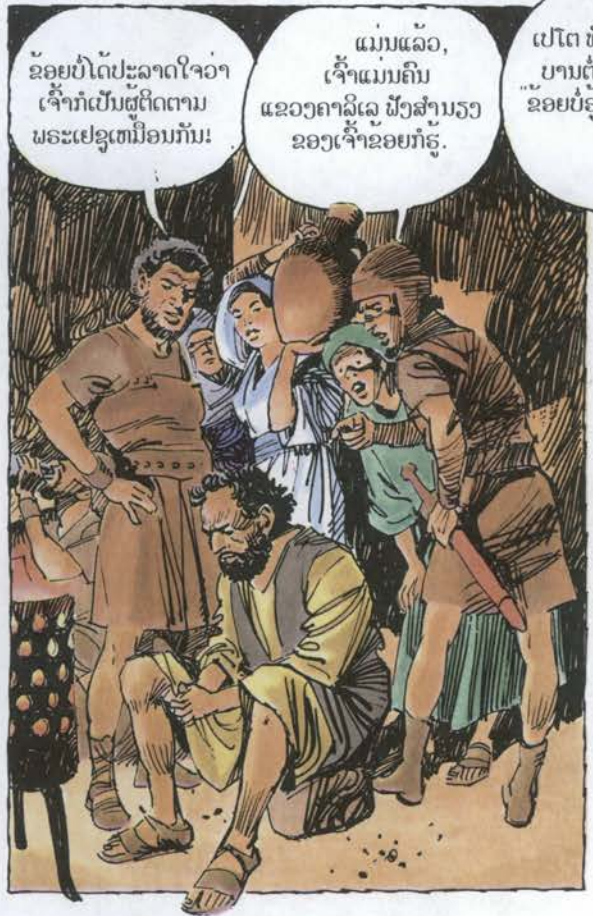
ຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກຮັຖ
ບານໂຮມເສັຽກ່ອນ.

ແມ່ນແລ້ວ! ພຽງແຕ່ລາວເທົ່ານັ້ນ
ທີ່ຜ່ານການຕັດສິນປະຫານຊີວິດໄດ້
ແລະໃຫ້ປະຫານຊີວິດຄົນອື່ນ.
ພວກເຮົາຕ້ອງສົ່ງ ເຢຊູ
ໄປໃຫ້

ທ່ານປິລາດ ຊຶ່ງເວລານີ້ເຜີນໄດ້
ຮັບຜິດຊອບສະລວງງານປັບສາ
ຢູ່ທີ່ກຸງເຢຣູຊາເລັມ.

ໃນເວລານັ້ນ ທີ່ກອງໄຟ
ໃນເດີນໂຮງສານ...

ໂອກ ອີ ໂອກ ໂອກ...

ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ປະລາດໃຈວ່າ
ເຈົ້າກໍ່ເປັນຜູ້ຕິດຕາມ
ພຣະເຢຊູເໝືອນກັນ!

ແມ່ນແລ້ວ,
ເຈົ້າແມ່ນຄົນ
ແຂວງຄາລິເລ ພັງສ່ຳນຽງ
ຂອງເຈົ້າຂ້ອຍກໍຮູ້.

ເປໂຕ ທັງດ່ຳແລະສາ
ບານຕໍ່ເຂົາເຈົ້າວ່າ,
ຂ້ອຍບໍ່ຮູ້ຈັກກັບລາວ!

ແຕ່ວ່າ....
ໂອ.....

ໂອກ ອີ ໂອກ ໂອກ...
ໂອກ ອີ ໂອກ ໂອກ...

ເປໂຕອອກໄປທີ່ປະຕູບ້ານແລ້ວໄກ່ຂໍຂັ້ນ. ເມື່ອຄົນໃຊ້ຄົນນັ້ນເຫັນເປໂຕກໍຕັ້ງຕົ້ນບອກ
ກັບຄົນທີ່ຢູ່ຫນ້າອີກວ່າ, "ຄົນນີ້ແຫລະເປັນພັກພວກຂອງເຂົາເຫລົ່ານັ້ນ" ແຕ່ເປໂຕ ປະ
ຕິເສດອີກ ຫລັງຈາກນັ້ນນ້ອຍໜຶ່ງ ພວກຄົນທີ່ຢືນຢູ່ຫນ້າໄດ້ເວົ້າກັບເປໂຕອີກວ່າ, "ໂຕ
ເປັນພັກພວກກັບເຂົາເຫລົ່ານັ້ນແທ້ ເພາະໂຕເປັນໂທຄາລິເລເໝືອນກັນ." ແຕ່ເປໂຕ
ຕັ້ງຕົ້ນສາບິດສາບານວ່າ, "ຄົນທີ່ມີເວົ້ານັ້ນກູ້ບໍ່ຮູ້ຈັກ." ໃນທັນໃນນັ້ນໄກ່ຂໍຂັ້ນເປັນ
ເທື່ອທີ່ສອງ ເປໂຕຈຶ່ງລະນຶກເຖິງຄຳທີ່ພຣະເຢຊູຊົງບອກກັບຕົນວ່າ, "ກ່ອນໄກ່ຂໍຂັ້ນ
ສອງເທື່ອ ທ່ານຈະປະຕິເສດບໍ່ຮັບຮູ້ເຮົາເຖິງສາມເທື່ອ" ເມື່ອຫວນຄິດຂຶ້ນໄດ້ເປໂຕ
ກໍຮ້ອງໄຫ້.

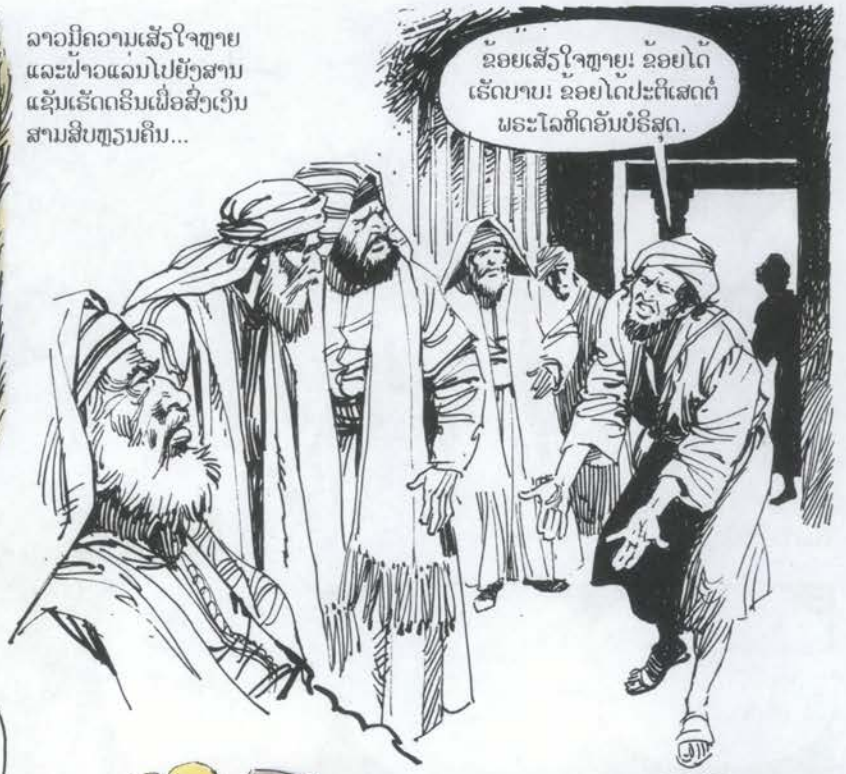

ດຽວນີ້ຂ້ອຍຈຶ່ງຈຳຄຳເວົ້າ
ຂອງພຣະເຢຊູໄດ້ວ່າ ກ່ອນໄກ່
ຂໍຂັ້ນສອງເທື່ອ ທ່ານຊິປະຕິເສດ
ເຮົາເຖິງສາມເທື່ອ ໂອຍ, ຂ້ອຍ
ເປັນຄົນໂງ່ ຂ້ອຍພິດຫວັງແລວ
ຂ້ອຍຊົ່ວຫຼາຍ!

ຢູດາໂດຍິນວ່າ ສານແຊນເຮັດດຣິນ ກ່າວຫາພຣະເຢຊູ

ລາວມີຄວາມເສັງໃຈຫຼາຍ
ແລະຝ່າວແລນໄປຍັງສານ
ແຊນເຮັດດຣິນເພື່ອສົ່ງເງິນ
ສານສິບຫຼຽນຄືນ...

ຂ້ອຍເສັງໃຈຫຼາຍ! ຂ້ອຍໂດຍິນ
ເຮັດບາບ: ຂ້ອຍໂຕປະຕິເສດຕໍ່
ພຣະໂລຫິດອັນບໍ່ຮິສຸດ.

ຂ້ອຍບໍ່ຕ້ອງ
ການເງິນຂອງ
ພວກເຈົ້າ:

ຂ້ອຍໂດຍິນ
ຫັກຫລັງຜູ້
ບໍ່ຮິສຸດ:

ນັ້ນແມ່ນເຮືອງ
ຂອງເຈົ້າ ບໍ່ແມ່ນ
ທຸຣະຂອງເຮົາ!

ດ້ວຍຄວາມຫມັດວັງອັນຫຼວງຫຼາຍ
ຢູດາໂດຍິນອອກມາແລວຜູກຄໍຕາຍ.

ເຊົ້ານີ້ຕໍ່ມາ ພຣະເຢຊູ
ຖືກນໍາໄປ
ພິບັບປິລາດ.

ມັດທາຍ 27:3-6

ຝ່າຍຢູດາຜູ້ທີ່ຮະຍິດຕໍ່ພຣະອົງນັ້ນ ເມື່ອເຫັນວ່າພຣະອົງຕ້ອງຖືກໂຫດກໍກິນແພງຈິ່ງນໍາ
ເອົາເງິນສານສິບຫຼຽນນັ້ນມາສົ່ງຄືນໃຫ້ແກ່ພວກປະໂຮຫິດຕິນໂຫຽວແລະພວກເຖົ້າແກ,
ໂດຍເວົ້າວ່າ, ຂ້ານອຍຜິດແລວ ເພາະໂດນອບຜູ້ບໍ່ມີຜິດໃຫ້ເຖິງຄວາມຕາຍ ຄືນເຫລົ່າ
ນັ້ນຕອບວ່າ, ການນັ້ນແມ່ນທຸຣະອັນໂດກັບພວກເຮົາ ໃຫ້ເປັນທຸຣະ ຂອງເຈົ້າເອງ.
ຢູດາຈິ່ງຖິ້ມເງິນນັ້ນໄວ້ໃນພຣະວິຫານ ແລະຈາກໄປແລວ ອອກໄປຜູກຄໍຕາຍເສັງ.

..ໂດຍຜູ້ຕາງໜ້າ ສານແຊນເຮັດດຣິນ.

ຈິ່ງໄປບອກ ຜູ້ປົກຄອງ ວ່າ ພວກເຮົາໄດ້ນຳຄົນທີ່ເປັນ ອັນຕະລາຍຜູ້ນີ້ ຜູ້ຊົງອາງວ່າ ເປັນພຣະເລຂີອາ ແລະ ເປັນກະ ສັດຂອງຄົນຢິວ ມາຂຶ້ນສານ ຂອງທ່ານ:

ແຕ່ພວກເຮົາເຂົ້າໄປ ໂຮງສານນັ້ນບໍ່ໄດ້ເພາະມັນ ເປັນຂອງຄົນຕາງຊາດແລະ ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດຮັບປະ ຫານອາຫານໃນພິທີ ສະລອງປັສຄາ.

ລໍຖ້າຢູ່ທີ່ນີ້! ຜູ້ປົກ ຄອງຊີອອກມາປາກົດເທິງ ລະບຽງ ແລ້ວເພິ່ນຊິຫຼຽວ ເຫັນທາງລຸ່ມນີ້.

ພວກທ່ານກ່າວ ຫາຊາຍຄົນນີ້ດ້ວຍ ເຮືອງອັນໃດ?

ເຈົ້າແຂວງ ປີລາດ, ສານ ຂອງພວກເຮົາໄດ້ຕັດສິນ ປະຫານຊີວິດລາວ.

ພວກເຮົານຳລາວມານອບ ໃຫ້ທ່ານ ເພາະພວກເຮົາບໍ່ ມີສິດທີ່ຈະປະຫານຊີວິດລາວ.

ເຮົາຂໍຊົມເຊີຍພວກທ່ານ ທີ່ນຳ ຄົນຜູ້ນີ້ຊົງກໍ່ກວນຄວາມຫວັ່ນວ່າຍ ມາໃຫ້ເຮົາ.

ຈິ່ງນຳລາວເຂົ້າມາ ທາງໃນ ແລ້ວຜັງເບິ່ງ ວ່າລາວຊິເວົ້າຫຼັງ!

ເຈົ້າຖືກກ່າວຫາ ວ່າ ເຈົ້າເປັນຜູ້ທີ່ອາງ ຕີນວ່າເປັນພຣະເລຂີອາ ແລະເປັນກະສັດຂອງ ຄົນຢິວ!

ອານາຈັກຂອງເຮົາບໍ່ ແມ່ນອານາຈັກແຫ່ງໂລກ ນີ້ ຖ້າຫາກແມ່ນ, ຜູ້ທີ່ຕິດ ຕາມເຮົາກໍຈະຕໍ່ສູ້ເພື່ອປົກ ປ້ອງເຮົາແລ້ວ.

ໄປຮັບ 18:28 - 19:16

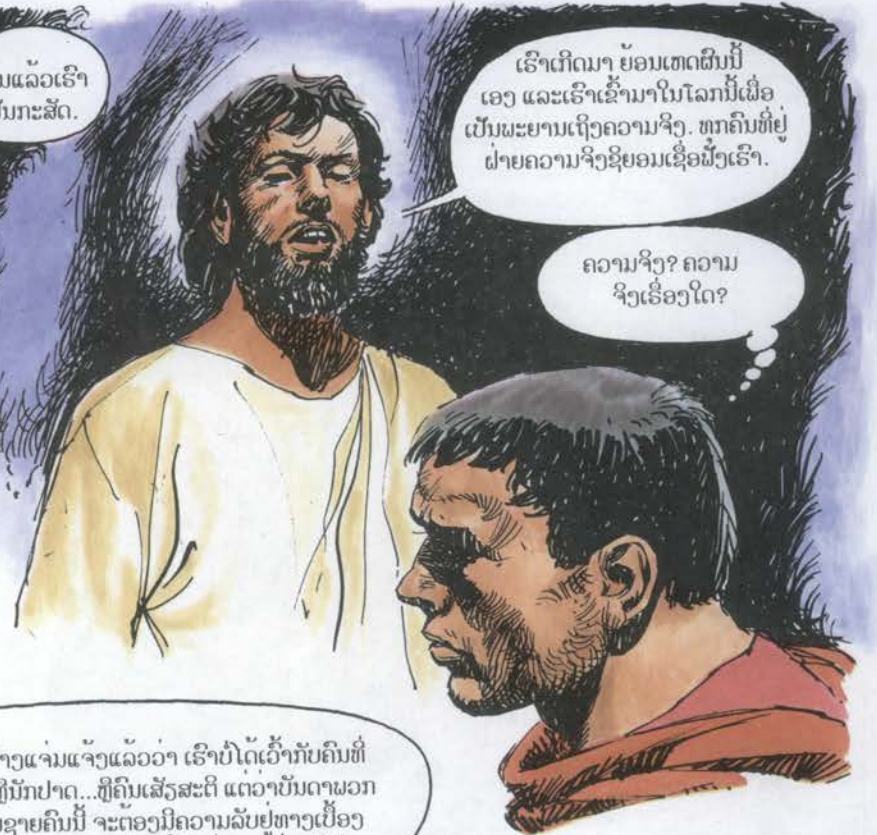
ເຂົາໄດ້ຜາພຣະເຢຊູອອກຈາກເຮືອນຂອງກາຍະຟາໄປຍັງສານປະໂຮໂຕຣຽນເປັນ ເວລາແຕ່ເຊົ້າ ສ່ວນພວກຢິວບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໄປໃນສານນັ້ນ ເພາະຢ້ານວ່າຈະບໍ່ສະອາດ ເພື່ອຈະກິນປັສຄາໄດ້. ດັ່ງນັ້ນປີລາດຈິ່ງອອກມາຫາເຂົາແລະຖາມວ່າ, "ພວກທ່ານ ມີເຮືອງອັນໃດມາຟ້ອງຄົນນີ້?" ເຂົາຕອບວ່າ, "ຖ້າຄົນນີ້ບໍ່ເປັນຜູ້ຮ້າຍພວກຂ້ານ້ອຍ ກໍຈະບໍ່ໄດ້ມອບໃຫ້ທ່ານ." ປີລາດຈິ່ງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, "ພວກທ່ານຈິ່ງເອົາຄົນນີ້ໄປ ຊຳຮະຕັດສິນຕາມກົດໝາຍຂອງພວກທ່ານເສັ້ນ" ພວກຢິວຈິ່ງຮຽນວ່າ, "ຕາມ ກົດໝາຍພວກຂ້ານ້ອຍບໍ່ມີສິດຈະປະຫານຊີວິດຜູ້ໃດຜູ້ນຶ່ງ." ທັງນີ້ເພື່ອໃຫ້ສຳເຣັດ ຕາມຖ້ອຍຄຳຂອງພຣະເຢຊູ ຊຶ່ງຊົງກ່າວໄວ້ເພື່ອສະແດງວ່າພຣະອົງຈະຊົງສິ້ນ ພຣະ ຊົນດ້ວຍວິທີໃດ. ປີລາດຈິ່ງເຂົ້າໄປໃນສານປະໂຮໂຕຣຽນອີກແລະເອີ້ນພຣະເຢຊູມາ ແລ້ວຫຼຸນຖາມວ່າ, "ສ່ວນຂ້ອຍບໍ່ແມ່ນຊາດຢິວຕໍ່ີ ຊົນຊາດຂອງເຈົ້າເອງແລະ ພວກ ປະໂຮໂຕຣຕິນໃໝ່ໄດ້ມອບເຈົ້າໄວ້ໃຫ້ຂ້ອຍ ເຈົ້າໄດ້ເຮັດອັນໃດ." ພຣະເຢຊູຊົງຕອບ ວ່າ, "ຮາຊອຳນາດຂອງເຮົາບໍ່ແມ່ນໂລກນີ້ ຖ້າຮາຊອຳນາດຂອງເຮົາເປັນຝ່າຍໂລກ ນີ້ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາຄົງຈະໄດ້ຕໍ່ສູ້ ບໍ່ໃຫ້ເຮົາຖືກມອບໄວ້ແກ່ພວກຢິວ. ແຕ່ບັດນີ້ຮາຊ ອຳນາດຂອງເຮົາບໍ່ເປັນແຕ່ໂລກນີ້."

ເຈົ້າເປັນກະສັດແນ່ນອນບໍ່?

ແນ່ນແລ້ວເຮົາເປັນກະສັດ.

ເຮົາເກີດມາ ຍ້ອນເຫດຜົນນີ້ເອງ ແລະເຮົາເຂົ້າມາໃນໂລກນີ້ເພື່ອເປັນພະຍານເຖິງຄວາມຈິງ. ຫາກຄົນທີ່ຢູ່ຝ່າຍຄວາມຈິງຊິຍອນເຊື່ອຝັງເຮົາ.

ຄວາມຈິງ? ຄວາມຈິງເຮືອງໃດ?

ເຮົາເຫັນໂຕຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງແລ້ວວ່າ ເຮົາບໍ່ໄດ້ເວົ້າກັບຄົນທີ່ເປັນພິດເປັນພິຍ, ຫຼືນັກປາດ... ຫຼືຄົນເສັຽສະຕີ ແຕ່ວ່າບັນດາພວກຝາຣີຊາຍຕໍ່ຕ້ານກັບຊາຍຄົນນີ້ ຈະຕ້ອງມີຄວາມລັບຢູ່ຫ່າງເບື້ອງຫຼັງແນ່ນອນ. ເຮົາຕ້ອງພິຈາລະນາເຮືອງນີ້ໃໝ່ ເພາະວ່າເຮົາບໍ່ຢາກມີສ່ວນໃນເຮືອງລັບໆ ນັ້ນ...

ເຮົາຜູ້ຕ້ອງຫາໄປຫ້ອງຄົນຍາມ:

ເຮື້ຍ... ຜູ້ທີ່ອ້າງຕົນວ່າເປັນກະສັດໂດນາແລວ!

ກະສັດ?

ອີງພຣະຮາຊາ ເຊິນສະເດັດຂ້າ ນ້ອຍ ພວກຂ້າພະອົງມີຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີ.

ນັ່ງລົງ!

ໂອ, ເສື່ອງາມກະສັດ!

ໂຕນັ້ນເຫມາະກັບພຣະອົງຫຼາຍ!

ແຕ່ວ່າຍັງຂາດມິ່ງກຸດ!...

ນີ້ແມ່ນໂມ້ເຕົ້າກະສັດຂອງທ່ານ

ບັນດາສະຫາຍທັງຫຼາຍ ພວກເຮົາໄປເຂົ້າເຜົາກະສັດກັນເຫາະ, ໄປຖາມສະບາຍດີກັບກະສັດຂອງ ຊາວຍີວ.

ນີ້ມິ່ງກຸດຂອງທ່ານ

ຈິ່ງຈະເອີ້ນກະສັດຂອງພວກຍີວ

ປະຊາຊົນກໍາລັງຫຼົງໄຫຼເຂົ້າມາໃນເມືອງ.

ໃນເວລານັ້ນ ຮ່ວມກັບປີລາດຜັບກຄອງ...

ປີລາດຈິງໝາຍພຣະອົງວ່າ, ຖ້າດັ່ງນັ້ນເຈົ້າເປັນກະສັດຕໍ່ ພຣະເຢຊູດອບວ່າ, "ທ່ານເວົ້າແລວເຮົາເປັນກະສັດ ຝ່າຍເຮົາເກີດມາແລະເຂົ້າມາໃນໂລກນີ້ກໍ່ເພາະເຫດນີ້ແຫລະ ຄືເພື່ອຈະເປັນພະຍານເຖິງຄວາມຈິງ ຫາກຄົນທີ່ຢູ່ຝ່າຍຄວາມຈິງຍອມຟັງສຽງຂອງເຮົາ. ປີລາດຫຼຸດຖາມວ່າ, ຄວາມຈິງນັ້ນຄືອັນໃດ? ເມື່ອປີລາດຖາມດັ່ງນີ້ແລວທ່ານກໍ່ອອກໄປຫາພວກຍີວອີກ ແລະບອກເຂົາວ່າ, ຝ່າຍເຮົາບໍ່ເຫັນຜິດໃນຜູ້ນີ້ຈັກປະການ. ແຕ່ພວກທ່ານມີທ່ານຽມໃຫ້ເຮົາປ່ອຍຄົນນີ້ໃນພວກທ່ານຫລື. ຄົນທັງຫລາຍຈິ່ງຮອງຂຶ້ນວ່າ, ຢ່າປ່ອຍຄົນນີ້ ແຕ່ຈິ່ງປ່ອຍບາຣະບາ ສ່ວນບາຣາບານັ້ນເປັນໂຈນ. ແລວປີລາດຈິ່ງເອົາພຣະເຢຊູໄປໃຫ້ເຂົາຂຽນ. ແລະພວກທ່ານໂດເອົາເຄື່ອງໝາຍ ມາຖືກເປັນໂຄງແຜນພວກມາລັຍສຸບໃສ່ພຣະສຽນຂອງພຣະອົງ ພ້ອມທັງເອົາເສື້ອຄຸນສີມ່ວງອອນມານຸງໃນພຣະອົງ. ແລະເຂົາໂດຫຼັບເອົາມາຫາພຣະອົງຫຼຸນວ່າ, ກະສັດຂອງຊາວຍີວເອີຍ, ຈິ່ງຊົງພຣະຈະເອີ້ນເທິນ ແລະເຂົາກໍ່ຕົບພຣະພັກພຣະອົງ. ປີລາດ ໂດອອກໄປອີກແລະກາວດເຂົາວ່າ, ເບິ່ງແມ່, ເຮົາພາຄົນນີ້ອອກມາຫາທ່ານທັງຫລາຍເພື່ອໃຫ້ພວກທ່ານຮວງເຮົາບໍ່ເຫັນຄວາມຜິດໃນຜູ້ນີ້ຈັກປະການ. ພຣະເຢຊູຈິ່ງສະເດັດອອກມາຊົງພວກມາລັຍທີ່ເຮັດດ້ວຍເຄື່ອງໝາຍນັ້ນ ແລະຄຸນເສື້ອຄຸນສີມ່ວງອອນ ປີລາດຈິ່ງກາວແກເຂົາວ່າ, ເບິ່ງຄົນນີ້ແມ່. ເມື່ອພວກປະໂຮທິດຕິນໃຫ້ຮຽນແລະ ພວກເຈົ້າໝາທິໂດເຫັນພຣະອົງເຂົາກໍ່ຮອງຂຶ້ນວ່າ, ຄິ່ງໂວທີ່ໂມກາງແຂນ ຄິ່ງໂວທີ່ໂມກາງແຂນ ປີລາດຈິ່ງກາວດເຂົາວ່າ, ພວກເຈົ້າຈິ່ງເອົາໄປຄິ່ງໂວ ເພາະຝ່າຍເຮົາບໍ່ເຫັນຄວາມຜິດໃນຜູ້ນີ້.

ນີ້ອິນກໍຈະເປັນວັນຂຸບາໂຕ (ວັນສິນ)
ຊຶ່ງເປັນວັນສະລອງອັນສຳຄັນຂອງຊາວຢິວ.

ດຽວນີ້ຄົນໃນເດີນໂຮງສາມກຳ
ລັງເພີ່ມຫຼາຍຂຶ້ນເພື່ອຈະພົບກັບທ່ານ.

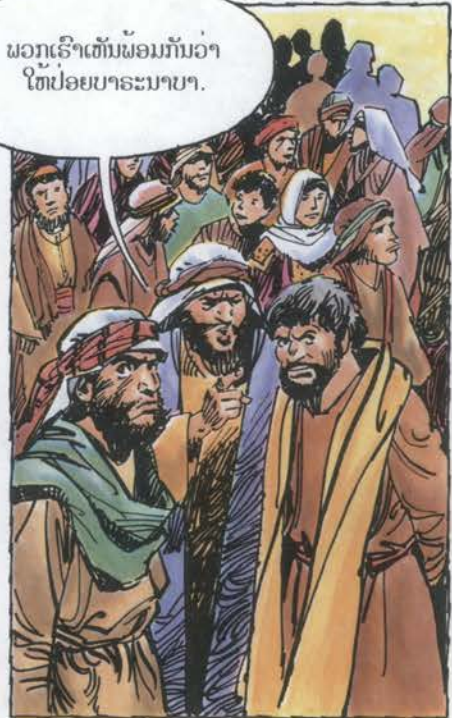
ແລະເພື່ອລໍຖ້າການປິດປ່ອຍ
ນັກໂຫດຕາມທີ່ເຂົາເຈົ້າໂຕເລືອກ.

ເຮົາຮູ້ດີ, ເຮົາ
ຄິດໃນເຮືອງ
ນີ້ຢູ່ແລ້ວ

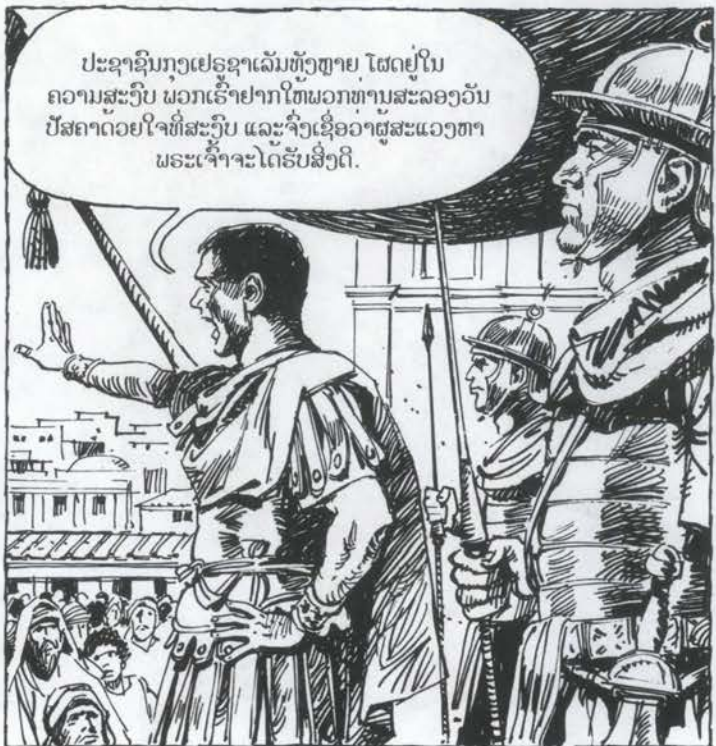

ພວກເຮົາເຫັນພ້ອມກັນວ່າ
ໃຫ້ປ່ອຍບາຣະນາບາ.

ເຫັນດີນໍາ, ໃຫ້
ປ່ອຍບາຣະນາບາ

ຜູ້ເປັນນັກສັ່ນແທ້ຈິງ ຜູ້ຊຶ່ງບໍ່
ຢ້ານທີ່ຈະໂຊຍດຫະວິທີເພື່ອ
ໂຄ່ນລົ້ມຮັຖບານໂຣມ

ປະຊາຊົນກຸງເຢຣູຊາເລັມທັງຫຼາຍ ໄຜດຢູ່ໃນ
ຄວາມສະຫງົບ ພວກເຮົາຢາກໃຫ້ພວກທ່ານສະລອງວັນ
ປັສຄາດ້ວຍໃຈທີ່ສະຫງົບ ແລະຈົ່ງເຊື່ອວ່າຜູ້ສະແດງຫາ
ພຣະເຈົ້າຈະໂຕຮັບສິ່ງດີ.

ພວກເຮົາ, ພັກຊາດ
ນິຍົມ, ຕອງການ
ບາຣະນາບາ

ເຮົາຂໍເຕືອນທ່ານວ່າ ທະຫານໂຣມມີຄວາມເຂັ້ມແຂງຫຼາຍ ແລະກຳລັງຈັບຕາເບິ່ງຢູ່ ຈາກປ້ອນຍາມເຜື່ອປ້ອງກັນບັນຫາທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນ.

ສຸດທ້າຍນີ້, ອີງຕາມປະເພນີໃນວັນປັສຄາ ເຮົາຈະປ່ອຍນັກໂທດຄົນນຶ່ງຕາມທີ່ພວກທ່ານເລືອກໄວ້.

ທັງສອງຄົນນີ້ເປັນຜູ້ມີຊື່ສຽງດັງ ເຢຊູແລະບາຣະນາບາ ພວກທ່ານຈະໃຫ້ເຮົາປ່ອຍຄົນໃດ?

ປ່ອຍບາຣະນາບາ

ຈົ່ງມີອາຍຸຫນັ້ນຍິນບາຣະນາບາ, ປ່ອຍບາຣະນາບາ ໃຫ້ເປັນອິສະລະ!

ຂ້ອຍໄດ້ຍິນຄົນເວົ້າເຖິງ ເຢຊູໂທນາ ຊາເຣັດ ຜູ້ປະກາດພຣະທັມຜູ້ຍິ່ງໃຫຼ່ຽບໍ່? ພວກທະຫານໂຣມໄດ້ຈັບລາວແນວນັ້ນ?

ເມື່ອໃດ? ຈັບເຮື່ອງຫຼັງ?

ຂ້ອຍໄດ້ເຫັນສ່ວນໃຫຼ່ຽ ພັກຊາດນີ້ຍິນ ແລະພວກຕາງຊາດ, ຫນາເສົ້າສະລິດໃຈແຫງ!

ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ປະຊາຊົນບໍ່ຮູ້ຈັກຫຼັງກ່ຽວກັບເຮື່ອງນີ້ ບໍ່ດັ່ງນັ້ນເຂົາເຈົ້າຄືຈະມາແຕ່ຂະບວນປະຫວັງເຂົ້າຂ້າງເຢຊູ.

ເຂົາເຈົ້າເປັນພວກແປກປະລາດ! ເຂົາເຂົ້າຂ້າງຄົນກະບົດ ແຫນທີ່ຈະເຂົ້າຂ້າງຄົນມີບັນຍາແລະບໍ່ອິສຸດ!

ແລະ ຂ້ອຍຄິດວ່າຂ້ອຍສາມາດທຳລາຍແຜນການຂອງພວກຟາຣີຊາຍດີ!

ຂໍຄວາມສະງົບແດ່! ຂ້ອຍຊື່ເອົາຄົນ
ໂຫດສອງຄົນອອກມາໃຫ້ພວກເຈົ້າເບິ່ງ
ໃຫ້ພວກເຈົ້າເລືອກເອົາວ່າຊື່ປ່ອຍຄົນໃດ.

ຫະຫານຍາມ! ເອົາເຢຊູ ແລະ
ບາຣະນາບາອອກມາທີ່ນີ້

ເບິ່ງຊາຍຄົນນີ້ດູ່!

ບໍ່ປ່ອຍເຢຊູ,
ແຕ່ໃຫ້ປ່ອຍ
ບາຣະນາບາ.

ປ່ອຍບາຣະນາບາ,
ພວກເຮົາຢາກໃຫ້
ປ່ອຍບາຣະນາບາ.

ຄິງເທິງໂມ້ກາງແຂນ,
ຄິງເຢຊູເທິງໂມ້ກາງແຂນ, ລາວ
ສິມຄອນຕາຍ.

ເອີ, ປ່ອຍບາຣະນາບາ
ເຈົ້າຈິ່ງຈະແນ່ນສູ້ຮັບ
ໃຊ້ຊາດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່.

ເຢຊູເປັນຄົນກໍ່ກວນຄວາມສະງົບ, ລາວ
ຫຼອກລວງປະຊາຊົນ, ລາວສິມຄອນຕາຍ.

ບາຣະ
ນາບາ!

ບາຣະ
ນາບາ!

ເຈົ້າບໍ່ຄິດລະອາຍແດ່ບໍ່
ທີ່ຍອມໃຫ້ພຣະເຢຊູໂຫນາ
ຊາເຮັດຖືກປະຫານຊີວິດ?

ຜູ້ປະກາດພຣະທັມຊື່ໄດ້ໄຜດຄົນໃຫ້ດີພະຍາດ,
ໄຜດຄົນຕາບອດແລະຄົນເບັ້ງ...ແລະໃຫ້ຄວາມຫວັງ
ແກ່ຄົນຍາກຈົນ, ແລະຄົນທີ່ຫມົດຫວັງ.

ໂອ້, ເບິ່ງແມ່, ເຂົາ
ຕິພຣະເຢຊູຢ່າງໂຫດ
ຮາຍຫາລຸນ.

ແລະຂ້ອຍຄິດວ່າລາວ
ເປັນພຣະເລຊີອາ ທີ່ພວກ
ເຮົາລໍຄອຍ.

ພວກເຈົ້າບັງຄັບໃຫ້ເຮົາຕັດສິນ
ຄຶງພຣະເຢຊູເທິງໂມກາງແຂນ, ພວກເຈົ້າ
ເອງເປັນຜູ້ຕັດສິນໃຈຄຶງລາວ. ສໍາລັບຂ້ອຍ,
ເຫັນວ່າລາວເປັນຜູ້ບໍ່ຮິສຸດ.

ເຮົາບໍ່ມີສິດປະທານຊີວິດຜູ້ໃດ...
ແຕ່ອີງຕາມກົດໝາຍລາວຈໍາເປັນ
ຕ້ອງຕາຍ, ແລະລາວໂດຍອອດ
ອ້າງວ່າລາວເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ.

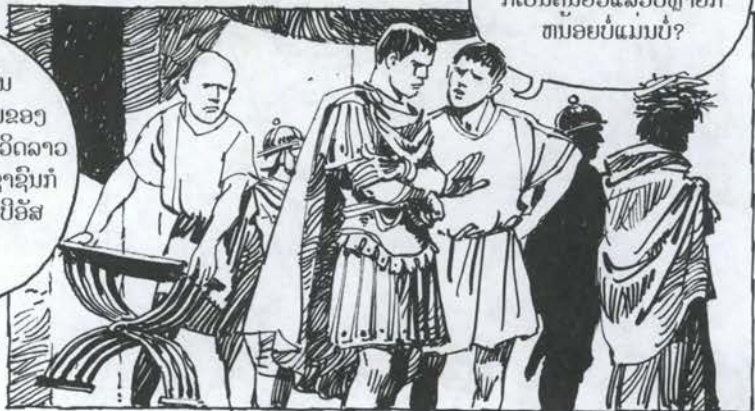
ລະວັງໃຫ້ດີ
ທ່ານປິລາດ, ຢ່ານ
ວ່າທ່ານເອງຊິມີ
ບັນຫາ.

ລາວອ້າງວ່າລາວເປັນກະສັດ, ດັ່ງນັ້ນລາວ
ຈິ່ງເປັນຜູ້ຕໍ່ຕ້ານກາຍຊາຜູ້ປົກຄອງກຽງໂຣມ. ຖ້າ
ເຈົ້າປ່ອຍລາວເຈົ້າກໍບໍ່ແມ່ນຝ່າຍກາຍຊາອີກຕໍ່ໄປ.

ຢ່າສ່ຽງຕໍ່ຕໍາແຫນ່ງ
ຂອງເຈົ້າເລີຍ ຢ່າງນ້ອຍເຈົ້າ
ກໍເປັນຄົນຍິວແລະບໍ່ຫຼາຍກໍ
ຫນອຍບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ຢ່າເຂົ້າຂ້າງຜູ້ບໍ່ຮິສຸດຄົນ
ນີ້ເລີຍ, ຜູ້ນໍາຂອງປະຊາຊົນຂອງ
ລາວເອງໂຕຕັດສິນປະທານຊີວິດລາວ
ຖ້າຫາກເຈົ້າປ່ອຍລາວ ປະຊາຊົນກໍ
ຈະໄປຝ້ອງຈັກກະພັດໄຫເປີອັສ

ພວກຍິວໂດ້ຕອບວ່າ, "ພວກເຮົາມີກົດໝາຍ ແລະຕາມກົດໝາຍນັ້ນຄົນນີ້ຄວນຕາຍ ເພາະ ມັນຕັ້ງຕົວເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ." ເມື່ອປິລາດໂຕຍິນດັ່ງນັ້ນແລ້ວ ທ່ານກໍຕົກໃຈຫລາຍຂຶ້ນ. ທ່ານຈິ່ງເຂົ້າໄປໃນສານປະໂຮໂຕຣຽນອີກແລ້ວຫນຸນຖານພຣະເຢຊູວ່າ, "ເຈົ້ານາແຕ່ໃສ ແຕ່ພຣະເຢຊູບໍ່ໂດ້ຕອບປະການໃດ. ປິລາດຈິ່ງຫນຸນພຣະອົງວ່າ, "ເຈົ້າບໍ່ເວົ້າກັບ ເຮົາຫລືເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຫລືວ່າເຮົາມີສິດອໍານາດຈະປ່ອຍເຈົ້າ ແລະມີສິດອໍານາດຄຶງເຈົ້າໄວ້ທີ່ໂມກາງແຂນ. ພຣະເຢຊູຊິງຕອບວ່າ, "ທ່ານຈະບໍ່ມີສິດອໍານາດເໝືອນເຮົາຈັກປະກາດ ເວັ້ນແຕ່ອໍານາດນັ້ນຈະຊົງປະທານແຕ່ທັງເທິງໃຫ້ແກ່ທ່ານ ເຫດສັນນັ້ນຜູ້ທີ່ນອບເຮົາໄວ້ກັບທ່ານກໍມີຄວາມຜິດບາບຫລາຍກ່ວາທ່ານ. ເນື່ອງຈາກຂໍ້ນີ້ປິລາດຈິ່ງຊອກຫາໂອກາດທີ່ຈະປ່ອຍພຣະອົງເສັ້ງ ແຕ່ພວກຍິວຮອງສ່ຽງດັ່ງຂຶ້ນວ່າ, "ຖ້າທ່ານປ່ອຍຄົນນີ້ທ່ານກໍບໍ່ເປັນມິດຂອງກາຍຊາ ຫາກຄົນທີ່ດັ່ງຕົວເປັນກະສັດກໍປະກາດຕົວຕໍ່ສູ່ກາຍຊາ." ເມື່ອປິລາດໂຕຍິນດັ່ງນັ້ນທ່ານນັ້ນຈິ່ງພາພຣະເຢຊູອອກມາແລ້ວນັ່ງບັນລັງຜິພາກສາໃນບ່ອນທີ່ເອີ້ນວ່າ ເດິນປູຕິນ ພາສາເຮັບເຮີ ເອີ້ນວ່າຄັບບາຫາ. ວັນນັ້ນເປັນວັນຈັດແຈງບັສຊາ ເວລາປະມານຫຼັງວັນ ທ່ານໂຕກາວກັບພວກຍິວວ່າ, "ນີ້ຄືກະສັດຂອງພວກທ່ານ. ຝ່າຍເຂົາໂຕ ຮອງສ່ຽງດັ່ງຂຶ້ນວ່າ, "ເອົານັ້ນໄປເສັ້ງ ເອົານັ້ນໄປເສັ້ງ ຄຶງນັ້ນໄວ້ທີ່ໂມກາງແຂນເສັ້ງ ປິລາດຈິ່ງຖາມເຂົາວ່າ, "ພວກທ່ານຈະໃຫ້ເຮົາຄຶງກະສັດຂອງພວກທ່ານທີ່ໂມກາງແຂນ ຫລື"

ປະຊາຊົນກຽງເຢຣູຊາເລັມເອີຍ...
ໃຫ້ເຮົາຄຶງກະສັດຂອງພວກເຈົ້າບໍ່?

ພວກເຮົາບໍ່ມີ
ເຈົ້າຊີວິດ, ມີແຕ່
ກາຍຊາແຫ່ງກຽງ
ໂຣມເທົ່ານັ້ນ.

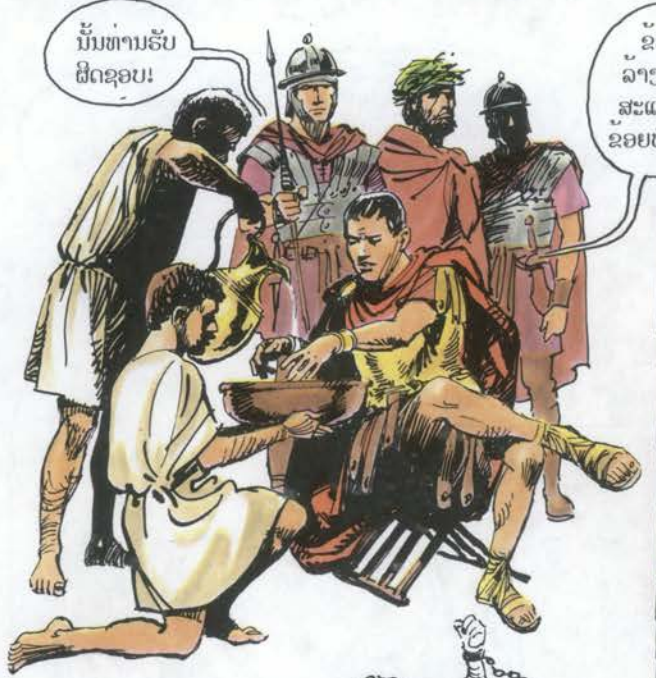
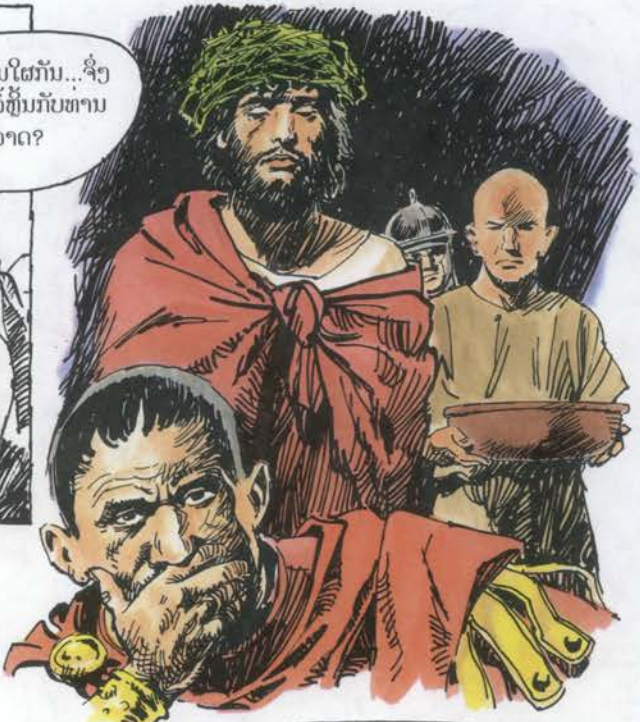

ລາວເປັນກະສັດຂອງພວກເຮົາໄດ້ຢ່າງໃດ? ສວມນິງກາດຫນາມແລະເສື້ອຄຸມທີ່ຫນ້າອັບອາຍແບບນີ້?

ພຣະເມຊີອາຊັ້ນຫວ່າ? ເປັນກະສັດຂອງພວກເຮົາ? ເອົາລາວໄປໂກງ ຄິງລາວເທິງໂມ້ກາງແຂນສາ!
ຄິງລາວສາ!

ເຈົ້າແມ່ນໃຜກັນ... ຈິ່ງສາມາດລໍຖ້ນກັບຫານປີລາດ?

ນັ້ນຫານຮັບຜິດຊອບ!

ຂ້ອຍຂໍລາງມືເພື່ອສະແດງວ່າຂ້ອຍບໍ່ຮູ້ສຸດ

ການຕັດສິນໃຈຂອງຂ້ອຍຄື ຕ້ອງປ່ອຍບາຣະນາບາ ຫານຕ້ອງປ່ອຍລາວໃນວັນປີສຄາ ຕາມທີ່ປະຊາຊົນຊາວກູງເຢຣູຊາເລັມຮຽກຮອງ. ເຈົ້າ, ເຢຊູໂທນາຊາເຣັດ, ເຈົ້າຕ້ອງຖືກຄິງ.

ບາຣະນາບາ ຈິ່ງ ອາຍຸຫນັ້ນຍິນ!

ບາຣະນາບາ ຈິ່ງ ອາຍຸຫນັ້ນຍິນ!

ໂອຍ, ບໍ່ມີຄົນຊອບຫັນຈັກຄົນມາຈາກກູງເຢຣູຊາເລັມ ເພື່ອຕໍ່ຕ້ານຊ່ອຍພຣະເຢຊູເລີຍ. ມີແຕ່ຄົນທີ່ເປັນພັກພວກຂອງບາຣະນາບາທີ່ບໍ່ຮູ້ເຮືອງຫຍັງ.

ພວກປະໂຫຍດຕົນໃຫຮຸ່ນຕອບວ່າ, "ເວັ້ນແຕ່ກາຍຊາແລ້ວ ພວກເຮົາບໍ່ມີກະສັດ." ແລວປີລາດຈິ່ງນອບພຣະອົງໃຫ້ເຂົາ ເພື່ອເອົາໄປຄິງໄວ້ທີ່ໂມ້ກາງແຂນ.

ຄົນນີ້ແຫຼະຄິໂຕແທນ
ບາຣະນາບາ.

ບໍ່ຕອງຫວງ,
ຟອກເຮົາຊິຈັດ
ການລາວເອງ

ລາວອ້າງວ່າເປັນກະສັດ,
ດັ່ງນັ້ນຈິ່ງເຮັດກັບລາວ
ໃຫ້ດີທີ່ສຸດ..ຈິ່ງຊົງຜະຈະເຣີນ!

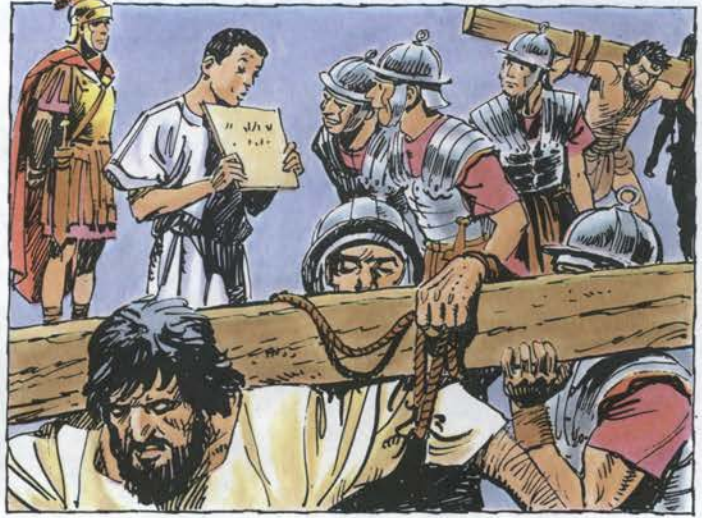

ໃນວັນນັ້ນຈະມີການປະຫານຊີວິດຄົນໂຫດເຖິງສາມຄົນ
ດ້ວຍກັນ, ຕາມທຳນຽມຜູ້ຕອງຫາຈະຕອງຖືກຂຽນ.

ນັ້ນແມ່ນສຳລັບກະ
ສັດຂອງຊາວຢິວ,
ຂອຍຄິດວ່າລາວໂຕ
ຮັບຢ່າງພຽງພໍ.

ດຽວນີ້ ເຢຊູ ຕ້ອງແຍກໄມ້ກາງແຂນຂອງລາວເອງ ພ້ອມກັບປ້າຍແຂນຄໍທີ່ປະກາດ
ເຖິງການຜິພາກສາຂອງລາວ.

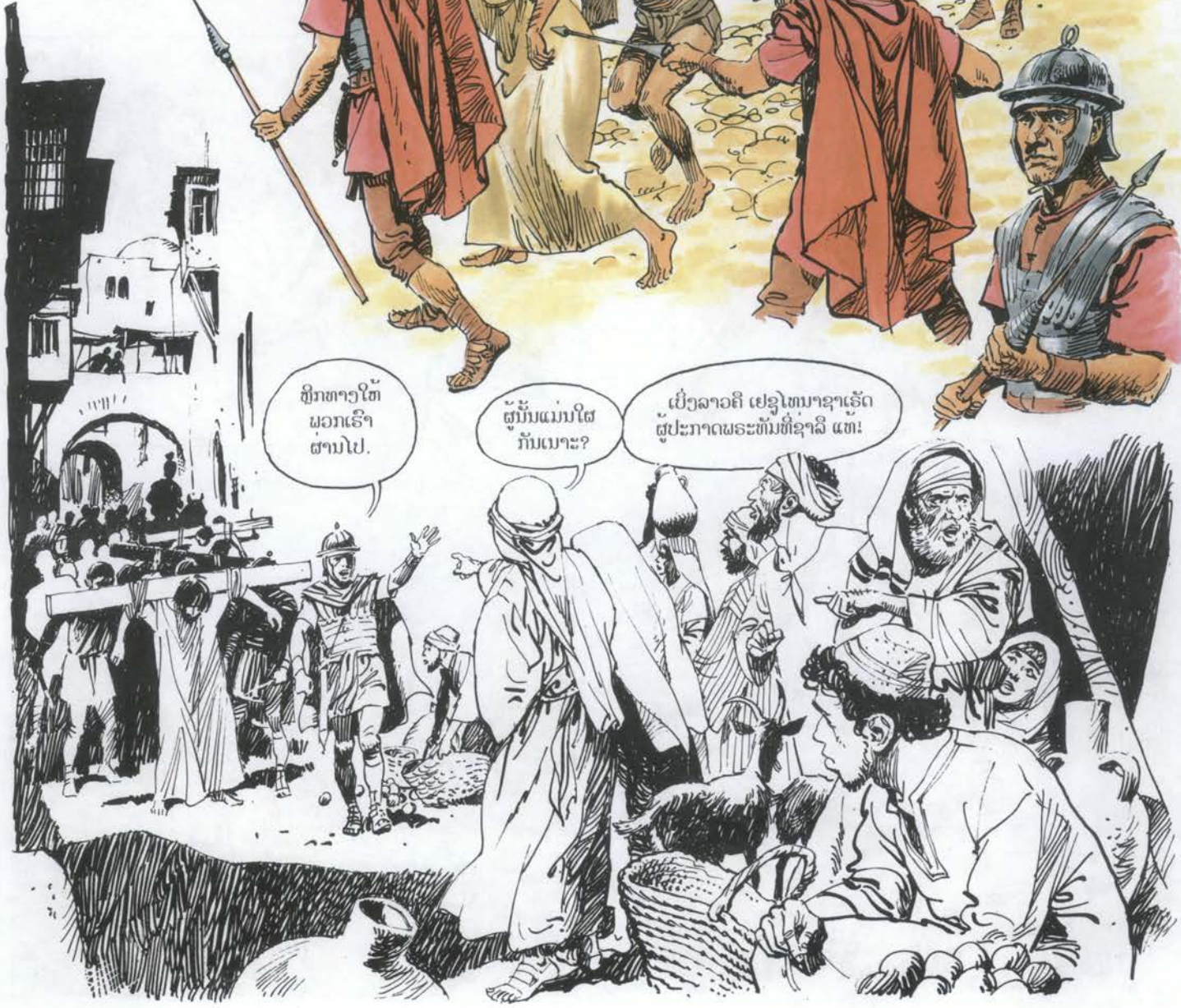
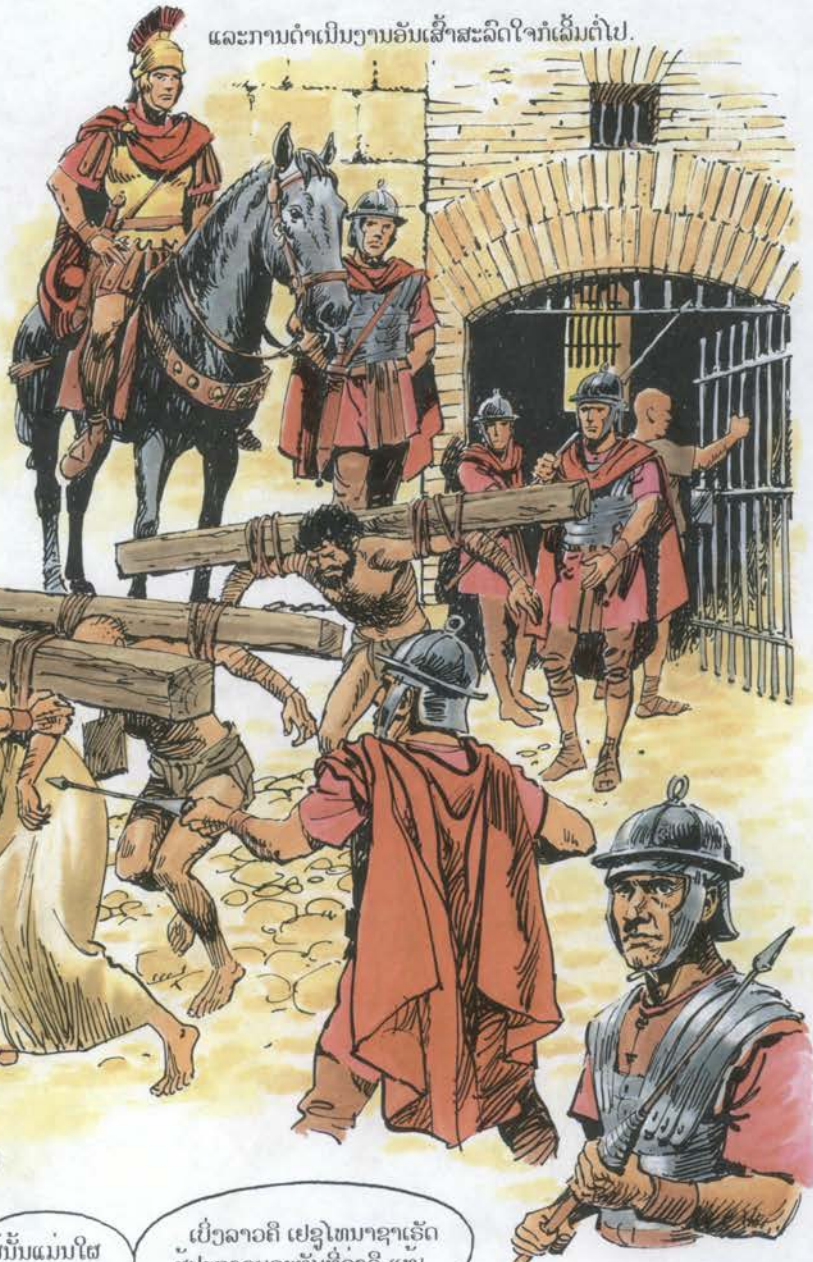

ἸΗΣΟΥΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ
 ΙΕΣΥΣ ΜΑΖΑΡΕΝΟΥ
 REX IUDAEORUM
 ИИСУС ЦАРОМЪ
 О БАСИЛЪЕВЪ
 ЮДАИИ

ແລະການດຳເນີນງານອັນເສົ້າສະລົດໃຈກໍເລີ່ມຕໍ່ໄປ.

ສຶກຫາງໂຕ
ພວກເຮົາ
ຜ່ານໄປ.

ຜູ້ນັ້ນແມ່ນໃຜ
ກັນເບົາ?

ເບິ່ງລາວຄື ເຢຊູໂທນາຊາເຮັດ
ຜູ້ປະກາດພຣະທັມທີ່ຊາລີ ແທ!

ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນຄົນຜູ້ນຶ່ງທີ່ເຮັດດີຕະລອດເວລາລາວປົວຄົນ
ໄຂ ປົກປ້ອງຄົນທຸກຍາກ ແລະບັນດາຜູ້ຖືກກົດຂີ່ຂົ່ມເຫັງ, ໂອຍ,
ຄວາມຍຸດຕິທັມອັນຈອມປອມເອີຍ!

ຂໍໃຫ້ພວກເຂົາຈົບຫາຍເຂົາ
ກວດຊັງທີ່ນອບພະເຢຊູໃຫ້
ແກ່ພວກໂຣມ.

ພວກຟາຣີຊາຍກວດຊັງພະ
ອົງ, ເພາະວ່າເພິ່ນເວົ້າຄວາມຈິງ,
ແລະໄດ້ເປີດເສີຍໂສມໜ້າຂອງເຂົາ!

ຄົນຜູ້ນັ້ນໄດ້
ລົ້ມລົງແລ້ວ.

ລາວອ່ອນເຜົາຫຼາຍ
ທີ່ຈະແບກໂມກາງ
ແຂນ ລາວເສັ້ງເສື້ອດ
ຫຼາຍເພາະຖືກຂຽນດີ.

ເຮັຍ, ເຈົ້າ! ເຮົາສັ່ງເຈົ້າວ່າ ຈົ່ງແບກ
ໂມກາງແຂນຂອງຄົນໂທດໄປຍັງ
ໂກລະໂກຫາ ດຽວນີ້, ນີ້ແມ່ນຄຳສັ່ງ,
ຈົ່ງເຮັດຕາມດຽວນີ້!

ຂ້ອຍຫວ່າ? ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ມາຈາກ
ກຸງເຢຣູຊາເລັມໂດ ຂ້ອຍມາຈາກ
ເມືອງຊີເຣເນ!

ຈົ່ງສະລາດ ຢ່າຕໍ່
ສັບ ບໍ່ດັ່ງນັ້ນເຈົ້າຊິເສັ້ງ
ໃຈ, ພວກໂຣມັນເປັນ
ພວກທີ່ຫຍາບຄາຍ
ແລະພວກເຂົາກໍບໍ່
ໄດ້ຢູ່ໂກຈາກໂກ
ລະໂກຫາ

ລູກຂຶ້ນ!
ຂ້ອຍຊິແບກ
ຕາງເຈົ້າ.

ຂ້ອຍລາວແດ່,
ລາວບໍ່ໄດ້ເຮັດຫຍັງຜິດ,
ລາວແນ່ນເຢຊູ ໂຫນາຊາ
ເຮັດ ເປັນຜູ້ປະກາດພະ
ຫັນທີ່ຍິ່ງໃຫ້ຮູ້.

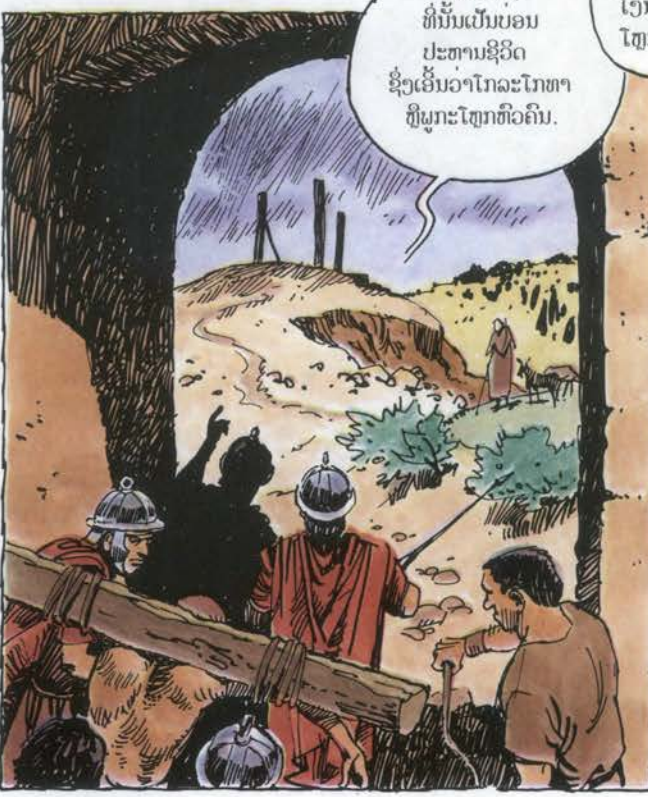
ລູກສາວກຽງເຢຣູ
ຊາເລັມເອີຍ ເປັນຫຍັງເຈົ້າ
ຈຶ່ງຮ້ອງໂທເພາະເຮົາ? ຈຶ່ງຮ້ອງໂທເພື່ອເຈົ້າ
ເອງເທີນ, ແລະເພື່ອລູກຫຼານຂອງເຈົ້າ
ກໍ່ດີກວ່າ!

ອີກບໍ່ດົນ ການລົງໂທດ
ອັນໂຫດຮ້າຍຈະມາເຖິງ
ກຽງເຢຣູຊາເລັມ.

ເບິ່ງແມ່,
ທີ່ນັ້ນເປັນບ່ອນ
ປະຫານຊີວິດ
ຊຶ່ງເອີ້ນວ່າໂກລະໂກຫາ
ຫຼືບູກະໂຫຼກຫົວຄົນ.

ແລະບ່ອນນີ້ແມ່ນໂຕເລືອກໄວ້ແລ້ວເປັນຢ່າງດີ
ຜູ້ທີ່ເດີນທາງໄປກຽງ ເຢຣູຊາເລັມຊິໂດຍເຫັນເປັນສິ່ງເດືອນໃຈເຂົາເຈົ້າວ່າ
ການທາທາຍກັບພວກໂຮມຕອງໂດຮັບໂຫດຄິແນວໃດ.

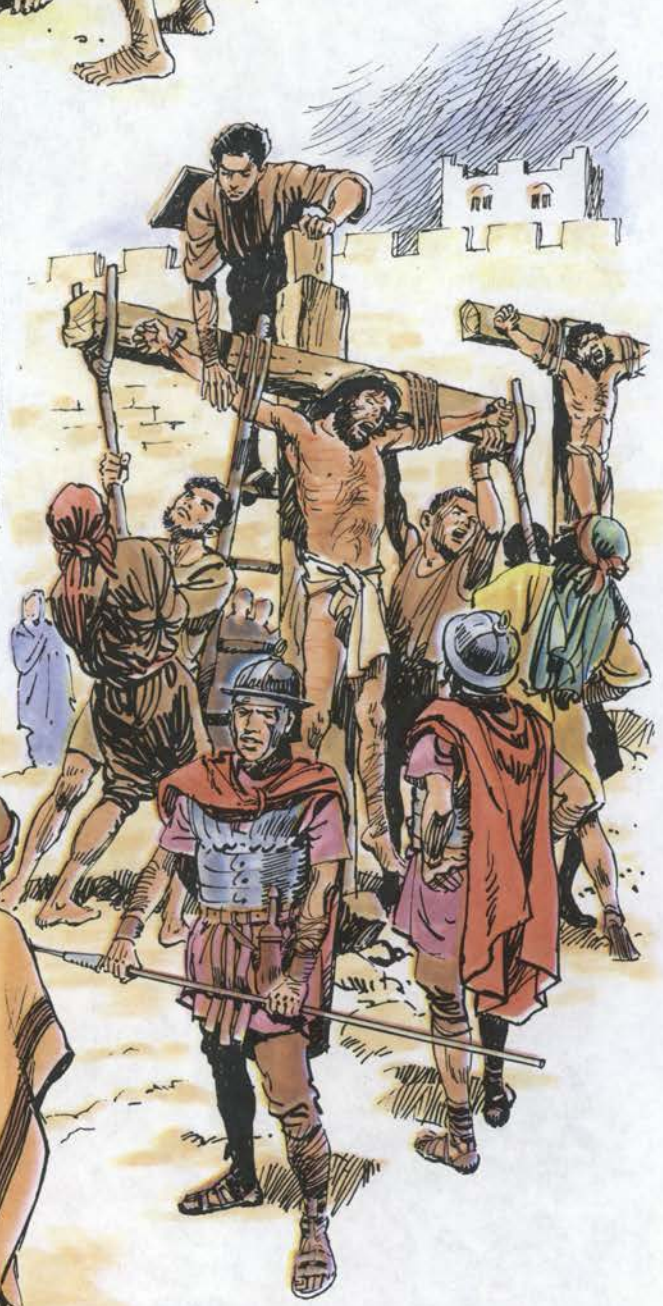
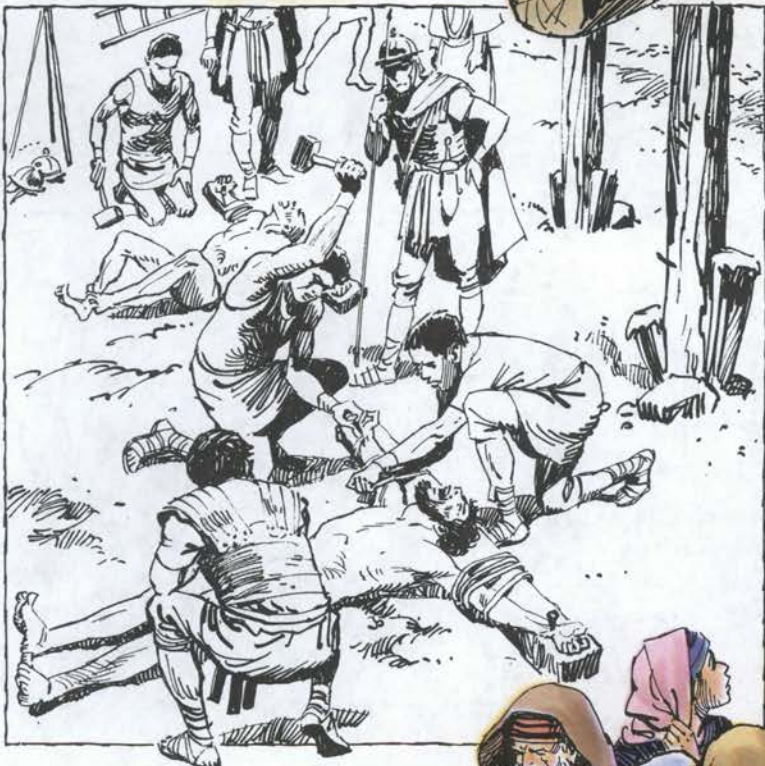

ລູກາ 23:25-56
 ຫານຈຶ່ງປ່ອຍຄົນທີ່ເຂົາຂໍນັ້ນ ຄືຜູ້ຕິດຄຸກຢູ່ເພາະການຈະລາຈົນແລະການຂ້າຄົນ ແຕ່ໄດ້
 ນອບພຣະເຢຊູ ໄວ້ຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງເຂົາ. ເມື່ອເຂົາພາພຣະອົງອອກໄປ ເຂົາໄດ້
 ເຈັບຊິໂມນ ໄຫກິເຣເນທີ່ກຳລັງມາຈາກບ້ານນອກ ລາວໄດ້ຖືກບັງຄັບໃຫ້ແບກໄມ້ກາງ
 ແຂນ ແລະຕາມພຣະເຢຊູໄປ. ປະຊາຊົງຈຳນວນຫລວງຫລາຍໄດ້ຕາມພຣະອົງໄປ ທັງ
 ພວກແມ່ຍິງທີ່ເອີກຮ້ອງໂທເພາະພຣະອົງ. ພຣະເຢຊູຫລວງຫລາຍເຂົາແລ້ວຊົງກ່າວ
 ວ່າ, "ລູກສາວເຢຣູຢາເລັມເອີຍ, ຢ່າຮ້ອງໂທສິ່ງສານເຮົາ ແຕ່ຈຶ່ງຮ້ອງໂທ ສິ່ງສານຕົນ
 ເອງ ແລະສິ່ງສານລູກທັງຫລານຂອງຕົນ. ດ້ວຍວ່າເບິ່ງແມ່, ຈະມີເວລານຶ່ງທີ່ເຂົາເວົ້າວ່າ,
 ແມ່ຍິງເຫລົ່ານັ້ນທີ່ເປັນໝັນ, ຫ້ອງທີ່ບໍ່ມີລູກ, ແລະຫົວນົມທີ່ລູກບໍ່ໄດ້ດູດຈັກເທື່ອກໍ່ເປັນສຸກ.
 ໃນເວລານັ້ນເຂົາຈະຂໍຮ້ອງໃຫ້ຜູ້ເຈື່ອນລົງມາ ທັບພວກເຂົາ ແລະກ່າວກັບໂນນທັງຫລານ
 ວ່າ ຈຶ່ງປົກບັງເຂົາໄວ້. ເພາະວ່າຖ້າເຂົາເຮັດການຢ່າງນີ້ແຕ່ກັ້ນໄມ້ສິດ ເຂົາຈະເຮັດຢ່າງ

ເມື່ອເຂົາເຈົ້າມາເຖິງ ໂຄລະ
ໂຄຫາ ເຂົາເຈົ້າໂຕແກ່ເສື້ອຜ້າ
ຂອງພຣະເຢຊູອອກ.

ກອງເສື້ອຜ້າຂອງລາວໄວ້ທີ່ນັ້ນ,
ແລະພວກເຮົາຈຶ່ງແບ່ງປັນກັນ
ຕາມພາຍຫຼັງ.

ຮອຍ
ເອກ, ຈັກ
ໂມງແລວ ?

ປະມານ
ຫລັງແລວ

ລາວຊ່ອຍຄົນອື່ນໃຫ້ລອດພັນໄດ້ ໃຫ້ລາວຊ່ອຍໂຕ
ເອງເບິ່ງດູ, ຖ້າຫາກວາລາວເປັນພະບຸດຂອງພະ
ເຈົ້າຜູ້ຊົງພະຊົນຢູ່

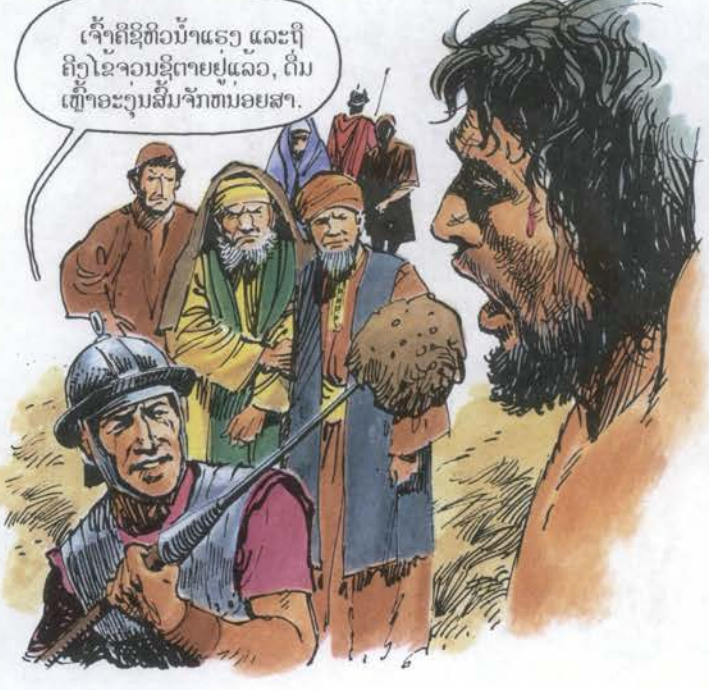
ຖ້າເຈົ້າຫາກເປັນພະ
ເລຊີອາ, ໂຕນລົງມາຕີ,
ແລວຊ່ອຍໂຕ
ເອງເບິ່ງດູ!

ພະບິດາເຈົ້າ,
ໂສດຍົກໂທດໃຫ້ເຂົ້າດ້ວຍ,
ເພາະເຂົາບໍ່ຮູ້ວ່າເຂົາກໍາ
ລັງເຮັດຫລັງ

ພວກເຮົາຊິຈົກ
ສະລາກ ເອົາເສື້ອ
ຂອງລາວ.

ເຈົ້າຄືຊິຫົວນ້ຳແຮງ ແລະຖື
ຄິງໂຂ້ຈວນຊິຕາຍຢູ່ແລວ, ດີມ
ເຫຼົ້າອະງຽນສິມຈັກຫນອຍສາ.

ໃດໜ້ແກ່ຕົ້ນໂມ້ທີ່ແຫ້ງແລ້ວ." ມີອີກສອງຄົນທີ່ເປັນຜູ້ຮ້າຍ ຊື່ ັງເຂົ້າໄດ້ຄຸມມາເໝືອນກັນ ເພື່ອຂ້າເສັ້ນພ້ອມກັບພະອົງ. ເມື່ອມາເຖິງບ່ອນນຶ່ງທີ່ເອີ້ນວ່າກະໂຫລກຫົວ ເຂົາກໍຄິງພະອົງໄວ້ ບ່ອນນັ້ນທີ່ມີໂມ້ກາງແຂນ ພ້ອມກັບພວກຜູ້ຮ້າຍສອງຄົນ ເບິ່ງຂວາຄົນນຶ່ງ, ເບິ່ງຊ້າຍຄົນນຶ່ງ. ຝ່າຍພະເຢຊູຈຶ່ງຊົງອອນວອນວ່າ, "ໂອ ພະບິດາເຈົ້າ, ຂໍໂສດຍະພັຍໂທດເຂົາ ເພາະວ່າ ເຂົາບໍ່ຮູ້ຈັກວ່າເຂົາກໍາລັງເຮັດອັນ ໄດ້ ແລ້ວເຂົາໄດ້ເອົາເຄື່ອງທົງຂອງພະອົງໄປ ຈົກສະລາກແບ່ງປັນກັນ. ຝ່າຍປະ ຊາຊົງກໍຍິນເບິ່ງແລະພວກເຈົ້ານາຍໄດ້ເຍາະເຍີ້ຍ ພະອົງວ່າ, "ນັ້ນໄດ້ຊ່ອຍຄົນອື່ນ ໃຫ້ລອດພັນ ຖ້າຄົນນີ້ເປັນພະຄະດີທີ່ພະເຈົ້າໄດ້ຊົງເລືອກໄວ້ນັ້ນ ໃຫ້ມັນຊ່ອຍຕົນ ເອງເສັ້ນ." ພວກທະຫານໄດ້ເຍາະເຍີ້ຍ ພະອົງເໝືອນກັນ ເຂົາໄດ້ເຂົ້າມາເອົາເຫລົ້າ ແວງສິມຖວາຍພະອົງ. ໂດຍເວົ້າວ່າ, "ຖ້າເຈົ້າເປັນກະສັດຊາດຍິວ ຈຶ່ງຊ່ອຍຕົນ

ເຈົ້າເປັນພຣະຄຣິດ, ເປັນພຣະຜູ້ໄຜດໃຫ້
ພື້ນແມ່ນບໍ່? ຈິ່ງຊ່ວຍຕົວເອງແລະ
ພວກເຮົາອີກດ້ວຍ!

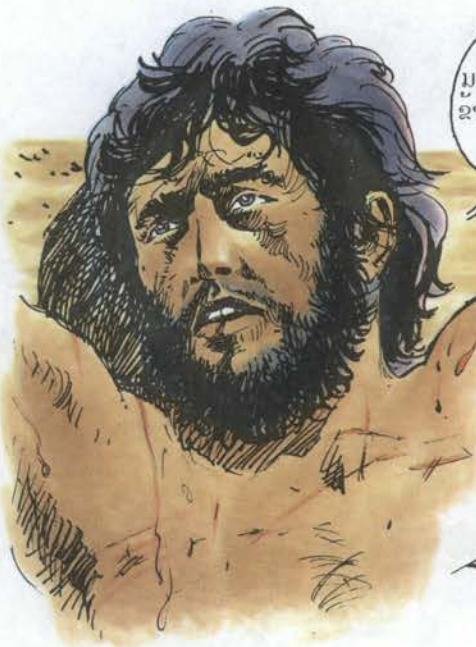

ຜົວກ່ອນ, ເຈົ້າບໍ່ຢາເກງພຣະເຈົ້າຫຼື? ພວກເຮົາຖືກຄິງ
ຢ່າງຫວັງຫັນ ແລະພວກເຮົາສິນຄວນໂດຮັບໂຫດ...ແຕ່ເພິ່ນເປັນຄົນບໍ່ຮິສັດ
ເພິ່ນບໍ່ໄດ້ເຮັດຫຍັງຜິດເລີຍ!

ພຣະເຢຊູ, ໄຜດຈີ່ຈໍາຂ້າງນ້ອຍດ້ວຍເມື່ອພຣະ
ອົງກັບໄປຍັງພຣະນະຄອນຂອງພຣະອົງ

ເຮົາຂໍບອກ
ທ່ານຕາມຄວາມຈິງວ່າ ໃນ
ນີ້ນີ້ທ່ານຈະໄປຢູ່ກັບເຮົາ
ທີ່ເມືອງບໍລົມສຸຂເສີມ.

ອົງພຣະບິດາ, ຂໍ
ນອບຈິດວິນຍານຂອງ
ຂ້າພຣະອົງໄວ້ໃນພຣະ
ຫັດຂອງພຣະອົງ.

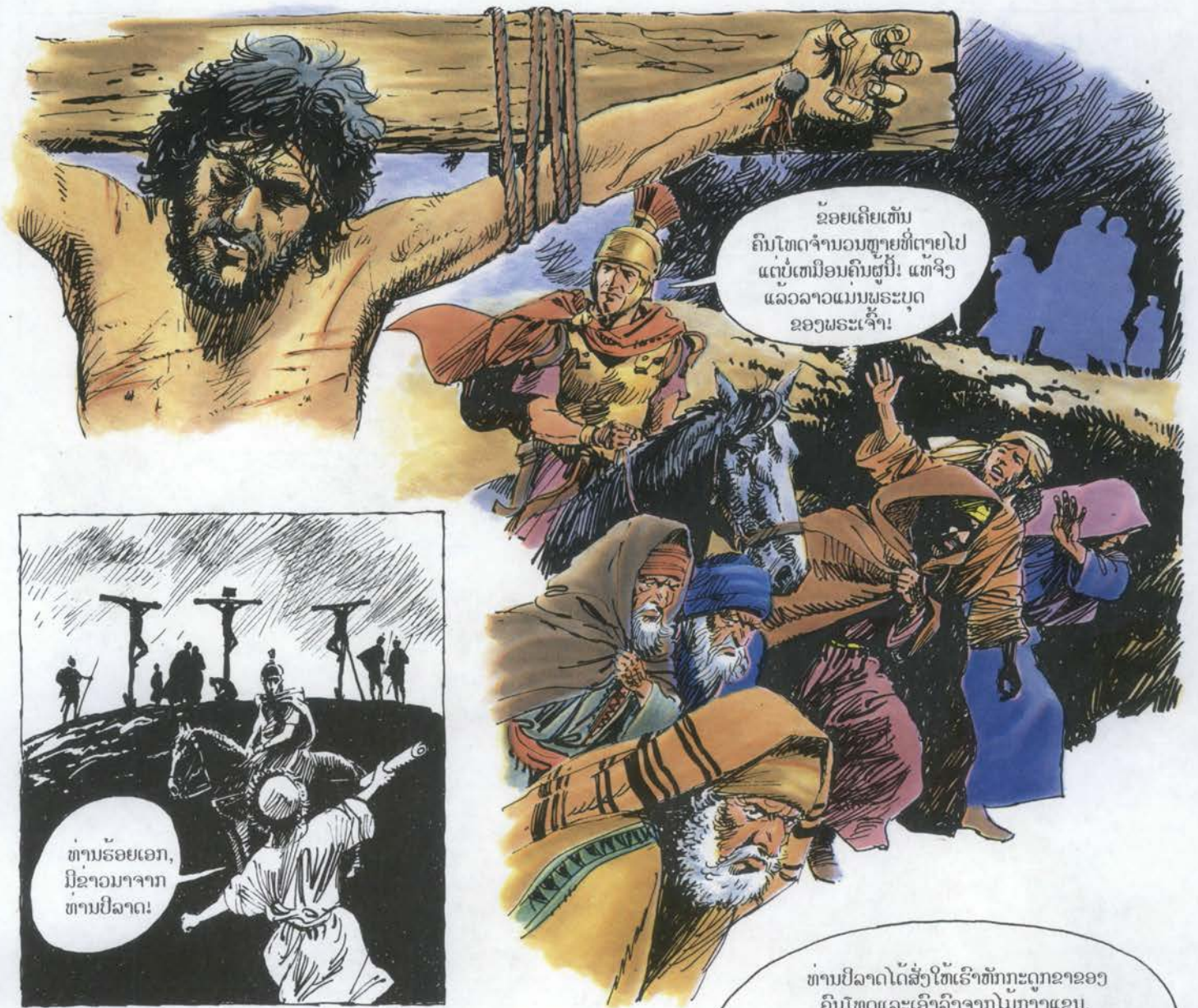

ຫຼຽວເບິ່ງໂງ່ນຂີ້ເສື້ອເຫຼົ່ານັ້ນດູ່! ຫາກບໍ່ຍາຍ
3 ໂມງ ແຕ່ເປັນຫຍັງຄືນີ້ແທ້?

ແມ່ນຫຍັງກໍາ
ລັງເກີດຂຶ້ນແກ
ພວກເຮົາ?

ເອງໃຫ້ພື້ນເສັ້ນ." ແລະມີຄຳຈຽນໄວ້ເທິງພຣະອົງວ່າ, "ຜູ້ນີ້ກະສັດຂອງຊາດຢົວ."
ຝ່າຍຄົນນຶ່ງໃນຜູ້ຮ້າຍທີ່ຖືກຄິງໄວ້ ໄດ້ເວົ້າພື້ນປະມາດຕໍ່ພຣະອົງວ່າ, ເຈົ້າເປັນພຣະ
ຄຣິດບໍ່ແມ່ນຫລື ຈິ່ງຊ່ວຍຕົວເອງກັບຊ່ວຍເຮົາໃຫ້ພື້ນເສັ້ນ. ແຕ່ຄົນນຶ່ງໄດ້ຫ້າມວ່າ,
"ໂຕບໍ່ຢ້ານພຣະເຈົ້າຫລື ເພາະໂຕກໍຖືກໂຫດເໝືອນກັນ.
ຝ່າຍເຮົາກໍສິນກັບໂຫດນັ້ນແທ້ ເພາະເຮົາກໍາລັງໄດ້ຮັບສິນກັບການທີ່ເຮົາເຮັດນັ້ນ
ແຕ່ຜູ້ນີ້ບໍ່ໄດ້ເຮັດຜິດອັນໃດ." ແລ້ວຄົນນັ້ນຫຼອນວ່າ, "ພຣະເຢຊູເອີຍ, ເມື່ອໃດທ່ານ ນາ
ໃນແຜນຕົນຂອງທ່ານ ຂໍຈິ່ງລະນຶກເຖິງຂ້າພອຍແດ່." ຝ່າຍພຣະອົງຊິງຕອບວ່າ,
"ເຮົາບອກທ່ານຕາມຄວາມຈິງວ່າ ວັນນີ້ທ່ານຈະຢູ່ກັບເຮົາໃນທີ່ສຸຂເສີມ." ເວລາປະ

ຂ້ອຍເຄີຍເຫັນ
ຄົນໂທດຈຳນວນຫຼາຍທີ່ຕາຍໄປ
ແຕ່ບໍ່ເຫມືອນຄົນຜູ້ນີ້ ແທ້ຈິງ
ແລ້ວລາວແນ່ນອນພຣະບຸດ
ຂອງພຣະເຈົ້າ!

ທ່ານຮ້ອຍເອກ,
ມີຂາວມາຈາກ
ທ່ານປີລາດ!

ທ່ານປີລາດໄດ້ສົ່ງໃຫ້ເຮົາຫັກກະດູກຂາຂອງ
ຄົນໂທດແລະເອົາລົງຈາກໂມກາງແຂນ.
ພວກຍິງຢາກໃຫ້ຊາກ
ສິບໂຕຜັງກ່ອນວັນຊະບາໂຕ ບໍ່ດັ່ງນັ້ນປະຊາຊົນຈະຕ້ອງຖືກ
ພຣະເຈົ້າລົງໂທດ.

ນານຫົກໂມງ ກໍ່ບັງເກີດມິດມິວທົ່ວແຜ່ນດິນຈົນເຖິງເກົ້າໂມງແສງຕາເວັນກໍ່ມີໄປ
ແລະຜ່ານກັງໃນພຣະວິຫານ ກໍ່ຖືກຊົງຈິກເຄິ່ງກາງ ແລ້ວພຣະເຢຊູ ຊົງຮ້ອງສຽງດັງ
ກ່າວວ່າ, "ພຣະປີຕາເອີຍ, ຂ້ານ້ອຍຂໍຝາກຈິດວິນຍານຂອງ ຂ້ານ້ອຍໄວ້ໃນພຣະຫັດ
ຂອງພຣະອົງ ເມື່ອຊົງກ່າວຢ່າງນັ້ນແລ້ວກໍ່ສິ້ນພຣະຊົນ. ເມື່ອນາຍຮ້ອຍທະຫານໄດ້
ເຫັນການທີ່ເກີດຂຶ້ນນັ້ນ ຈິ່ງສັຣເສີນພຣະເຈົ້າວ່າ, "ຈິງ ແທ້ແລ້ວ, ທ່ານຜູ້ນີ້ບໍ່ມີຄວາມ
ຜິດ." ຄົນທັງປວງທີ່ມາຊຸມນຸມເບິ່ງການແປກປະລາດນັ້ນ ເມື່ອໄດ້ເຫັນເຫດການທີ່
ເກີດຂຶ້ນນັ້ນ ກໍ່ພາກັນຕິເອົາກັບຄືນໄປ. ຄົນທັງຫລາຍທີ່ຮູ້ຈັກພຣະອົງກັບພວກ ແມ່
ຍິ່ງທີ່ໄດ້ຕາມມາ ພ້ອມພຣະອົງແຕ່ແຂວງຄາລິເລ ກໍ່ຍິນເບິ່ງການທັງຫລາຍນີ້ຢູ່ແຕ່ໄກ.
ແລະເບິ່ງແມ່, ມີຊາຍຄົນນຶ່ງຊື່ໂຢເຊບ ເປັນສະມາຊິກແຫ່ງສານສູງສຸດ ທ່ານເປັນຄົນ
ດີແລະສັດຊື່. ທ່ານຜູ້ນີ້ບໍ່ໄດ້ເຫັນດິຕາມນະຕິແລະການເຮັດຂອງເຂົານັ້ນ ທ່ານເປັນ
ໂຫບ້ານອາຣິມາຫາຍຊຶ່ງ ເປັນບ້ານຂອງຊາດຍິວ ທັງເປັນຜູ້ຄອຍຖ້າຊາຮອານາຈັກ
ຂອງພຣະເຈົ້າ. ທ່ານຜູ້ນີ້ໄດ້ເຂົ້າໄປຫາປີລາດເຂົ້າພຣະສິບພຣະເຢຊູ. ແລະເມື່ອໄດ້
ອັນເຊີນພຣະສິບແລ້ວ ທ່ານກໍ່ເອົາຜ້າປ່ານຫໍ່ຫຸ້ມໄວ້ ແລ້ວອັນເຊີນພຣະສິບໄປບັນ ຈ
ວາງໄວ້ໃນອຸບໂມງ ທີ່ສະກັດໄວ້ ໃນຫົນຊຶ່ງຍັງບໍ່ໄດ້ວາງສິບໃສ່ຈັກເທື່ອ. ວັນນັ້ນເປັນ
ວັນຈັດຕຽນ ແລະວັນຊະບາໂຕກໍ່ເກືອບຈະເຖິງແລ້ວ. ຝ່າຍພວກຜູ້ຍິງທີ່ຕາມ ພຣະອົງ
ມາຈາກແຂວງຄາລິເລກໍ່ໄດ້ຕາມໄປ. ແລະໄດ້ເຫັນອຸບໂມງ ກັບໄດ້ເຫັນເຂົາບັນຈຸວາງ
ພຣະສິບຂອງພຣະອົງໄວ້ຢ່າງໃດ. ແລ້ວໃນວັນຊະບາໂຕນັ້ນເຂົາກໍ່ໄດ້ພັກຕາມພຣະ
ບັນຍັດ.

ທະຫານ, ຈິ່ງຫັກ
ກະດູກຂາຂອງບັນ
ດາຄົນໂທດດຽວນີ້
ເພື່ອພວກເຂົາຊິ
ຕາຍໄວ້ຂຶ້ນ.

ລາວຕາຍແຫ້ງແລ້ວ!

ຈິ່ງເອົາຫອກແຫງສວງລາວອີກ ເພື່ອໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າລາວຕາຍຄັກແນ່.

ໂວງແດ່ ນີໂກແດນໂມ ອີກບໍ່ດົນກໍຊີຄໍາແລ້ວ!

ທັງນ້ຳແລະເລືອດໄດ້ໄຫຼອອກຈາກສວງຂອງລາວ.

ໃນເວລານັ້ນ...

ໂຢເຊບ ອາຣິນາທາຍຂອຍເມື່ອຍຫຼາຍແລ້ວ!

ພຣະເຢຊູຊິງສິ້ນພຣະຊົນເຫມືອນກັບຄືນໂຫດ...ຂອຍເຊື່ອວ່າພຣະອົງເປັນພຣະເມຊືອາທີ່ແທ້ຈິງ.

ຂ້ອຍໄດ້ຂໍອະນຸຍາດເອົາພຣະສິບຂອງພຣະເຢຊູ ເພາະຂອຍຊິໄດ້ເປັນຜູ້ຜົງພຣະສິບຂອງພຣະອົງ.

ຂ້ອຍມີສວນໃຫມ່ແຫ່ງນຶ່ງພ້ອມກັບອຸບໂມງທີ່ບໍ່ເຄີຍຜັງສິບຜູ້ໄດ້ ບໍ່ໂກຈາກທີ່ນີ້ ຂອຍຕັ້ງໃຈວ່າຊິຜັງສິບອົງພຣະເຢຊູທີ່ນັ້ນ.

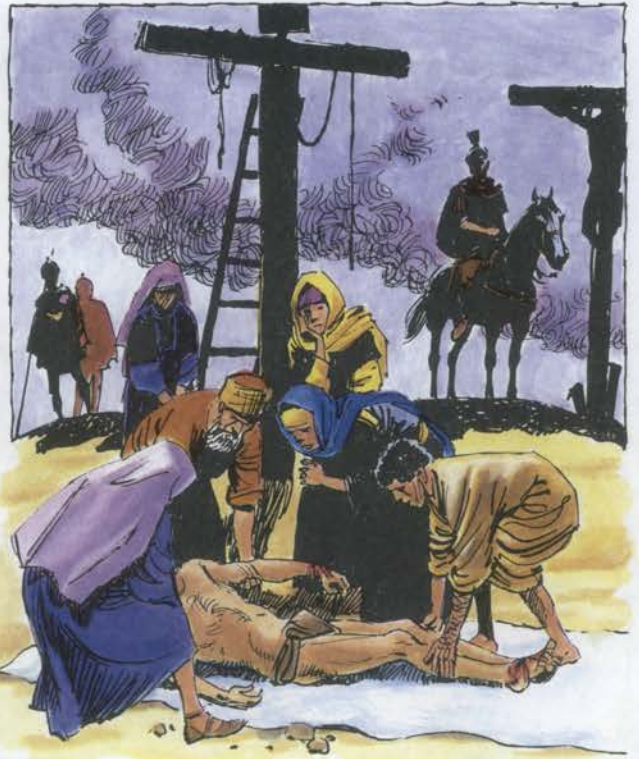

ໃນທັນທີທີ່ຂ້ອຍໄດ້ຍິນຂ່າວວ່າພຣະອົງຊິງສິ້ນພຣະຊົນ ຂອຍກໍໄດ້ຈັດຕຽມນ້ຳຫອມເພື່ອຫົດສົງພຣະສິບ ສວນໂຢເຊບກໍໄດ້ຈັດຕຽມຜ້າປານເພື່ອພັນພຣະສິບຂອງພຣະອົງ.

ຝ້າວຽງ ແດ່ເທາະ, ກ່ອນທີ່ຊິໄດ້ຍິນສຽງແກສັນຍາວ່າຮອດອັນຊະບາໂຕແລະອັນປັສຄາແລ້ວ ເພາະຖາຊາໄປກວ່ານີ້ ທາງການຈະບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ພວກເຮົາຜັງພຣະສິບໄດ້.

ໃນທີ່ສຸດສິນກ້ອນໃຫວຽກຖືກກໍ່ໄປອັດປາກອບໂມງວິວ.

ໃນຕອນເຊົ້າຂອງວັນໃຫມ່ ຫລັງຈາກວັນຊະບາໂຕ ແລະວັນປັສຄາ ບັນດາພວກຜູ້ຍິງກໍ່ພາກັນໄປຍັງອຸບໂມງ...

ຊາໂລເມ, ໃນອາທິດແລ້ວພວກເຮົາບໍ່ມີເວລາພຽງພໍ...

ໃນການພັນພຣະສິບຂອງພຣະເຢຊູຢ່າງເຫມາະສົມ...

ແຕ່ວ່າດ້ວຍເຄື່ອງຫອມຊັ້ນນຶ່ງນີ້ ພວກເຮົາກໍ່ໄດ້ກະທຳຢ່າງຖືກຕ້ອງແລ້ວ

ນັກດາລາ, ໃຜລະຊິເປັນຜູ້ກິ່ງກ່ອນທີ່ນອກຈາກປາກອຸບໂມງໃຫ້ພວກເຮົາ?

ບໍ່ຮູ້ວ່າຊິແມ່ນໃຜ, ຕ້ອງແນ່ນພວກເຮົາ

ເບິ່ງແມ່, ກ້ອນຫີນໄດ້ກິ່ງອອກໄປແລ້ວ, ແລະປາກອຸບໂມງກໍ່ໂຂ່ຢູ່!

ແມ່ນໃຜກັນແທ້ທີ່ນາເຖິງທີ່ນີ້ກ່ອນພວກເຮົາ, ຕາເວັນຫາກໍ່ຂຶ້ນ!

ໂອຍ, ຕາຍ, ຕາຍແລ້ວ, ຄົນລັກເອົາພຣະສິບພຣະເຢຊູໄປແລ້ວ!

ແມ່ນຫຍັງເກີດຂຶ້ນ, ສິບພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຢູ່ທີ່ນີ້.

ຂ້ອຍຈື່ໄດ້ແລ້ວ, ພຣະເຢຊູເຄີຍກາວ່າພຣະອົງຈະເປັນຄົນມາຈາກຕາຍ!

ພວກເຮົາປະເຄື່ອງຫອມໄວ້ທີ່ນີ້ເຫາະ, ຂ້ອຍຊິແລ່ນໄປບອກພວກອັດສາວິກຂອງພຣະອົງ.

ນາຣະໂກ 16:1-8

ເມື່ອວັນຊະບາໂຕລ່ວງໄປແລ້ວນາຣີອາ ໄຫມັກດາລາ, ນາຣີອາແມ່ຂອງຢາໂກໂບ, ແລະນາງຊາໂລເມ ໄດ້ຊື້ເຄື່ອງຫອມເພື່ອຈະເອົາໄປຫິດສົງພຣະສິບຂອງພຣະອົງ. ເວລາຮຽງເຊົ້າໃນຕົ້ນສັປດາ ພໍຕາເວັນອອກເຂົາກໍ່ນາເຖິງອຸບໂມງ, ແລະເຂົາເວົ້າກັນຢູ່ວ່າ, ໃຜພໍ່ຈະກິ່ງກ່ອນທີ່ນັ້ນອອກຈາກປາກອຸບໂມງໃຫ້ເຮົາ. ເມື່ອເຂົາເບິ່ງກໍ່ເຫັນວ່າກ່ອນທີ່ນັ້ນກິ່ງອອກແລ້ວ (ເພາະເປັນທີ່ນັ້ນກ່ອນໃຫ້ຮຽງຕົ້ນທີ່). ເມື່ອເຂົາໄປໃນອຸບໂມງແລ້ວເຂົາໄດ້ເຫັນຄົນໜຶ່ງຢູ່ເບື້ອງຂວາມາຮຽງເສື້ອຍາວສີຂາວພວກຜູ້ຍິງນັ້ນກໍ່ສະຫານຕົກໃຈ. ຝ່າຍຄົນໜຶ່ງນັ້ນໂດຍບອກເຂົາວ່າ, ຢ່າຕົກໃຈເຫາະພວກນາງມາຊອກຫາພຣະເຢຊູໄຫມາຊາເຣັດ ຜູ້ຖືກຄິ່ງໄວ້ທີ່ໂມກາງແຂນ ພຣະອົງຖືກຊົງບັນດານໃຫ້ເປັນຄົນມາແລ້ວ ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ປະທັບຢູ່ທີ່ນີ້ ນີ້ແຫລະ, ບອນເຂົາໂດວາງພຣະສິບຂອງພຣະອົງໄວ້. ແຕ່ຈຶ່ງໄປບອກພວກສາວິກຂອງພຣະອົງ ທັງເປໂຕ ວ່າພຣະອົງສະເດັດໄປຍັງແຂວງຄາລິເລກອນເຈົ້າທັງຫລາຍ ແລະເຈົ້າທັງຫລາຍຈະໄດ້ເຫັນພຣະອົງຢູ່ທີ່ນັ້ນ ເໝືອນພຣະອົງຊົງບອກໄວ້ແກ່ເຈົ້າທັງຫລາຍແລ້ວ. ຍິງເຫລົ່ານັ້ນກໍ່ອອກຈາກອຸບໂມງບິບໄປ ເພາະຄວາມຫຼຸ່ນວາຍຢ່ານກົວຕົວສັນໂດຕົກໃສເຂົາ ແລະບໍ່ໄດ້ເວົ້າຫຍັງໃຫ້ຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງເພາະເຂົາຢ່ານ.

ທ່ານໂຢຮັນ, ທ່ານເປໂຕ, ຂ້ອຍຫາກໍ່ມາຈາກອຸບໂມງ, ມີແຕ່ອຸບໂມງເບົາ, ບໍ່ມີພຣະສິບຂອງພຣະເຢຊູເລີຍ.

ພວກເຮົາໄປເບິ່ງກັນເຫາະ!

ທ່ານເປໂຕ, ໃຫ້ທ່ານເຂົ້າໄປອຸບໂມງກ່ອນຊາ!

ທ່ານໂຢຮັນ, ທ່ານແລ່ນໄວໂພດ ໃຈຂ້ອຍຊິຂາດຢູ່ແລ້ວ.

ທ່ານໂຢຮັນ, ຫຼຽວເບິ່ງທີ່ນີ້ດູ່!

ຜ້າພັນພຣະສິບຂອງພຣະອົງຍັງພັນຢູ່ເທົ່າບໍ່ມີຄົນຈັບຕ້ອງເລີຍ. ຂ້ອຍແປກໃຈວ່າແມ່ນຫຍັງໂຕເກີດຂຶ້ນ.

ພຣະສິບບໍ່ໄດ້ຖືກລັກໄປໃນສະພາບຢ່າງນີ້ຕອກ, ຫຼາຖືກລັກ ຜ້າພັນກໍ່ຕ້ອງໄປກັບພຣະສິບຖືບໍ່ ຜ້າພັນພຣະສິບກໍ່ບໍ່ເປັນລະບຽບ. ນີ້ເປັນສິ່ງທີ່ອັດສະຈັນຫຼາຍຂອງຢາກຮູ້ຈັກອີ່ຫຼີ...

ຂ້ອຍບໍ່ຮູ້ວ່າຊິເວົ້າແນວໃດ ຂ້ອຍຄິດບໍ່ອອກວ່າແມ່ນຫຍັງເກີດຂຶ້ນ!

ໂຢຮັນ 20:1-18

ວັນຕົ້ນສັປດານັ້ນເວລາເຊົ້າຍັງມີດຢູ່ ມາຣິອາ ໂຫມັກດາລາໂດ້ມາເຖິງອຸບໂມງແລະນາງ ໂຕເຫັນກ່ອນຫີນຖືກຍ້າຍອອກຈາກປາກອຸບໂມງແລ້ວ. ນາງຈິ່ງແລ່ນໄປຫາຊີໂນນ ເປໂຕ ແລະສາວິກຜູ້ອື່ນທີ່ພຣະເຢຊູຊົງຮັກແພງນັ້ນ ແລ້ວເວົ້າກັບເຂົາວ່າ, "ເຂົາໂຕເອົາສິບພຣະອາຈານອອກຈາກອຸບໂມງແລ້ວ ແລະພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ຈັກວ່າເຂົາ ເອົາໄປໄວ້ທີ່ໃດ." ເປໂຕກັບສາວິກຄົນອື່ນນັ້ນແລ່ນໄວກວ່າເປໂຕຈິ່ງມາເຖິງອຸບໂມງກ່ອນ. ເມື່ອກໍ່ມີລົງເຜີນໂຕເຫັນຜ້າປ່ານກອງຢູ່ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໄປຫາງໃນ. ສ່ວນຊີໂນນເປໂຕ ທີ່ຕາມຫລັງມານັ້ນກໍ່ຮອດເໝືອນກັນ ແລ້ວໂຕເຂົ້າໄປໃນອຸບໂມງ ແລະໂຕເຫັນຜ້າປ່ານກອງຢູ່. ແລະຜ້າປ່ານພຣະສຽງຂອງພຣະອົງບໍ່ໄດ້ກອງຢູ່ກັບຜ້າອື່ນ ແຕ່ພັບໄວ້ຕາງຫາກ. ແລ້ວສາວິກຜູ້ອື່ນທີ່ມາເຖິງກ່ອນນັ້ນກໍ່ໂຕເຂົ້າໄປເໝືອນກັນ ກໍ່ໂຕເຫັນແລະເຊື່ອ. ເພາະວ່າຂະນະນັ້ນເຂົາຍັງບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໃຈຂໍ້ພຣະຄຳພີທີ່ຂຽນໄວ້ ວ່າ ພຣະອົງຈະຕ້ອງຄົ້ນມາຈາກຄວາມຕາຍ. ແລ້ວສາວິກທັງສອງນັ້ນກໍ່ກັບໄປຍັງບ້ານຂອງຕົນ. ຝ່າຍມາຣິອາຍິນຮອງໄຫຍ່ອອກອຸບໂມງ ຂະນະທີ່ຍັງຮອງໄຫຍ່ ນາງໂຕກໍ່ມີຫລຽວໄປຫາງອຸບໂມງ. ແລະນາງໂຕເຫັນເຫວະດາສອງຕົ້ນນັ້ງຢູ່ບ່ອນທີ່ເຂົາວາງພຣະສິບຂອງພຣະເຢຊູ ຕົ້ນນັ້ງຢູ່ເບື້ອງພຣະສຽນ ຕົ້ນນັ້ງຢູ່ເບື້ອງພຣະບາດ.

ພວກເຮົາອອກຈາກອຸບໂມງນີ້ເຫາະ, ພວກເຮົາບໍ່ມີຫຍັງຊິເຮັດຢູ່ໃນອຸບໂມງນີ້.

ເຂົ້າໃຈແລ້ວ, ຂ້ອຍເຊື່ອວ່າພຣະອົງຄົ້ນມາຈາກຕາຍແລ້ວ

ນາຮີອາ ໂທນັກດາລາ ໄດ້ກັບຄືນໄປຍັງອູບ
ໂມງອີກຄັ້ງນຶ່ງ ເກີດຄວາມປະລາດໃຈ
ຈິ່ງຮອງໄຫ້..

ຍິງເອີວ, ເປັນຫຍັງ
ນາງຈິ່ງຊອກຫາຄົນ
ເປັນຖ້າມາກາງຄືນ
ຕາຍ?

ເປັນຫຍັງນາງຈິ່ງຮອງໄຫ້ ເຈົ້າເປັນຫຍັງໄປ?

ທ່ານຜູ້ເຝົ້າສວນເອີຍ, ຖ້າທ່ານ
ຫາກເອົາພຣະສິບຂອງພຣະເຢ
ຊູໄປ ບອກຂ່ອຍໂຕບໍ່ວ່າ ທ່ານເອົາ
ພຣະສິບໄປໂປບອນໃດ?

ເທວະດາທັງສອງນັ້ນໄດ້ຖາມນາງວ່າ, "ນາງເອີຍ, ເຈົ້າຮອງໄຫ້ເຮັດຫຍັງ" ນາງ
ຈິ່ງຕອບວ່າ, "ເພາະເຂົາໄດ້ເອົາສິບພຣະອາຈານຂ້ານອຍໄປແລ້ວ ແລະຂ້ານອຍບໍ່ຮູ້
ວ່າ ເຂົາເອົາໄປວາງໂວບອນໃດ." ເມື່ອເວົ້າດັ່ງນັ້ນແລ້ວນາງໄດ້ຫລຽວຫລັງ ມາ
ເຫັນພຣະເຢຊູຢືນຢູ່ແຕ່ບໍ່ຮູ້ແນ່ນອນອີງພຣະເຢຊູ. ພຣະອົງຊົງຖາມນາງວ່າ, "ນາງເອີຍ,
ເຈົ້າຮອງໄຫ້ເຮັດຫຍັງ ເຈົ້າຊອກຫາຜູ້ໃດ" ນາງຄິດວ່າແມ່ນຄົນເຝົ້າສວນ ຈິ່ງຕອບ
ວ່າ, "ນາຍເອີຍ, ຖ້າແມ່ນທ່ານໄດ້ເອົາສິບເພີ່ນໄປ ຂໍບອກຂ້ານອຍວ່າທ່ານເອົາໄປ
ວາງໂວທີ່ໃດ ແລະຂ້ານອຍຈະໄປຢືກເອົາເສັ້ນ." ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວກັບນາງວ່າ,
"ນາຮີອາເອີຍ ນາຮີອາກໍຕາວໝາມາຫຼຸນພຣະອົງເປັນພາສາເຮັບເຮົາວ່າ, "ຮັບໂບນີ
(ທີ່ແປວ່າ ພຣະອາຈານເອີຍ) ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວກັບນາຮີອາວ່າ, "ຢ່າຂູໝວງດິງ
ເຮົາ ເພາະເຮົາຍັງບໍ່ໄດ້ຂຶ້ນເມືອຫາພຣະບິດາຂອງເຮົາ ແຕ່ເຈົ້າຈິ່ງໄປຫາພວກຜີ
ນັ້ນຂອງເຮົາແລະບອກເຂົາວ່າ ເຮົາຈະຂຶ້ນເມືອຫາພຣະບິດາຂອງເຮົາ ແລະພຣະ
ບິດາຂອງພວກທ່ານ ຈະເມືອຫາພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາ ແລະພຣະເຈົ້າຂອງພວກທ່ານ."
ນາງນາຮີອານັກດາລາຈິ່ງໄປບອກ ຂ່າວນີ້ກັບພວກສາວິກວ່າ, "ຂ້ານອຍໂຕເຫັນ
ອີງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລ້ວ" ແລະໄດ້ບອກເຂົາວ່າພຣະອົງຊົງກ່າວຄຳເຫລົ່ານີ້ແກ່ຕົນ.

ນາຮີອາເອີຍ!

ພຣະອົງເຈົ້າ
ພຣະເຢຊູ?

ພຣະເຈົ້າຂ້ານ້ອຍ!

ຢ່າຂູ່ໝ້ວງ
ເຮົາໂອເລີຍ!

ເພາະວ່າເຮົາຕ້ອງກັບຄືນໄປຫາ
ພຣະບິດາຂອງເຮົາທີ່ສວັນ, ໃຫ້ເຈົ້າ
ໄປບອກອັດສາວິກຂອງ
ເຮົາທຸກຄົນ

ສະຫາຍເອີຍ, ຂ້ອຍເຫັນ
ພຣະເຢຊູແລວ, ພຣະອົງຍັງ
ມີຊີວິດ ຢູ່, ພຣະອົງເປັນຄົນ
ນາຈາກຕາຍແລວ, ຈຶ່ງຝັງ
ສິ່ງທີ່ພຣະອົງບອກຂອຍ

ນາຮິອາ, ເຈົ້າ
ກຳລັງເສັງສະຕີໄປ.

ຈຶ່ງເປັນຄົນມີເຫດ
ຜົນແດ່ນີ້, ມັນເປັນ
ໄປບໍ່ໂຕດອກ.

ມັນເປັນຄວາມ
ເພີ່ມເຕີມເທົ່ານັ້ນ, ຜູ້ຢັງສວນ
ຫຼາຍມີແຕ່ຄວາມຜົນ ວາດ
ພາບເທົ່ານັ້ນ.

ໃນຕອນແລງຂອງມື້ດຽວກັນນັ້ນ, ອັດສາວິກສອງຄົນ
ໄດ້ເດີນທາງຈາກກຸງເຢຣູຊາເລັມໄປຍັງເມືອງເອມາອູດ.

ເປັນໜ້າເສັ້ງໃຈແຫ້ງ,
ຂ້ອຍເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູ, ແລະຄິດ
ວ່າພຣະອົງຊົງເປັນພຣະເມຊີອາ
ທີ່ໂລກກໍາລັງລໍຄອຍ.

ແລະພຣະອົງໄດ້ເຂົ້າໄປສູ່ຄວາມຕາຍ
ດ້ວຍການຖືກຄິງເຫມືອນກັບໂຈນຄົນນຶ່ງ.

ແມ່ນແລ້ວ ຄລີໂອປາ,
ຊ່າງເປັນໜ້າເສັ້ງໃຈ
ແຫ້ງ ຂ້ອຍກໍ່ຖືກຄິງກັບ
ເຈົ້າຕັ້ນແລ້ວ...

ສະບາຍດີ, ສະຫາຍ! ເບິ່ງພວກ
ທ່ານຄືໂສກເສົ້າແຫ້ງ, ພວກທ່ານ
ກໍາລັງລົ້ມກັນເຮືອງໃດ?

ບອກມາເບິ່ງດູ, ບາງເທື່ອ
ຂ້ອຍອາດຈະຊອຍໄດ້.

ເຈົ້າບໍ່ຮູ້ດອກຫຼື ວ່າເຫດການນີ້ກໍາລັງ
ເຮັດໃຫ້ກຸງເຢຣູຊາເລັມສັ່ນສະເທືອນ?
ຄືເຮືອງກຽວກັບພຣະເຢຊູ ໂຫນາ
ຊາເຮັດ?

ເຮົາຕັ້ງຄວາມຫວັງໄວ້ວ່າພຣະ
ອົງເທົ່ານັ້ນທີ່ຈະເປັນຜູ້ໂຖບາບ
ຊົນຊາດອິສຣາເອນ...

ແມ່ນແລ້ວ, ເພາະວ່າພຣະອົງຊົງ
ເປັນພຣະຄຣິດ, ແຕ່ວ່າມັນກໍ່ຜ່ານ
ນີ້ໄປແລ້ວ, ນີ້ກໍ່ແມ່ນ...

ອັນຖ້ວນສາມ
ແລ້ວ ແລະດຽວ
ນີ້ພຣະອົງກໍ່ໄດ້
ຕາຍໄປແລ້ວ.

ຜູ້ຍິງບາງຄົນ
ເຮັດໃຫ້ເຮົາ
ປະລາດໃຈ...

ເຂົາເຈົ້າໄດ້ໄປຍັງອຸບໂມງ
ໃນຕອນເຊົ້າງ ນີ້ນີ້...

ແຕ່ວ່າ ເຂົາເຈົ້າບໍ່ພົບພຣະສິບຂອງພຣະອົງ...ເຂົາບອກພວກເຮົາວ່າເຂົາເຈົ້າໂຕເຫັນເຫວະດາຊຶ່ງບອກເຂົາເຈົ້າວ່າ ພຣະອົງຊົງມີຊີວິດຢູ່!

ຜູ້ຍິງນັກເວົ້າຂວັນນິນທາກັນ, ພວກເຮົາບາງຄົນໄດ້ໄປຍັງອຸບໂມງ ແລະພົບວ່າອຸບໂມງວາງເປົ່າເຫມືອນກັບພວກຜູ້ຍິງບອກພວກເຮົາ, ແຕ່ເຂົາເຈົ້າບໍ່ໄດ້ພົບພຣະສິບຂອງພຣະເຢຊູ ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ຊື່ຄິດວ່າແນວໃດ

ເຈົ້າຊ່າງໂງ່ແທ້, ໃຈຂອງເຈົ້າກໍເຊື່ອຍາກຫຼາຍທີ່ຜູ້ປະກາດພຣະທັມໂດທານວາຍ ແລະຂຽນໄວ້!

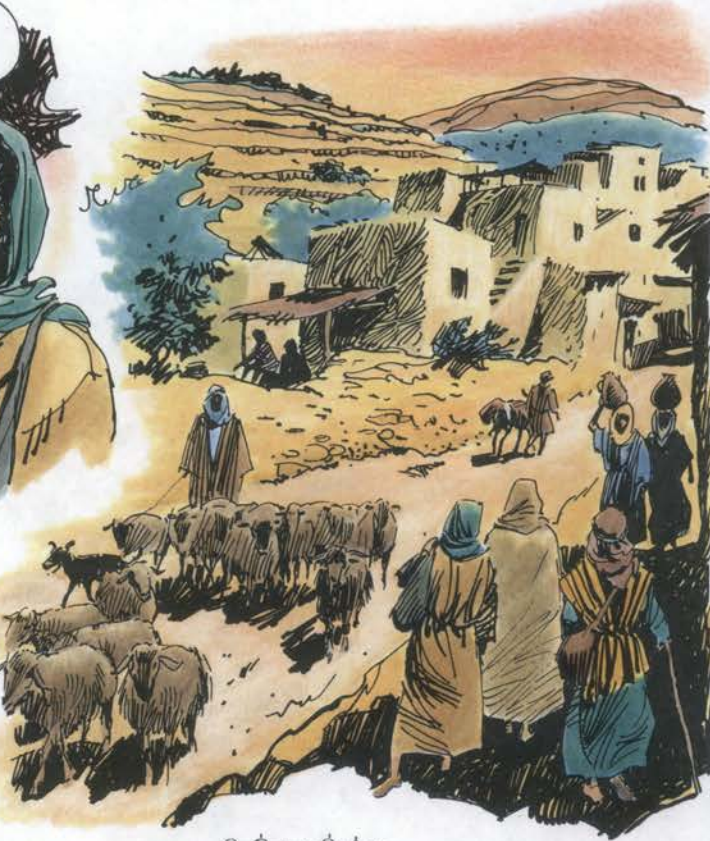

ເຮົາຈະອະທິບາຍສູ່ພວກທ່ານຜຶງ ວ່າພຣະຄົມຝິກາວໂວຢາງໂດແດກຽວກັບພຣະອົງ...

ພວກເຮົາກຳລັງຝັງສິ່ງທີ່ຫນ້າສົນໃຈອັນໃຫຍ່ຫຼວງຈາກທ່ານ.

ລູກາ 24:13-38 + 24:36-48

ແລະເບິ່ງແມ, ໃນວັນດຽວກັນນັ້ນຍັງມີສາອົກສອງຄົນກຳລັງໄປຍັງບ້ານເອມາອູດຊຶ່ງໄກຈາກກາງເຢຣູຊາເລັມປະມານຫົກພັນວາ. ເຂົາທັງສອງໂຕສິນຫນ້າກັນເຖິງເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນນັ້ນ. ເມື່ອເຂົາກຳລັງສິນຫນ້າໂຕຖາມກັນຢູ່ ພຣະເຢຊູກຳສະເດັດເຂົ້າມາໂກເຂົາ ແລະໂຕສະເດັດຮວມທາງກັບເຂົາໄປ. ແຕ່ຕາຂອງເຂົາໂຕຊຶ່ງບັງລັບໄວ້ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຮູ້ຈັກພຣະອົງ. ພຣະອົງຊົງຖາມເຂົາວ່າ, "ເມື່ອມາຕາມທາງພວກທ່ານໂຕໂຕຖາມກັນເຖິງເຮືອງໂຕ" ແລະເຂົາໂຕຢຸດຢືນຢູ່ດ້ວຍໝ້າໂສກເສົ້າ. ແລ້ວຄົນນຶ່ງຊື່ກະໂລປາໂຕທຸນຖາມພຣະອົງວ່າ "ໃນບັນດາແຂກເມືອງທີ່ນາອາສັຍຢູ່ໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມ ມີແຕ່ຫນ້າຜູດຽວຫລື ທີ່ບໍ່ຮູ້ເຫດການຊຶ່ງເກີດຂຶ້ນທີ່ນັ້ນລະຫວ່າງວັນເຫລົ່ານີ້." ພຣະອົງຊົງຖາມເຂົາວ່າ, "ເຫດການອັນໃດ ເຂົາຫຼຸມຕອບວ່າ, "ເຮືອງເຢຊູໂຫນາຊາເຮັດທີ່ສະແດງຕົວເປັນຜູ້ປະກາດພຣະທັມອັນປະກອບດ້ວຍຮິດເດດ ໃນກິດການແລະໃນຖ້ອຍຄຳຕໍ່ພຣະພັກພຣະເຈົ້າແລະຕໍ່ໜ້າຝິລເມືອງທັງໝົດ, ຄືຜູ້ທີ່ພວກປະໂຮຫິດຕົນໃຫ້ຮູ້ແລະພວກເຈົ້ານາຍຂອງເຮົາ ໄດ້ມອບເຜີນໄວ້ໃຫ້ຕັດສິນລົງໂທດເຖິງຕາຍ ແລະໂຕຄົງໂວທີ່ໂມກາງແຂນ. ແຕ່ເຮົາທັງຫລາຍຫວັງໃຈວ່າ ຈະແນ່ນອນຫນ້າຜູ້ນີ້ແຫລະ, ທີ່ຈະໂຖຊົງຊາດອິດສະຣາເອັ້ນໃຫ້ພົ້ນ ຫລາຍກ່າວນັ້ນອີກ, ວັນນີ້ເປັນວັນຖວນສາມຕັ້ງແຕ່ເຫດການນັ້ນໂຕເກີດຂຶ້ນ. ມີແມ່ຍິງລາງຄົນໃນພວກເຮົາໂຕໄປເຖິງອຸບໂມງແຮງຊື່ ເຂົາໂຕເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາປະລາດໃຈຫລາຍ ຄືເຂົາບໍ່ໄດ້ເຫັນສິບຂອງທ່ານ ຈຶ່ງມາບອກວ່າໂຕເຫັນນີ້ມີໂຕເປັນເຫວະດາ ແລະເຫວະດາໂຕບອກວ່າທ່ານມີຊີວິດຢູ່. ບາງຄົນທີ່ຢູ່ກັບພວກເຮົາກໍໄດ້ໄປເຖິງອຸບໂມງແລະ ໄດ້ພົບເຫັນພວກຜູ້ຍິງໂຕບອກ ແຕ່ທ່ານຜູ້ນັ້ນເຂົາບໍ່ໄດ້ເຫັນ. ພຣະເຢຊູໂຕຊົງກ່າວແກ່ສອງຄົນນັ້ນວ່າ, "ໂອ ຄົນໂງ່, ຜູ້ມີໃຈເສີຍຊາໃນການເຊື່ອບັນດາຖອຍຄຳຊຶ່ງ ຜູ້ປະກາດພຣະທັມໂດກ່າວໄວນັ້ນ. ຈຳເປັນທີ່ພຣະຄຣິສະຕອບທົນທາກທໍຮະນານຢ່າງນັ້ນ ແລ້ວເຂົາໄປໃນອັດຕິຂອງພຣະອົງ ບໍ່ແມ່ນຫລື. ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງອະທິບາຍ ພຣະຄົມຝິທັງໝົດທີ່ກຽວກັບພຣະອົງເອງໃຫ້ເຂົາຜຶງຕັ້ງແຕ່ໂມເຊ ແລະບັນດາຜູ້ປະກາດພຣະທັມ.

ອີກຊົ່ວໂມງນຶ່ງຕໍ່ມາ...

ພວກເຮົາໄດ້ມາເຖິງເມືອງເອມາອູດແລ້ວ... ຂໍເຊີນທ່ານພັກນ່າພວກເຮົາ.

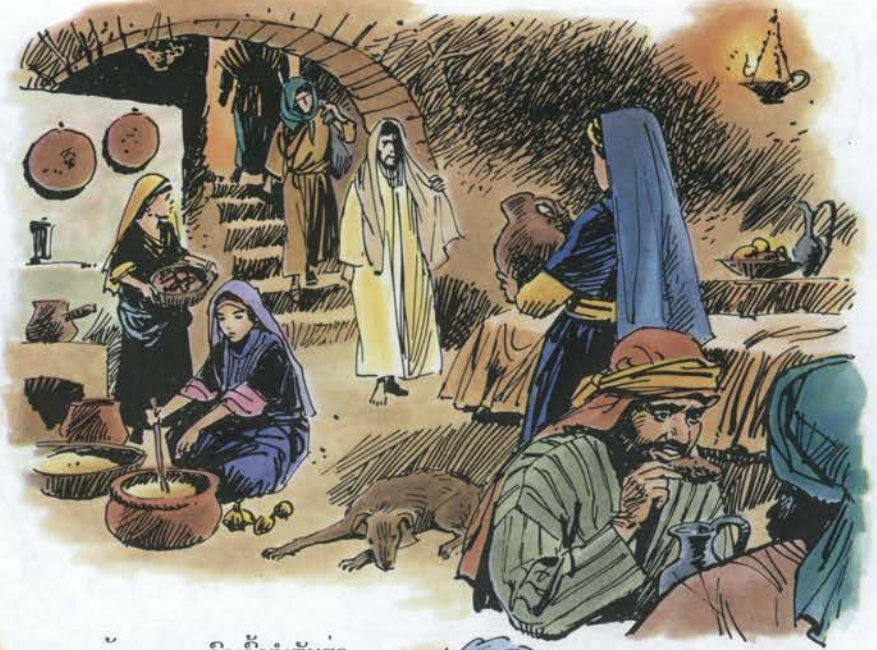

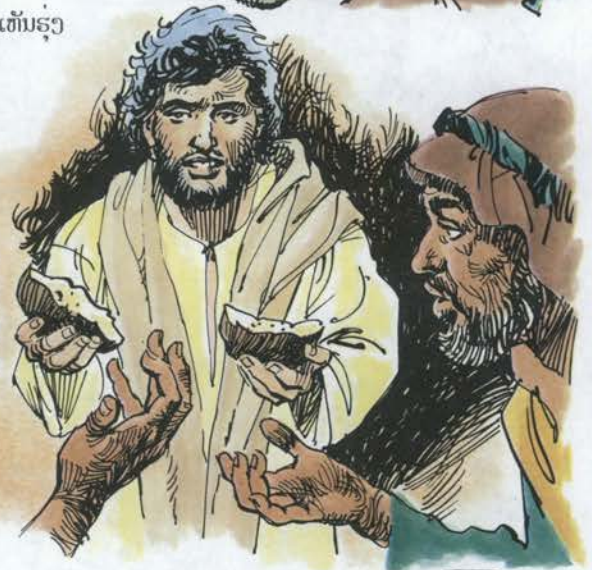
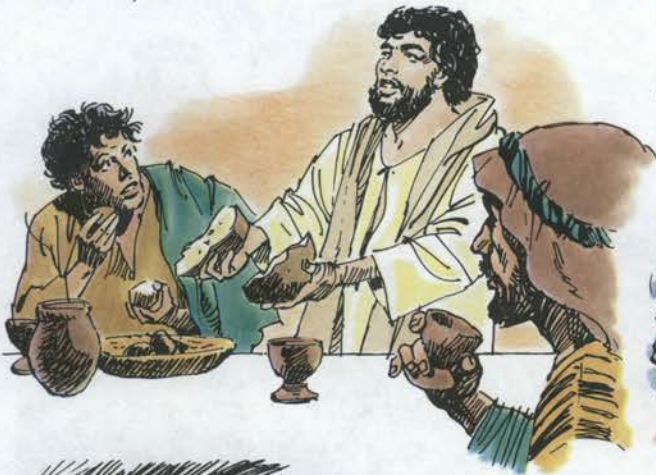
ບໍ່ມີບັນຫາຫຍັງດອກ,
ພັກນໍາພວກເຮົານີ້ແຫຼະ,
ມີອິນຈິງເດີນທາງຕໍ່ໄປ.

ຂອບໃຈ, ເຮົາຈະພັກ
ກັບພວກທານ.

ໃນຂະນະທີ່ເຂົາເຈົ້າຢູ່ທີ່ໂຕະອາທານ, ພຣະອົງໄດ້ຈັບເອົາເຂົ້າຈີ່,
ເມື່ອໂມທະນາຂອບພຣະຄຸນແລ້ວ, ພຣະອົງ ກໍຊົງຫັກເຂົ້າຈີ່ແລະ
ຍິນໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຫາຄົນ.

ແລ້ວຕາຂອງເຂົາເຈົ້າກໍເຫັນຮຸ່ງ
ແລະຈີ່ຈໍາພຣະອົງໄດ້.

ແລ້ວພຣະອົງ
ໂຕຫາຍລັບໄປ
ຈາກສາຍຕາ
ຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ໂງຽ
ແດຫອນ,
ກັບໄປຍັງກຽເຢ
ຣຸຊາເລັມ!

ພວກເຮົາຕ້ອງໄປບອກ
ບັນດາອັດສາວິກ.

ພຣະເຢຊູ
ຍັງມີຊີວິດຢູ່, ພຣະອົງ
ຍັງມີຊີວິດຢູ່!

ເມື່ອເຂົ້າມາໂຕບ້ານທີ່ຈະໄປນັ້ນ ພຣະອົງຊົງເຮັດເໝືອນກັບວ່າຈະສະເດັດເລີຍໄປ.
ແຕ່ເຂົາ ຫຼັງສອງໂຕໝວງໝຽວຫຼາຍພຣະອົງວ່າ, "ເຊີນທານນາພັກພວກເຮົາ ຜາະ
ວາເວລາກໍຈວນຈະຄ່າແລ້ວ ແລະວັນກໍລ່ວງໄປຫລາຍແລ້ວ." ຢູ່ນາເມື່ອຊົງນັ່ງໂຕະ
ຮ່ວມເຂົາ ພຣະອົງຊົງຈັບເຂົ້າຈີ່ນາໂມທະນາພຣະຄຸນ ແລະຊົງຫັກຍິນໃຫ້ເຂົາ. ແລະ
ຕາຂອງເຂົາກໍຊົງປິດອອກ ແລະພຣະອົງກໍຊົງຫາຍໄປຈາກເຂົາເສັ້ງ. ເຂົາຈິ່ງເວົ້າ
ກັນວ່າ, "ເມື່ອພຣະອົງຊົງເວົ້ານໍາເຮົາຕາມທາງ ແລະໂຕຊົງອະທິບາຍ ພຣະຄົນຝີ
ໃຫ້ເຮົາຟັງນັ້ນ ໃຈຂອງເຮົາກໍຮ່ອນຮົນເໝືອນໄຟພາຍໃນເຮົາ ບໍ່ແມ່ນຫລີ." ໃນໂມງ
ນັ້ນເຂົາຫຼັງສອງກໍລາຂຶ້ນກັບໄປຍັງກຽເຢຣຸຊາເລັມ ແລະໂຕຝີບສິບເອັດຄົນນັ້ນຂຸນ
ນຸນກັນຢູ່ພ້ອມກັບພັກພວກ, ກໍາລັງເວົ້າກັນວ່າ, "ແມ່ນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງເປັນ
ຄົນນາແທ້ ແລະໂຕຊົງປາກົດແກຊີໂນນ." ຝ່າຍສອງຄົນນັ້ນໂຕເລົ່າຍັງ ເຫດການທີ່
ໂຕເກີດຂຶ້ນຕາມທາງ ແລະການທີ່ພຣະອົງໂຕຊົງເຮັດໃຫ້ເຂົາເຮົາຈັກພຣະ ອົງເອງໂດຍ
ການຊົງຫັກເຂົ້າຈີ່ນັ້ນ.

ຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍຮ້ອນຮົມພາຍໃນ
ໃນຂະນະທີ່ພຣະອົງອະທິບາຍຂໍ້
ພຣະຄົມຟິສູພວກເຮົາຜັງ.

ຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍກໍເຊັ່ນດຽວກັນ,
ທ້າຍິດຂ້ອຍບໍ່ເຂົ້າໃຈ ແຕ່ວ່າຕໍ່ມາ
ພຣະອົງໂດຍອະທິບາຍ
ຢ່າງແຈ້ງແຈງ.

ສະຫາຍທັງຫຼາຍຈົ່ງຜັງເຮົາ!
ພວກເຮົາມີຂາວທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່!

ຈົ່ງຜັງພວກເຮົາກ່ອນ, ພຣະເຢ
ຊູຍັງມີຊີວິດຢູ່, ພຣະອົງເປັນຄົນ
ມາຈາກຕາຍແລ້ວ, ພຣະອົງຊົງ
ປາກົດແກ່ຊີໂມນ ເປັດ.

ເອົາລະບັດນີ້ຈົ່ງຜັງຂ້ອຍ, ພວກ
ເຮົາຈຳພຣະອົງໂຕ ໃນເວລາ
ທີ່ພຣະອົງຊົງຫັກເຂົ້າຈຳ.

ໃນຫັ້ນໃດນັ້ນ,
ພຣະເຢຊູຊົງຍືນ
ຢູ່ຖານກາງເຂົ້າຈຳ...

ສັນຕິສາ ຈົ່ງມີແກ່
ສະຫາຍທັງຫຼາຍ!

ແມ່ນຂ້ອຍເຫັນຫຍັງ
ກັນແທ້? ຂ້ອຍເຫັນ
ພຣະເຢຊູຟື້ວ່າຂ້ອຍ
ເຫັນຜີ?

ເປັນຫຍັງທ່ານຈຶ່ງຂາດຄວາມເຊື່ອ?
ຜີມີຊີ້ນແລະກະດູກຄືກັນກັບເຮົາຫຼື?

ພຣະເຢ
ຊູ ມີຊີວິດຢູ່, ຂ້ອຍ
ຊື່ນໃຈຍິນດີແທ້ໆ ພຣະອົງ
ຍັງຊົງພຣະຊົນຢູ່.

ບາງຄົນໃນພວກທ່ານຍັງສົງສັຍຢູ່
ພວກທ່ານມີອາຫານຮັບປະທານບໍ່?

ຂ້ານ້ອຍມີປາຢຶ່ງຢູ່ໂຕນຶ່ງ.

ເມື່ອເຂົາທັງສອງກຳລັງເລົ່າເຫດການທັງປວງນັ້ນຢູ່ ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງຍືນຢູ່ຖານ
ກາງເຂົ້າ ໂດຍຊົງກ່າວວ່າ, "ສັນຕິສາຈົ່ງມີແກ່ທ່ານທັງຫຼາຍ ຝ່າຍເຂົາກໍຢ້ານສະ
ດູງຕົກໃຈໂດຍຄິດວ່າເຫັນຜີ. ພຣະອົງຈົ່ງຊົງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, ທ່ານທັງຫຼາຍ
ຫວນວາຍເຮັດຫຼັງ ດ້ວຍເຫດໂດຍຄວາມຄິດສະງົບສົນເຫຼົ່າເກີດຂຶ້ນ ໃນໃຈຂອງ
ພວກທ່ານ. ຈົ່ງເບິ່ງມືແລະຕີນຂອງເຮົາວ່າແນວເຮົາເອງ ຈົ່ງຄຳເບິ່ງຕົວເຮົາ ເພາະ
ວ່າຜີບໍ່ມີເນື້ອບໍ່ມີກະດູກເໝືອນກັບທ່ານເຫັນເຮົາມີຢູ່ນີ້. ເມື່ອຊົງກ່າວດັ່ງນັ້ນແລ້ວ
ພຣະອົງກໍຊົງສະແດງພຣະຫັດແລະພຣະບາດໄຫ້ເຂົາເຫັນ. ເມື່ອເຂົາຍັງບໍ່ວາງໃຈ
ເຊື່ອເພາະຄວາມຍິນດີແລະປະລາດໃຈຢູ່ ພຣະອົງຈົ່ງຊົງຖາມເຂົາວ່າ, "ທີ່ນີ້ ພວກ
ທ່ານມີຫຼັງກິນແດ່ຫລື?" ແລະເຂົາກໍເອົາປາຢຶ່ງຕອນນຶ່ງມາຖວາຍພຣະອົງ. ພຣະ
ອົງຊົງຮັບມາສະເວີຍຕໍ່ໜ້າເຂົາ. ພຣະອົງຊົງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, "ນີ້ແຫລະ, ຄືຖອຍຄຳ
ຂອງເຮົາຊຶ່ງເຮົາໂດຍບອກໄວ້ແກ່ທ່ານທັງຫຼາຍ ເມື່ອເຮົາຍັງຢູ່ກັບພວກທ່ານວ່າບັນ
ດາຄຳທີ່ຂຽນໄວ້ເຖິງເຮົາໃນບັນຍັດຂອງໂມເຊ, ໃນຄົມຟິຂອງພວກຜູ້ປະກາດ ພຣະ
ທັມຄົມຟິເຜງສັດເສີນນັ້ນຈຳເປັນຕ້ອງສຳເລັດ. ເມື່ອນັ້ນພຣະອົງໂດຍຊົງບັນດິນຈິດ
ໃຈຂອງເຂົາ ເມື່ອໄຫ້ເຂົາເຂົ້າໃຈພຣະຄົມຟິ. ພຣະອົງຊົງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, "ມີຄຳ
ຂຽນ ໄວ້ຢ່າງນີ້ ພຣະຄຣິດຈຳຕ້ອງຊົງທຶນທຸກທໍລະມານ, ແລະຊົງເປັນຄົນມາຈາກ
ຕາຍໃນວັນຖວຍສາມ, ແລະຈະຕ້ອງປະກາດທົ່ວທຸກປະເທດໃນພຣະນາມຂອງພຣະ
ອົງ ໃຫ້ເຂົາຖິ້ມໃຈເກົ່າເຮົາໃຈໃໝ່ຮັບການຍົກບາບໂທດ

ພຣະຄົມຟິກ່າວໄວ້ວ່າ ພຣະຄຣິດຈະຊົງຖືກ
ທໍລະມານ ແລະຈະຖືກຄົງຈົນຕາຍ ແຕ່ວ່າພຣະອົງ
ຈະເປັນຄົນມາຈາກຕາຍ ທ່ານທັງຫຼາຍກໍເປັນ
ພະ ຍານໃນເຮືອງນີ້

ຈົ່ງປະກາດຂ່າວປະເສີດນີ້
ແກ່ຄົນທັງປວງໃນໂລກ.

ຫຼັງຈາກພຣະເຢຊູຊົງເປັນຄົນມາຈາກຕາຍແລ້ວພຣະອົງຊົງປາກົດ
ແກບັນດາສາວິກຂອງພຣະອົງ ໃນຕອນແລງຫຼັງຈາກວັນປັສຄາ.
ອີກອາທິດນຶ່ງຕໍ່ມາ ບັນດາອັດສາວິກກໍໄດ້ພົບກັບພຣະອົງອີກ...

ຫັ້ນເດ, ໂທມາຜູ້
ໜ້າສົງສານ, ອາທິດແລ້ວ
ລາວບໍ່ໄດ້ຢູ່ທີ່ນີ້ ບໍ່ດັ່ງນັ້ນລາວ
ກໍຈະເຫັນອົງພຣະເຢຊູເປັນ
ຄົນມາຈາກຕາຍ.

ບໍ່ເຄີຍໄດ້ຍິນມາກ່ອນ
ແຕ່ກໍເປັນຄວາມຈິງ ພຣະ
ອົງຢູ່ນຳພວກເຮົາແທ້ໄດ້!

ພວກຍິວ...ແລະໃນ
ຫັ້ນໃດນັ້ນພຣະເຢຊູ
ໄດ້ປາກົດຖາມກາງ
ພວກເຮົາ! ພວກເຮົາ
ຢາກໃຫ້ທ່ານຢູ່ນຳ
ພວກເຮົາແຫ່ງ ໃນ
ເວລານັ້ນ

ໂທມາ, ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຜັນໄປດອກ,
ພຣະອົງໃຫ້ພວກເຮົາພິສູດເບິ່ງຮອຍ
ແຜ່ທີ່ນີ້ແລະຂາງຂອງພຣະອົງ.

ແຕ່ພວກ
ທ່ານບໍ່ໄດ້ຈັບ
ບາຍເບິ່ງ ພວກ
ທ່ານຄວນຈັບ
ບາຍເບິ່ງດີໆ

ໄປສັນ 20:19-29

ຄຳວັນນັ້ນເປັນວັນຕົ້ນສັບດາ ເມື່ອສາວິກອັດປະຕູທ້ອງທີ່ເຂົາຢູ່ນັ້ນເພາະຢ້ານພວກຍິວ
ພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດເຂົ້າມາຊົງຍືນຢູ່ຖາມກາງເຂົາ ແລ້ວຊົງກາວວ່າ, "ສັນຕິສກ ຈົ່ງ
ນິແກທ່ານທັງຫລາຍ. ເມື່ອພຣະອົງຊົງກາວຢ່າງນັ້ນແລ້ວ ພຣະອົງກໍສະແດງພຣະຫັດ
ແລະຂາງຂອງພຣະອົງໃຫ້ເຂົາເບິ່ງ ເມື່ອພວກສາວິກໄດ້ເຫັນອົງພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າແລ້ວກໍ
ເກີດຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີ. ພຣະເຢຊູຊົງກາວກັບເຂົາອີກວ່າ, "ສັນຕິສກຈົ່ງນິຢູ່ກັບພວກ
ທ່ານທັງຫລາຍ ພຣະບິດາໄດ້ຊົງໂຊ່ເຮົາມາຢ່າງໃດ ຝ່າຍເຮົາກໍໂຊ່ ທ່ານທັງຫລາຍໄປ
ຢ່າງນັ້ນ." ເມື່ອຊົງກາວຢ່າງນັ້ນແລ້ວພຣະອົງຊົງລະບາຍລົມອອກຈາກພຣະໂອດໃສ່
ເຂົາ ໂດຍບອກວ່າ, "ທ່ານທັງຫລາຍຈົ່ງຮັບພຣະວັນຍານບໍຣິສຸດ. ຖ້າທ່ານທັງຫລາຍ
ຈະຍົກຄວາມຜິດບາບຂອງຜູ້ໃດ ຄວາມຜິດບາບຂອງຜູ້ນັ້ນພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງຍົກເສັງແລ້ວ
ແລະທ່ານທັງຫລາຍກໍຄວາມຜິດບາບໃຫ້ຢູ່ກັບຜູ້ໃດ ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງກັກຄວາມຜິດ
ບາບໃຫ້ຢູ່ກັບຜູ້ນັ້ນແລ້ວ." ຝ່າຍໂທມາທີ່ເອີ້ນກັນວ່າແຝດ ຊົງເປັນສາວິກຜູ້ນຶ່ງໃນສິບ
ສອງຄົນນັ້ນ ບໍ່ໄດ້ຢູ່ກັບເຂົາເມື່ອພຣະເຢຊູ ສະເດັດມານັ້ນ. ສາວິກອື່ນໆຈົ່ງບອກໂທມາ
ວ່າ, "ເຮົາໄດ້ເຫັນອົງພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າແລ້ວ" ແຕ່ໂທມາຕອບເຂົາເຫລົ່ານັ້ນວ່າ,

ພວກທ່ານທັງ
ຫມົດເສັງສະຕິໄປ
ແລ້ວຫວາ...

ພວກທ່ານຊິຫຼອກເຮົາໃນເຮືອງ
ລະເມີເຜີ້ຜັນບໍ່ໄດ້ດອກ!

ໂທມາ, ຜັງກ່ອນແນ່,
ພວກເຮົາຂຽນນມກັນຢູ່ທີ່
ນີ້ຢ່າງລັບໆ ປະຕູທັງ
ຫມົດໄດ້ໃສ່ໄລເພື່ອພວກ
ເຮົາຊິບໍ່ຢ້ານ...

ຂ້ອຍເຂົ້າ ໃຈດີ
ເພາະໃຈຂອງພວກເຈົ້າ
ຈິດຈຸ່ຍແຕ່ໃນເຮືອງນີ້, ດັ່ງ
ນັ້ນມັນຈິ່ງເປັນໄປ...

...ພຣະອົງຕາຍໄປ
ພວກທ່ານຈິ່ງເຫັນ
ພຣະອົງຢູ່ຫຸກບອນ.

ຄວາມລະເມີເຜີ້ຜັນຂອງທ່ານ
ໄດ້ຕິດຕາມທ່ານໄປຕະລອດ

ແລ້ວພວກທ່ານກໍຜິບວ່າ ມັນເປັນການຫຼອກລວງກັນຫຼິ້ນ.
ເວັ້ນເສັງແຕ່ວ່າຂ້ອຍໄດ້ເຫັນຮອຍຕະປູໃນອີ່ງມີຂອງພຣະອົງ,
ແລະໄດ້ເອົາມືຄຳເບິ່ງຂາງຂອງພຣະອົງ ຂ້ອຍຈະບໍ່ເຊື່ອ
ແນ່ນອນ, ບໍ່ເຊື່ອຢ່າງເດັດຂາດ.

"ຖ້າຂ້ອຍບໍ່ເຫັນຮອຍຕະປູທີ່ຝ່າພຣະຫັດ, ແລະບໍ່ໄດ້ເອົານິ້ວມືຂອງຂ້ອຍແປະໃສ່
ຮອຍຕະປູນັ້ນ, ແລະບໍ່ໄດ້ເອົາມືຂອງຂ້ອຍແປະໃສ່ຂາງຜົນແລ້ວຂ້ອຍຈະບໍ່ເຊື່ອ.

ໃນຫຼັງໃດນັ້ນ ພຣະເຢຊູກໍປາກົດ
ຂຶ້ນຖານກາງເຂົາເຈົ້າ

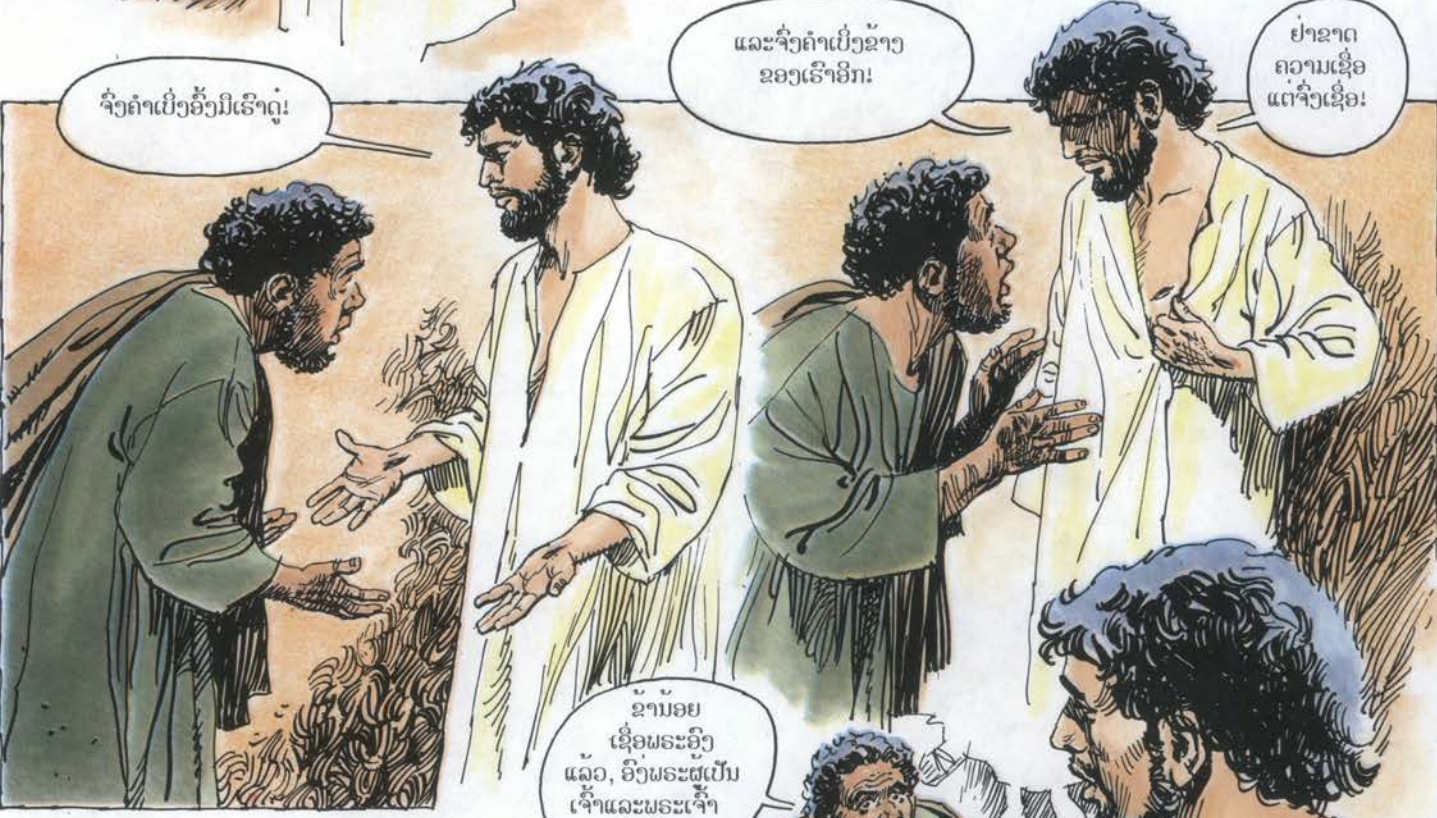

ສັນຕິສຸກຈິ່ງມີ
ແກ່ພວກຫານ!

ໂຫນາ...

ຫຍັບເຂົ້າມາຫາ
ເຮົາເບິ່ງດູ່:

ຈິ່ງຄຳເບິ່ງອີ່ງມີເຮົາດູ່!

ແລະຈິ່ງຄຳເບິ່ງຂ້າງ
ຂອງເຮົາອີກ!

ຢ່າຂາດ
ຄວາມເຊື່ອ
ແຕ່ຈິ່ງເຊື່ອ:

ຂ້ານ້ອຍ
ເຊື່ອພຣະອົງ
ແລ້ວ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າແລະພຣະເຈົ້າ
ຂອງຂ້ານ້ອຍ!

ໂຫນາ, ຫານເຊື່ອເຮົາ
ກໍເພາະຫານໂຕເຫັນເຮົາ
ຄົນຈຳນວນຫຼາຍທີ່ບໍ່ເຫັນ
ເຮົາ ແຕ່ມີຄວາມເຊື່ອເຂົາ
ກໍເປັນສຸກ!

ຄົນລ່ວງໄປໄດ້ແປດວັນແລ້ວພວກສາວິກຂອງພຣະເຢຊູພ້ອມກໍຢູ່ພ້ອມກັນທີ່ເຮືອນ
ນັ້ນອີກແລະໂຫນາກໍຢູ່ກັບເຂົາ ສ່ວນປະຕູກໍອັດໂວ ແຕ່ພຣະເຢຊູກໍໂຕສະເດັດເຂົ້າມາ
ຢືນຢູ່ຖານກາງເຂົາ ແລ້ວຊົງກ່າວວ່າ, ສັນຕິສຸກຈິ່ງມີຢູ່ກັບຫານທັງຫລາຍ. ແລະ
ພຣະອົງຊົງກ່າວແກ່ໂຫນາວ່າ, ຈິ່ງເດີນໄວ້ມີຂອງຫານມາລູບເບິ່ງຝາມີຂອງເຮົາ
ຈິ່ງເດີມີຂອງຫານມາໃສ່ຂາງຂອງເຮົາ ຢ່າຂາດຄວາມເຊື່ອ ແຕ່ຈິ່ງເຊື່ອ. ໂຫນາ
ຫຼຸບຕອບວ່າ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຂ້າພຣະອົງ ແລະພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພຣະອົງ.
ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວກັບໂຫນາວ່າ, ເພາະໂຕເຫັນເຮົາຫານຈິ່ງເຊື່ອຫລື ຜູ້ທີ່ບໍ່ເຫັນ
ເຮົາແຕ່ໂຕເຊື່ອ ກໍເປັນສຸກ.

ສະຫາຍເອີຍ, ເຮົາຊິໄປຫາປາຕອນ ແລງນີ້ນີ້!

ພວກເຮົາກໍຊິ ໄປນຳເຈົ້າ!

ໃນຄືນນັ້ນເຂົາ ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ປາຈັກໂຕ.

ພໍຕາເວັນລົ້ນຂຶ້ນຈາກ ຂອບຝາ ພຣະເຢຊູກໍຊົງ ປາກົດຢູ່ເທິງຜັງຫະເລ...

ສະບາຍດີ, ພວກທ່ານ ຫາປາໄດ້ບໍ່?

ບໍ່, ພວກ ເຮົາບໍ່ໄດ້ປາ ຈັກໂຕ.

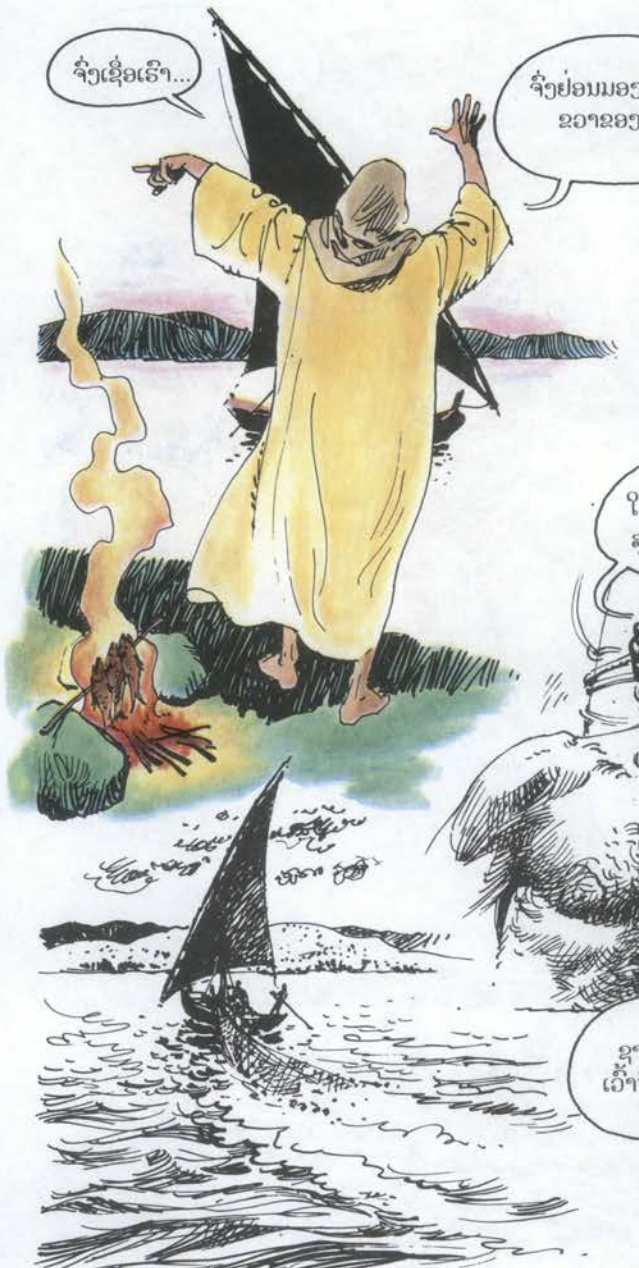
ຄືນນີ້ເປັນຄືນບໍ່ດີ, ພວກເຮົາເມື່ອຍຫຼາຍ ແລະຫາປາກໍບໍ່ໄດ້ປາ ຈັກໂຕ!

ໂປຣັບ 21:1-24

ຕໍ່ນາ, ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງສະແດງພຣະອົງແກ່ພວກສາວິກອີກທີ່ທະເລຮີບເຮັດ ພຣະອົງ ຊົງສະແດງພຣະອົງຢ່າງນີ້ດີ, ພວກທີ່ຢູ່ພ້ອມກັນນີ້ຊິໂນນເປັໂຕ, ໂຫນາທີ່ເອີ້ນ ວ່າແຝດ, ນະຫານາເອີ້ນໂຫບານການາແຂວງຄາລິເລ, ລູກຊາຍທັງສອງຂອງເຊເບດາຍ ແລະສາ ວິກຂອງພຣະອົງອີກສອງຄົນ. ຊິໂນນເປັໂຕບອກເຂົ້າວ່າ, ຂອຍຈະໄປຫາປາ ຝ່າຍ ເຂົາຈິ່ງຕອບວ່າ, ພວກເຮົາຈະໄປນຳເຈົ້າດ້ວຍ. ແລວເຂົາກໍອອກໄປລົງເຮືອ ແຕ່ໃນ ຄືນນັ້ນເຂົາບໍ່ໄດ້ປາຈັກໂຕ. ເມື່ອກຳລັງຮຽງເຂົ້າພຣະເຢຊູປະ ຫັບຍືນຢູ່ທີ່ຜັງ ແຕ່ພວກສາ ວິກບໍ່ຮຽວາແນມພຣະເຢຊູ. ພຣະອົງຊົງຖາມເຂົາວ່າ, ລູກເອີຍ, ພວກເຈົ້າໂຕປາບໍ່? ເຂົາ ຫຼຸມຕອບວ່າ, ບໍ່ໂຕ. ພຣະເຢຊູກາວກັບເຂົາວ່າ, ຈິ່ງຖິ້ມມອງລົງເບື້ອງຂວາເຮືອແລວ ຈະໄດ້ປາ ເຂົາຈິ່ງຖິ້ມມອງລົງແລະຖືກປາຫລາຍ ຈົນຕົງຂຶ້ນບໍ່ໄດ້ເພາະເຫລືອແຮງ.

ຈິ່ງເຊື່ອເຮົາ...

ຈິ່ງຍ່ອນມອງລົງຂ້າງຂວາຂອງເຮືອ.

ຜົນເວົ້າຫວັງ?

ພວກເຮົາຄວນຊິຍ່ອນມອງລົງຂ້າງນີ້...

ເບິ່ງຄືວ່າຜົນຮຽນຈົບຈາກໂຮງຮຽນຫາປານາແລວ...

ໃຫ້ພວກເຮົາລອງເບິ່ງອີກເປັນເທື່ອສຸດທ້າຍ, ລອງເບິ່ງອີກເທື່ອນຶ່ງ!

ຍ່ອນມອງລົງໄປ...

ຊາຍຄົນນັ້ນເວົ້າຖືກແລວ!

ເບິ່ງຄືວ່າປາທັງໝົດໃນທະເລໄດ້ເຕັ້ນເຂົ້າມາໃສ່ມອງຂອງພວກເຮົາເອງ ຊາງອັດສະຈັນແຫງ!

ບໍ່ດົນຫຼັງຈາກນັ້ນ ໃນຂະນະທີ່ເຂົາເຈົ້າແກນອງເຂົ້າມາ...

ຂ້ອຍຄິດເຖິງເທື່ອນຶ່ງ ດົນແລ້ວ... ທີ່ເຮົາໄດ້ປາຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ເຫມືອນກັນກັບເທື່ອນີ້... ເປໂຕ ເບິ່ງທັນແມ... ຂ້ອຍເວົ້າຖືກແລວ! ນັ້ນແມ່ນອົງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າ!

ສາວິກທີ່ພຣະເຢຊູຊົງຮັກໄດ້ບອກເປໂຕວ່າ, "ແມ່ນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫລະ" ເມື່ອຊິໂມນເປໂຕໂຕຍິນວ່າເປັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທານໂຕຈັບເອົາເສື້ອນານຸງເພາະ ເປຍອຍໂຕຢູ່ ແລວກໍໂຕນລົງນໍ້າ. ແຕ່ພວກສາວິກອື່ນໆນັ້ນໄດ້ເອົາເສື້ອນອຍລາກມອງທີ່ຖືກປານາ ເພາະເຂົາບໍ່ຢູ່ໂກຈາກຜັງ ໂກປະມານສອງຮອຍສອກເທົ່ານັ້ນ. ເມື່ອເຂົາຂຶ້ນຕະຜັງແລ້ວກໍເຫັນຖານຕິດໄຟຢູ່ ພ້ອມທັງມີປາແລະເຂົ້າຈີ່ຂາງຢູ່. ພຣະເຢຊູຊົງບອກເຂົາວ່າ, "ປາທີ່ພວກເຈົ້າຫາໄດ້ນີ້ກໍມີຈິ່ງເອົາມາຈັກໂຕ." ຊິໂມນເປໂຕຈິ່ງເຂົ້າໄປເຮືອຕຶງມອງຂຶ້ນຜັງ ແລະມີປາໂຕຮູ້ຕົ້ນຢູ່ຈໍານວນ 153 ໂຕເຖິງວ່າມີປາຫລາຍປານນັ້ນມອງກໍບໍ່ຂາດ. ພຣະເຢຊູຊົງບອກເຂົາວ່າ, "ພາກັນນາບັນເຂົ້າເຫາະ" ໃນພວກສາວິກບໍ່ມີໃຜກໍາຖານພຣະອົງວ່າ, ທານຄືໃຜ ເພາະເຂົາຮູ້ຢູ່ວ່າຜູ້ນີ້ແຫລະ, ເປັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ໂປຣັນ, ທ່ານເວົ້າຖືກແລ້ວ ພຣະອົງສາມາດຄວບຄຸມ
ໂຕໜຸກສິ່ງ! ຍິນຜ້າມາໃຫ້ຂອບແດ...ຂອບຊີໂຕດລົງ
ແລ້ວແລນໄປຜົບພຣະອົງດຽວນີ້!

ອົງພຣະເຢຊູ, ພວກ
ຂ້ານອາຍຸພຣະອົງ
ໂຕແລ້ວ.

ເອົາປານາຈັກໂຕດ
ພວກເຮົາຊີໂຕຢັ້ງບັນເຂົ້າ
ເຂົ້ານໍາກັນ.

ຂ້ອຍໂຕນັບເບິ່ງມີປາໂຕ
ໃຫຼ່ງທັງໝົດ 153 ໂຕ
ແຕ່ເຖິງປານນັ້ນນອງຂອງ
ພວກເຮົາກໍຍັງບໍ່ຂາດ.

ຂ້ອຍບໍ່ຄິດເລີຍວ່າພຣະເຢຊູຈະ
ນາພົບກັບພວກເຮົາອີ່ນີ້.

ບໍ່ພຽງແຕ່ເທົ່ານັ້ນ, ເປັນສິ່ງທີ່
ຫຼາຍທີ່ຮູ້ວ່າພຣະອົງຊົງຢູ່ໃກ້ຊິດກັບ
ພວກເຮົາຫຼາກເວລາ.

ພຣະເຢຊູຊົງເຂົ້າມາຈັບເຂົ້າຈີ່ແລະແຈກໃຫ້ເຂົາ ແລະເອົາປາແຈກໃຫ້ເໝືອນກັນ.
ນີ້ເປັນເທື່ອທີ່ສາມທີ່ພຣະເຢຊູຊົງສະແດງພຣະອົງແກ່ພວກສາວິກ ຫລັງຈາກທີ່ພຣະອົງ ຊົງຖືກ
ບັນດານໂຕເປັນຄືນມາຈາກຕາຍແລ້ວ. ເມື່ອເຂົາປັ້ນເຂົ້າແລ້ວພຣະເຢຊູຊົງກ່າວ ກັບຊີໂນນເປໂຕ
ວ່າ, "ຊີໂນນລູກໂປຣັນເອີຍ, ເຈົ້າຮັກເຮົາຫລາຍກວ່າສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຫລື? ເປໂຕຫຼຸນວ່າ ໂດຍພຣະ
ອົງເຈົ້າເອີຍ, ພຣະອົງຊົງຊາບວ່າຂ້າພຣະອົງຮັກແພງພຣະອົງ ພຣະອົງຊົງສັ່ງເປໂຕວ່າ, "ຈົ່ງ
ລ້ຽງແກະໝູນຂອງເຮົາເນີ. ພຣະອົງ ຊົງກ່າວກັບເປໂຕເປັນເທື່ອທີ່ສອງວ່າ, "ຊີໂນນລູກໂປຣັນເອີຍ, ເຈົ້າຮັກເຮົາຫລື"
ເປໂຕຫຼຸນຕອບວ່າ, ໂດຍພຣະອົງເຈົ້າເອີຍ, ພຣະອົງຊົງຊາບວ່າຂ້າພຣະອົງຮັກແພງພຣະອົງ ພຣະອົງຊົງສັ່ງທ່ານວ່າ,
"ຈົ່ງລ້ຽງຮັກສາແກະຂອງເຮົາເນີ. ພຣະອົງຊົງກ່າວກັບເປໂຕເປັນເທື່ອທີ່ສາມວ່າ, "ເຈົ້າຮັກແພງເຮົາຫລື" ເປໂຕຫຼຸນ
ຕອບວ່າ, ພຣະອົງເຈົ້າເອີຍ, ພຣະອົງຊົງຊາບທຸກສິ່ງ ພຣະອົງຊົງຊາບວ່າຂ້າພຣະອົງຮັກແພງພຣະອົງ ພຣະເຢຊູຊົງ
ສັ່ງທ່ານວ່າ, "ຈົ່ງລ້ຽງແກະຂອງເຮົາເນີ. ເຮົາບອກແກ່ ທ່ານຕາມຄວາມຈິງວ່າເມື່ອເຈົ້າຍັງ ໝູນເຈົ້າ

ຫຼັງຈາກຄາບເຂົ້າແລ້ວ...

ເປໂຕ, ທ່ານຮັກເຮົາຫຼື?

ທ່ານຮັກເຮົາກວ່າສິ່ງອື່ນຫຼື?

ໂດຍຂ້າພ້ອມ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະອົງຮູ້ແລ້ວ ວ່າຂ້າພ້ອມຮັກພຣະອົງຫຼາຍກວ່າທຸກສິ່ງ!

ຈິ່ງເບິ່ງແຍງແກະ ໝູ່ມຂອງເຮົາເປີ ຈິ່ງເປັນຜູ້ລຽງທີ່ດີ.

ເປໂຕ ຜູ້ຫນ້າສົງສານເອີຍ..ເບິ່ງລາວເກືອບຊິຮ້ອງໂຕ້ແລ້ວ... ໂຟກອງນີ້ຄົງເຕືອນສະຕິລາວໂຕ້ຄິດເຖິງໂຟອິກກອງນຶ່ງທີ່ ເດີນໂຮງສານຂອງພວກປະໂຮທິດຕິນໃຫລ່.

ອ່ານາດທັງ ໝົດໃນສວັນກໍດີ, ເທິງແຜນດິນໂລກ ກໍດີຊິງຖືກມອບໂຕ້ ແກເຮົາແລ້ວ

ເຄີຍຄາດແອວຂອງເຈົ້າເອງ ແລະທ່ຽວໄປນາໂສໂຕດາມໃຈເຈົ້ານັກ ແຕ່ເມື່ອເຈົ້າເຖົ້າແລ້ວ, ເຈົ້າຈະຢຽດ ມີຂອງເຈົ້າອອກ ແລະຄົນ ອື່ນຈະຄາດແອວໂຕ້ແລະຟາໄປບອນເຈົ້າບໍ່ຢາກໄປ. ຄົນພຣະອົງຊົງກ່າວດັ່ງນີ້ແລ້ວ ຈິ່ງຊົງສັ່ງເປໂຕວ່າ, "ເຈົ້າຈິ່ງຕາມເຮົາມາ." ເປ ໂຕ ຫລຽວຫລັງເຫັນສາວິກຜູ້ທີ່ພຣະເຢຊູຊົງຮັກກຳລັງຕາມມາ ຄິດທີ່ເນື່ອງກາຍລົງອົງພຣະອົງເມື່ອຮັບປະທານອາຫານແລງນັ້ນ ແລະ ຫຼຸນຖາມວ່າ, "ນາຍເຈົ້າເອີຍ, ຜູ້ທີ່ຈະມອບທ່ານໂວຄິຜູ້ໃດ." ເມື່ອເປໂຕເຫັນສາວິກຜູ້ນັ້ນແລ້ວຈິ່ງຫຼຸນຖາມພຣະເຢຊູວ່າ, "ພຣະອົງເຈົ້າເອີຍ, ຜູ້ນີ້ໃດ, ຈະເປັນຢ່າງໃດ." ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, "ຖ້າເຮົາມີໃຈຢາກໃຫ້ຜູ້ນີ້ ຍິນຢູ່ຈົນເຖິງ ເຮົາມານັ້ນຈະເປັນພຣະອັນໃດກັບເຈົ້າໝໍ້ ສ່ວນເຈົ້າຈິ່ງຕາມເຮົາມາ." ເຫດສັນນັ້ນຄຳທີ່ສາວິກຜູ້ນັ້ນຈະ ບໍ່ຕາຍ ຈິ່ງຊາລີໂປໃນຖານກາງຂອງພວກຜົນອອງ ແຕ່ພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ຊົງກ່າວວ່າສາວິກຜູ້ນັ້ນຈະບໍ່ ຕາຍ ແຕ່ຊົງກ່າວວ່າ, "ຖ້າເຮົາມີໃຈຢາກໃຫ້ຜູ້ນີ້ຍິນຢູ່ຈົນເຖິງເຮົາມານັ້ນ ຈະເປັນພຣະອັນໃດກັບ ເຈົ້າໝໍ້. ແນ່ນສາວິກຜູ້ນີ້ແຫລະ, ທີ່ເປັນພະຍານເຖິງເຫດການເຫລົ່ານີ້ ແລະເປັນຜູ້ທີ່ບັນທຶກສິ່ງ ເຫລົ່ານີ້ໂວ ແລະພວກເຮົາຊາບວ່າຄຳພະຍານຂອງຜູ້ນີ້ເປັນຄວາມຈິງ. ຍັງ ມີອີກຫລາຍສິ່ງ ທີ່ ພຣະເຢຊູຊົງກະທຳ ຖ້າຈະຂຽນໂວຕາມລຳດັບທຸກປະການ ຂາພະເຈົ້າຄາດວ່າໝົດ ທັງໂລກກໍບໍ່ມີບ່ອນໂວໜຶ່ງສີຈະຂຽນນັ້ນ.

ເຫດສັນນັ້ນ, ພວກທ່ານຈິ່ງໄປ ເຮັດໃຫ້ຄົນທຸກຊາດເປັນລູກສິດ... ນີ້ແຫຼະ ເຮົາຈະຢູ່ກັບພວກທ່ານ ທັງຫຼາຍທຸກໆ ວັນຈົນໝົດກັບ.

ເທິງພູຫນາກກອກເຫດ ບັນດາອັດສາວິກເຫັນອົງພຣະເຢຊູ ສະເດັດກັບຄືນ ຂຶ້ນສູ່ສວັນ ແລະພຣະອົງຈະຊົງສະເດັດ ກັບມາໃນລັກສະນະດຽວກັນນີ້ ໃນວັນ ນຶ່ງຂາງຫນາມ!!

ມັດທາຍ 28:16-20

ແຕ່ພວກສາວິກສືບເອັດຄົນນັ້ນໄດ້ໄປແຂວງຄາລິເລ ເຖິງພູທີ່ພຣະອົງຊົງກຳນົດໄວ້ກັບ ເຂົາ. ເມື່ອເຂົາເຫັນພຣະອົງແລ້ວຈິ່ງຂາຍໂຫວນະມີສາການ ແຕ່ລາງຄົນຍັງສົງສັຍຢູ່. ພຣະ ເຢຊູຈິ່ງສະເດັດມາໂຕ້ແລ້ວຊົງກ່າວກັບເຂົາວ່າ, "ອ່ານາດທັງໝົດໃນສວັນແລະ ທີ່ແຜນ ດິນໂລກກໍດີ ຊົງມອບໂຕ້ແກເຮົາແລ້ວ. ເຫດສັນນັ້ນພວກທ່ານຈິ່ງໄປ ຈິ່ງເຮັດໃຫ້ທຸກຄົນ ທຸກຊາດເປັນລູກສິດ ໂຕ້ເຂົ້າຮັບບັນທຶກສະມາໃນພຣະນາມແຫ່ງພຣະບໍ່ຕາ, ພຣະ ບຸດ, ແລະ ພຣະວິນຍານບໍ່ຮິສັດ ສົ່ງສອນເຂົາໃຫ້ຖືຮັກສາສາສາຣະພັດຊົງເຮົາໂດ້ສັງພວກເຈົ້າແລ້ວນັ້ນ ນີ້ແຫລະ, ເຮົາຢູ່ກັບທ່ານທັງຫລາຍທຸກໆວັນຈົນໝົດກັບ.

ການປະກາດຕໍ່ນາງມາຣີອາ

ພຣະກໍາເນີດຂອງອົງພຣະເຢຊູໄດ້ຖືກຈັດໄວ້ໃນປື້ມຂ່າວປະເສີດໃນປື້ມລູກາ ແລະປື້ມນັດຫາຍ. ຫ່ານລູກາໄດ້ພົບກັບຄຣິສຕຽນຄົນທຳອິດໃນປະເທດປາແລສຕາຍ ຜູ້ສາມາດເຮັດຈຳຄອບຄົວຂອງພຣະເຢຊູໄດ້. ມັນອາດເປັນໄປໄດ້ທີ່ເຂົາພົບກັບນາງມາຣີອາ, ຜູ້ເປັນມາດາຂອງອົງພຣະເຢຊູ. ຜູ້ຂຽນໄດ້ຂຽນຫລາຍໆຄັ້ງວ່າ: "ນາຣີອາໄດ້ເກັບຖ້ອຍຄວາມເຫລົ່ານີ້ໄວ້ໃນໃຈຄົນດຽວ" (ລູກາ 2:19-51)

ປະວັດຄວາມຈິງໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນເມືອງນາຊາເຣັດ, ໝູ່ບ້ານກາລີເລໃນປະເທດປາແລສຕາຍ. ມາຣີອາເປັນຍິງສາວໜຸ່ມ ໄດ້ຮັບຂ່າວຈາກອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເທວະດາ ກາປີເອນເປັນຜູ້ນຳຂ່າວນີ້ມາຫານາງ. ເທວະດາອົງນີ້ມີຮູບຮ່າງຢ່າງໃດ? ນັ້ນແມ່ນສິ່ງທີ່ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດຮູ້ໄດ້. ປື້ມພຣະຄຳພີບໍ່ໄດ້ອະທິບາຍເຖິງເຮືອງນີ້ເລີຍ. ແຕ່ວ່າເທວະດາຍັງມີຢູ່ໃນຫຼັກວັນນີ້. ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວເຖິງເທວະດາ. ມັນບໍ່ແມ່ນສິ່ງຍາກທີ່ຈະເຂົ້າໃຈໄດ້ ກັບສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນຈັກກະວານຂອງພຣະເຈົ້າ ຮູ້ວ່າເທວະດາບໍ່ມີຮູບຮ່າງເໝືອນພວກເຮົາ. ເທວະດາສາມາດປາກົດຕົວເປັນຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ເລືອກໄວ້, ແຕ່ຜູ້ທີ່ເຫັນນັ້ນກໍບໍ່ສາມາດອະທິບາຍໄດ້ລຽວໄດ້-ເໝືອນກັບພວກເຮົາອະທິບາຍເຮືອງສິລິນຕໍ່ຄົນຕາຍອດ. ຖ້າມັກແຕ່ນ ຫລືມັກປັ້ນປະກອບຮູບເທວະດາມີປີກ ມັນກໍແມ່ນວິທີອັນ ນຶ່ງທີ່ເວົ້າວ່າເທວະດາໄປມາໄດ້ໄວ ເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ ຜູ້ນຳຂ່າວຂອງພຣະເຈົ້າ. ດ້ວຍຜູ້ສິ່ງຂ່າວ (ດ້ວຍເທວະດາ) ພຣະເຈົ້າປະກາດເຫດການອື່ນໆ, ປາກົດຕົວ ຫລືມອບພາລະໂຫ້ມະນຸດ.

ມາຣີອາເຂົ້າໃຈໄດ້ງ່າຍໆເຖິງການເປີດເຜີຍສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ມອບໃຫ້ລາວ, ສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນຜູ້ຄົນທີ່ມີຊີວິດຢູ່ກ່ອນນັ້ນໄດ້ລໍຖ້າການສະເດັດມາຂອງພຣະເມຊີອານ ຫລືການສະເດັດມາຂອງອົງພຣະເຢຊູຄຣິສ ຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງມາເຜື້ອເຮັດໃຫ້ມະນຸດເປັນຄົນດີ ແລະສາມາດຊີວິດໃໝ່ໃຫ້ໂລກ. ເວລານີ້ເທວະດາໄດ້ບອກກັບມາຣີອາວ່າ ນາງເປັນຄົນທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງເລືອກໄວ້ ໃຫ້ເປັນແມ່ຂອງພຣະເມຊີອານ, ພຣະຄຣິສ ພຣະຜູ້ໃຜໄດ້ໃຫ້ພື້ນຂອງມະນຸດຊາດ.

ແນວໃດກໍຕາມ ມີສິ່ງນຶ່ງທີ່ລົບກວນມາຣີອາ, ແລະລາວເຂົ້າໃຈໄດ້ຍາກ. ອົງຕາມທຳນຽມຂອງພວກຍິງ ນາງເປັນຄູ່ໝັ້ນຂອງຊາຍໜຸ່ມ ມີອາຊີບເປັນຊ່າງໄມ້ຈາກເມືອງນາຊາເຣັດດ້ວຍການເຫັນດີຂອງແມ່. ນາງມາຣີອາແປກໃຈເພາະນາງບໍ່ໄດ້ສົມສູ້ກັບຊາຍ ແລະນາງຍັງເປັນສາວປອດ. ຈາກຄວາມຄິດອັນນີ້ແລ້ວ ມັນຈະເປັນໄປໄດ້ຫລືທີ່ນາງຈະນຳເອົາລູກຊາຍເຂົ້າມາໃນໂລກໄດ້ຫລືບໍ່? ແຕ່ເທວະດາໄດ້ອະທິບາຍໃຫ້ນາງໄດ້ເຂົ້າໃຈຢ່າງແຈ້ງ: ເດັກທີ່ຈະເກີດນັ້ນບໍ່ແມ່ນລູກຂອງໂຢເຊບ. ພຣະເຈົ້າຈະເປັນຜູ້ປະທານໃຫ້ນາງມາຣີອາຕັ້ງທ້ອງ. ຄຳເວົ້າທີ່ວ່າ, "ອຳນາດຂອງຜູ້ສູງສຸດຈະປົກຄຸມເຈົ້າໄວ້" (ລູກາ 1:35)

ອົງຕາມທຳນຽມລູກາໃນເຮືອງນີ້ ຫ່ານໄດ້ເວົ້າເຖິງສາມຢ່າງກ່ຽວກັບເດັກ: ນຶ່ງ, ພຣະອົງເປັນພຣະເມຊີອານທີ່ພວກເຂົາລໍຖ້າເປັນເວລາດົນນານ, ສອງ, ພຣະອົງຈະປົກຄອງຄົນຂອງພຣະອົງເໝືອນບັນພະບຸຣຸດກະສັດດາວິດ, ແຕ່ອານາຈັກຂອງພຣະອົງຈະບໍ່ຮຸ້ສິ້ນສຸດ, ສາມ, ພຣະອົງຈະເປັນອົງສັກສິດ, ພຣະອົງຈະມີຊື່ວ່າ, "ບຸດຂອງພຣະອົງເຈົ້າສູງສຸດ..."

ນາງມາຣີອາເຂົ້າໃຈຫລືບໍ່ວ່າລູກຜູ້ໄດ້ຫ່ານວຍໄວ້ນັ້ນຈະເປັນບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ?... ຄຳຖາມນີ້ຕອບຍາກທີ່ສຸດ, ຄຳເວົ້າທີ່ວ່າ, "ບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ" ໄດ້ໃຊ້ເພື່ອອະທິບາຍໃຫ້ຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າຊົງມີຄວາມຮັກ ເໝືອນພໍ່ຮັກລູກ ຫລືເໝືອນກະສັດຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ເລືອກ ແລະໄດ້ຫ່ານວຍໄວ້ກ່ອນແລ້ວນັ້ນ. ແມ່ນຍິງເຄັ່ງຄັດກໍຍັງບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈ ທີ່ພຣະເຈົ້າຈະກາຍເປັນມະນຸດເພື່ອຈະຢູ່ໃນຖ້ານກາງພວກເຮົາ. ພວກເຂົາເຂົ້າໃຈວ່າ ຖ້າຄົນໃດເຫັນພຣະເຈົ້າອົງສູງສຸດ ຄົນນັ້ນຕ້ອງຈິບຫາຍ. ແມ່ນແຕ່ພວກສາວິກຂອງພຣະເຢຊູຍັງບໍ່ເຂົ້າໃຈໄດ້ ຈົນມາເຖິງອົງພຣະເຢຊູໄດ້ຄົ້ນມາຈາກຄວາມຕາຍແລ້ວ ພວກເຂົາຈຶ່ງເຂົ້າໃຈຢ່າງອຸ່ວອຸ່ນໄດ້.

ໃນທີ່ສຸດເທວະດາໄດ້ສຳແດງຕໍ່ນາງມາຣີອາເຖິງຄວາມຈິງກັບຖ້ອຍຄຳທີ່ກ່າວກັບນາງ. ພື້ນ້ອງຂອງມາຣີອາຜູ້ມີອາຍຸຫລາຍແລ້ວ ແຕ່ຍັງບໍ່ທັນມີລູກຈັກຄົນ ກໍຈະຄອດລູກຊາຍ. ເທວະດາກ່າວກ່ອນຈາກນາງມາຣີອາໄປ: "ສຳລັບພຣະເຈົ້າແລ້ວບໍ່ມີຫຍັງຍາກສຳລັບພຣະອົງ". ນາງມາຣີອາ ກໍພ້າວໄປຍາມນາງເອລິຊາເບັດເພື່ອຈະຮູ້ວ່າຫຼາຍໆຢ່າງເປັນຄວາມຈິງ ເໝືອນເທວະດາກ່າວນັ້ນ.

ໂຢເຊບ...ເປັນຄອບຄົວຂອງກະສັດດາວິດ

ແຕ່ຄູ່ໝັ້ນຂອງນາງມາຣີອາ ໂຢເຊບຈະຄິດຢ່າງໃດກັບສິ່ງນັ້ນ...ແລະລາວຈະມີການປະພຶດຢ່າງໃດ? ບໍ່ຕ້ອງສົງໄສໂຢເຊບຕ້ອງຮູ້ເຮືອງນີ້ຈາກນາງມາຣີອາ. ປື້ມຂ່າວປະເສີດນັດຫາຍກໍໄດ້ກ່າວເຖິງເຮືອງນີ້ເໝືອນກັນ.

ໂຢເຊບເຂົ້າໃຈທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ກະທຳການອັດສະຈັນ. ລາວບໍ່ອ້າງວ່າຕົນເປັນພໍ່ຂອງບຸດຜູ້ສັກສິດໂດຍການແຕ່ງງານກັບນາງມາຣີອາ. ລາວຄິດວ່າເປັນທາງດີທີ່ຈະຖອດໝັ້ນຢ່າງລັບໆ. ຕອນນີ້ໂຢເຊບໄດ້ເຫັນນິມິດໃນເວລາກາງຄືນບອກລາວໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຄຳປາກົດແກ່ລາວນັ້ນ. ສ່ວນຫລາຍແລ້ວພວກເຮົາພາກັນຄິດວ່າຜູ້ຊາຍທີ່ເປັນຄູ່ໝັ້ນຂອງແມ່ອົງພຣະເມຊີອານບໍ່ມີພາກສ່ວນສຳອັນໃດຕໍ່ສິ່ງສັກສິດ. ເດັກຊາຍຜູ້ນີ້ຕ້ອງການພໍ່ລ້ຽງຜູ້ໃຫ້ຄວາມອົບອຸ່ນເພື່ອຄວາມເຕີບໃຫຍ່. ສິ່ງນີ້ ໄດ້ຫ່ານວຍໄວ້ແລ້ວວ່າ ພຣະເມຊີອານຈະໄດ້ນຳບັງເກີດຈາກເຊື້ອສາຍກະສັດດາວິດ. ກະສັດດາວິດແມ່ນສາຍເລືອດຂອງກະສັດ. ແນ່ນອນຫລາຍໆສັດຕະວັດ ຈາກເຖົ້າເກົ່າໂບຣານ ເຂົາຮູ້ວ່າໂຢເຊບບໍ່ແມ່ນເຊື້ອກະສັດ ເຂົາເປັນພຽງຊ່າງໄມ້. ບໍ່ເຄີຍມີສັບສິນໃດໆ, ແຕ່ລາວຍັງພໍໃຈກັບສາຍເລືອຍທີ່ລາວມີ. ໂດຍການຮັບເອົາລູກຂອງນາງມາຣີອານາເປັນລູກລ້ຽງ ໂຢເຊບໄດ້ຮັບເອົາເດັກນັ້ນເຂົ້າໃນຄອບຄົວຂອງລາວ ຊຶ່ງຕາມທຳນຽມຂອງພວກຍິງແລ້ວ ການຮັບເອົາເດັກມາເປັນລູກລ້ຽງນັ້ນຖືກວ່າເປັນກຽດອັນໃຫຍ່.

ໂຢເຊບໄດ້ຄິດພຶດຄິນ ແລະນີ້ເຂົ້າຕໍ່ນາລາວໄດ້ຮັບຄຳຕອບຈາກພຣະເຈົ້າໃຫ້ຕິດຕາມຫົນທາງທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງກ່າວຕໍ່ລາວນັ້ນ. ລາວຕິດສິນໃຈເອົານາງມາຣີອານາເປັນເມັງດ້ວຍມິພິທີ່ແຕ່ງງານຢ່າງຖືກຕ້ອງ.

ປື້ມຂ່າວປະເສີດນັດຫາຍໄດ້ເພິ່ນໃຫ້ຮູ້ວ່າ ໂຢເຊບເອົານາງມາຣີອານາເປັນເມັງ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ສົມສູ້ກັບນາງຈົນເຖິງນາງໄດ້ໃຫ້ກຳເນີດລູກຊາຍກົກ ຄືພຣະເຢຊູ. ການຫ່ານໃຈໄດ້ດັ່ງນັ້ນກໍເພາະເປັນຄຳສັ່ງຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະການຢາດາງທີ່ລາວເປັນພໍ່ພຣະຄູນຕໍ່ກິການຂອງພຣະອົງ. ມັນເປັນສິ່ງສຳຄັນແນ່ນອນທີ່ລາວມີພາກສ່ວນໃນເຮືອງນີ້. ລາວເປັນຄົນມີບູນ ແລະສຳຄັນໃນການເກີດອັນສັກສິດນີ້.

ຮາງຫຍ້າໃນຖ້ຳທີ່ເມືອງເບດເລແຮມ

ມັນບໍ່ແປກຫຍັງເລີຍທີ່ໂຢເຊບແລະມາຣີອາໄປອາໄສຢູ່ຄອກແກະໃນຖ້ຳ. ເມືອງເບດເລແຮມເປັນເມືອງການຄ້າມີພົນລະເມືອງພັນຫລາຍພັນຄົນ. ໂຮງແຮມແລະບ້ານພັກຂອງຄົນທີ່ໄປໄດ້ເຕັມໝົດ ເພາະເປັນເວລາຈິດທະບຽນສຳມະໂນຄົວ. ພື້ນ້ອງບາງຄົນບໍ່ມີທີ່ພັກພໍ ຝູງຊົນຕ້ອງຊອກຫາທີ່ພັກເອງ. ມັນເປັນການບໍ່ຖືກຕ້ອງທີ່ແປພຣະຄຳຜິວ່າ ໂຢເຊບແລະມາຣີອາໄດ້ຖືກປະຕິເສດບໍ່ໃຫ້ພັກໃນໂຮງແຮມ.

ມັນເປັນຂອງທຳມະດາທີ່ໂຢເຊບໄດ້ຊອກຫາທີ່ພັກໃນຄອກສັດໃກ້ບ້ານຂອງຍາດພໍ່ນ້ອງ, ຫລືພັກຕາມໜ້າຜາຊຶ່ງເຄີຍມີໃນໝູ່ບ້ານເບັດເລແຮມ. ໃນຍາມໜ້າຜາຜູ້ຄົນແປງບ່ອນນອນໃນຄອກສັດເປັນບ່ອນອຸ່ນກ່ວາຂ້າງນອກ. ປະເພນີຍັງປະຕິບັດກັນຢູ່ໃນບາງປະເທດ. ຮາງຫຍ້າເປັນບ່ອນເກືອສັດອາດເຮັດດ້ວຍໄມ້ຫລືຫີນ ຢູ່ດ້ວຍຫຍ້າແຫ້ງ ມັນສາມາດເປັນບ່ອນນອນຂອງເດັກໄດ້. ມີຝູງວົງຜູ້ ຫລືລູ່ຢູ່ໃກ້ຮາງຫຍ້ານັ້ນ ພຣະຄຳພີບໍ່ໄດ້ເວົ້າເຖິງເລີຍ. ຈົນກະທັ່ງເຖິງ ຄ. ສ. ສະຕະວັດທີ່ສາມ ເຂົາຈຶ່ງກວ່າມີສັດເຫລົ່ານີ້ຢູ່ໃກ້ຮາງຫຍ້າບ່ອນພຣະເຢຊູຊົງນອນ. ຜູ້ຄົນເປັນພະຍານໃນເຮືອງນີ້ແມ່ນພວກລ້ຽງແກະ ທີ່ນຳພາແກະຂອງເຂົາເຂົ້າໄປໃນຄອກ.

ໃນທີ່ສຸດເທວະດາໄດ້ສຳແດງຕໍ່ນາງມາຣີອາເຖິງຄວາມຈິງກັບຖ້ອຍຄຳທີ່ກ່າວກັບນາງ. ພື້ນ້ອງຂອງມາຣີອາຜູ້ມີອາຍຸຫລາຍແລ້ວ ແຕ່ຍັງບໍ່ທັນມີລູກຈັກຄົນ ກໍຈະຄອດລູກຊາຍ. ເທວະດາກ່າວກ່ອນຈາກນາງມາຣີອາໄປ: "ສຳລັບພຣະເຈົ້າແລ້ວບໍ່ມີຫຍັງຍາກສຳລັບພຣະອົງ". ນາງມາຣີອາ ກໍພ້າວໄປຍາມນາງເອລິຊາເບັດເພື່ອຈະຮູ້ວ່າຫຼາຍໆຢ່າງເປັນຄວາມຈິງ ເໝືອນເທວະດາກ່າວນັ້ນ.

ນີ້ແມ່ນປະວັດສາດທີ່ເກີດຂຶ້ນຕາມການບັນທຶກຂອງທ່ານລູກາ. ໃນເວລາດຽວກັນພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າໂດເຮັດໃຫ້ຜູ້ອ່ານເຂົ້າໃຈວ່າເດັກທີ່ນອນໃນຮາງຫຍ້ານັ້ນບໍ່ແມ່ນເດັກທຳມະດາ ແຕ່ເປັນຜູ້ສັກສິດ. ພຣະເຈົ້າໂທທ່ານລູກາອະທິບາຍເຮືອງນີ້ໄດ້ຢ່າງໃດ? ໂດຍການກ່າວເຖິງເທວະດາຜູ້ປາກົດຕໍ່ພວກລ້ຽງແກະ ດ້ວຍເຫດໃດຜູ້ສິ່ງຂ່າວຂອງພຣະເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ປາກົດຕໍ່ພວກລ້ຽງແກະໃນເວລາກາງວັນ? ເພງສັນລະເສີນທີ່ເຂົາໂດຮ້ອງເປັນພະຍານວ່າ ເດັກທີ່ນອນໃນຮາງຫຍ້ານັ້ນໄດ້ນຳສັນຕິພາບຕໍ່ໂລກ ແລະຄວາມສາມາດໃຫ້ທຸກໆຄົນຜູ້ຍອມຮັບເອົາພຣະອົງ. ຈະເວົ້າໄດ້ວ່າ ໃນເມື່ອເທວະ

ດາໂດຍອກ ຂ່າວດີແກ່ພວກລ້ຽງແກະ, "ພຣະວັນນີພຣະຜູ້ຊົງໂຜດໃຫ້ພື້ນອົງນຶ່ງ ຄືພຣະຄຣິດເຈົ້ານຳບັງເກີດໃນເມືອງດາວິດສາລັບເຈົ້າທັງຫລາຍ." (ລູກາ 2:10-11) ສິ່ງທີ່ເທວະດາໂດ້ນຳມານັ້ນເພື່ອຄົນໃນເວລານັ້ນ, ແລະຄົນໃນເວລານີ້, ແລະຄົນຜູ້ທີ່ຈະເກີນາໃນອານາ ຄິດ.

ສິນພິທີຕັດແມ່ນການຕັດໜຶ່ງຂອງເດັກຊາຍ. ຫຼາຍເດັກຊາຍຜູ້ທີ່ເກີດນຳຄອບຄົວຍິງ ຕາມທີ່ພຣະເຈົ້າໂດສັນຍາກັບ ອາບຣາຮາມນັ້ນ ຫຼາກໆຄົນທີ່ມາຈາກເຊື້ອສາຍນີ້ຈຳເປັນຕ້ອງມີພິທີຮັບສິນ ພິທີຕັດໜຶ່ງ.

ພວກນັກປາດກັບດາວ

ການນາຍ້ຽມເດັກຊາຍພຣະເຢຊູຂອງພວກນັກປາດສາມຄົນ ເຖິງເຮືອງທີ່ທ່ານມັດມາຍໂດ້ບັນທຶກໃນປື້ມຂ່າວປະເສີດ ເປັນປະວັດສາດອັນແທ້ຈິງໃນລະຍະທີ່ກະສັດເຮໂຣດຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ປົກຄອງປະເທດປາແລສຕາຍ. ອົງພຣະເຢຊູໂດສະເດັດມາໃນບັນສຸດທ້າຍໃນຮາດຊະການຂອງກະສັດເຮໂຣດ. ກະສັດຜູ້ມີຊື່ສຽງບໍ່ແມ່ນສັນຊາດຢິວ

ແຕ່ມີອຳນາດປົກຄອງໃນກຸງເຢລູຊາເລັມດ້ວຽກຳລັງ ແລະການ ຊ່ວຍເຫລືອຂອງໂຣມ. ກະສັດອົງນີ້ ທີ່ວຫາອຳແລະຮ້າຍກາດ. ຫຼາກໆຄົນທີ່ຕໍ່ຕ້ານ ຕ້ອງຖືກຂ້າຖິ້ມບໍ່ຍົກເວັ້ນໄດ້ ເມັງແລະລູກຂອງຄົນກໍຍັງບໍ່ໄວ້ຊີວິດເລີຍ. ໃນທີ່ສຸດໂດ້ມີການຕໍ່ສູ້ເກີດຂຶ້ນໃນຫຼາກໆບ່ອນ ເພິ່ນໂດ້ຕາຍນອງດ້ວຍເລືອດ.

ຄຳເວົ້າທີ່ວ່າ, "ໂທຣາຈານ" ໝາຍເຖິງນັກບວດຈາກປະເທດເຜີເຊັວ ຫລືບາບີໂລນ, ເປັນພວກນັກປາດແລະພວກສຶກສາເຮືອງເດືອນດາວ. ທ່ານມັດມາຍໂດ້ບອກໃຫ້ຮູ້ວ່າພວກນັກປາດນີ້ແມ່ນພວກຕ່າງຊາດທີ່ນະມັດສະການພຣະເຢຊູ. ພວກເຂົາອາດມາຈາກປະເທດເລບານອນ ອາດແມ່ນສ່ວນນຶ່ງຂອງຊາດຢິວທີ່ຖືກເຫລະເຫດ ເພາະເຂົາໂດ້ຮູ້ຈັກປະເພນີຂອງຢິວເຖິງເຮືອງພຣະເມຊີອານດີ.

ເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນຂອງເດືອນດາວເປັນເຫດໃຫ້ພວກທີ່ສຶກສາໃນເຮືອງນີ້ສົນໃຈ (ຕາມກົດຂອງຊາດບາບີໂລນ) ຂ່າວວ່າ, "ກະສັດຂອງພວກຢິວໂດ້ເກີດມາ, ມີຄວາມຈິງດາວພຣະສຸກ ພຣະໂສ ໂດ້ປາກົດສາມຄັ້ງຕິດກັນເພື່ອເປັນສັນຍານ. ໃນປື້ມທີ່ສີ່ຂອງໂມເຊ (24:17) ພວກເຮົາຊົງຮູ້ຈາກພວກທີ່ບໍ່ແມ່ນຊາດຢິວ ຄືຜູ້ທ່ານວຍ ຍິລິນ ກ່າວວ່າ, "ຈະມີດາວດວງນຶ່ງອອກມາຈາກທ່ານຢາໂຄບ ແລະໄມ້ເຕົ້ານັ້ນຈະເຮັດໃຫ້ຊາດຢິວຈະເອີ້ນຂຶ້ນ..."

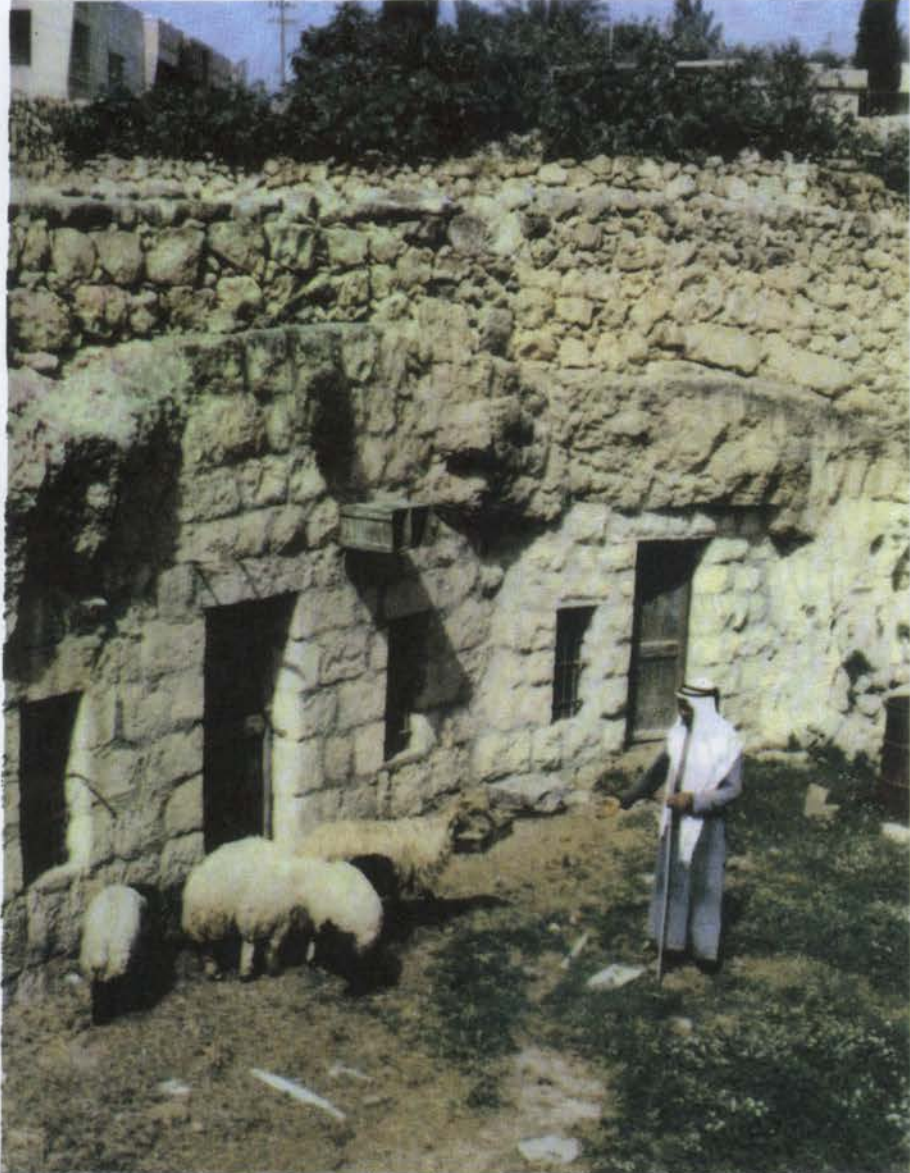
ອີກປະກາດນຶ່ງຍ້ອນການທ່ານວຍວ່າຜູ້ຊົງໄດ້ລ່ຄອຍຜູ້ປົກປ້ອຍໃຫ້ເຂົາເປັນອິດສະລະເໝືອນທ່ານໂມເຊ.

ຄຽງຄູ່ກັບປະວັດເຮືອງໂມເຊ ພວກນັກປາດໂດ້ຖືກເຕືອນໃຫ້ຮູ້ເຖິງແຜ່ຮ້າຍຂ້າຄົນຂອງກະສັດເຮໂຣດ. ເວລາໂມເຊເປັນເດັກອ່ອນໂຕຖືກໃສ່ເຮືອລ່ວງນຳນານໄປເພື່ອໝໍ້ຈາກການປະຫານຊີວິດຂອງພວກເອຢິບ, ໂຢເຊບກັບມາຮິອາຟາເດັກຊາຍພຣະເຢຊູໜີໄປ ໃຫ້ພື້ນການປະຫານຊີວິດຂອງກະສັດເຮໂຣດ.

ເວລາອົງພຣະເຢຊູໄດ້ສັ່ງສອນໃນທີ່ປະຊຸມ ພວກເຖົ້າແກ່ໃນຊາດຢິວບໍ່ສາມາດຮູ້ເຖິງການເປັນພຣະເມຊີອານຂອງພຣະອົງ, ໃນທີ່ສຸດເຂົາໂດ້ລົງໂທດປະຫານຊີວິດພຣະອົງ. ໝໍໂທຣາຈານສາມຄົນນີ້ເປັນຄົນມານະມັດສະການກ່ອນໝູ່. ເວລາທ່ານມັດຫາຍໄດ້ຈິດປື້ມຂ່າວປະເສີດ ລາວໂດ້ເຫັນພວກນອກຊາດໂດ້ຍອມຮັບເຊື້ອໃນອົງພຣະເຢຊູຄຣິດ.

ອີງຕາມປື້ມຂ່າວປະເສີດມັດຫາຍ, "ພວກນັກປາດຈາກທິດຕາເວັນອອກ" ໂດ້ຕິດຕາມດາວແລະໂຕ້ມາເຖິງອົງພຣະເຢຊູ ໝາຍເຖິງຄົນທັງໂລກຜູ້ສະແຫວງພຣະເຈົ້າ. ແສງທີ່ນຳມາພວກເຂົາມາເຖິງນັ້ນແມ່ນພຣະເຢຊູ. ພຣະອົງຊົງອ້າງວ່າຕົນເອງ, "ເປັນແສງສະຫວ່າງຂອງໂລກ". ພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າໂດ້ເຕືອນໃຫ້ຮູ້ວ່າ ພຣະເຢຊູຄຣິດເປັນ "ໂມເຊຄົນໃໝ່" ເປັນພຣະຜູ້ໂຜດໃຫ້ພື້ນຂອງນະນຸດຊາດທັງໝົດ.

ສະຖານທີ່ບ່ອນເມືອງກາຝນາອູບຕັ້ງຢູ່ ແມ່ນພຣະວິຫານອັນເກົ່າແກ່ແລະຮ່າງຂອງພວກຢິວທີ່ສ້າງຂຶ້ນໃນສັດຕະວັດທີ່ສອງ. ໃນບ່ອນນີ້ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ເຫດສະນາເຖິງເຮືອງ "ອາຫານແຫ່ງຊີວິດ" ຢູ່ໃນປື້ມຂ່າວປະເສີດ (ໂຢຮັນ 8)

ຄອກສັດໄກ້ເມືອງເບັດເລແຮມ. ຮູບນີ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງທຳມະຊາດ ຖ້ຳທີ່ເຮັດດ້ວຍຫີນແຂງ ມີປ່ອງຢ້ຽມແລະປະຕູ

ວິຫານໃນເມືອງກາເປນາອູນ ພາກສ່ວນທີ່ຍັງເລືອຍູ່ໃນສັດຕະວັດທີ່ 2. ເປັນບ່ອນພຣະເຢຊູສິດສອນເຖິງເຮືອງອາຫານມີຊິດອັນຕລອດໄປເປັນນິດ (ຢຣ 6)

ບ້ານເມືອງສະໄໝຂອງພຣະເຢຊູ

ເພື່ອຈະມີຄວາມເຂົ້າໃຈດີເຖິງຂ່າວປະເສີດເຮືອງຂອງພຣະເຢຊູຈຳເປັນຕ້ອງຮູ້ຈັກສິ່ງແວດລ້ອມທີ່ພຣະເຢຊູອາໄສຢູ່ນັ້ນ.

ເທົ່າທີ່ໄດ້ເວົ້າໄປແລ້ວ, ປະເທດປາແລສຕາຍຖືກຍຶດເປັນເມືອງຂຶ້ນຂອງໂຣມ. ຢ່າງໃດກໍ່ຕາມໂຣມອະນຸຍາດໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ທ້ອງຖິ່ນປົກຄອງ. ໂຣມພຽງແຕ່ເຂົ້າມາພົວພັນໃນເຮືອງທີ່ສຳຄັນເທົ່ານັ້ນ.

ກອງປະຊຸມຄະນະຂອງຊາດຍິວມີຊື່ວ່າ, "ແຊນຣິດຣິນ" ຫລື "ເປັນຄະນະປົກສາສູງ" ເວລານັ້ນພວກເຫລົ່ານີ້ເປັນຄົນລົງຄະແນນສຽງກົດໝາຍ, ເປັນສານຊັ້ນສູງ ຜູ້ອະທິບາຍກົດໝາຍ. ຄະນະປົກສາສູງປະກອບດ້ວຍຜູ້ສຳຄັນຈາກກຸ່ມຟາຣີຊີ ແລະກຸ່ມຊາດູກາຍ. ປະໂລທິດຕິນໃຫຍ່ເປັນຜູ້ນຳໃນສະພາ, ທີ່ປະຊາຊົນໄດ້ເລືອກ ແລະມີຄວາມຮັບຜິດຊອບເປັນຫົວໜ້າໃນກຸ່ມຮັດຖະບານຂອງພວກຍິວ. ພວກຊາດູກາຍເປັນຫົວໜ້າຄອບຄົວຂອງປະໂລທິດທົ່ວໄປ ທີ່ມີໜ້າທີ່ຮັບໃຊ້ໃນພຣະວິຫານ. ຄວນ ຮູ້ວ່າພວກຍິວເຂົາມອບໃຫ້ພຣະເຈົ້າປົກຄອງ ຕົງກັນຂ້າມກັບສຽງສ່ວນຫລາຍ ຄືສຽງປະຊາທິປະໄຕ. ພວກຍິວກາຍເປັນຊາດເພື່ອຈະໃຫ້ສາດສະນາແຜ່ອອກ. ດ້ວຍເຫດນີ້ ໜ້າທີ່ສຳຄັນ ຂອງປະຊາຊົນໃນກຸງເຢລູຊາເລັ່ມນັ້ນຄືຫາບ່ອນຜັກອາໄສໃຫ້ຄົນເດີນທາງຮ່ວມພິທີບຸນທາງສາດສະນາສະດວກຂຶ້ນ.

ປະໂລທິດໄດ້ຖືກຄັດເລືອກທຸກໆຄັ້ງ-ດ້ວຍການເຫັນພ້ອມຈາກໂຣມ-ຈາກຸ່ມຊາດູກາຍ. ໃນລະຍະອົງພຣະເຢຊູໄດ້ຖືກຄັດສິນປະທານຊີວິດ ກາຍຟາເປັນນະຫາປະໂລທິດຕິນໃຫຍ່. ໃນການເຊື່ອຖືແລ້ວພວກຊາດູກາຍເປັນຄົນເຄັ່ງຄັດທາງສາດສະນາ ພວກເຂົາໄດ້ເຊື່ອຖືກົດໝາຍຂອງໂມເຊ, ພວກເຮົາບໍ່ຮັບເອົາການຂຽນຂອງຜູ້ທຳນາວຍທີ່ທຳໃຫ້ເຂົາມີຄວາມສົງໄສຕໍ່ຄວາມເຊື່ອໝັ້ນຂອງເຂົາ. ພວກເຂົາຍັງບໍ່ເຊື່ອການຄົນມາຈາກຕາຍ. ບາງຄົນໃນພວກນີ້ມີຄວາມຕ້ອງການມີຊີວິດທີ່ຮັ່ງມີດ້ວຍ ການຄ້າ

ຂາຍ, ທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນພຣະວິຫານຕາມຄວາມຕົກລົງຂອງ ພວກເຂົາ. ພວກເຂົາບໍ່ມີບັນຫາທີ່ຈະຮັບເອົາເຄົາລົບທຳນຽມ ຂອງໂຣມ, ແຕ່ອີກຢ່າງນຶ່ງເຂົາມີຄວາມຢ້ານກັບການຕໍ່ຕ້ານໂຣມ ຈາກສຽງສ່ວນຫລາຍ. ຕໍ່ມາພວກທະຫານກໍ່ແຊກແຊງ ແລະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາໝົດສິດ. ແຕ່ວ່າຊື່ສຽງຂອງອົງພຣະ ເຢຊູໄດ້ກ້ອງດັງໃນກຸ່ມປະຊາຊົນ ພວກຊາດູກາຍບໍ່ໄດ້ລໍຖ້າໃຫ້ເສັ້ງເວລາ ເຂົາຈັບພຣະເຢຊູສົ່ງໃຫ້ໂຣມໂດຍໄວ.

ພວກຟາລີຊາຍ ແມ່ນພວກພັກການເມືອງ-ເປັນຄະນະສາດສະນາ. ຜູ້ທີ່ມີການສຶກສາສູງໃນກຸ່ມນີ້ໄດ້ແກ່ພວກຈິດພຣະຄຳຟີເທົ່າກັບເປັນ "ສາດສະດາຈານຂອງສາດສະນາ". ພວກເຂົາໄດ້ສິດສອນໃນໂຮງຮຽນໃນວິຫານ ແລະຕາມວັດຂອງພວກຍິວ. ຄຳອ້ອນອວນນີ້ໄດ້ມີຢູ່ທຸກໆບ່ອນ ຕາມບ້ານນ້ອຍໆເຊັ່ນນາຊາເຣັດ. ພວກເຂົາໄດ້ແປກິດບັນຍັດທີ່ສືບທອດມາຈາກໂມເຊ ແລະຮັກສາຄວາມທຽງທຳພາຍໃນປະເທດ. ພວກເຫລົ່ານີ້ມີອຳນາດຕິງດູດຈິດໃຈຂອງຜູ້ເຄັ່ງຄັດໃນສາດສະນາແລະປະເພນີ. ບໍ່ຄືພວກຊາດູກາຍ, ພວກຟາລີຊາຍເປັນຄົນຍິວຮັກຊາດ. ພວກເຂົາບໍ່ນັ່ງເບິ່ງປະໂຫ້ໂຣມກິນກິນປະເທດ. ພວກເຂົາຊັກຊວນໃຫ້ມີກຸ່ມຕໍ່ຕ້ານໂຣມ ນີ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາມີຊື່ສຽງ.

ພວກຟາລີຊາຍເປັນກຸ່ມອວດໂຕກັບຄວາມຮູ້ ແລະອາຊີບ ແລະໃຫ້ຄົນອື່ນນັບຖືທີ່ສຸດ. ພວກເຂົາຖືວ່າຕົນເປັນຄົນພິເສດ ເພາະໄດ້ຮັກສາກົດເກນສາດສະນາຢ່າງເຄັ່ງຄັດ. ພວກເຂົາບໍ່ລິນໃນການອ້ອນອວນ ຖືກສິນອິດອາຫານ ແລະຂໍອະພິຍໄຫດຄວາມບາບຂອງຄົນອື່ນ. ເຂົາລ້າງມືກ່ອນກິນເຂົ້າ ແລະຫລັງຈາກອຸນກັບຄືນຕ່າງຊາດເພາະເຂົາຢ້ານຈະເປັນຄົນບໍ່ສະອາດ. ຫລາຍຄົນໃນກຸ່ມນີ້ມີຈິດໃຈສັດຊື່ ຢາກຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ, ແລະກໍ່ມີຄົນໜ້າຊື່ໃຈຄົດເໝືອນກັນເປັນຢູ່ ເຂົາກຽດຊັງຄົນບໍ່ທານສຶກສາດີ ແລະມັກເອົາເຮືອງເລື່ອຍໆ. ພວກເຂົາສິນໃຈຫລາຍຕໍ່ການກະທຳດີຖືວ່າການກະທຳດີນັ້ນດີແລະສັດຊື່.

ພວກຟາລີຊາຍບໍ່ຍອມຟັງຄວາມຈິງທີ່ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ເວົ້າກັບເຂົາຕໍ່ໜ້າ ແລະອັດສະຈັນທີ່ພຣະອົງທຳດ້ວຍຄວາມດີ ເພື່ອໃຫ້ເຂົາຮູ້ວ່າພຣະອົງມາຈາກພຣະເຈົ້າ. ໃນປື້ມຂ່າວປະເສີດ ພວກເຮົາພົບເຫັນວ່າ ພວກຟາລີຊາຍໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັບພຣະເຢຊູ ແລະທີ່ສຸດກໍ່ຕັດສິນພຣະອົງເຖິງຕາຍ.

ພາສີ ແມ່ນພວກຍິວທີ່ເກັບເລັ່ງຊ່ວຍຈາກປະຊາຊົນໄປຊ່ວຍທະຫານຂອງໂຣມ. ໃນສະໄໝນີ້ມີການໃຊ້ກົດໝາຍບໍ່ຖືກຕ້ອງ. ພວກເກັບພາສີຂູດເລືອດ ກັບເອົາພາສີເກີນຈຳນວນທີ່ທາງການໄດ້ບັງອອກ ແລະເຂົາກໍ່ກາຍເປັນຄົນຮັ່ງມີໂດຍໄວ.

ທ້ອງການພາສີ, ເກັບເງິນຈາກເພື່ອນປະຊາຊົນໄປໃຫ້ໂຣມບາງສ່ວນ ແລະສ່ວນເຫລືອນັ້ນເອົາເຂົ້າຖືງຄົນເອງ ຄົນຖືວ່າພວກເຂົາເປັນຄົນຊົ່ວເໝືອນຢິງໂສເພນີໃນສາຍຕາຂອງຜູ້ເຄັ່ງຄັດ ແລະບໍ່ຮິສຸດ ເຊັ່ນພວກຟາລີຊາຍ ກໍ່ຍັງຖືວ່າຜູ້ເກັບພາສີເປັນຄົນບາບໜ້າ. ຄົນສ່ວນຫລາຍກຽດຊັງ ບໍ່ຢາກຄົບຄຳສະມາຄົມນຳຄົນກັບພາສີ.

ພວກອິດສາ ເປັນພັກໂຫດຮ້າຍ. ພວກເຂົາໄດ້ຈັດຕັ້ງກອງ
ໂຈນຂຶ້ນເພື່ອຕໍ່ຕ້ານການລູກຮາມຂອງສະຕູ. ເຂົາເປັນຜູ້ຕໍ່ຕ້ານ
ແລະກໍ່ການຮ້າຍ, ພວກເຂົາຍັງກ່າວຫາຄົນຍິວຄືກັນກັບເຂົາວ່າ
ເປັນພວກມີນິໄສບໍ່ຮ້ອນບໍ່ເຢັນ. ພວກເຂົາກາຍເປັນຄົນຂ້າຄົນ.
ຄົນຊື່ວ່າ ບາລະບາສ ຜູ້ຖືກປ່ອຍໃນເວລາພຣະເຢຊູຖືກຕັດສິນ
ອາດແມ່ນກຸ່ມອິດສາກໍ່ເປັນໄດ້.

ພວກຊາມາຣິດຽນ ແມ່ນພວກທີ່ອາໄສຢູ່ແຂວງຊາມາເຣັວ,
ຢູ່ລະຫວ່າງເມືອງກາລີເລແລະເມືອງຢູດາ, ເຂົາເປັນເຊື້ອເປັນ.

ຫ້າປີຂອງໂມເຊເປັນປີສັກສິດ, ພວກເຂົານັບຖືພຣະເຈົ້າປະ
ເປັນກັນກັບເຄົາລົບຮູບປັນ. ພວກເຂົາມີວິຫານຂອງຕົນເອງເທິງ
ພູເຂົາ ກາຣິຊິມ. ພວກຢືນຢູ່ເມືອງເຢຊູລາເລັມຖືວ່າພວກຊາ
ມາຣິດຽນເຊື້ອບໍ່ຖືກ ແລະບໍ່ມີໃຜຢາກຄົບນຳ.

ການນັບຖືສາດສະນາ. ບໍ່ແມ່ນທຸກຄົນໃນການປົກຄອງຂອງ
ໂຣມນັບຖືສາດສະນາສະໄໝພຣະເຢຊູ. ຄະນະທະຫານໂຣມ ແລະ
ຄະນະອື່ນໆຜູ້ເຂົ້າມາຕັ້ງຖິ່ນຖານ ທຸກຄະນະກັນບໍ່ຖືພຣະເຈົ້າຂອງ
ໃຜລາວ. ພວກບໍ່ແມ່ນຢິວນີອາໄສຢູ່ໃນເມືອງກາລີເລ, ດັ່ງນັ້ນ,

ແຂວງນີ້ຈິ່ງເອີ້ນວ່າ, "ກາລີເລຂອງຜູ້ບໍ່ມີສາດສະນາ".

ສຳລັບພວກຢິວແລ້ວ ພວກເຂົາສ່ວນຫລາຍເປັນຄົນເຊື້ອເຄິ່ງ
ຄັດ, ຄົນອື່ນບໍ່ສາມາດເວົ້າໄດ້ວ່າເຂົາບໍ່ເຊື້ອສາດສະນາ. ພວກ
ເຂົາອ້ອມວອນທຸກໆວັນ, ຖືສິນອິດອາຫານ ແລະຖືສິນທົ່ວໄປ.
ໃນວັນສິນເຂົາໄປວິຫານ, ເວລາເດັກຊາຍມີອາຍຸ 12 ປີ, ຢືລະຄັ້ງ
ເຂົາໄປນະມັດສະການທີ່ກຸງເຢຊູລາເລັມ. ເຂົາກາຍເປັນລູກ
ຂອງ "ກິດໝາຍ" ສຳລັບຜູ້ໃຫຍ່ຕ້ອງຮັກສາກົດທັງໝົດທີ່ເວົ້າ
ມາແລ້ວນັ້ນ. ມີທິທາງສາດສະນາໄດ້ຈັດຂຶ້ນໝົດປີ.

ການອັດສະຈັນ

ອັດສະຈັນໃນປີພຣະຄຳຟີໃໝ່, ພວກເຂົາຮັບເອົາສິ່ງເກີດຂຶ້ນ
ນັ້ນ. ບໍ່ມີໃຜປະຕິເສດຄວາມຈິງ. ລາຍລະອຽດຂອງການອັດສະ
ຈັນໄດ້ອະທິບາຍແຕ່ກ່າວກັນ, ແຕ່ທຸກໆເຮືອງຂອງການອັດສະ
ຈັນນັ້ນມີຫລາຍຄົນເຫັນແລະເປັນພະຍານເປັນປະຈຳ. ສຳລັບ
ຜູ້ເປັນສັດຕູຂອງອົງພຣະເຢຊູໄດ້ເວົ້າວ່າ, "ພຣະເຢຊູເອົາອຳ
ນາດຢ່າງນີ້ມາແຕ່ໃສ?...ບໍ່ແມ່ນມາຈາກພະຍານານ.

ສິ່ງສຳຄັນເຖິງກິດຈະການແປກໜ້ານັ້ນຄືໃຫ້ເຮົາຮູ້ວ່າພຣະ
ເຈົ້າຕ້ອງການບອກຫຍັງກັບເຮົາທີ່ພຣະອົງທຳການອັດສະຈັນ
ນັ້ນ. ຂໍໃຫ້ຕົວຢ່າງອັນນຶ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບຜູ້ຊຽນ: ເວລາຂ້າເຈົ້າ
ກັບບ້ານໄດ້ເຫັນດອກໂມ້ມັດນຶ່ງທີ່ປະຕູ ບໍ່ມີຊິຂອງ ຜູ້ສິ່ງຕິດຢູ່
ນັ້ນ. ຖ້າຂ້າພະເຈົ້າຢາກຖະນາຢາກຮູ້ຜູ້ສິ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າຕ້ອງກວດ
ເບິ່ງດອກໂມ້ນີ້ວ່າມັນເປັນສະນິດໃດ ນາຈາກປະເທດໃດ ແລະ
ອື່ນ...ຢ່າງໃດກໍຕາມ ຂ້າພະເຈົ້າອາດຖາມຕົນເອງວ່າ, "ແມ່ນ
ໃຜເອົາດອກໂມ້ມາປະໄວ້ທີ່ນີ້?...ນັ້ນມີຈຸດປະ ສົງອັນ ໃດ?...
ມັນມີເຮືອງຫຍັງ ແລະມັນນຳຄວາມຮັກມາຫາຂ້າພະເຈົ້າຢ່າງ
ໃດ?" ນັ້ນເປັນຄຳຖາມຕ້ອງຝຶຈາລະນາ. ກິດຈະການໜ້າແປກ
ແມ່ນສິ່ງນຶ່ງສິ່ງໃດທີ່ນຳຂ້າພະເຈົ້າມາຮູ້ທີ່ເຊື່ອ ແລະໃຫ້ເຂົາເຫັນ
ສັນຍານ. ຖ້າມີຜູ້ນຶ່ງຜູ້ໃດໄດ້ຊີ້ມືບອກທາງ ບອກໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ
"ເບິ່ງ" ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເບິ່ງມືຂອງລາວ ແຕ່ເບິ່ງທິດທາງທີ່ລາວ
ຈື່ໄປນັ້ນ ເພື່ອຈະໄດ້ເຫັນສິ່ງລາວຊີ້ໃຫ້ເຫັນ. ເຊັ່ນດຽວກັນ ໃນກໍ
ຣະມີກິດຈະການໜ້າແປກ ມັນບໍ່ແມ່ນເຮືອງເກີດຂຶ້ນທີ່ໃຫ້ຂ້າພະ
ເຈົ້າສົນໃຈ, ແຕ່ສົນໃຈເຮືອງພຣະເຈົ້າຜູ້ໃຫ້ສັນຍານ ແລະຂ້າພະ
ການອັດສະຈັນໄດ້ນຳມາເຖິງ.

ການອັດສະຈັນບໍ່ຈຳເປັນເຮັດໃຫ້ຄົນເຊື່ອ. ຖ້າມາກຸງຜູ້ເປັນ
ພະຍານເຖິງການອັດສະຈັນຂອງພຣະເຢຊູ ມີຫລາຍໆຄົນປະຕິ
ເສດບໍ່ຍອມເຊື່ອເລີຍ ແຕ່ເຂົາຍັງປະກາດເປັນສັດຕູຂອງພຣະອົງ
ອີກຊ້ຳ. ຫລາຍກວ່ານັ້ນ, ການອັດສະຈັນຂອງອົງພຣະເຢຊູບໍ່
ແມ່ນໃຫ້ຄົນແປກແລະຈັບໃຈ. ພຣະອົງທຳການອັດສະຈັນເຜາະ
ຄວາມຕິຂອງພຣະອົງເພື່ອນຳຄົນເຂົ້າໄປໃນທາງທີ່ຖືກຕ້ອງ.
ການອັດສະຈັນບອກໃຫ້ຄົນຮູ້ວ່າພຣະເຢຊູໄດ້ຖືກສົ່ງມາຈາກ
ພຣະເຈົ້າ. ອົງພຣະເຢຊູເອງໄດ້ກ່າວວ່າ, ບໍ່ແມ່ນການກະທຳ
ແປກປະລາດແຕ່ປະການໃດ, ການເຮັດໃຫ້ຄົນຄືນມາຈາກຕາຍ
ອາດເຮັດໃຫ້ຄົນແນໃຈໃນການເຊື່ອໃນຜູ້ທຳການອັດສະຈັນ ແລະ
ຮັກພຣະອົງ (ລູກາ 16:31). ຄຣິສຕຽນບໍ່ຄວນເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູ
ຍ້ອນໄດ້ເຫັນການອັດສະຈັນ ແຕ່ເຊື່ອຍອມພຣະເຢຊູໄດ້ຄືນມາ

ຈາກຄວາມຕາຍ.

ໃນເວລານີ້ແມ່ນສັນຍານ ຫລືຂ້າວອັນໃດຈາກພຣະເຈົ້າທີ່
ພວກເຮົາສາມາດຮັບເອົາໄດ້ກັບການອັດສະຈັນທີ່ໄດ້ຂຽນໄວ້ໃນ
ພຣະ ຄຳຟີໃໝ່?...ນີ້ແມ່ນຕົວຢ່າງບາງອັນ: ການປົວຄົນຕາບອດ
ແມ່ນເຄື່ອງໝາຍບອກວ່າຄົນໄດ້ເຂົ້າມາພົບກັບອົງພຣະເຢຊູ...
ໃນເມື່ອຄົນເບິ່ງທີ່ບໍ່ສາມາດຍ່າງໄດ້ ສາມາດຍ່າງກ້າວຫ້າ ອິດ
ນີ້ສະແດງວ່າເປັນການເລີ່ມຕົ້ນປ່ຽນແປງຈາກວິນຍານທີ່ຖືກ
ຫຼັມດ້ວຍຕັນຫາ...ໃນເມື່ອຄົນຕາຍໄດ້ຄືນມາມີຊີວິດ ສະແດງໃຫ້
ເຫັນວ່າ ການເຂົ້າມາຫາພຣະເຈົ້າຂອງຄົນສິດບາບ- ຄົນທີ່ຕາຍ
ດ້ານວິນຍານ ແລະກຳລັງເຂົ້າສູ່ການຄົນຕິກັບພຣະເຈົ້າຊຶ່ງຂຶ້ນ
ກັບການໃຫ້ອະພິຍຂອງພຣະເຢຊູ...ໃນເມື່ອພຣະເຢຊູໄດ້ຫ້າມລົມ
ພະຍຸ ຫລືຍ່າງໜ້ານຳ ນີ້ມີຄວາມໝາຍວ່າ ໂດຍທາງພຣະອົງ
ພວກເຮົາສາມາດຊະນະອຳນາດຂອງຄວາມຊົ່ວທີ່ກຳລັງກິນກິນ
ພວກເຮົາ...ການເຮັດໃຫ້ເຂົາຈື່ຄູນທະວີ ໝາຍເຖິງການຂະຫຍາຍ
ອາຫານດ້ານຈິດວິນຍານ, ຄື "ເຂົາຈື່ແຫ່ງຊີວິດ" ໃນສິນະຫາ
ສະນິດ ເຮັດໃຫ້ຄວາມຫິວຂອງຄົນທັງໂລກຫາຍໄປ.

ທຸກສິ່ງເປັນໄປໄດ້ສຳລັບຜູ້ທີ່ເຊື່ອ ມັນກະກາຍເປັນ ສິ່ງ "ອັດ
ສະຈັນ" ທີ່ໃດອົງພຣະເຢຊູໄປ ແລະສິດສອນ ທີ່ນັ້ນພຣະອົງ ທຳ
ການອັດສະຈັນຕໍ່ຜູ້ມີຄວາມເຊື່ອ. ດັ່ງນັ້ນ ຜູ້ທີ່ເຫັນ ພຣະອົງກໍມີ
ຄວາມກະຕູນໃຈ ຖາມຕົນເອງໃນເຮືອງນີ້ ແລະໃນທີ່ສຸດກໍກາຍ
ເປັນຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູຄຣິສ ແລະຮັບຊີວິດອັນຕະລອດ ໄປ
ຈາກພຣະອົງ.

ໃນປີຂ້າວປະເສີດມີການອັດສະຈັນຫລາຍໆຢ່າງ: ຄົນເສັງ
ອົງຄະໂຕ້ຢ່າງໄປໄດ້ໃນທັນໃດ...ຄົນຕາບອດເຫັນໄດ້ຄັ້ງແລກໃນ
ຊີວິດ...ຄົນຕາຍແລ້ວເປັນຄືນມາຈາກຕາຍ...ຕີກມອງໄດ້ປາ
ຫລາຍ ເວລາແກ່ນອງໝົດຄົນບໍ່ໄດ້ຫຍັງ...ນ້ຳໄດ້ກາຍເປັນເຫລົ້າ
ແວງ...ເຂົ້າຈີ່ຄູນທະວີຂຶ້ນຫລາຍເທົ່າ...ການທົດລອງຢຸດລົງຕາມ
ຄຳສັ່ງ...ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ສຳລັບຄົນທີ່ບໍ່ຍອມເຊື່ອຜູ້.
ການອັດສະຈັນບໍ່ສາມາດອະທິບາຍດ້ວຍວິທະຍາສາດ ຫລືເຫດ
ຜົນອັນນຶ່ງອັນໃດ, ມັນກົງກັນຂ້າມກັບທຳມະຊາດ. ດັ່ງນັ້ນ, ຜູ້
ຄົນນັກເຂົ້າໃຈສິດ ຖືວ່າມັນເປັນວິຫານ ແລະເຮືອງເຫລືອເຊື້ອ.
ໃນທາງນີ້ຜູ້ຊົມໄດ້ເຫັນການອະທິບາຍເຖິງການອັດສະຈັນ:
ເຮືອງເຂົ້າຈີ່ ທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ຊັກນຳໃຫ້ເຂົາຜູ້ມີຄວາມບຳຖານາ ກິນ
ຄົນດຽວ ໃຫ້ແບ່ງປັນກັບຄົນອື່ນ ແລະໃນທີ່ສຸດທຸກໆຄົນກໍກິນອັນ
ໜ້າສຳລານ. ຕາມຄວາມຄິດຂອງພວກເຂົາຖືວ່າເປັນ, "ນິ
ທານ" ເຮືອງເຂົ້າຈີ່ກັບປານ້ອຍ.

ການອະທິບາຍເຖິງການອັດສະຈັນຈາກວິທະຍາດນັ້ນ ເຫັນ
ວ່າເປັນໄປບໍ່ໄດ້ ເຖິງແມ່ນວ່າວິທະຍາສາດຈະມີຄວາມກ້າວໜ້າ
ໄປເຖິງຂັ້ນໃດກໍຕາມ. ທຳມະຊາດຍັງເຊື່ອຄວາມລັບນັ້ນໄວ້
ແລະກົງກັນຂ້າກັບ "ກິດຂອງວິທະຍາສາດ" ດັ່ງນັ້ນ, ຄຳຕອບນີ້
ບໍ່ສາມາດແກ້ໄດ້ດ້ວຍລັກວິທະຍາສາດເລີຍ. ພຣະຄຳຟີໄດ້
ບອກເຮົາເຖິງອຳນາດພິເສດຂອງອົງພຣະເຢຊູ (ລູກາ 8:46).
ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈໄດ້ຄັກເຖິງອຳນາດຂອງວິນຍານ
ກັບວັດຖຸ. ຕົວຢ່າງ: ພຣະເຢຊູມີອຳນາດຫລາຍພັນເທົ່າທີ່ຈະປີ້ນ
ປົວພະຍາດຮ້າຍ ຫລືຄົນເສັງອົງຄະ ໃຫ້ຫາຍຈາກຄວາມເຈັບ
ປວດໃນຮ່າງກາຍໃຫ້ເປັນ "ຄົນມີຫວັງຂຶ້ນ"

ການອັດສະຈັນ ແລະກິດຈະການໜ້າແປກນັ້ນແຕກຕ່າງກັນ.
ການອັດສະຈັນເຮັດໃຫ້ຊິດດີ. ຄວາມຈິງແລ້ວຊີວິດຂອງ ພວກ
ເຮົາຖືກແວດອ້ອມດ້ວຍການອັດສະຈັນ. ແກ່ນນ້ອຍໆກໍ່ໃຫຍ່ຂຶ້ນ
ເປັນດອກໂມ້ອັນສວຍງາມ ຫລື ເປັນຕົ້ນໄມ້ໃຫຍ່, ຫລືເດັກໃນ
ຫ້ອງແມ່ໃຫຍ່ຂຶ້ນໃນຫ້ອງ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເປັນການອັດສະຈັນປະຈຳ
ວັນໃນຊີວິດ. ແຕ່ວ່າພວກເຮົາໄດ້ເລີ່ງເຄີຍກັບມັນຕິ ພວກເຮົາຈິ່ງ
ບໍ່ຄິດເຖິງເລີຍ. ກິດຈະການໜ້າແປກນັ້ນເປັນການອັດສະຈັນພິ
ເສດຄື: "ສັນຍານ" ຈາກພຣະເຈົ້ານຳ "ຂ້າວ" ຂອງພຣະອົງ ເຮັດ
ໃຫ້ທຸກຄົນເປັນພະຍານເຮືອງພຣະອົງຖາມຕົນເອງວ່າ, "ພຣະ
ເຈົ້າກຳລັງບອກຂ້າພະເຈົ້າເຖິງຫຍັງ?" ບໍ່ມີໃຜມີບັນຫາກັບການ

ພຣະເຊຢູຖືກທົດລອງດ້ວຍມານ

ພວກສາວົກຂອງພຣະເຊຢູໄດ້ເຫັນການເປັນພຣະເມຊີອານ ຊຶ່ງເປັນພາສາເຮັດໃຫ້ເປັນພາສາກຣິກ "ຄຣິສຕາສ" ມີຄວາມ ໝາຍວ່າ "ຜູ້ຖືກທົດສົງ". ສຳລັບພວກເຂົາແມ່ນພຣະເມຊີອານ ຜູ້ຕັ້ງພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ ແຕ່ແມ່ນຜູ້ມີຊື່ສວງໃນຊາດຢົວ. ເທົ່າທີ່ພວກຢົວພັນຜິນເຖິງການສະເດັດເຂົ້າກຽງເຢຊູຊາເລັມ ຢ່າງຜູ້ມີໄຊ, ອົງພຣະເຊຢູໄດ້ນຳພາພວກເຂົາມາເຖິງຄວາມຈິງ: ພຣະອົງຈຳເປັນຕ້ອງທຶນທຸກທໍລະມານ, ຖືຈັບ, ທໍລະມານ ແລະ ເຖິງແກ່ຄວາມຕາຍດ້ວຍການປະຫານຊີວິດ.

ເພື່ອສະແດງເຖິງຄວາມແຕກຕ່າງ ພຣະເຊຢູໄດ້ບອກເຖິງ ການທົດລອງທີ່ພຣະອົງໄດ້ປະເຊີນ: ການທົດລອງໃຫ້ພຣະອົງ ຫ້າການອັດສະຈັນເພື່ອປະຫານອາຫານຢ່າງຜຽວພໍ ແລະ ຄວາມອຸດົມສົມບູນມາສຳລັບສາວົກຂອງພຣະອົງ. ເພື່ອອະຊະນະໃຈ ເຂົາມາຫາງພຣະອົງໂດຍການສະແດງການອັດສະຈັນ ໃຫ້ເຂົ້າຮູ້ ວ່າພຣະອົງມີອຳນາດອັນໃຫຍ່ຫລວງ.

ຈະບໍ່ມີຜູ້ໃດຮູ້ຈັກການທົດລອງຂອງພຣະເຊຢູ ຖ້າພຣະອົງ ບໍ່ ໄດ້ກ່າວຂຶ້ນມາ. ພຣະອົງໄດ້ບອກວ່າການທົດລອງເປັນການຕໍ່ສູ້ ດ້ານວິນຍານກັບພະຍາມານ ແລະຄວາມຊົ່ວ.

ພຣະເຊຢູໄດ້ປາກົດເທິງພູໃນຮູບຮ່າງໃໝ່

ພຣະເຊຢູໄດ້ພາພວກສາວົກສາມຄົນຜູ້ທີ່ໄກ້ສິດກັບພຣະອົງ ຂຶ້ນໄປເຖິງພູເຂົາ, ໂກຈາກໃນເມືອງ. ເທິງນັ້ນເໝືອນວ່າສະວັນ ກັບໂລກໄດ້ຕິດກັນ... ທັງສາມຄົນຕິດກະລິງໃນເວລາກາງຄືນ ເມື່ອເຂົາໄດ້ເຫັນພຣະເຊຢູຢູ່ມື້ແສງສະຫວ່າງອອກມາ. ພຣະ ເຊຢູບໍ່ໄດ້ຢູ່ຄົນດຽວ ມີຜູ້ປະກາດໃນເມືອງ ແລະອິດສະລາ, ທັງສອງ ທ່ານເປັນບັນພະບູຮານຜູ້ຢັ້ງໃນປະເທດອິສລາແອນ. ທັງສອງຄົນ ມີໄປຜົວປະການພຣະເຈົ້າເທິງພູເຂົາຊື່ນາອິຄິນລະສະໂມ. ເຂົາ ເປັນພະຍານຈາກສະວັນຊຶ່ງເປັນບ້ານອັນຖາວອນ.

ສາວົກທັງສາມຄົນໄດ້ຮູ້ຈັກວ່າພຣະເຊຢູເປັນສັກສິດໃນໂລກ ແຫ່ງຈິດວິນຍານ ແລະພ່ານທາງພຣະອົງ ພຣະເຈົ້າໄດ້ສະເດັດ ມາອາສັຍຢູ່ໃນຖ້ຳກາງຄືນຂອງພຣະອົງເໝືອນດັ່ງພຣະອົງໄດ້ ສັນຍາໄວ້ແລ້ວນັ້ນ. ຫ້າມະດາແລ້ວ ພຣະເຈົ້າບໍ່ຕ້ອງການບ່ອນ ຢູ່ໃນຜ້າເຕັ້ນ ຫລືດູບນ້ອຍ (ຫລືວິຫານ) ເພື່ອຈະຢູ່ໃນໂລກຄືທ່ານ

ຝູງຊົນສັນລະເສີນພຣະເຊຢູ

ສອງສາມວັນກ່ອນວັນກິນເຂົ້າຈີ່ບໍ່ມີເຊື້ອແປ້ງ ພຣະເຊຢູກັບ ຜູ້ຕິດຕາມຍ້າຍເຂົ້າໄປກຽງເຢລູຊາເລັມ. ໃນບ້ານເທິງພູໜາກ ກອກເທດ ຫາງທິດຕາເວັນອອກຈາກເມືອງ, ພວກສິດສອງຄົນ ໄດ້ນຳເອົາລໍໝໍທີ່ບໍ່ເຄີຍມີຄົນຂຶ້ນກ່ອນຫາພຣະອົງ. ປຶ້ມຂ່າວ ປະເສີດທັງສີ່ເຫລັ້ມໄດ້ກ່າວເຖິງເຫດການນີ້ຄື ການສະເດັດເຂົ້າ ໄປກຽງເຢລູຊາເລັມຢ່າງຜູ້ມີໄຊ. "ໂຣສະນາ ແກ່ບຸດຂອງດາວິດ ຄວາມສຸກຈິ່ງແມ່ນຜູ້ນັ້ນທີ່ມາໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຈົ້າ, ໂຣຊາ ນາໃນບ່ອນສູງສຸດ."

ອີງຕາມປຶ້ມນັດຫາຍ ໄດ້ເວົ້າເຖິງການທ່ານວຍຂອງຜູ້ປະ ກາດພຣະທັມ ຊັກຂາລິຢາ (ປະມານ 520 ກ.ຄ.ສ.) "ຈິ່ງຍິນດີ ເມືອງເຢລູຊາເລັມ... ຈິ່ງລູກສາວຂອງສີໂອນ, ຈິ່ງເຢິງ ກະສັດ ຂອງທ່ານໄດ້ສະເດັດມາແລ້ວ, ສຸພາບແລະນັ່ງເທິງຫລັງລໍໝໍ. (ນັດຫາຍ 21:8-9) ການທ່ານວຍໄດ້ເລີ່ມດີໄປ: "ເຮົາຈະ

ຄົນເຮົາຢ່າພາກັນຄິດເລີຍວ່າພະຍາມານໄດ້ປາກົດພຣະເຊຢູໃນ ຮູບຮ່າງໜ້າຢ້ານ ຫລືໜ້າຕະລົກ. ເໝືອນນັກແຕ່ນຫລືນັກຄວັນ ໄດ້ວາດຮູບອອກມາ. ບໍ່ແມ່ນອີ່ຫລີ: ອົງພຣະເຊຢູໄດ້ປະສົບ ກັບການທົດລອງພາຍໃນສ່ວນເລິກຂອງພຣະອົງ, ເໝືອນ ກັບພວກເຮົາຖືກທົດລອງໃຫ້ເຮັດສິ່ງຊົ່ວ. ແຕ່ພຣະເຊຢູໄດ້ໄຊຊະ ນະຕໍ່ພຣະຍາມານ.

ອີກອັນນຶ່ງຄົນເຮົາບໍ່ຄວນຄິດວ່າເຮື່ອງພະຍາມານເປັນນິຫານ ຫລືເປັນເຮື່ອງ "ຄົນຄິດຂຶ້ນມາ." ພຣະເຊຢູໄດ້ຖືວ່າເປັນເຮື່ອງ ຈິງ, ແລະຍັງໄດ້ບອກວ່າ, "ມັນເປັນກະສັດຂອງໂລກນີ້". ມັນ ເປັນຜູ້ຕັ້ງພຣະເຈົ້າ ແລະສິ່ງທີ່ດີ. ມັນເປັນຕົວແທນອຳນາດ ຂອງຈິດວິນຍານແຫ່ງຄວາມຊົ່ວ ພະຍາມານຈະທຳລາຍ ຄວາມສຳພັນ ແລະຈິດໃຈຂອງແຕ່ລະຄົນໜຶ່ງໜຶ່ງ. ເຫດການ ນີ້ແຫລະອົງພຣະເຊຢູສະເດັດມາເພື່ອຈະປົດປ່ອຍພວກເຮົາອອກ ຈາກອຳນາດຂອງມັນ. ແຕ່ພວກເຮົາທຸກຄົນຕ້ອງມີຄວາມປາ ຖະນາຢາກເປັນຄົນລື້ນຈາກອຳນາດຂອງມັນ. ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຮົາກໍ່ຕົກຢູ່ໃນອຳນາດຂອງມັນຢ່າງບໍ່ມີທາງອອກ.

ເປົໂຕເຊື້ອນັ້ນ, ສຳລັບພຣະເຈົ້າແລ້ວພຣະເຊຢູຊຶ່ງເປັນພຣະບຸນ ອົງດຽວຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ທີ່ພວກສາວົກຄວນເຊື່ອຝັງ. ພຣະວິນ ຍານຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ກັບທຸກຄົນທີ່ຮັບເອົາພຣະເຊຢູເປັນຜູ້ໂຜດ ແລະເປັນເຈົ້ານາຍ. ແຕ່ແນວໃດກໍ່ຕາມ ສິ່ງນີ້ພວກສາວົກບໍ່ໄດ້ ເຂົ້າໃຈດີ ຈົນເຖິງພຣະເຊຢູໄດ້ຊີ້ນາມຈາກຕາຍ.

ການທີ່ພຣະເຊຢູໄດ້ປ່ຽນພຣະກາຍເທິງພູເຂົານັ້ນສອນໃຫ້ຮູ້ ວ່າມັນການສຳຄັນທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງເຂົ້າມາຫາພຣະເຈົ້າ. ນີ້ເປັນ ວິທີທາງດຽວທີ່ຄົນເຮົາໄດ້ຮັບແສງສະຫວ່າງຖ້ຳກາງຄວາມ ມືດ ແລະຄວາມລຳບາກຂອງຊີວິດ. ດ້ວຍການເຊື່ອຝັງພຣະເຊ ຊື່ການອ່ານພຣະຄຳພີ ອ້ອນວອນ, ພວກເຮົາຈິ່ງເຂົ້າຫາພຣະ ເຈົ້າໄດ້. ຜູ້ທີ່ຕິດຕາມພຣະເຊຢູຕ້ອງມີເວລາເຮັດດັ່ງກ່າວນີ້ ເພາະເປັນເວລາປະເສີດສຳລັບຄົນນັ້ນ.

ທຳລາຍຣິດມ້າໃນສິງຄາມຢູ່ໃນເມືອງເຢລູຊາເລັມ: ອີກອັນນຶ່ງ ລູກສອນໃນສິງຄາມຈະຖືກທຳລາຍ ແລະເຮົາ (ພຣະເຈົ້າ) ຈະ ນຳຄວາມສະງົບສຸກມາເຖິງທຸກຄົນ..."

ເມື່ອໃຫ້ແນ່ໃຈ ອົງພຣະເຊຢູໄດ້ຖືກຮັບຕ້ອນເໝືອນເປັນເຊື້ອ ສາຍຂອງກະສັດດາວິດ. ການສະເດັດເຂົ້າກຽງເຢລູຊາເລັມຊຶ່ງໃຫ້ ເຫັນຄັກວ່າພຣະອົງບໍ່ໄດ້ມາເປັນພຣະເມຊີອານໂດຍໃຊ້ອຳນາດ ແຕ່ໂດຍຄວາມຮັກ ຄວາມເມດຕາ ຄວາມດີ ແລະສັນຕິສຸກ. ນັ້ນ ຈິ່ງເປັນເຫດໃຫ້ພຣະອົງຂີ່ລໍໝໍທ່ານະດາເທົ່ານັ້ນ, ບໍ່ເໝືອນ ເຈົ້ານາຍທະຫານຂອງໂຣມ ຂຶ້ນມາຕິດແຕ່ງໃຫ້ສວຍງາມ. ການ ເປັນຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະມີອຳນາດເໝືອນກະສັດນັ້ນມາຈາກພຣະປິ ດາຜູ້ຊົງສະຖິດໃນບິນຟ້າສະວັນຜູ້ສົ່ງພຣະເຊຢູມາໃນໂລກ.

ພຣະເຊຢູຊັບໄລ່ພວກຜູ້ຄ້າອອກ ຈາກພຣະວິຫານ

ພຣະວິຫານໃນເມືອງເຢລູຊາເລັມເປັນບ່ອນພວກຍິດທຸກ ບ່ອນໃນໂລກໂດຍທຳມະຊາດສາດສະນາ. ບ່ອນນັ້ນເປັນບ່ອນທີ່ ເຂົາໄດ້ຖວາຍເຄື່ອງບູຊາເພື່ອໃຫ້ຄວາມຍາບັນໝົດໄປ. ດ້ວຍ ຈຸດປະສົງດັ່ງກ່າວ ພວກເຂົາຈິ່ງເລືອກເຂົ້າສັດໂຕດີທີ່ສຸດໃນກຸ່ມ ສັດລ້ຽງ ຫລືຈ່າງໃຫ້ພວກຜູ້ຄ້ານຳສັດມາຖວາຍຂ້າບູຊາໃນລັຮິ ເວນພຣະ ວິຫານ.

ແທ່ນຖວາຍບູຊາໃນພຣະວິຫານນັ້ນສູງປຸ້ດອຍໜາກຫິນ ແຂງ. ມີແຕ່ພວກປະໂລຫິດເທົ່ານັ້ນມີສິດເຂົ້າໄປຫາງໃນເພື່ອຈະ ໄດ້ຫຽນ ຖວາຍບູຊາ, ກວດເຢິງຕະກຽງທີ່ມີເຈັດແຍ່ ເພື່ອນຳ ຂອງມາຖວາຍ. ຫາງຫລັງຜ້າກັ້ງແມ່ນບ່ອນ "ສັກສິດບໍ່ຮິສຸດ" ເປັນບ່ອນແປກ ຫົວໜ້າປະໂລຫິດເທົ່ານັ້ນມີສິດເຂົ້າໄປຫາງໃນ ໄດ້ ປີລະຄັ້ງ ເພື່ອຈະຖວາຍເລືອດແຫ່ງຄວາມຍາບຂອງມະນຸດ. ໃນສະໄໝກ່ອນຫ້ອງສັກສິດບໍ່ຮິສຸດນີ້ມີພຣະບັນຍັດ ກັບໂຕະທີ່ ສະລັກກິດບັນຍັດຂອງໂມເຊໃສ່. ຫລັງຈາກພຣະວິຫານຖືກທຳ ລາຍ ແລະຖືກສ້າງຂຶ້ນໃໝ່ ຫ້ອງນີ້ເປັນພຽງຫ້ອງເປົ້າ. ທີ່ນີ້ບໍ່ ໃຫ້ມີຮູບປັ້ນ ຫລືພຣະທຽບເລີຍ, ຮູບນັ້ນບໍ່ສາມາດຄວດເປັນຮູບ ຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ມີອຳນາດໄດ້. ພຣະອົງຍິ່ງໃຫຍ່ກ່ວາມະນຸດຄິດ ວາດພາບ. ແຕ່ພຣະເຈົ້າສັນຍາກັບຄົນຂອງພຣະອົງວ່າ ພຣະອົງ ຈະສະຖິດໃນບ່ອນສັກສິດບໍ່ຮິສຸດນັ້ນ.

ຫາງໜ້າຂອງຖືກນີ້ແມ່ນເດີນທີ່ມີແທນບູຊາໃຫຍ່ບໍ່ມີຫລັງຄາ ເປັນບ່ອນຂ້າສັດເສົາຖວາຍ. ມີປະມານ 2000 ປະໂລຫິດຮັບໃຊ້ ໃນສະຖານທີ່ແຫ່ງນີ້ ແລະພວກຕະກູນຊີວາຍກໍ່ຊ່ວຍຢ່າງຫລວງ ຫລາຍ. ໃນເດີນແທນບູນຊາໄດ້ຈັດໄວ້ສຳລັບພວກຍິດຊາຍອາ ວຸດໂສ ແລະອີກບ່ອນນຶ່ງສຳລັບຜູ້ຍິງອາວຸດໂສ. ສຳລັບພວກ ຕ່າງຊາດແລ້ວບໍ່ມີສິດເຂົ້າໄປ ຖ້າລ່ວງລະເມີຕ້ອງຖືກລົງໂທດ ເຖິງຕາຍ.

ອ້ອນຮອບບ່ອນນະມັດສະການ ມີເດີນລະຫວ່າງວິຫານ ທີ່ມີ ເສົາຫລາຍເສົາຂຶ້ນພຣະວິຫານໄວ້ບໍ່ໃຫ້ຄົນທາງນອກເຂົ້າມາໄດ້. ມີຫ້ອງຂຸນນຸນ, ແລະຫ້ອງນີ້ສະມາດໃຊ້ເປັນບ່ອນຄ້າຂາຍສັດ ຖວາຍ. ມີທີສຳຄັນທີ່ສຸດທາງສາດສະນາມີຝູງຄົນເຂົ້າຮ່ວມ ຫລາຍປະມານ ຮ້ອຍພັນ ເຖິງສອງຮອຍພັນຈາກທຸກແຂວງ ໃນຈັກກະພັດໂຣມປົງຄອງ. ທຸກຄົນກຳນຳຂອງຖວາຍມາ. ມັນເປັນການຈຳເປັນໃຫ້ມີຜູ້ຄ້າຂາຍສັດ: ງິວເທິກ, ແກະ, ນົກເຂົາ ຢູ່ທີ່ນັ້ນເພື່ອຄວາມສະດວກຂອງຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ. ພ້ອມຍັງ ມີຄົນແລກເງິນຕາສຳລັບຄົນຕ່າງດ້າວ. ເປັນການຍາກທີ່ຈະ ອ້ອນວອນໃນສະຖານແຫ່ງນີ້ເພາະສຽງຄົນຊື່ຂ້າຍຂອງຖວາຍ ແຊວໂພດ. ບໍ່ມີບ່ອນໃດສະຖິງພໍໃຫ້ຄົນໄປອ້ອນວອນຕໍ່ພຣະ ເຈົ້າ. ການທີ່ພຣະເຊຢູມີຄວາມໂມໂຫຕໍ່ຝູງຊົນເຫລົ່ານັ້ນກໍ່ເປັນ ຂອງທ່ານະດາ. ພຣະເຊຢູໄດ້ກະທຳເໝືອນຜູ້ປະກາດພຣະທັມ ໃນສະໄໝກ່ອນ ແລະຂັບໄລ່ພວກຜູ້ຄ້າອອກຈາກວິຫານຂອງ ພຣະເຈົ້າ.

ເຈົ້າໜ້າທີ່ຢືນຢັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບຮັກສາຄວາມສະຫງົບໃນພຣະວິຫານໂດຍຮອງໃສ່ພຣະເຢຊູເພາະພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ກຳລັງ ຫລືລາຍໄດ້ໃນການກັບຜາສີ. ພຣະເຢຊູຕອບເຂົ້າໃຫ້ເຂົາຄິດ. ພຣະອົງກ່າວວ່າວິຫານນີ້ພຣະອົງສາມາດທຳລາຍລົງແລະສ້າງຂຶ້ນໃໝ່ພາຍໃນສາມວັນ. ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ໝາຍເຖິງຕົກນັ້ນ ແຕ່ເປັນ "ວິຫານໃໝ່" ເຮືອນໃໝ່ຂອງພຣະເຈົ້າຄືຮ່າງກາຍຂອງພຣະອົງເອງ. ຫລັງຈາກນັ້ນນ້ອຍດຽວ ພວກເຖົ້າແກ່ໃນວິຫານນັ້ນໄດ້ຕັດສິນລົງໂທດພຣະເຢຊູໃຫ້ຕາຍໂດຍຄຶງໂວ່ທີ່ໂມກາງແຂນ. ການຕັ້ງສິນນີ້ເຮັດໃຫ້ຝູງຄົນຜິດໃຈ. ເວລາພຣະເຢຊູຕາຍທີ່ບິນໂມ່

ກາງແຂນ ຜ້າກັງໃນພຣະວິຫານ ບ່ອນສັກສິດບໍ່ຮຽດໄດ້ຈັກ ແຕ່ເທິງເຖິງລຸ່ມ. ພຣະເຢຊູເປັນ "ແກະນ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າ" ພຣະອົງເປັນຂອງຖວາຍເພື່ອຄວາມບາບຂອງຄົນທັງໂລກ. ຜູ້ໃດທີ່ຮັບເອົາການຖວາຍຂອງອົງພຣະເຢຊູ ແລະມອບຊີວິດຂອງຕົນໄວ້ໃນກຳມີຂອງພຣະບຸດພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງຄືນມາຈາກຄວາມຕາຍກໍແມ່ນຄຣິສຕຽນໄດ້. ນັ້ນໝາຍຄວາມວ່າ ຄົນນັ້ນເປັນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ແລະເປັນພາກສ່ວນຂອງຮ່າງກາຍໃໝ່ຂອງພຣະຄຣິດ, ກາຍເປັນຄຣິສຕຽນກຸ່ມໃຫຍ່ໃນໂລກ.

ພຣະເຢຊູໄດ້ໃຫ້ຄຳສັ່ງແກ່ພວກສາວົກ: "ນີ້ແມ່ຮ່າງກາຍເຮົາທີ່ສະລະເພື່ອທ່ານ, ເຮັດດັ່ງນີ້ເພື່ອໃຫ້ເປັນທີ່ລະນຶກເຖິງເຮົາ. (ລູກາ 22:18-20). ພວກເຂົາຈະບໍ່ສາມາດຮຽນແບບຫັກເຂົ້າຈີ່ ແລະຍົບຈອກນ້ຳອະວຸ່ນອອກໄປ ຖ້າເຂົາບໍ່ໄດ້ຮັບຄຳສັ່ງຈາກພຣະອົງ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ ໃນສະໄໝທຳມະຊາດພວກສາວົກ ໄດ້ໃຊ້ເວດັ່ງກ່າວເປັນເວລາສະໄໝຄົດ ແລະສະຫລອງຄົວຮອບ.

ສິນບັດສະຄາໃນເມືອງເຢລູຊາເລັມໃນສະໄໝພຣະເຢຊູ

ສິນບັດສະຄາເປັນບຸນວັນພັກຂອງຊາວອິສເລນ: ເປັນບຸນປີດປ່ອຍ ແລະບຸນເອກກະລາດ. ນັ້ນເປັນເຄື່ອງເຕືອນໃຈສະເມີວ່າ ປະມານ 1270 ກ.ຄ. ສ. , ພວກອິສເລນຢູ່ໃນການນຳພາຂອງ ໂນເຊ. ຜູ້ນຳຂອງພຣະເຈົ້າ, ທ່ານຊ່ວຍປີດປ່ອຍການເປັນທາດໃນປະເທດເອຢິບ. ເຖິງແມ່ນມີເຫດຮ້າຍເກີດຂຶ້ນເຖິງເກົ້າຄັ້ງ ກະສັດຝາໂຣ ຍັງບໍ່ປ່ອຍໃຫ້ຄົນອິສລາມໄປ, ທີ່ສຸດໂນເຊໄດ້ປະກາດເຫດຮ້າຍຄັ້ງທີ່ສືບ ຄືລູກຊາຍກົກຂອງຄົນອິຍິບຕ້ອງຕາຍ. ສຳລັບພວກຢິວແລ້ວຕ້ອງຂ້າແກະໂຕດີ ແລະເອົາເລືອດແກະນັ້ນທາງໃສ່ປະຕູບ່ອນເຂົ້າຢູ່ ໃນເມື່ອເຫວະດາແຫ່ງຄວາມຕາຍຈະບໍ່ທຳລາຍຜູ້ຢູ່ໃນເຮືອນນັ້ນ. ຕ້ອງກິນຊີ້ນແກະປຶ້ງ ພ້ອມພັກຂົນ ແລະເຂົ້າຈີ່ບໍ່ມີເຊື້ອແພ້ງ ເພື່ອດຽນຕົວໃນການເດີນທາງອອກຈາກປະເທດອິຍິບ.

ໃນສະໄໝພຣະເຢຊູ, ຝູງຊົນໄດ້ສະລອງບຸນບັດສະຄາໃນເມືອງເຢລູຊາເລັມດັ່ງນີ້: ຈັດຂຶ້ນໃນວັນທີ່ 14/15 ຂອງເດືອນມິຊັນ ຄືເປັນເວລາເດືອນໃໝ່ໃນລະດູໃບໂມ່ບັ້ງ. ໃນຕອນທ່ຽງຂອງວັນທີ່ 14 ນັ້ນເຂົາໄດ້ຂ້າແກະໃນເດີນບໍຣິເນນພຣະວິຫານ. ພວກປະໂລຫິດໄດ້ໂຕ້ງເອົາເລືອດໃສ່ຊາມ ແລະໄປຖອກທີ່ຕີນແທນບູຊາສຳລັບຂອງຖວາຍເຜົາ. ໃນເວລາດຽວກັນພວກລີວາຍຮອງເພງຄຳເພງບົດ 113-118 ເພື່ອສັນລະເສີນພຣະເຈົ້າ. ຫຼາງຄອບຄົວ ຫລືຜູ້ຄົນໃນບ້ານ ຫລືຜູ້ເດີນທາງມາແຕ່ໂກກໍພາກັນກິນຊີ້ນແກະນັ້ນກັບເຂົ້າຈີ່ທີ່ບໍ່ມີເຊື້ອແພ້ງ.

ເມື່ອເວລາຜູ້ເຊື່ອໄດ້ຮັບຄຳບຳເລີນນີ້ພວກເຂົາໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມກັບພຣະເຢຊູຄຣິສ. -ອົງພຣະຜູ້ໄຖ່ໄດ້ປິດປ່ອຍເຂົາອອກຈາກອຳນາດຂອງບາບກຳທີ່ເຂົາເຄີຍທຳມາກ່ອນ (ເກີດຈະການຊີ້ວ ຫລືຄວາມຄິດດີ ໃນການຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ) ການຕາຍຂອງອົງພຣະເຢຊູເປັນການໄຖ່ບາບຄັ້ງດຽວເປັນການສິ້ນສຸດ-ສາມາດອະໄພຄວາມຜິດທັງສິ້ນຂອງຄຣິສຕຽນ. -ເຂົ້າຮ່ວມກັບພຣະເຈົ້າມີຊື່ຈິດໄວ້ໃນປື້ມອັນສັກສິດ-ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໄດ້ຮັບເອົາຄວາມສັນຍາວ່າພຣະອົງຈະຊ່ວຍເຫລືອຜູ້ມີຄວາມເຊື່ອອັນແທ້ຈິງໃນພຣະອົງ ແລະອົງຈະຢູ່ກັບເຂົາ "ຫຼາງວັນຈົງເຖິງທີ່ສຸດປາຍແຜ່ນດິນໂລກ".

ຄາບເຂົ້າບໍຣິສຸດຂອງພຣະສັນຍາໃໝ່

ພຣະເຢຊູຕ້ອງປະສົງຢາກເຮັດໃຫ້ສິນບັດສະຄາມີຄວາມໝາຍຫລາຍກວ່າຄຳບຳເລີນສັ່ງລາ: ພຣະອົງຕ້ອງປະສົງໃຫ້ມີຄວາມໝາຍໃໝ່. ສອງຄັ້ງໃນເມື່ອພຣະເຢຊູໄດ້ນັ່ງໂຕະກິນເຂົ້າ, ໂດຍອ້ອນວອນຂໍພຣະພອນ (ຄັ້ງນີ້ເວລາພຣະອົງຫັນເຂົ້າຈີ່ ແລະຄັ້ງທີ່ສອງເວລາເຈັບເອົາຈອກນ້ຳອະວຸ່ນ) ພຣະອົງໄດ້ເວົ້າຄຳເວົ້າອັນເຕັມເປັນຕ້ອນອຳນາດ: "ນີ້ແມ່ນຮ່າງກາຍຂອງເຮົາທີ່ສະລະເພື່ອເຈົ້າ". ຕໍ່ມາພຣະອົງເອົາຈອກນ້ຳອະວຸ່ນ ກ່າວວ່າ, "ນີ້ແມ່ນຈອກແຫ່ງພຣະສັນຍາໃໝ່ ຄືເລືອດທີ່ໄດ້ສະລະເພື່ອທ່ານ..."

ຕໍ່ພຣະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າ. ເວລານີ້ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ປະກາດວ່າເລືອດຂອງພຣະອົງໄດ້ຕິກາໃສ່ພຣະສັນຍາໃໝ່ກັບພຣະເຈົ້າເຮັດໃຫ້ຄົນຄົນດີກັບພຣະອົງໄດ້ ສຳລັບຜູ້ທີ່ກັບໃຈໃໝ່.

ມັນບໍ່ເປັນຄວາມຈິງທີ່ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ໂຫລເລືອດເພື່ອຄວາມໂກດຮ້າຍຂອງພຣະເຈົ້າຈະເຢັນລົງແລະບໍ່ໃຫ້ພຣະເຈົ້າແກ້ ແຄ້ນ. ແຕ່ກົງກັນຂ້າມ ພຣະເຈົ້າໄດ້ຈັດໃຫ້ພຣະເຢຊູເປັນຂອງຖວາຍເພື່ອຄວາມບາບ, ການເຮັດດັ່ງນີ້ເພື່ອໃຫ້ຮູ້ວ່າພຣະອົງ ຊົງຮັກມະນຸດ. ໃນຫົວໃຈອັນສັກສິດຂອງພຣະເຢຊູ, ຄວາມຮັກ ໄດ້ ໂຊຊະນະອຳນາດຂອງຄວາມຜິດບາບຢ່າງແທ້ຈິງ.

ຂັ້ນໂຕໃນເມືອງເຢລູຊາເລັມບ່ອນພຣະເຢຊູໄດ້ຍ່າງໄປບ່ອນກິນເຂົ້າຄັ້ງສຸດທ້າຍໃນສ່ວນເກດຊາມາເນ.

ກັບຄາບເຂົ້າຄັ້ງນີ້ ພຣະຢູ່ເວົ້າເຖິງຊີວິດມີຢູ່ໃນຄວາມຕາຍຕໍ່ໜ້າພວກສາວົກ. ເຮົາສາມາດເວົ້າໄດ້ວ່າຄວາມຫຼາກຫຼາຍມານກັບຄວາມຕາຍໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນແລ້ວ: ຢູ່ດາຜູ້ທ່ວະ ຍືດກຳລັງມາພ້ອມກັບທະຫານຜູ້ທີ່ຈະເຈັບ, ຕັດສິນ, ທໍລະມານ ແລະຂ້າພຣະອົງ. ຢູ່ໃນເບື້ອງຫລັງຂອງພວກເຂົານີ້ແມ່ນຄວາມບາບຂອງມະນຸດຊາດໝູ່ຫລັງຢູ່, ມັນທຳໃຫ້ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າສິ້ນຊີວິດຢູ່ໃນໂລກນີ້. ໃນເມື່ອອົງພຣະເຢຊູໄດ້ແບກເອົາຄວາມບາບຂອງ ມະນຸດ ຊາດ, ພຣະເຢຊູກໍເປັນຜູ້ຜິເສດໃນສິດບັດສະຄານັ້ນ ເປັນແກະ ຖວາຍ ເພື່ອໄຖ່ເອົາຈິດວິນຍານຂອງຜູ້ທີ່ເຊື່ອ. ຜູ້ປະ ກາດ ພຣະທຳ ເອ ຊາອິໂດກ່າວ, "ແຕ່ພຣະອົງໄດ້ຖືກເຈັບຖືກ ຕີຍ້ອນ ຄວາມບາບ ຂອງພວກເຮົາ, (ເອຊາອິ 53:5)

ພຣະເຢຊູຕ້ອງການໃຫ້ຜູ້ຕິດຕາມພຣະອົງຮ່ວມເປັນນ້ຳນຶ່ງໃຈດຽວໃນການຖວາຍຊີວິດຂອງພຣະອົງ. ທ່ານລູກາຈິ່ງບອກພວກເຮົາວ່າ, "...ພຣະເຢຊູໄດ້ເຈັບເອົາເຂົ້າຈີ່ມາ, ກິນ ນີ້ເປັນຮ່າງກາຍຂອງເຮົາ ແລະພຣະອົງເຈັບເອົາຈອກນ້ຳເມື່ອຂອບພຣະຄຸນແລ້ວ ພຣະອົງເອົາໃຫ້ພວກສາວົກແລະເວົ້າວ່າ, ຕໍ່ມາ ນີ້ແມ່ນເລືອດແຫ່ງພຣະສັນຍາໃໝ່ ທີ່ໄດ້ໂຫລເພື່ອຄວາມຜິດບາບຂອງທ່ານ." (ມັດທາຍ 26:26-28)

ມັນເປັນປະເພນີຂອງພວກຢິວຕ້ອງກິນຊີ້ນແກະທີ່ພວກເຂົາຖວາຍໃນພຣະວິຫານ. ຂອງຖວາຍນັ້ນໄດ້ບຳລຸງຮ່າງກາຍແລະເຮັດໃຫ້ເຂົາໄດ້ສິດກັບພຣະເຈົ້າ. ຄາບເຂົ້າສຸດທ້າຍ (ສິນນະຫາສະນິດ) ໄດ້ແທນປະເພນີທຳມະດາຂອງພວກຢິວ ແລະບໍ່ໄດ້ເປັນສິ່ງຄັດຂ້ອງອັນໃດ ແຕ່ໃຫ້ເຂົາຮູ້ຈັກຄວາມໝາຍອັນເລິກຊຶ່ງວ່າການຕາຍຂອງພຣະເຢຊູໄດ້ນຳໃຫ້ມີຊີວິດອັນຕລອດໄປແລະສະນິດກັບພຣະ ເຈົ້າໄດ້.

ໃນຄາບເຂົ້າຄັ້ງສຸດທ້າຍກັບຜູ້ຕິດຕາມທີ່ສັດຊື່ພຣະເຢຊູກ່າວໄວ້ວ່າ: "ຜູ້ໃດກິນເນື້ອກາຍແລະດື່ມເລືອດຂອງເຮົາຈະມີຊີວິດອັນຕະລອດໄປ. ແລະພຣະອົງຍັງກ່າວວ່າ, "...ນີ້ແມ່ນຈອກແຫ່ງພຣະສັນຍາໃໝ່ໃນເລືອດທີ່ໂຫລເພື່ອທ່ານ." (ລູກາ 22:20). ໂນເຊໄດ້ກ່າວເຖິງພຣະສັນຍາລະຫວ່າງພຣະເຈົ້າກັບຄົນທີ່ພຣະອົງຊົງເລືອກໄວ້. ໃນປະຫວັດສາດຄົນຂອງພຣະອົງໄດ້ຜິດ

ຮູບຖ່າຍໂດຍ: ດັກຄຣູເອັດ

ຄວາມເຈັບປວດຂອງພຣະເຢຊູໃນສວນເອເດນ

ອົງພຣະເຢຊູເປັນມະນຸດເໝືອນຄົນທີ່ໄປ. ແຕ່ໃນເວລາດຽວກັນພຣະອົງຊົງເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ. ພຣະອົງມີຄວາມຮູ້ສຶກເໝືອນຄົນອື່ນຕໍ່ສະຖານະກັນອັນສຸກເສີນ. ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຫລິ້ນລະຄອນແຕ່ປະການໃດ. ພາກສ່ວນໃນສວນເອເດນເປັນປະວັດສາດອັນສຳຄັນ. ບໍ່ມີຄົນໃດໄດ້ກໍ່ສ້າງປະວັດອັນເຈັບປວດເຖິງການຕາຍຂອງພຣະເຢຊູ. ເຮືອງນີ້ໄດ້ລາຍງານໂດຍພະຍານສານຄົນ.

ພຣະເຢຊູໄດ້ເປັນທຸກໃນຈິດວິນຍານ. ມັນເປັນການທໍ່ຮະມານຈົນເປັນເຫດໃຫ້ທຸກພາກສ່ວນໃນຮ່າງກາຍຕ້ອງແຕກຫັກຈົນກາຍເປັນເລືອດໄຫລອອກຕົກເດີນ. ບຸດຂອງມະນຸດ ໃນເວລາດຽວກັນເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້ານັ້ນໄດ້ປະເຊີນກັບຄວາມຊົ່ວຊ້າ ທີ່ພວກເຮົາຖືວ່າເປັນກຳ. ພຣະອົງເຫັນປະວັດສາດຂອງໂລກໄດ້ກາຍໄປຕໍ່ໜ້າຕໍ່ຕາ, ທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມບາບຄີ: ການຂ້າກັນ ແລະສິ່ງຄາມພ້ອມດ້ວຍຄວາມທຸກທໍລະມານ.

ເປໂຕໄດ້ປະຕິເສດອົງພຣະເຢຊູ

ເຫດການເຫລົ່ານີ້ໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນປຶ້ມຂ່າວປະເສີດທັງສີ່ປຶ້ມ. ນີ້ເປັນເຮືອງແທ້ທີ່ໂຕຖ່າຍຫອດຈາກກຸ່ມຊາວຄຣິສຕຽນ ແລະໃນປຶ້ມຂ່າວປະເສີດ. ມັນເປັນການງ່າຍທີ່ສຸດ ຖ້າຢາກຈະຢັດບັງເຮືອງນີ້ໄວ້, ແຕ່ພວກອັກຄະສາວິກໄດ້ເຮັດຖືກແລ້ວທີ່ກ່າວເຖິງເຫດການນີ້ໃຫ້ຄົນເຂົ້າໃຈ. ພວກເຮົາໄດ້ຮູ້ດີກໍ່ເພາະເຈົ້າຂອງຜູ້ປະຕິເສດໄດ້ເວົ້າເຖິງເຮືອງນີ້ໃຫ້ຜັງ.

ພຣະເຢຊູ ຊັ້ນສານປາກົດຕົວຕໍ່ໜ້າພວກມະຫາປະໂລຫິດ

ນ່ວຍເບິກຄອງສູງແມ່ນຄະນະຜູ້ນຳຊັ້ນສູງຂອງພວກຢິວ. ປະກອບດ້ວຍ 71 ຫາມຜູ້ເປັນຫົວໜ້າໃນຫ້ອງການ. ກິດໝາຍສຳລັບຄົນອິສເອນໂດ້ຂຶ້ນກັບສາດສະນາ. ດັ່ງນັ້ນ, ຖ້າຜູ້ຝຶກສາດສະນາແລ້ວຕ້ອງແມ່ນນ່ວຍເບິກຄອງສູງເປັນຜູ້ຕັດສິນຢ່າງເດັດຂາດ ອາດເຖິງແກ່ເສັ້ນຊີວິດໄດ້.

ອິສແອນຍັງເປັນເມືອງຂຶ້ນຂອງໂຣມ. ແຕ່ວ່າຈັກກະພັດກາຍຊາໂດ້ແຕ່ຕັ້ງເຈົ້າຂອງອະນຸຍາດໃຫ້ພວກຢິວເບິກຄອງກິດຈະກັນພາຍໃນໄດ້. ຖ້າມີການຕັດສິນປະຫານຊີວິດແລ້ວ ຕ້ອງຂຶ້ນກັບກາຍຊາ. ແລະການຕັດສິນດັ່ງນັ້ນກໍ່ຂຶ້ນຢູ່ກຳມີຂອງໂຣມ.

ພຣະເຢຊູໄດ້ຖືກຕັດສິນໃຫ້ຕາຍເພາະພຣະອົງໄດ້ກ່າວວ່າພຣະອົງເປັນ "ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ". ຄວາມຈິງແລ້ວພວກຫົວໜ້າສານບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈໄດ້ເໝືອນດັ່ງທີ່ພວກຄຣິສຕຽນເຂົ້າໃຈໃນທຸກວັນນີ້, ຊຶ່ງເວົ້າໄດ້ວ່າພຣະອົງເປັນສ່ວນນຶ່ງຂອງຕຣິເອກການພາບ: ພຣະບິດາ, ພຣະບຸດ ແລະພຣະວິນຍານບໍ່ອິສຸດ (ນັດໝາຍ 28:19). ແມ່ນແຕ່ພວກສາວິກເຂົ້າໃຈໃນເຮືອງນີ້ຄົບຫລັງຈາກອົງພຣະເຢຊູໄດ້ຄືນມາຈາກຄວາມຕາຍ. ມັນບໍ່ເປັນຄວາມຈິງທີ່ຈະກ່າວວ່າພວກຜູ້ນຳມີອຳນາດຊັ້ນສູງຂອງຢິວ ປາຖະນາທີ່ຈະ "ຂ້າພຣະເຈົ້າ" ໂດຍຕັດສິນພຣະເຢຊູແທນ.

ປຶ້ມຂ່າວປະເສີດມະລາໂກໄດ້ບອກພວກເຮົາວ່າ ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ຫັນໄປຫາພຣະບິດາໂດຍການອ້ອນວອນ ແລະກ່າວວ່າ, "ບິດາ". ຄຳນີ້ເປັນຄຳເວົ້າທີ່ເດັກນ້ອຍໄດ້ຮ້ອງກັບພໍ່ຂອງພວກເຮົາເປັນປະຈຳ "ພໍ່". ກ່ອນເຖິງຕອນນັ້ນ ພວກຢິວບໍ່ເຄີຍມີໃຜມາກ່ອນຮ້ອງພຣະເຈົ້າໃນທຳນອງນີ້. ແຕ່ອົງພຣະເຢຊູມີຄວາມສຳພັນເສດກັບພຣະບິດາໃນສວັນ. (ເບິ່ງ ມາລາໂກ 14: 36)

ປຶ້ມພຣະຄຳຜີລູກາໄດ້ບອກພວກເຮົາກ່ຽວກັບຜູ້ບອກຂ່າວຈາກສວັນເຖິງອົງພຣະເຢຊູ. ພຣະວິນຍານຂອງ ພຣະເຈົ້າໄດ້ໄຫ້ພວກເຮົາຮູ້ວ່າ ພຣະບິດາໄດ້ຍິນຢູ່ໄກພຣະບຸດເວ ລາຖືກຕັດສິນລົງໂຫດປະຫານຊີວິດ. (ລູກາ 22:43)

ພວກເຮົາສາມາດຮຽນຮູ້ໄດ້ໂດຍບໍ່ຕ້ອງອາໄສຕົນເອງ. ຄວາມຈິງນີ້ຢູ່ວ່າຄົນເຮົາສາມາດກາຍເປັນຄົນປະເສດພຣະເຢຊູໄດ້ເພາະພວກເຮົາເຫັນວ່າເປໂຕບໍ່ສະບາຍເມື່ອກ່າວເຖິງເຮືອງນີ້.

ແຕ່ເປໂຕໄດ້ຮ້ອງໂຫ້ຕໍ່ຄວາມບາບຂອງຕົນເອງ. ພຣະເຢຊູໄດ້ໃຫ້ອະໄພລາວທັງໝົດ. ພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ເອົາຄວາມຜິດ ແຕ່ໂຕແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ລາວເປັນ "ຄົນລ້ຽງແກະຂອງພຣະອົງ."

ກ່ອນພຣະອົງປາກົດຕົວຢູ່ໃນສານຊັ້ນສູງຂອງຢິວນັ້ນ ພຣະເຢຊູໄດ້ຮ້ອງຕົນເອງວ່າ, "ບຸດມະນຸດ" ເພາະຄຳເວົ້ານີ້ເປັນສິ່ງທີ່ພວກນັ່ງຢູ່ໃນສານນັ້ນເຂົ້າໃຈຕີ. ມີມິດຂອງຜູ້ປະກາດດານຽນພວກເຮົາໄດ້ຮູ້ດີ. ໃນມິດນີ້ ດານຽນໄດ້ປະກາດອາຊານາຈັກທີ່ເລືອກໄວ້ໃນເວລາພຣະເມຊີອາສະເດັດນາ ຜູ້ນຳໃນເວລານັ້ນຈະບໍ່ເປັນຜູ້ຕ້ອງການອຳນາດ ແລະໜ້າເລືອດ ແຕ່ດ້ວຍ, "ບຸດມະນຸດ": ຜູ້ນຳຈະເປັນຄົນທີ່ພຣະເຈົ້າຕັ້ງພຣະໂທໄວ້ໃນເວລາສ້າງໂລກ. ໃນມິດນີ້ ດານຽນໄດ້ເຫັນອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າແພ່ອອກໄປ, "ໃນຟ້າສວັນ"

ມັນເປັນການເຂົ້າໃຈດີສຳລັບຜູ້ຕັດສິນວ່າອົງພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ອ້າງເຖິງຕົນເອງເປັນພຣະເມຊີອານເທົ່ານັ້ນ ເໝືອນຄົນອື່ນໄດ້ກະທຳມາກ່ອນ. ພຣະອົງຍັງອ້າງວ່າພຣະອົງສັກສິດເປັນຢູ່ມາແຕ່ເດີມ. ໃນສາຍຕາຂອງພວກເຮົາສິ່ງນີ້ເປັນການໝັ້ນປະມາດພຣະເຈົ້າ. ເຂົາເປັນຜູ້ນຳສາດສະນາທີ່ບໍ່ເຕັມ ຕາບອດ ແລະໃຈແຂງກະຕ້ານ, ພວກເຮົາສ່ວນຫລາຍບໍ່ຍອມຮັບເອົາການປະກາດຂອງພຣະ ເຢຊູທັງໆທີ່ພຣະອົງສຳແດງອຳນາດຕໍ່ພວກເຮົາ.

ມະຫາປະໂລຫິດ ກາຍຟາໂດ້ສະແດງກິຣິຍາອອກມາເມື່ອໄດ້ "ຈັກເສື້ອຂອງຕົນດ້ວຍຄວາມໃຈຮ້າຍ". ນັ້ນແມ່ນການໝັ້ນປະມາດ. ດ້ວຍເຫດຜົນດັ່ງນີ້ ເຄື່ອງນຸ່ງຊັ້ນນອກໃນສະໄໝນັ້ນເຂົາມຸ່ງຫລົງ. ພວກເຮົາຕົກລົງຕັດສິນພຣະເຢຊູໃຫ້ຕາຍໂດຍກ່າວວ່າ, "ຂ້າພຣະອົງເສັ້ງ."

ຢູດາ

ຢູດາ, ຜູ້ນຶ່ງໃນຈຳນວນສາວິກຍອມໃຫ້ພະຍານານໃຊ້ເປັນເຄື່ອງມື. ຢ່າງໃນກຳຕາມບໍ່ຄວນຕ້ອງຕິລາວກ່ອນທີ່ຈະຮະນາດິງມັນເປັນຄວາມຈິງທີ່ລາວມັກເງິນ. ແຕ່ວ່າສາມສິບແລນຫອງບໍ່ມີຄຸນຄ່າສິນເປັນ "ເງິນເລືອດ" ຂອງອົງພຣະເຢຊູເລີຍ. ມັນອາດເປັນໄປໄດ້ໃນຄວາມຄິດຂອງຢູດາວ່າອົງພຣະເຢຊູອາດກາຍເປັນນັກປະຕິວັດ ເພາະພວກຢິວຜັນຫາຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຫາງການເມືອງມາຂັບໄລ່ພວກທະຫານໂຣມ. ລາວຕາມພຣະເຢຊູໄປເພາະລາວມີ ຄວາມນັກໃຫຍ່ໄສສູງ.

ບໍ່ໃຊ້ເວລານານກ່ອນຢູດາຮູ້ວ່າຕົນເອງຄຳນວນຜິດ. ອານາຈັກສະວັນທີ່ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ປະກາດນັ້ນຄືຄວາມຮັກສັນອ້າຍນ້ອງ ບໍ່ແມ່ນຄວາມຜັນຢາກໄດ້ຜູ້ນຳການເມືອງຕາມຢູດາຄິດໄວ້ເລີຍ. ລາວເປັນຄົນທີ່ຜູ້ນຳໃນປະເທດບໍ່ຄ່ອຍນັກ. ດັ່ງນັ້ນ, ລາວຈິ່ງຕັດສິນໃຈທີ່ລະຍົດຕໍ່ອົງພຣະເຢຊູເພື່ອໃຫ້ຜູ້ນຳໃນປະເທດ ເຊື່ອຖືລາວອີກ, ເພາະພວກເຮົາເຄີຍບອກລາວວ່າ ມັນເປັນການຮັກຊາດ ຖ້າມອບພຣະເຢຊູໃຫ້ເຂົາ.

ຢູດາບໍ່ໄດ້ຄິດວ່າ ພວກເຮົາຈະຕັດສິນປະຫານຊີວິດອົງພຣະເຢຊູ. ລາວບໍ່ດີໃຈຕໍ່ກັນຕົນສິນຂອງສານ ລາວໄດ້ກັບໄປສານຖິ້ນເງິນທີ່ເຂົາຈ້າງນັ້ນລົງຕໍ່ໜ້າພວກເຈົ້ານາຍ ແລະແລ່ນໜີໄປ.

ພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນສາມາດຕັດສິນຢູດາໄດ້, ລາວເປັນຜູ້ເຮັດໃຫ້ການທຳນວຍເຖິງພຣະເຢຊູສຳເລັດ. ເວລາອົງພຣະເຢຊູໄດ້ບອກ ເຖິງການທໍ່ຮະຍົດໃນພາເຂົ້າຄາບສຸດທ້າຍ ພວກສາວິກກໍ່ພາກັນຖາມເປັນລຳດັບ: "ແມ່ນຂ້ານ້ອຍບໍ່?" ນີ້ໝາຍຄວາມວ່າບໍ່ມີໃຜຮູ້ແທ້ ໃນຈຳນວນພວກເຮົາ. ພວກເຮົາເສົ້າສະລົດໃຈໃນເມື່ອອົງພຣະເຢຊູຖືກຈັບ ແລະຖືກປະຫານຊີວິດ. ຫົວໃຈຂອງມະນຸດສາມາດກາຍເປັນທັງສອງ: ຜູ້ທໍລະຍົດ ແລະຜູ້ສັດຊີໄດ້.

ປາກົດຕົວຕໍ່ສານເຈົ້າຂອງປີລາດ

ໃນຄະນະທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ຂຶ້ນສານໃນແຂວງຢູດານັ້ນ ທະຫານໂຣມໄດ້ເບິກຄອງ ທີ່ມີກຸງເຢລູຊາເລັມເປັນເມືອງເອກ. ເຈົ້າແຂວງໃນເວລານັ້ນແມ່ນປີລາດ. ເຝິນເປັນຄົນອ່ອນແອ ແຕ່ຫົວແຂງ, ບໍ່ມີຄວາມສາມາດ ແຕ່ອວຍໂຕ. ກຸ່ມທີ່ເຝິນຄວບຄຸມນັ້ນຫໍລະມານ. ເຝິນບັງຄັບໃຫ້ພວກກໍ່ການຮ້າຍຍອມບໍ່ໃຫ້ກະບົດຕໍ່ຕ້ານໂຣມ.

ເຝິນບັງຄັບພວກຢິວໃນກ້ອງອຳນາດ ຜູ້ຊຶ່ງເປັນຜູ້ສຳຄັນຕ່າງ ຈົນໄປເຖິງຜູ້ມີອຳນາດໃນສານຂອງໂຣມ. ຕາມກິດໝາຍແລ້ວ ປີລາດເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບການຕາຍຂອງພຣະເຢຊູເພາະຮູ້ວ່າພຣະອົງ ບໍ່ໄດ້ເປັນຄົນກະທຳຜິດແຕ່ປະການໃດ. ໃນເມື່ອເຝິນໄດ້ ຮູ້ວ່າອົງ ພຣະເຢຊູຖືກເຈັບມັນກໍ່ອາດສວຍເກີນໄປແລ້ວທີ່ຈະ ຊອບໂຕ. ບໍ່ແມ່ນປີລາດໄດ້ຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ, "ຂ້ານັ້ນເສັ້ງ" ແຕ່ ແມ່ນພວກຢູແຍ ແລະຜູ້ທີ່ຖືກຊື້ຈ້າງຈອບອອຍຈາກພວກມະຫາ ປະໂຫິດຕົນໃຫຍ່ ພວກເຮົາຕົກລົງຈະປ່ອຍສະມະຊິກຂອງພວກເຮົາຄື ບາຣະບັສ ຜູ້ຊຶ່ງອາດເປັນຫົວໜ້າຜູ້ກໍ່ການຮ້າຍ.

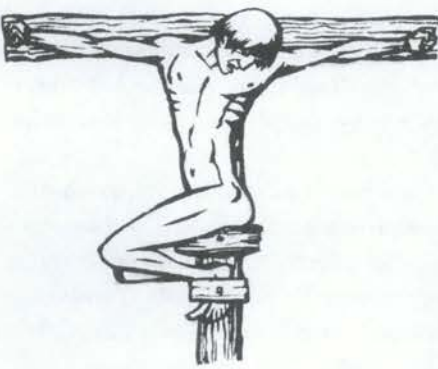

ຄວາມຜິດຂອງຄົນໄດ້ຖືກຕັດສິນໂດຍມະຫາປະໂລຫິດຕິນ ໃຫຍ່ຊື່ ຮານັສ ແລະຊີຟາສ ຜູ້ມີຄວາມເຜິ້ງຜິ້ງໃຈໃນຕົນເອງ ແລະ ສົນໃຈໃນອຳນາດສ່ວນຕົວເປັນພິເສດ ເຫັນພຣະຢູ່ເປັນໜ້າຕໍ່ຊີວິດໃນການເປັນໃຫຍ່ຂອງພວກເຂົາ, ຈົນກະທັ້ງເຖິງພວກຝາລິຊາຍ ແລະພວກຈິດຂໍ້ຄວາມພຣະຄຳຝິ ຜູ້ສອນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າກໍເຫັນພຣະເຢຊູເປັນສະຕູ. ຕາມປະວັດສາດຂອງຢິວແລ້ວໂຊກຮ້າຍທີ່ສຸດນັ້ນຄືມີຜູ້ນຳທີ່ບໍ່ມີຄຸນສົມບັດ.

ຕາມເຮືອງນີ້ພວກເຮົາໄດ້ຖືກເຕືອນຢູ່ສະເລ່ຍເຖິງການກູ້ຂໍ

ພຣະເຢຊູໄດ້ຕາຍທີ່ໂມ້ກາງແຂນເທິງພູ "ກະໂຫລກຫົວ"

ຈາກກຸງເຢລູຊາເລັມໂປທາງປະຕູທິດເໜືອມາເຖິງພູທີ່ນີ້ມີຊື່ວ່າ ກໍໂກຕາ (ກະໂຫລກຫົວ) ຊຶ່ງເປັນບ່ອນລົງໂທດປະຫານຊີວິດພວກຄົນໂທດ.

ຜູ້ຖືກໂທດໄດ້ຖືກມັດຫລືຕອກກະປູຕາມຄໍມືຕິດກັບໂມ້ກາງແຂນຊຶ່ງພວກເຮົາໄດ້ເຫັນ. ໂມ້ກາງແຂນໄດ້ມັດຕິດກັນສູງປະມານສາມແມັດ ແລະເຂົ້າມັດນັກໂທດຫ້ອຍໄວ້. ຕາມທຳມະດາແລ້ວ ຕອກມືຕິດກັບເສົາເປັນບ່ອນໃຫ້ສືບຄົນໂທດແຂວນຢູ່ ແລະບາງເທື່ອກໍຕອກໂມ້ໃສ່ຕີນ. ຄົນໂທດໃຈຂາດຕາຍພາຍໃນບໍ່ຫລາຍຊົ່ວໂມງ ຫລືທັງວັນດ້ວຍຄວາມທຳອະນາຄົດ.

ມີແຜ່ນໄມ້ທີ່ຂຽນບອກເຖິງເຫດຜົນທີ່ຄົນໂທດໄດ້ຖືກຂ້າຕອກໄວ້ເຖິງຫົວ. ພຣະຄຳຟິດສອນໃຫ້ເຮົາຮູ້ວ່າມີຄຳຂຽນໄວ້ເທິງຫົວພຣະເຢຊູເໜືອນກັນເປັນພາສາຂອງໂລກໃນສະໄໝນັ້ນ, ກຣີກ, ເຮີບເຣີ, ລາແຕງ: "ນີ້ແມ່ນກະສັດຂອງຢິວ".

ຂ່າວປະເສີດໄດ້ຖ່າຍທອດມາຮອດພວກເຮົາ ເຖິງຄວາມທຳອະນາຄົດຂອງພຣະເຢຊູທີ່ໂມ້ກາງແຂນເປັນໜ້າແປກທີ່ສຸດ ພຣະອົງຮ້ອງວ່າ "ພຣະບິດາເຈົ້າ, ພຣະບິດາເຈົ້າ, ດ້ວຍເຫດໃດພຣະອົງຈຶ່ງປະຖິ້ມຂ້າພ້ອມ?" ດ້ວຍເຫດການຢ່າງດຽວກັນ ມະນຸດກ່າວເຖິງຄວາມຫຼາກຫຼາຍຂອງພຣະເຢຊູ ເພາະຮູ້ສຶກວ່າພຣະອົງຖືກປະຖິ້ມໄປຢ່າງໜ້າລະອາຍໃນຄວາມຕາຍນັ້ນ. ເພື່ອໃຫ້ຮູ້ແນ່ໃຈວ່າພຣະເຢຊູໄດ້ປະສົບກັບຄວາມຫຼາກຫຼາຍຂອງມະນຸດ ແຕ່ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ພົດຫວັງ ເພາະພຣະອົງຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ປະລະພຣະອົງເລີຍ. ຄວາມເວົ້າໃນຂ້າງເທິງນີ້ມາຈາກຄຳເຜິ້ງບົດ 22

ຂອງອົງພຣະເຢຊູເວລາພຣະອົງໄດ້ຖືກແຂນຢູ່ເທິງໂມ້ກາງແຂນ ພຣະອົງກ່າວວ່າ, "ຂໍອະໄພໃຫ້ພວກເຂົາເພາະໃນສິ່ງທີ່ເຂົາເຮັດນັ້ນພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ເລີຍວ່າພວກເຂົາກຳລັງພາກັນເຮັດຫຍັງ." ເພິ່ນຈາກນັ້ນຄຣິສຕຽນພວກເຮົາບໍ່ສາມາດຊອກຫາງເພື່ອຈະຫາຂໍ້ແກ້ຕົວເໝືອນ "ສັດຖືກປ່ອຍ" ໃນການຕັດສິນລົງໂທດເຖິງ ແກ່ຄວາມຕາຍຂອງອົງພຣະເຢຊູ. ພວກຄຣິສຕຽນເຂົ້າໃຈໄດ້ ຕິເຖິງຄວາມຜິດບາບຂອງຕົນເອງ ເປັນເຫດໃຫ້ອົງພຣະເຢຊູ ຫຼາກຫຼາຍ ແລະຖືກໂທດເຖິງຕາຍ.

ລັກຖານເຖິງຄົນທີ່ຖືກໂທດປະຫານຊີວິດໃນທີ່ນັ້ນຄື "ໂຍຄາມິນລູກຂອງ ຮາໂກ." ນີ້ໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນ ຄ. ສ. ສັດຕະ ວັດທີ່ນິ່ງກະໂຫລກຫົວໄດ້ຄົ້ນພົບໃນສະພາບດີໄກ້ໆເມືອງເຢລູ ຊາເລັມຊື່ວ່າ ກິອາດຣາມິດຕາ.

ພວກຢິວຜູ້ເຊື່ອແທ້ໄດ້ຖ້ອງປະຈຳໃຈຄຳອ້ອນອອນ. ໃນນັ້ນພວກຄົນໂທດບໍ່ມີຄວາມຜິດໄດ້ຈົນຕໍ່ພຣະເຈົ້າເຖິງຄວາມຫຼາກຫຼາຍຂອງພວກເຂົາ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ໃນຄຳເຜິ້ງ ການທຳນວຍເຖິງການຕາຍທີ່ໂມ້ກາງແຂນ ແລະເປີດໂດຍຄວາມເຊື່ອແນ່ໃຈເຖິງການໂຊຊະນະຂອງພຣະເຈົ້າ. ອົງພຣະເຢຊູບໍ່ມີເວລາຈະກ່າວ ເຖິງຄຳເຜິ້ງພົດບົດ. ແຕ່ພຣະອົງໄດ້ຮ້ອງ ເຕືອນຜູ້ຢູ່ໄກ້ພຣະອົງເຖິງການແຜ່ນກາທີ່ສຳເລັດ ຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ນຳເອົາຄວາມພົ້ນມາໃຫ້ມະນຸດ.

ພຣະເຢຊູໄດ້ຕາຍທີ່ໂມ້ກາງແຂນ ນັ້ນເປັນສິ່ງທີ່ໝ້າຄິດ.

ອີ່ຫລີ, ເທິງພູໂກລະໂກຫາເປັນບ່ອນແຫ່ງສັນຕິພາບ. ພຣະເຢຊູໄດ້ຕາຍເພື່ອຄວາມບາບຂອງພວກເຮົາ. ມະນຸດໄດ້ຖືກຊ່ວຍໃຫ້ຮັບອາກອນໝົດຫວັງ. ນັ້ນເປັນຄຳໂຖ້ໃຫ້ພວກເຮົາໄດ້ຮັບອາກອນເປັນຂ້າຫາດຂອງຄວາມບາບ.

ພຣະເຈົ້າເປັນອົງປະຫານສັນຕິພາບໃຫ້ຫຼາກຄົນໄດ້ຮູ້ ແລະລື່ງເຄີຍກັບປະວັດສາດອັນຢື່ງໃຫຍ່. ພຣະເຈົ້າເປັນຜູ້ສຳຄັນສຸດໃນປະວັດສາດທັງໝົດ.

ສິນບັດສະຄາທຳອິດແມ່ນສະໄໝຂອງໂມເຊໂດບິດປ່ອຍພວກອິສເອັນອອກຈາກການເປັນຂ້າຫາດທີ່ທຳໃຫ້ເສັ້ງຊາດ, ປະເພນີ ແລະຄວາມສາມາດຕັ້ງສິນໃຈຕໍ່ອານາຄົດ. ພຣະເຈົ້າປະຫານສັນຕິພາບຕໍ່ຊົນຊາດ ແລະແຕ່ລະບຸກຄົນ ຈົນເຖິງປະຈຸບັນນີ້ ພຣະອົງປະຫານສັນຕິພາບໃນການຮັບໃຊ້. ໃນສະໄໝທີ່ພວກເຂົາຍັງເປັນຫາດ ກະສັດຝາໂຣບັງຄັບໂລໂຕຄົນອິສເອັນອອກໄປຈາກປະເທດເພື່ອຈະໄປຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ.

ສິນບັດສະຄາທີ່ສອງແມ່ນໄດ້ເກີດຂຶ້ນທີ່ພູໂກລະໂກຫາ ພ່າຍຫາງຄວາມຕາຍ ແລະການຄິນພຣະຊົນຂອງພຣະເຢຊູ ເພື່ອຈະປະຫານເສຍພາບໃຫ້ມະນຸດຊາດອອກຈາກການເປັນຫາດອັນເລິກລັບຄືການເປັນຫາດຂອງຄວາມຜິດບາບ ແລະຄວາມຕາຍທີ່ໄດ້ແຍກມະນຸດຈາກພຣະເຈົ້າ. ມີແຕ່ອົງພຣະເຢຊູເທົ່ານັ້ນ ພຣະ

ບຸດຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ສາມາດເອົາໂຊຊະນະອຳນາດຂອງຊາຕານໄດ້ ພະຍານມານໂຕຖືກພາຍແພ້ໄປຢ່າງສິ້ນສຸດ.

ຄວາມໂຊຊະນະໄດ້ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຄວາມສັກສິດເພື່ອນຳຄວາມຜິດໃຈຕໍ່ຄວາມຕ້ອງການສ່ວນເລິກຂອງມະນຸດຊາດ. ມັນໄດ້ສຳລາຍຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ໄດ້ຖືພວກເຮົາຈາກຄວາມຜິດບາບທັງສິ້ນ, ນຳພວກເຮົາເຂົ້າໄກ້ພຣະເຈົ້າ. ນັ້ນແມ່ນຄວາມໝາຍຂອງ "ຂ່າວປະເສີດ". ມັນໄດ້ສ້າງໃຫ້ມະນຸດມີ "ລັກຊະນະໃໝ່" ທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ເປັນກ່ອນໝູ່. ຜູ້ໃດໄດ້ຮ່ວມກັບພຣະອົງຄົນນັ້ນກໍໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນມາໃໝ່ແລ້ວ. ເປັນໜ້າເສັ້ງດາຍ ການໂຊຊະນະນີ້ໄດ້ຕັ້ງຢູ່ ບໍ່ໄດ້ມີຜົນສະຖ່ອນສຳລັບຜູ້ບໍ່ຍອມຮັບເຊື່ອໃນພຣະອົງ. ພຣະເຈົ້າໃຫ້ເສຍພາບໃນການຕັດສິນໃຈຂອງເຮົາຈະເຊື່ອຫລືປະຕິເສດ.

ຜູ້ຂຽນຂ່າວປະເສີດໄດ້ຊື່ແຈງຕໍ່ຜູ້ອ່ານວ່າ ເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນເທິງພູໂກລະໂກຫາແມ່ນຄວາມສຳຄັນຂອງຈັກກະວານ ແລະໄດ້ສະຖ່ອນຕໍ່ສິ່ງຂອງໃນໂລກ. "ແລະດວງຕາເວັນໄດ້ມີໂປ...ແຜ່ນຕີນໂຫວ, ແລະໝາກຫິນເກືອນ..." ຕາມປຶກກະຕິແລ້ວເຫດການດັ່ງນັ້ນເປັນຂອງທຳມະດາໃນຂົງເຂດນັ້ນ ແຕ່ຄະຕິນີ້ພວກເຮົາຮູ້ວ່າແມ່ນເກີດຂຶ້ນດ້ວຍອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ.

ອີງຕາມທ່ານມັດທາຍ ແລະທ່ານມາລະໂກໄດ້ລາຍງານວ່າພວກນາຍຫະຫານຍານເວລາພຣະເຢຊູໄດ້ຕາຍ. ພວກເຂົາເປັນຊາດບໍ່ເຊື່ອພຣະເຈົ້າ ພວກເຂົາບໍ່ອາດເຂົ້າໃຈເຖິງຄວາມໝາຍກັບສິ່ງທີ່ໄດ້ເປັນພະຍານນັ້ນ ເຂົາກ່າວວ່າ, "ພຣະເຢຊູຜູ້ນີ້ເພິ່ນເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າແທ້". ຫລັງຈາກອົງພຣະເຢຊູໄດ້ຄົ້ນມາຈາກຕາຍແລ້ວ ພວກຄຣິສຕຽນກໍສາມາດເຂົ້າໃຈໄດ້ຢ່າງລະອຽດ, ທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຮັບເຊື່ອມາເປັນເວລາຫລາຍຢື່ວ່າ ພຣະເຢຊູເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ.

ການຜັງສັກສິດໃນກຸງເຢຊູຊາເລັມ

ມີຊາຍສອງຄົນໄດ້ຜັງສິບຂອງອົງພຣະເຢຊູ: ມີໂກເດັມ, ພວກຝາລິຊາຍຜູ້ເປັນສາວິກລັບຂອງພຣະເຢຊູ, ແລະໂປເຊບອາຣິນາຕາ ຜູ້ມີຊື່ສຽງຕີໃນເມືອງເຢລູຊາເລັມ ແລະນັບຖືພຣະເຢຊູ. ລາວໄດ້ຄວັດຖ້ຳຜັງສິບໃຫຍ່ໃນພູໂກລາໂກຫາ ທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ເອົາສິບຄົນຕາຍໄວ້ຈັກເທື່ອ. ທີ່ນັ້ນເປັນບ່ອນພວກເຂົາໄດ້ເອົາສິບຂອງພຣະເຢຊູໄປວາງໄວ້.

ສັດຕະວັດຕໍ່ມາມີຄົນຫລາຍຈຳພວກພາກັນຕໍ່ສູ້ກັນເພື່ອເອົາຖ້ຳທີ່ມີຊື່ສຽງໃນໂລກນີ້. ໃນປີປະມານ ຄສ 320 ຈັກກະພັດໂຣມຊື່ວ່າ ຄອງສະເຕັສຕິນໄດ້ສ້າງວິຫານໃຫຍ່ເທິງບ່ອນນີ້. ຕໍ່ມາພວກເຜີ້ຊັງໄດ້ຫລາຍນັ້ນລົງເສັ້ນ. ໃນເວລານີ້ຍັງແຕ່ພື້ນເຫລືອຢູ່ ແລະມີວິຫານນ້ອຍປຸກກວມໄວ້ໃນປີສັດຕະວັດທີ 12. ທຸກໆປີມີພວກນັກທ້ອງທຽວຈາກຫລາຍປະເທດ ໄປຢາມສະຖານແຫ່ງນີ້, ສິ່ງສຳຄັນບໍ່ແມ່ນພວກເຂົາໄດ້ເຫັນຖ້ຳຜັງສັກສິດແຕ່ພວກເຂົາມີອົງພຣະເຢຊູຜູ້ຄົນມາຈາກຄວາມຕາຍໃນຈິດໃຈແລະຄວາມຄິດຂອງພວກເຂົາ.

ການຄົ້ນມາຈາກຕາຍຂອງພຣະເຢຊູ

ມີນັກແຕ່ນໄດ້ວາດພາບເຖິງເວລາທີ່ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ຟື້ນຄົນມາຈາກຄວາມຕາຍ ມີປ້າຍແຫ່ງເຊຊະນະໃນມື. ແຕ່ຢ່າງໃດກໍຕາມພາບນັ້ນບໍ່ແມ່ນອັນເຖິງວັນຄົນພຣະຊົນເລີຍ. ການຄົ້ນພຣະຊົນຂອງພຣະເຢຊູເປັນເຫດການອັນໃຫຍ່ຂອງໂລກທີ່ເກີນຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງພວກເຂົາໄດ້-ເປັນເຫດການທີ່ເປັນໄປບໍ່ໄດ້. ມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນໂດຍບໍ່ມີມະນຸດຄົນໃດເປັນເຂົ້າໃຈໄດ້. ແຕ່ມັນເປັນເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນແທ້ໃນປະຫວັດສາດຂອງມະນຸດສາດ ຊຶ່ງມັນເປັນສິນສະຖອນອັນໃຫຍ່ ແລະໝັ້ນຄົງຕໍ່ຄົນຫລຸ້ນຫລັງຫລາຍກວ່າຫລຸ້ນຜ່ານມາ.

ຕາມປຶ້ມມັດທາຍ (28:2-4) ໄດ້ກ່າວເຖິງເຫດການເກີດຂຶ້ນກ່ອນແລະຫລັງຈາກການຄົ້ນມາຈາກຕາຍຂອງພຣະເຢຊູ: ເຫວະດາຜູ້ມີແສງສະຫວ່າງໄດ້ກຶ່ງກ່ອນທີ່ອອກ. "ຜູ້ຄົນທີ່ເຝົ້າຍາມເຫັນກໍກາຍເປັນເໝືອນຄົນຕາຍ" -ພວກເຂົາບໍ່ສາມາດເອົາພຣະເຢຊູໄວ້ໃນຂຸນ. ພວກເຂົາແມ່ນພວກສັດຕູ, ຜູ້ທີ່ບໍ່ເຊື່ອ, ຜູ້ມີຈິດວິນຍານຕາຍແລ້ວ ເພາະເຂົາປະຕິເສດຊີວິດ ແລະຮ້າງກາຍທີ່ເປັນຄົນມາຈາກຕາຍຂອງພຣະເຢຊູ.

ມັດທາຍໄດ້ບອກວ່າ ເຫວະດາໄດ້ເຫລົ້າໂລມຈິດໃຈຂອງພວກ ຜູ້ຍິງ: "ຢ່າຢ້ານເລີຍ ເຮົາຮູ້ວ່າພວກທ່ານຊອກຫາພຣະເຢຊູຜູ້ຖືກຄຶງທີ່ໂມກາງແຂນ. ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຢູ່ທີ່ນີ້, ພຣະອົງໄດ້ເປັນຄົນ ມາຈາກຄວາມຕາຍແລ້ວ..."

ນາລາໂກໄດ້ເວົ້າເຖິງພຣະເຢຊູເໝືອນເປັນ "ຄົນໝູ່...ນຸ່ງເຄື່ອງຍາວສີຂາວ". ຕາມລູກາແລ້ວ ກ່າວເຖິງຜູ້ຊາຍສອງຄົນທີ່ "ນຸ່ງເຄື່ອງເຫລື້ອມ". ເຫວະດາໄດ້ຖືກສົ່ງມາຈາກພຣະເຈົ້າເພື່ອຈະເປັນພະຍານເຖິງຂຸນສິບຫວ່າງເປົ້າ ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ບັນດານແລະເປັນພະຍານເຖິງ "ເຈົ້າຂອງຊີວິດ"

.....ການຄົ້ນພົບຂຸນສິບທີ່ເປົ້າໃນຕົວມັນເອງແລ້ວ ບໍ່ແມ່ນຂໍ້ໝູນ

ມີຄວາມໝາຍຢ່າງໃດທີ່ "ພຣະເຢຊູຄົນນາ" ?

ພວກສາວິກແລະຄຣິສຕຽນສະໄໝທຳອິດ ຜູ້ໄດ້ຝຶກຈະນາເຖິງການປະສົບການກັບຂ່າວປະເສີດ ໄດ້ມີຫລັກຖານແທ້ຈິງວ່າພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ຢູ່ໂຕອຳນາດຂອງຄວາມຕາຍ ແຕ່ໄດ້ເຂົ້າໄປເຖິງຊີວິດໃໝ່ ແລະໄດ້ສະຖິດຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າ.

ຮ່າງກາຍຂອງພຣະອົງໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນໃໝ່ດ້ວຍພຣະເຈົ້າ, ແຕ່ຍັງເປັນຮ່າງກາຍທີ່ເຄີຍໄດ້ຖືກຄຶງນັ້ນ ແລະຮ່າງການນີ້ບໍ່ຢູ່ໃຕ້ອຳນາດຂອງກົດໝາະຊາດໃນໂລກນີ້: ພຣະອົງບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງເປີດປະຕູເພື່ອຈະເຂົ້າໄປໃນຫ້ອງ. ພຣະອົງສາມາດເປັນຢູ່ໃນຊີວິດຂອງພວກເຮົາທຸກໆຄົນ ແລະມອບພະລັງໃຫ້ອີກ.

ເວລາພຣະເຢຊູໄດ້ເຊຊະນະຈາກຄວາມຕາຍ ໝາຍຄວາມວ່າມີຊີວິດເໝືອນຄວາມຕາຍ. ຜູ້ທີ່ຜູກພັນກັບພຣະເຢຊູດ້ວຍຄວາມ ເຊື່ອ ແລະຜັງຄວາມຄົນນັ້ນຈະບໍ່ຢູ່ໃຕ້ອຳນາດຂອງຄວາມຕາຍ. ພຣະເຢຊູໄດ້ເປັນ "ຄົນທຳອິດຄົນມາຈາກຄວາມຕາຍ" ແລະຜູ້ທີ່ ເຊື່ອຈະໄດ້ເຂົ້າສ່ວນຮ່ວມຊີວິດໃນຝ້າສວັນ.

ການພົບກັບອົງພຣະເຢຊູຫລັງຈາກຄົນພຣະຊົນ

ວ່າພຣະເຢຊູຄົນມາຈາກຕາຍ. ນາງນາຣີອາກໄດ້ຖາມ "ຄົນເຝົ້າສວນ" (ໂຢຮັນ 20:15) ຄວາມຈິງກໍຍັງເປັນສິ່ງສຳຄັນ. ສາວິກເປໂຕໄດ້ບອກວ່າ ສິບຂອງອົງພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ເປົ້າເໝັ້ນໃນຖ້ຳ. (ກິຈການ 2:29-32).

ອາຈານໂປໂລໄດ້ກ່າວຕໍ່ຄຣິສຕຽນສັດຕະວັດທີ່ນຶ່ງ: "ຖ້າພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ຄົນມາຈາກຕາຍ, ການເຫສນາຂອງເຮົາກໍບໍ່ມີປະໂຫຍດ" (1 ໂກຣິນໂທ 15:14) ມັນເປັນຄວາມຈິງການເປັນຄຣິສຕຽນແມ່ນການເຊື່ອວ່າພຣະເຢຊູຄົນມາຈາກຕາຍແທ້. ອາຈານໂປໂລຜູ້ໄດ້ຂຽນໜັງສືກ່ອນມີປຶ້ມຂ່າວປະເສີດສີເຫລັ້ມໄດ້ພິມບ່ອກວ່າມີຄົນຫລາຍກວ່າ 800 ຄົນໄດ້ເປັນພະຍານເຫັນກັບຕາຄົນສ່ວນຫລາຍໃນເວລານັ້ນຍັງມີຊີວິດຢູ່. (ພວກເຂົາຍັງຢືນຄຳເວົ້າຂອງອາຈານໂປໂລໄດ້).

ໃນທຸກວັນທີ່ຫລາຍຄົນມີບັນຫາໃນການເຊື່ອວ່າພຣະເຢຊູໄດ້ຄົນມາຈາກຄວາມຕາຍ. ມີບາງສິ່ງເກີດຂຶ້ນຊຶ່ງກົງກັນຂ້າມກັບວິທະຍາສາດ ແລະປະສົບການຂອງພວກເຮົາ? ບັນຫາທີ່ບໍ່ຍອມເຊື່ອກໍໄດ້ເກີດຂຶ້ນກັບພວກສາວິກຂອງພຣະເຢຊູ. ປຶ້ມຂ່າວປະເສີດ (ເດິວຢ່າງ, ລູກາ 24:11-14) ໄດ້ບອກເຖິງຄວາມສົງໄສແລະຄວາມຢ້ານຂອງພວກສາວິກ ຄວາມຮູ້ສຶກນັ້ນໄດ້ຫລອກລວງພວກເຂົາມາໂດຍຕະລອດ. ດັ່ງນັ້ນ, ສາວິກໂຫມາຈິງຢາກເຈັບຮອຍບາດຕາມຮ່າງກາຍຂອງພຣະເຢຊູດ້ວຍມືກ່ອນຈິ່ງເຊື່ອ.

ໃນສັດຕະວັດທີ່ຊາວນີ້ ມະນຸດພະຍາຍາມທີ່ຈະອະທິບາຍເຖິງເລື່ອງການຄົນມາຈາກຕາຍຂອງພຣະເຢຊູດ້ວຍວັດຖຸສິ່ງຂອງເຖິງຄວາມຈິງ. ຕົວຢ່າງ, ຕາມພວກເຂົາ ຄຳເວົ້າທີ່ວ່າ "ພຣະເຢຊູໄດ້ຄົນມາຈາກຕາຍ" ບໍ່ໝາຍເຖິງການມີຊີວິດອີກຫລັງຈາກຕາຍ ແລະມີຄົນໄດ້ເຫັນພຣະອົງໃນຮູບຮ່າງຢ່າງທຳມະຊາດແຕ່ພຣະອົງມີຊີວິດໃນຄວາມຊົງຈຳຂອງພວກສາວິກເທົ່ານັ້ນ ແລະເລື່ອງດັ່ງກ່າວໄດ້ປ່ຽນແປງຈິດໃຈແລະຊີວິດຂອງມະນຸດໃນໂລກໃນປັດຈຸບັນນີ້.

ພວກເຂົາຈະໄດ້ເປັນຄົນມາເໝືອນກັນ-ບໍ່ແມ່ນຮ່າງກາຍໃນປັດຈຸບັນນີ້ທີ່ຕ້ອງ ກາຍເປັນດິນ, ແຕ່ມີກາຍໃໝ່. ມະນຸດທຸກໆຄົນ ພຣະເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນໃຫ້ເຂົ້າໄປໃນຫາງອັນປະເສີດ ທີ່ນຳໄປເຖິງບ່ອນບໍ່ມີການສິນສຸດຂອງພຣະເຈົ້າ.

ພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ແມ່ນບຸກຄົນເປັນຄົນມາຈາກຕາຍເໝືອນລາຊາໂລຜູ້ທີ່ຄົນມາຈາກຕາຍເພື່ອມີຊີວິດຢູ່ໃນໂລກຊົ່ວຄາວແລ້ວກໍຕາຍໄປອີກ. ບໍ່: ພຣະເຢຊູບໍ່ສາມາດຕາຍອີກເພາະພຣະອົງໄດ້ເຂົ້າສູ່ໃນສະພາບໃໝ່. ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈໄດ້ລະອຽດເຖິງຊີວິດໃໝ່ຂອງພຣະອົງເພາະສິ່ງວັດແທກນັ້ນແມ່ນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ. ຖ້າຕ້ອງການຮັບເອົາຄຳເຊີນເຂົ້າຮູ້ຊີວິດໃໝ່ນີ້ ພວກເຮົາບໍ່ຈຳເປັນຮູ້ທຸກສິ່ງໃຫ້ລະອຽດ: ມັນເປັນການຜຽງພິທີເຂົ້າໃຈບັນຫາຂອງການຕາຍ ແລະຫລັງຈາກນັ້ນຈະມີການຕິດສິນ, ແລະຕ້ອງຮູ້ວ່າການຕາຍດ້ານຮ່າງການບໍ່ແມ່ນຕາຍແລ້ວກໍແລ້ວໄປ ແຕ່ມີການຕາຍຕະລອດໄປຄື: "ການຕາຍຄັ້ງທີ່ສອງ" (ຜະມິມິດ 21: 8)

ຄວາມເຂົ້າໃຈຢ່າງນີ້ໄດ້ກົງກັນຂ້າມຂອງການເປັນພະຍານໃນປຶ້ມຂ່າວປະເສີດ ແລະເຮັດໃຫ້ຜູ້ຊຽນເປັນຄົນຂີ້ຕົວະ ແລະກໍ່ສ້າງເລື່ອງຂຶ້ນມາເອງ. ຄົນຄຣິສຕຽນແທ້ຈິງຫລາຍລ້ານຄົນໃນໂລກທຸກວັນນີ້ຈະບໍ່ເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູຖ້າພຣະອົງເປັນພຽງຜູ້ມີຊື່ສຽງໃນປະຫວັດສາດເທົ່ານັ້ນ. ພວກເຂົາອາດແປກໃຈໃນພຣະອົງ ແຕ່ພວກເຂົາຈະບໍ່ຮັກພຣະອົງຈາກຈິດໃຈ ພວກເຂົາຮັກພຣະອົງແລະຍັງພໍໃຈຈະມອບຊີວິດຂອງຕົນເອງເພື່ອພຣະອົງໄດ້. ມັນເປັນຄວາມຈິງທີ່ຈະຮັກບຸກຄົນຜູ້ຍັງມີຊີວິດຢູ່. ໃນຄວາມເຊື່ອຂອງຄຣິສຕຽນບໍ່ແມ່ນຄວາມສອນດີ ແຕ່ແມ່ນການມີຊີວິດຢູ່ຂອງອົງພຣະເຢຊູຕ່າງຫາກ.

ໃນປຶ້ມຂ່າວປະເສີດພວກເຮົາພົບເຫັນຜູ້ພົບເຫັນພຣະເຢຊູຄົນມາຈາກຕາຍສອງຢ່າງ. ມີລາຍງານວ່າມີຫລາຍຄົນໄດ້ເຫັນກັບຕາຫລັງຈາກພຣະອົງໄດ້ຕາຍ. ທຳມະດາແລ້ວພຣະອົງໄດ້ສະແດງຕົວວ່າພຣະອົງບໍ່ໄດ້ແມ່ນຜີ. ເຫດຜົນຢ່າງນີ້ພຣະອົງຈິ່ງປາກົດຕົວໃນຮູບຮ່າງທີ່ຄົນຈຳໄດ້, ຍອມໃຫ້ຄົນເຈັບບາຍ, ສິນທະນາ, ແລະກິນເຂົ້າ ແລະຢ່າງໄປດ້ວຍກັນ. "ຮ່າງກາຍທີ່ຄົນມາຈາກຕາຍນັ້ນ" ບໍ່ຂຶ້ນກັບທຳມະຊາດຂອງໂລກ. ພຣະເຢຊູປາຖະນາໃຫ້ຄົນຮູ້ວ່າ ພຣະອົງເປັນຂອງໂລກອື່ນ. ພຣະອົງສາມາດເຂົ້າຜ່ານປະຕູອັດໄດ້-ແລະສາມາດຫາຍຕົວໄປໄດ້ເໝືອນກັນ:

ຕາມປຶ້ມອື່ນໆໄດ້ເວົ້າເຖິງອຳນາດຂອງການຄົນມີຊີວິດ. ຫລັງຈາກຄົນມາຈາກຕາຍແລ້ວພຣະເຢຊູໄດ້ເປັນຜູ້ປົກຄອງໂລກຈັກກະວານ. ພຣະອົງໄດ້ພົບກັບຜູ້ຕິດຕາມທີ່ເມືອງກາລີເລແລະອ້າງຕົວເອງດັ່ງນີ້: "ອຳນາດທັງໝົດໃນສວັນແລະໃນໂລກ" (ຄຳມີໄດ້ເວົ້າຢູ່ໃນປຶ້ມມັດທາຍ).

ລາຍງານສອງຢ່າງນີ້ໄດ້ເວົ້າກົງກັນ. ການຄົນມາຈາກຕາຍຂອງພຣະເຢຊູບໍ່ແມ່ນເລື່ອງທີ່ຄົນໄດ້ຍິນເລື້ອຍໆ, ພຣະອົງຍັງເປັນອົງພຣະຜູ້ເຈົ້າ, ພຣະເຈົ້າ, ປົກຄອງມະນຸດຊາດ ແລະນຳຊີວິດບັນຫ້າຍຂອງທຸກໆຄົນໃນໂລກ.

ການພົບເຫັນຂອງນາງມາຣີ ນັກດາລາກັບພຣະເຢຊູ

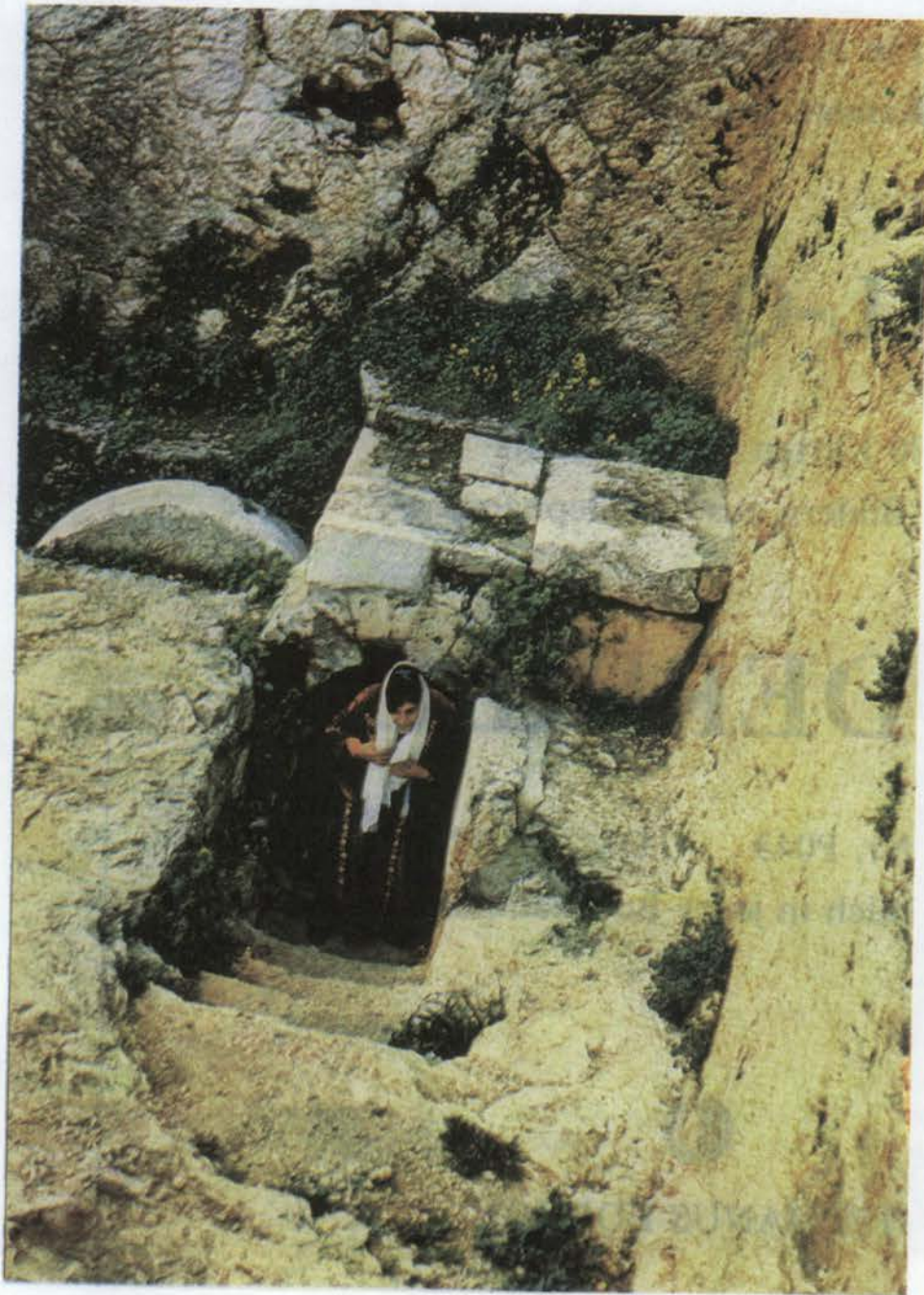
ການຄົ້ນນາຈາກຕາຍຂອງພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ຮັບເອົາບາດດຽວ. ຄຳເວົ້າທີ່ບອກກັບ (ຕົວຢ່າງ ມາຣີ) ຫລືວິທີທາງ (ຄືເວລາກິນເຂົ້າ) ຈຶ່ງກັບພວກສາວິກທີ່ ເອມາອູດ, ເບິ່ງຂ້າງລຸ່ມ) ແມ່ນການເຊີນໃຫ້ເຫັນບ່ອນພຣະທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ຖືກຜັງໄວ້ ແລະພຣະເຢຊູໂຫນາຊາເຮັດໄດ້ ເປັນຄືນມາຈາກຕາຍແທ້. ພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ບັງຄັບຜູ້ນຶ່ງຜູ້ໜຶ່ງໃຫ້ເຊື່ອ ທຸກຄົນມີສິດຈະເຊື່ອຫລືປະຕິເສດ.

ຫັ້ນໃດນັ້ນໃນເມືອງນາງມາຣີ ນັກດາລາໄດ້ເຫັນພຣະເຢຊູນັ້ນ ລາວຈັບພຣະອົງໃຫ້ພົ້ນບ່ອນປະພຣະອົງເລີຍ. ນາງປາ

ຖະນາຢາກໃຫ້ພຣະເຢຊູຢູ່ກັບພວກລູກສິດຕາມເຄີຍ. ພຣະເຢຊູໄດ້ ສອນລາວປ່ຽນໃຫ້ເຫັນສິ່ງເໝືອນເດີມ. ແຕ່ຈາກນັ້ນມາພວກເຂົາບໍ່ສາມາດຈັບບາຍ ໂອລົມຫລືຈຸບຕິນພຣະອົງໄດ້...ແຕ່ພຣະອົງຊົງຢູ່ໃນຖ້ານກາງພວກເຂົາ. ພຣະອົງຈະຢູ່ກັບພວກເຂົາ ແລະພວກເຮົາຕະລອດໄປ. ການຢູ່ຂອງພຣະອົງແຕກຕ່າງກັນ ບໍ່ແມ່ນຂາດຄວາມຈິງ ເຫັນດ້ວຍຕາເປົ່າບໍ່ໄດ້, ແຕ່ພຣະອົງຊົງຢູ່ກັບເຮົາ. ນັ້ນແຕ່ລະການພົບເຫັນໃນຄັ້ງນີ້ໄດ້ສອນພວກເຮົາ.

ການພົບກັບພວກສາວິກທີ່ ເອມາອູດ

ຈາກລາຍງານນີ້ສອນໃຫ້ຮູ້ວ່າທ່ານລູກາໄດ້ພົບກັບຄຣິສ ດຽນໃນສະໄໝທຳອິດ. ໃນຄັ້ງນີ້ພວກຄົນທີ່ເຫັນມີຄວາມເຂົ້າ

ນີ້ແມ່ນຖ້ຳຜັງສິບສະໄໝຂອງພຣະເຢຊູບ່ອນເຂົາເອົາພຣະສິບວາງໄວ້ນັ້ນ. ພວກເຮົາສາມາດເຫັນໄດ້ວ່າໃນວັນຄົນພຣະຊົນ ແມ່ ຂອງພຣະເຢຊູຄົນນາງມາຣີອາ ແລະມາຣີ ນັກດາລາເຂົ້າໄປໃນຖ້ຳ ແລະຮູ້ວ່າໝາກຫິນໜ້າຖ້ຳນັ້ນໄດ້ກົ່ງອອກແລ້ວ.

ຮູບຖ່າຍໂດຍ: ດູຄຣູອັດ

ໃຈເລິກຊຶ້ງຕໍ່ພຣະເຢຊູ-ເໝືອນພວກເຮົາສາມາດເຂົ້າໃຈໃນທຸກວັນນີ້ໃນພິທີສົມມະຫາສະນິດ. ພຣະເຢຊູໄດ້ອະທິບາຍຕໍ່ສາວິກສອງຄົນທີ່ກຳລັງເດີນທາງໄປເມືອງ ເອມາອູດເຖິງເຮືອງການທຳນວຍໃນພຣະຄຳພິເດີນກ່ຽວກັບພຣະເມືອງອານ. ພວກເຮົາກໍສາມາດເຂົ້າໃຈເຮືອງພຣະເຢຊູຜ່ານທາງພຣະຄຳພິເດີນ, ແລະພິເສດແມ່ນໃນພຣະຄຳໃໝ່. ການທີ່ຮູ້ຈັກພຣະອົງເທົ່ານັ້ນຍັງບໍ່ເປັນການພຽງພໍ. ພວກເຮົາຕ້ອງພົບກັບພຣະອົງດ້ວຍຕົນເອງ. ເວລາພວກສາວິກເຂົ້າໃຈເວລາອ່ານພຣະຄຳພິ, ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ຫັກເຂົ້າຈີ່ ແລະສະຫລອງໂດຍການກິນເຂົ້າດ້ວຍກັນ. ນັ້ນເປັນພາກສ່ວນທີ່ສອງຂອງຄຣິສຈັກຄັ້ງທຳອິດ ໂດຍສະເພາະການຫັກເຂົ້າຈີ່. ຖ້ອຍຄຳຂອງພຣະເຢຊູໄດ້ເນັ້ນເຖິງເຂົ້າຈີ່ ແລະນ້ຳອະວຸນ ເໝືອນພວກເຮົາກະທຳໃນທຸກວັນນີ້ ເວລາພວກເຮົາກິນສົມມະຫາສະນິດ. ໃນເມື່ອເຮົາໄດ້ເຊື່ອ ສາຍຕາຂອງເຮົາກໍໄດ້ເປີດອອກ ແລະມີຄວາມຮູ້ສຶກເຫັນການສະຖິດຢູ່ຂອງພຣະເຢຊູ ຜູ້ເຊື່ອກໍເຂົ້າຮ່ວມກັບຄາບເຂົ້ານັ້ນ-ເໝືອນຢູ່ໃນເຮືອນທີ່ເມືອງ ເອມາອູດ. ນີ້ໄດ້ນຳມາເຖິງຄຳເວົ້າຂອງທ່ານລູກາ ຫລັງຈາກສິສິບວັນ ພຣະເຢຊູໄດ້ຄືນມາຈາກຕາຍແລ້ວ, ມີຄົນປະມານ 500 ຄົນໄດ້ເຫັນພຣະອົງກັບຕາຍຢູ່ຕາມບ່ອນຕ່າງໆ.

"ເອມານູເອນ" ແປວ່າ "ພຣະເຈົ້າຢູ່ນຳພວກເຮົາ"

ພວກເຮົາບໍ່ຄວນເຊື່ອວ່າຝູງຊົນໄດ້ລໍຄອຍມາຕັ້ງນາມແລ້ວວ່າພຣະເຢຊູເລີ້ມຂຶ້ນໄປສວັນ. ເພື່ອຄວາມແນໃຈ ຫລັງຈາກພຣະອົງໄດ້ຄືນມາຈາກຕາຍ, ພຣະອົງໄດ້ມີຊີວິດຢູ່ໃນໂລກແຫ່ງອື່ນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ. ພຣະອົງຢູ່ກັບພຣະປີຕາໃນສວັນ.

ໃນບັນສຸດທ້າຍຂອງປຶ້ມຂ່າວປະເສີດ ທ່ານລູກາໄດ້ບອກເຖິງການພົບເຫັນພຣະເຢຊູຂອງພວກສາວິກເທິງພູພາກກອກເທດໃກ້ກຸງເຢລູຊາເລັມ (ລູກາ 24:50-53). "ເວລາພຣະອົງຊົງອວຍພອນໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ, ພຣະອົງຖືກແຍກອອກຈາກພວກເຂົາໄປ, ແລະນຳຂຶ້ນໄປໃນສວັນ". ນີ້ແມ່ນຄວາມໝາຍຂອງການຂຶ້ນໄປສວັນຂອງພຣະເຢຊູເຈົ້າ.

ບໍ່ຄວນເຂົ້າໃຈວ່າການທີ່ພຣະເຢຊູຂຶ້ນໄປສວັນນັ້ນເປັນເໝືອນຄົນຂຶ້ນໄປດ້ວຍຈະລອດ. ທ່ານລູກາໄດ້ອະທິບາຍເຖິງການເປັນພະຍານຂອງພວກສາວິກດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້: "ມີພວກມາຮັບເອົາພຣະອົງໄປຈາກສາຍຕາຂອງພວກເຂົາ". ມີເຫວະດາສອງອົງໄດ້ອະທິບາຍໃຫ້ພວກສາວິກເຂົ້າໃຈເຖິງການຂຶ້ນໄປສວັນຂອງພຣະເຢຊູວ່າ ອົງພຣະເຢຊູ "ຈະກັບຄືນມາໃນໂລກຢ່າງດຽວກັນເໝືອນເຂົາໄດ້ເຫັນພຣະອົງຂຶ້ນໄປສວັນນັ້ນ." ທ່ານມັດທາຍໄດ້ກ່າວໃນບັນສຸດທ້າຍເຖິງຄວາມຈຳເປັນທີ່ພຣະເຢຊູຕ້ອງຈາກໄປ ບໍ່ແມ່ນພຣະອົງໄດ້ປະຖິ້ມພວກສາວິກ. ພຣະເຢຊູໄດ້ເວົ້າຕໍ່ພວກສາວິກວ່າ: "ເຮົາຢູ່ນຳທ່ານທັງຫລາຍຕະລອດ, ຈົນເຖິງວັນສຸດປາຍແຜ່ນດິນໂລກ." ຄວາມເຊື່ອແມ່ນການຕັ້ງເອົາສິ່ງພຣະເຢຊູສັ່ງໄວ້ໃນໃຈ ເຖິງແມ່ນຈະມີອັນໃດເກີດຂຶ້ນກໍຕາມ. ເວລາເລີ້ມຕົ້ນປຶ້ມຂ່າວປະເສີດທ່ານມັດທາຍໄດ້ບອກເຮືອງການທຳນວຍສຳເລັດຂອງຜູ້ປະກາດເອຊາຢາ: "ຍິງສາວພິນມະຈາອີຈະມີຫ້ອງ, ມີລູກຊາຍ, ທ່ານມີຊື່ວ່າເອມານູເອນຊຶ່ງແປວ່າ, "ພຣະເຈົ້າຊຶ່ງຢູ່ນຳ".

ຂ່າວປະເສີດໄດ້ຈົບລົງເໝືອນເວລາເລີ້ມຕົ້ນ: "ພຣະເຢຊູແມ່ນເອມານູເອນ". ພຣະເຈົ້າຢູ່ກັບເຮົາ. ປະວັດຈິງຂອງພຣະເຢຊູໃນໂລກນີ້ໄດ້ຈົບລົງວ່າ: "ພຣະອົງຢູ່ກັບພວກເຮົາ" ພວກສາວິກໄດ້ເວົ້າຂຶ້ນ ເປັນພະຍານເຖິງສິ່ງທີ່ເຂົາໄດ້ຍິນ, ໄດ້ເຫັນ. ຄຣິສຕຽນສາມາດເວົ້າໄດ້ເໝືອນກັນວ່າ, ພຣະອົງຢູ່ກັບພວກເຮົາມາໂດຍຕະລອດ ເຖິງແມ່ນເຫັນພຣະອົງບໍ່ໄດ້ກັບຕາ.

LAOTIAN

ICA/Peter Jordan
P.O. Box 59
B-2620 Hemiksem
BELGIUM

Text and design: Pierre Thivollier
Drawings: Noel Gloesener

Printed in The Netherlands. All right reserved.

© No part of this publication may be reproduced, stored or transmitted
by any means without written permission from the Publisher.

